

<http://www.magudammichael.blogspot.com>

மகுடம்

கலை லைக்கிய சமூக பண்பாட்டுக் காலாண்முதம்

ஆசிரியர் : வி. மயக்கல் கொலின்

இதழ் - 10

விலை ரூ.100

ஒக்டோபஸ் 2015 - ஜூ. மார்ச் 2016

எஸ்.பொ
சிறப்பிதழ்

மானூடம் சிறங்க உகாயியே நெறியே நோயை நோயை நோயை நோயை

© புதக்கல் உடல் நலத்திற்குக் கோள்ளு

மகுடம் (பிரமிள் சிறப்பிதழ்) வெளியீட்டு விழா

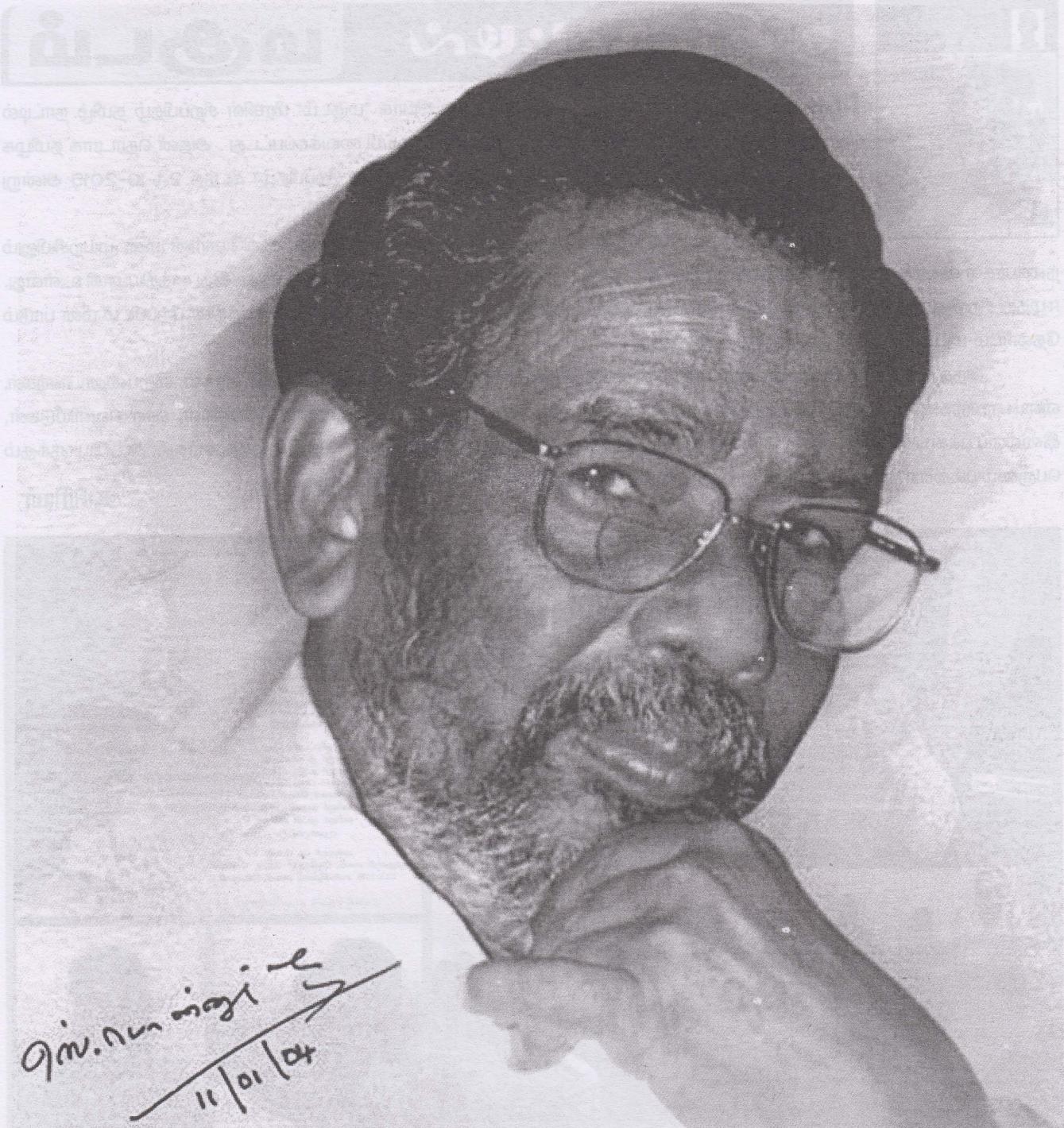
மட்டக்களப்பில் - 09.07.2015

அறிமுக விழா

திருகோணமலையில் - 20.09.2015

“தமிழ் என் ஊழியம், தமிழ் என் தவம், தமிழ் என் தரிசனம், என்று மனம் திறந்து பேசும் எஸ்.பொவுக்கு நிகரான இன்னொரு தமிழ் எழுத்தாளரை நம்மால் இனம் கண்டு சொல்ல முடியுமா? தமிழ் சமூகத்தோடும், வரலாற்றோடும், படைப்பு ஆளுமையோடும், முழுளவில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பாரதிக்கும் புதுமைப்பித்தனுக்கும் நிகரானவர் என்று இன்னும் ஒரு சிலரை நம்மால் சுட்ட முடியும் என்றால் அவர்களில் ஒருவராக எஸ். பொ. இருக்கின்றார் என்று நம்மால் தயக்கம் இல்லாமல் கூறமுடியும்.”

கோவை ஞானி

தக்து தூப்புச்

மகிடம்

ந·முத்து சிற்றிதழ் வரலாற்றில் ஓர் புதிய புரட்சியாக “மகுடம்” பிரமிள் சிறப்பிதழ் தமிழ் நாட்டில் விற்பனைக்காக முதற் கட்டமாக ஜம்பது பிரதிகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது . அதன் தொடராக தமிழக பதிப்பாக அங்கு மீள் பிரசரம் செய்யப்பட்ட ‘மகுடம் பிரமிள் சிறப்பிதழ்’ கடந்த 24-10-2015 அன்று வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

பேராசிரியர் கால சுப்பிரமணியம், நண்பர் துறையூர் சுரவணன், ஆகியோரின் முன் முயற்சியிலும் நன்பர்கள் வைரமுத்து விஜயபாஸ்கர், சத்தியமூர்த்தி, ஆகியோரின் திட்டமிட்ட செயற்பாட்டனாலும் இது சாத்தியமாகி உள்ளது. எழுத்து சிற்றிதழ் ஒன்று தமிழ் நாட்டில் மீள் பிரசரம் செய்யப்படுவது இதுவே முதன் முறை. மகுடத்தின் பிறப்பிடம் மீன் பாடும் தேனாடம் மட்டக்களுப்பு என்பது குறிப்பிடத் தக்கது

அந்த வகையில் இதுகாலவரை மகுடத்தின் வாசகர்களாக இருந்த அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள், விற்பனையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள், அனுசரணையாளர்கள், மகுடத்தினை அறிமுகம் செய்த தேசிய, பிராந்திய தினசரிகள், வார வெளியீடுகள், இணைய பக்கங்கள், வாளனாலி, தொலைக் காட்சி சேவைகள், பத்திரிகையாளர்கள், பத்தி எழுத்தாளர்கள், ஆகியோருக்கும் பெருமையல்லவா? குறிப்பாக மகுடம் படைப்பாளிகளே இது உங்களின் பெருமை அல்லவா?

- ஆசிரியர்

மகுடம்
அமிள் சிறப்பிதழ்
மீன் பிரசரம்-தமிழகப் பதிப்பு
வெளியீடு விளா

செய்து
வெளியீடு வாசகர்களையிட
உற்பத்திகள் மாஞ்சிராஜான்

சிறப்பினர்
வெளியீடு மாஞ்சிராஜான்
வெளியீடு தமிழகப் பதிப்பு
பத்திரிகையாளர் வெளியீடு மாஞ்சிராஜான்
கவுன் மாஞ்சிரி பாதி
கவுன் மாஞ்சிரி காதிகா

செய்து
வெளியீடு புக் மேஷ்
முதுகை சுனா கே.கேநாத் கேநாத் சென்னை
24.10.2015, விளம்பியூம், மாணவ 5.30 மணி

நின்றால் ஏற்பாடு யூ.ம். 9965111561

மாகுடம்

கலை வினாக்கிய ரஸாக மக்களுக்குக் காலாங்களுக்கு

மானுடம் சிறக்க உறைப்பது மகுடம்
தானதுவாகி தழைப்பதும் மகுடம்

இதழ் - 10 ஒக்டோபர்-2015, ஜூன்-மார்ச்-2016

ஆசிரியர் : வி.மைக்கல் கொலின்.

E-mail: w.michaelcollin@gmail.com

Web: www.magudammichael.blogspot.com

Layout by : Michael

கணவரி வாழவதற்கு : ந. சங்கர் (வணக்கங்கள் பிரின்டர்)

அட்டை வாழவதற்கு : நோயல் மிரதீப் (வணக்கங்கள் பிரின்டர்)

முன் அட்டை : இரா. குணசீலன் (கனடா)

உள் ஒவியங்கள் : மெளேஸ், சுதர்மன்

இரா. குணசீலன் (கனடா)

'மகுடம் யானிகேவன்ஸ் நிறுவனத்திற்காக
மட்டக்களப்பு வனாசிங்கா அச்சகந்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடுவர்
ஹஜெந்தினி மைக்கல் கொலின்'

சுகல விதமான தொடர்புகளுக்கும்

ஆசிரியர்

'மகுடம்'

கில.90, யார்வீதி,
மட்டக்களப்பு 30000

இலங்கை

Tel : 0774338878

Contact :

EDITOR

MAGUDAM

90, Bar Road,
Batticaloa - Sri Lanka.

படைப்புக்களுக்கு படைப்பார்களே பொறுப்பு.

ஆக்கங்களை திருத்தவும்,
கடிதங்களை சுருக்கவும்,
ஆசிரியருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

நற்போக்கு இலக்கியத்தின் பிதாமகர்!

நாட்டு இலக்கிய உலகில் விரல் விட்டு என்னக்கூடிய ஒரு சில ஆளுமைகளே ஓட்டு மொத்த தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் தமது பரந்தளவான செல்வாக்கினைச் செலுத்தியுள்ளார்கள். அதிலும் ஈழத்துக்கு அப்பால் தமிழ்நாட்டிலும், தமது செல்வாக்கினைச் செலுத்திய ஈழத்து ஆளுமைகளில் தனித்துவமாக மினிர்பவர் எஸ்.பொ. என்று அழைக்கப்பட்ட சண்முகம் பொன்னுத்துரை.

04-06-1932ல் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் பிறந்து, ஆரம்பக்கல்வியை யாழ் புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும், உயர்கல்வியை இந்தியா சென்னை தாம்பரம் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைகழகத்திலும் கற்று பி.ஏ. பட்டதாரியாகி, மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டக்களப்பு மண்ணில் தன் குடும்பத் துணையைத்தேடி மட்டக்களப்பில் ஆசிரியராக, அதிபராக 27 வருடங்களாக வாழ்ந்து, யாழ்ப்பாணம், மலைநாடு, கொழும்பு என பல பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து நெஞ்சீரியாவில் ஆங்கில ஆசிரியராக பணியாற்றி அவுஸ்திரேலிய பிரஜையாகி தமிழ்நாட்டில் படைப்பாளியாக மற்றும் வெளியீட்டாளராக வாழ்ந்தவர் எஸ்.பொ. அவர்கள்.

முற்போக்கு இலக்கிய கொள்கை ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் முன்னின்ற காலம். பலர் தம்மை முற்போக்கு அணியில் படைப்பாளிகளாக நிறுவ முற்பட்டுக் கொண்டிருந்த 1960களில் முற்போக்கு இலக்கியவாதியாகவே இருந்து எழுதிவந்த எஸ்.பொ. அவர்கள், முற்போக்கு அணியினர் மாக்ஸிச சிந்தனையை தமது முற்போக்கு இலக்கிய கோப்பாக மற்று முற்பட்ட வேளை, மாக்ஸிச சித்தாந்த அடிப்படையில் படைக்கப்படுவதே முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற கருத்தினை தினித்து அவர்களது படைப்புகளும் விமர்சனங்களும் மாக்ஸிச சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் உருவாக வேண்டும். அதற்கே தமது விமர்சனபூர்வ ஆதரவு கிட்டும் என்ற நிலையை தோற்றுவித்தனர்.

தமது எழுத்தை ஒரு தவமாக்கி, ஓரம் கொண்ட படைப்பாளியாக வலம் வந்த எஸ்.பொ.வால் அந்த கொள்கையுடன் உடன்பட்டுப் போக முடியவில்லை. முற்போக்கு அணியுடன் அவர் முரண்பட்டார். முரண்படவைக்கப்பட்டார். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் கொள்கை ரீதியான சில முரண்பாடுகளை கண்டு கொண்ட அவர் முற்போக்கு இலக்கிய கொள்கைக்கு எதிராக தனது புதிய சிந்தனையை முன்வைத்தார்.

1964ல் கிழக்கிலங்கை முதூரில் நடைபெற்ற இலக்கிய விழாவில் அவர் தனது "நற்போக்கு இலக்கியம்" என்ற புதிய சிந்தனையை வெளியிட அதனை ஈழத்தில் தனது சிறுக்கதைகளின் மூலம் கிழக்கிலங்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய திரு.வ.அ. ராசரெத்தினம் அவர்கள் முன் மொழிய ஈழத்தின் முது பெரும் கவிஞர் அண்ணல் அவர்கள் வழிமொழிய "நற்போக்கு" என்ற இலக்கிய சிந்தனை ஒரு மனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. புத்திலக்கிய சிந்தனையுடன் இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நற்போக்கு சிந்தனை எஸ்.பொ. என்ற ஒரு தனிமனிதனின் சிந்தனை வெளிப்பாடு.

இக்காலகட்டத்தில் முதனையசிங்கம் அவர்கள் முன்வைத்த "மெய்முதல்வாதம்" என்ற இலக்கியக் கோட்பாடும் புதிய சிந்தனை

எஸ்.பொ.வின் பன்முக ஆங்கமை
சில புரிதல்கள்
பேராசிரியர். யோகராசா

07

எஸ்.பொ.வின் ஓற்றைத்தன்மை
பாலுனர்வக்கதைகள்
-அ.ச. பாய்வா

13

56

எஸ்.பொ.பற்றிய
நினைவுச் சிதறல்கள்
-பாலசுப்பிரமணியம்

எஸ்.பொ.வின் நாவல்கள் :
ஓரு பார்வை
-கவிஞர். சௌகந்திரோன்

17

57

நினைவிட
தோய்தல்
-குந்தலை

எஸ்.பொன்னுக்துறை
முஸ்லிம்களின் விசுவாயித்திரன்
-ஏ.பி.முகம்மது

24

60

எஸ்.பொ.வடன்...
-சம்வானி

தன் வரலாற்று ஆக்கங்களினுடாக
வெளியிடும் எஸ்.பொ.வின் ஆங்கமை
-மூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்

29

65

அம்மாவும்
பிள்ளைகளும் (சிறுகதை)
-கருவை மு. தயாளன் (இலண்டன்)

எஸ்.பொ.வின் சகோதரர்
சரவணமுத்துவின் நினைவுப் பகிரவு
-எஸ். ரீராகவன்

39

68

வாழ்வியலை ஏழதிய
கலைஞன்
துப்பிளான். ஜ. சண்முகன்

எஸ்.பொ.வின்
நினைவுகள்
-சாந்தன்

42

71

எஸ்.பொ.
நினைவுகள்
-எஸ். எல். எம். ஹரிபா

தேர்
சிறுகதை
-எஸ்.பொ.

47

73

நற்போக்கு இலக்கியம்
ஸம்பது ஆண்கூஞக்குப் பிள்ளரும்
-எஸ்.பொ.

கவிதைகள் :
கவிஞர் நிலாதமிழின்தாசன் - 12 வலத்கோபன் - 80
களப்பூராள் தங்கா (கன்டா) - 41 எஸ்.பி. பாலமுருகன் - 81

நினைவிடதோய்தல்

எஸ்.பொ. அவர்கள் காலமானதைத் தொடர்ந்து முதன் முதலாக அவருக்கான நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்தினை மகுடம் கலைஇலக்கிய வட்டம் 06-12-2014 அன்று மட்பொது நூலக கேட்போர் கூடத்தில் நினைவிடதோய்தல் என்ற தலைப்பில் நடாத்தியது. எஸ்.பொ. வின் படைப்புகளின் நூல் கண்காட்சியும் நடைபெற்றது. நிகழ்வில் வரவேற்புரை ஆற்றும் போது “மகுடம் முதல் இதழில் எஸ்.பொ. என்றொரு வல்லபம் என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை வெளியிட்டோம். இன்று அவருக்கு நினைவஞ்சலி நடத்துகிறோம் விரைவில் மகுடம் அவருக்கு சிறப்பிதழ் வெளியிடும்” என்று குறிப்பிட்டேன். அன்னாரின் ஒரு வருட நினைவாக இந்த மகுடம் இதழ் அவருக்கு சமர்ப்பணமாகின்றது.

— ஆசிரியர்

வெள்ளமலை நிகழ்வு - அமர்வு - 06
“மாநூடம் சிறக்க உழைப்பது மகுடம் தாநாடுவாகி தழைப்பதும் மகுடம்”
மட்/ மாநகரசபையின் ஆணூசரணையுடன்

மங்டம்

கலை இலக்கிய வட்டம் நடாத்தும்
“யாவுருஷ் பேசலூர்”

பிரபல எழுத்தாளரும், விமர்சகரும்,
நற்போக்கு இலக்கிய பிதாமகருமான
அமர் எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ.)
அவர்களின் நினைவிடதோய்தல்

காலம் : 06.12.2014 (சனிக்கிழமை)
நேரம் : மாலை 4.30 மணி
கிடம் : மட்பொதுநூலக கேட்போர் கூடம்

வரவேற்புரை

கவிஞர். வி. மைக்கல் கொலின்
(தலைவர், மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம்)

தலைமை

பேரசரியர் செ. யோகராசா
(ஆலோசகர் - மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம்)

முன்னிலை

திரு. மா. உதயகுமார்
(மாநகர ஆணையாளர், மாநகரசபை, மட்டக்களப்பு)

கருத்துரைகள்

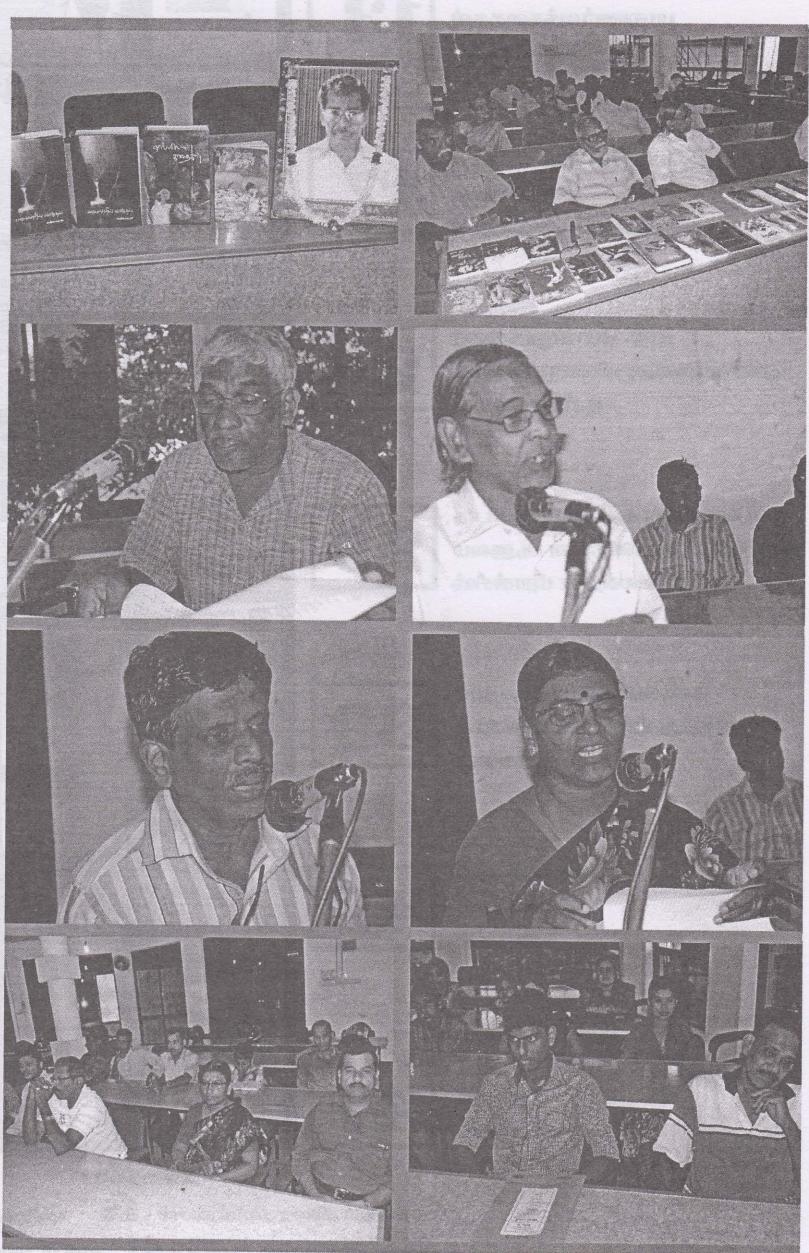
எஸ்.பொ. சீருக்கைதைகள், கவிஞர் அ.ச. பாய்வா
எஸ்.பொ. நாவலக்கள்

திரு. த. கோபாலகிருஷ்ணன்
(ஆசிரியர் - செங்கத்தி)

எஸ்.பொவும் - முஸ்லிம்குலம்
கலைஞரனம் ஏ.பீ.ருக்மிங்கு
நற்போக்கும் - ப்ரபோக்கும்
திருமதி. ரூபி வலவன்மௌ பிரான்சில்
(தலைவர், மொழித்துறை, கி.ப.)

அகைவரையும் அஸ்டிடன் அமைக்கள் ரோம்

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு : ஒ.கி. பிரான்சில்

பேராசிரியர் செ.யோகராசா

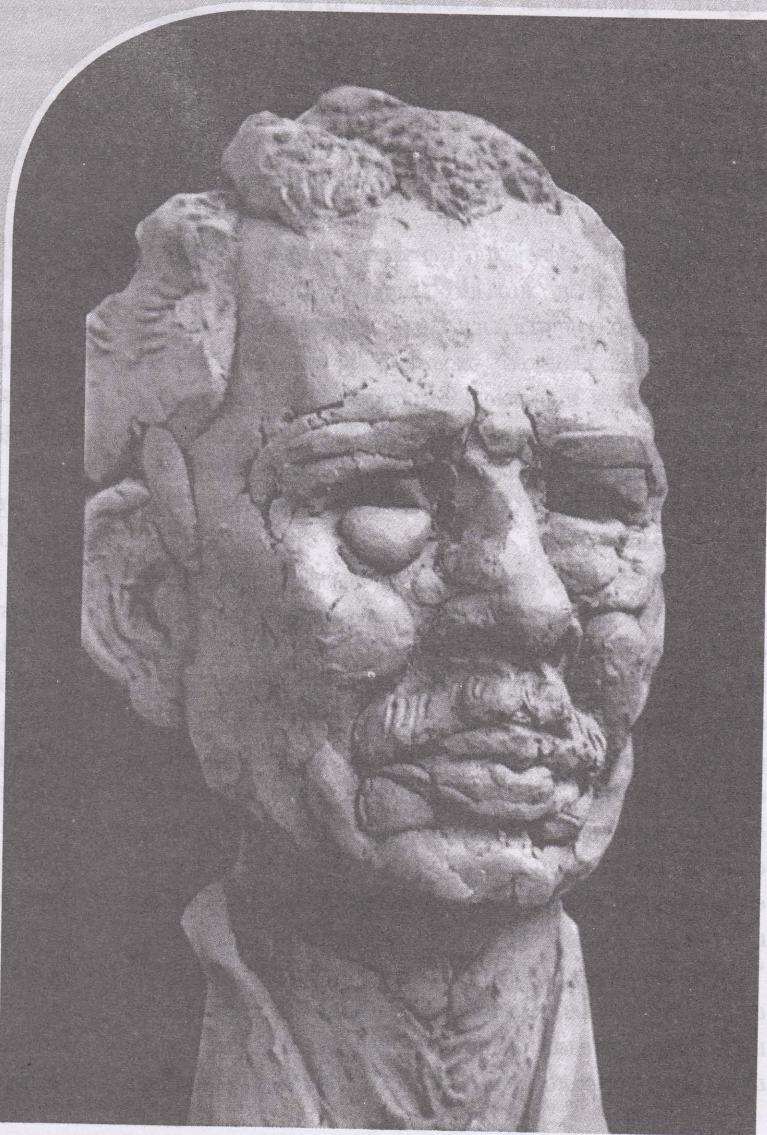
Dன்முக ஆளுமைகள் கொண்ட ஈழத்தவரான பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, தருமுஅருப்சிவராம், மு.தலையசிங்கம், எஸ்.பொன்னுத்துரை ஆகியோர் தமிழ்நாட்டில் நன்கறியப்பட்டவர்கள். இவர்களுள் இறுதியாகக் கூறப்பட்ட மூவரும் தமிழ் நாட்டிலியப்பட்ட அளவிற்கு ஈழத்தவர் மத்தியில் முதன்மை பெறாதவர்கள். இவர்களுள் ஒருவராகி அண்மையில் காலமான எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ) அவர்களது பன்முக ஆளுமை பற்றி அறிமுகம் செய்வதும் புரிதல்கள் சிலவற்றை ஏற்படுத்துவதும் அவசியமானவை. எஸ்.பொ.அழத்தில் பரவலாக அறியப்படுவதற்குக் காலாகவிருந்தது. தீ (1961), சடங்கு (1966), ஆகிய இருநாவல்களுமாகும். இவை தவிர மாயினி (2007) தேடல் (1966) ஆகிய இவரது இருநாவல்களும் பரிசோதனை ரதியில் எழுதப்பட்ட மணிமுடம் (1962) என்ற நாவலினதும் மத்தாப்பு (1962)சதுரங்கம் (1971) என்ற குறுநாவல்களின் சிலபகுதிகளும் அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றான “தீ” ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் மட்டுமன்றி, தமிழ் நாட்டு நாவல் வரலாற்றிலும் அதன் உள்ளடக்கம் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. வசதி படைத்த ஒரு இளைஞர் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் சந்தித்த ஆறு பெண்களுடன் கொண்ட பாலுறவு பற்றிய கதையே “தீ”யாகும். பல்வேறு நோக்குகளில் இந்நாவல் எதிர்ப்புக்

எஸ்.பொ.வீன்

பஞ்சா ஸ்ரீஸ்ரீ:

சில புரிதல்கள்

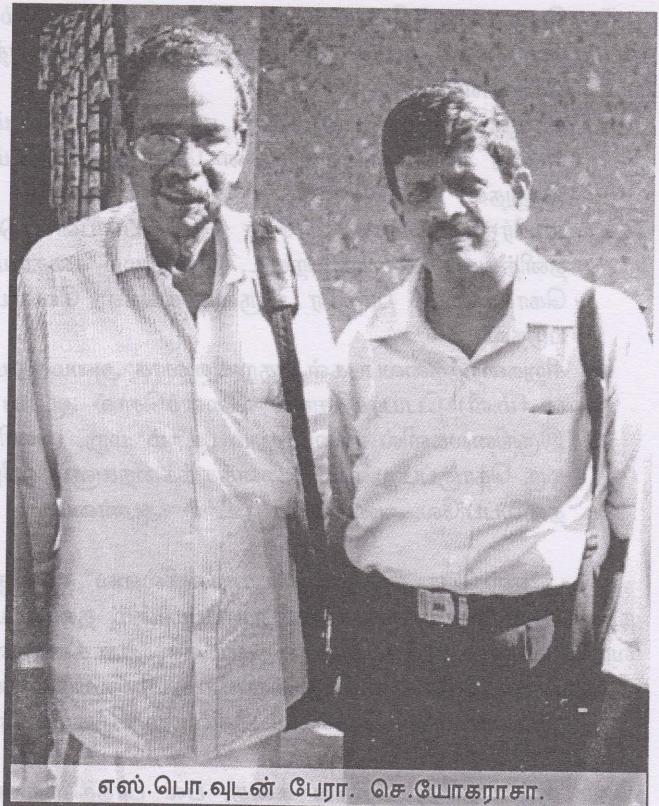
தமை குறிப்பிடத்தக்கது. வெருஜனப் பத்திரிகையில் ஜனரஞ்சகமான நாவலை எழுதுகின்ற ஆற்றல் எஸ்.பொ விடமுள்ளதென்பதனை இந்நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதும் அன்னாரது தனித்துவத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றது என்பதுமே இந்நாவலிற் குரிய இடமாகிறது.

சமுத்து அரசியல் பின்புலத்தில் எழுந்துள்ள நாவல்களுள் தனித்துவமானதொரு நாவலாக மாயினி திகழ்கின்றது. சமுத்தின் இனமுரண்பாட்டிற்கான வேர்களை மகாவம்ச காலத்திலிருந்து தேடுவதும் உண்மையான அரசியல்வாதிகள் பலர் பாத்திரங்களாக அமைவதும் (உ+ம் : காந்தி, சிற்மாவோ, எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம், எஸ்.டபிள்.ஆர்.டி பண்டாரநாயக் கா, அனுரா பண்டாரநாயக்கா, ஹிட்லர், ஜே.ஆர், விக்கிரமராசசிங்கன், சந்திரிகா குமாரதுங்க, அன்றன் பாலசிங்கம், எம்.ஜி.ஆர், பிரேமதாசா) பரவலாக அறியப்படாத உண்மை விவகாரங்கள் இடம்பெறுவதுமான விதங்களிலே இந்நாவல் வித்தியாசமானதாகவுள்ளது. நாவலின் உத்திமுறைகூட புதுமையானது; வித்தியாசமானது. எச்.ஜி.வெல்ஸின் (Time machine) கால்க்கப்பவில் விழுஞானக் கண்டுபிடிப்பான கப்பல் ஊடாக இறந்த காலம், எதிர்காலம் செல்ல முடிகின்றது. இந் நாவலில் சித்தவைத்திய வாகடத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பதாக நம்பப்படும் மருந்து ஊடாக (அதனை உண்பது ஊடாக) இறந்த காலத்திற்கான பயணம் நிகழ்கிறது. (நன்வோடை உத்தி நீ நாவலிற்கு வெற்றிதந்ததெனில் மேற்கூறிய உத்தி மாயினி நாவலுக்கு தோல்வி தந்துள்ளதென்றே கூறவேண்டும்.)

“மனிமகுடம்” என்ற வரலாற்று நாவல் இருவிதங்களில் முக்கியம் பெறுகின்றது: கண்டி இராச்சியத்தின் சிக்கலுக்குரிய இறுதிக் காலகட்டத்தினைக் களமாகக்கொண்டது என்பதொன்று. நவரசம் வெளிப்பட ஒன்பதுபேரால் எழுத்த திட்டமிடப்பட்டு, பின்னர் மும்முன்று ரசம் பொருந்திவர எழுத்தாளர் மூவரால் (இ.நாகராஜன், கனக செந்திநாதன், எஸ்.பொ) எழுதி முடிக்கப்பட்ட பரிசோதனை நாவலாகவுள்ளது என்பது மற்றொன்று.

மத்தாப்பு என்ற குறுநாவல் எழுத்தாளர் ஜவர் (இ.நாகராஜன், கனக செந்திநாதன், சு.வே.குறமகள் எஸ்.பொ) இணைந்து எழுதியது, மகனின் கல்யாணத்திற்காக வந்தும் கலந்துகொள்ள இயலாத மாரியுத்து என்பவனது “மன” மத்தாப்பினை சுற்றிச் செல்வது. முற்கூறப்பட்ட மணி மகுடத்தில் இடம்பெறாத கண்டி இராச்சியத்தின் அஸ்தமனப் பகுதி “யோகம்” என்ற பெயரிலே எஸ்.பொவால் வீரகேசுரியில் எழுதப்பட்டு இரு அத்தியாயங்கள் வெளிவந்த நிலையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தி னினின் செல்வாக்கால் நிறுத்தப்பட்டதாகவும் கையெழுத்துப் பிரதியைக் கூட பெற்றமுடியாத நிலை ஏற்பட்டதாகவும் எஸ்பொ குறிப்பிட்டுள்ளார். (மனி மகுடம் நாவல் முன்னுரை).

எஸ்.பொ.எழுதிய ஏனைய மூன்று குறுநாவல்களும்

எஸ்.பொ.வடன் பேரா. செ.யோகராசா.

அவா தொகுப்பிலிடம்பெற்றுள்ளன. தூறவுடனும் தூறவிக ஞடனும் தொட்புப்பட்டவாக இம் மூன்று குறுநாவல்களும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. சுவடு, ஆகுதி ஆகியன பெளத்தமதப் பின்புலத்திலும் அவா தமிழ்ச் சூழலிலும் நிகழ்கின்றன. “சுவடு” சிற்றின்பம் தொட்பானதும் ஆகுதி வரலாற்று விவகாரம் தொட்பானதும் அவா ஆகு விசாரம் தொட்பானதுமான பின்னணியில் வெளிப்பட்டுள்ளன.

சிறுகதைத்துறையினுள் 1948ல் பிரவேசித்த எஸ்.பொ இருநாற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இருந்தும் 1966ல் அவரது முதன் சிறுகதைத் தொகுப்பு (வீ) வெளிவந்துள்ளது. அனைத்துச் சிறுகதைகளும் கொண்ட தொகுப்பிலே 53 சிறுகதைகள் தாம் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆய்வாளர் பலரும் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்து வருகின்றனர். சமுத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிப் பின்புலத்தில் நோக்கும்போது மேற்கூறிய சிறு கதைகளில் பின்வரும் சிறப்பியல்புகளை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

- i. சமுத்தின் பல்வேறு பிரதேச (உ+ம்: யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு) மக்களதும் சாதாரண வாழ்க்கை முறை (எஸ்.பொவிற்குரிய முறையில்) வெளிப்படுதல்
- ii. சைவம், பெளத்தம், இல்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்களை பின்னணியாகக் கொண்ட சிறு கதைகள் எழுதப்படல்.

அப்பையா காவியம் (1972). கல்வெட்டுப் பாடி போலித் துயர் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக சாதாரண மனிதரைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டாகவுள்ளது மரபுக்கவிதை வடிவங்களினை அநாயாசமாகக் கையாளும் எஸ்.பொ ஆற்றலும் இக்காவியத்தில் வெளிப்படுகின்றது. மகன் மித்தி இறந்த பின்னர் மித்தி மீது பாடப்பட்ட காவியத்தையும் இணைத்து ம் பதிப்பாக வெளி வந்தது அப்பாவும் மகனும் (1999).

எஸ்.பொ எழுதிய உருவகக்கதைகள், (எஸ்.பொ. கதைகள் தொகுப்பிலே உள்ள) மேடைக்கதைகளை விட தத்துவக் கதைகள் முக்கிய கவனிப்பிற்குரியவை. குறிப்பாக, பகவத் கீதையிலே காணப்படும் கருத்துக்களை அடியோற் றியும் கீதைக்கு விளக்கவுரை எழுதிய பெரியோருடைய கருத்துக்களை அடியோற்றியும் எதிர்த் துருவக் கருத்துக் களை அடியோற்றியும் உருவான எஸ்.பொ வின் “கீதையின் நிமிலில்” குறிப்பிடத்தக்கதொன்று இவற்றுள் சில கதைகள் “கல்கி”யில் வெளிவந்தபோது ராஜாஜியின் பாராட்டுக்களையும் பெற்றிருந்தன.

எஸ்.பொ வினது படைப்பாற்றவின் -கற்பணையாற் றலின்- தனித்துவமான வெளிப்பாடாகத் திகழ்வது கேள்வி அடையாளம் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த நூலாகும். அந் நூலினுள் பந்தநால் மூலமும் நச்சாதற்குமினியர் உரையும் இணைந்துள்ளது. செல்வாக்குமிக்க குழு, எழுத்தாளனொருவனை ஒழித்துக்கட்டமுற்பட்ட பிள்ளத்தில் எழுந்தாகக் கருதப்படும் இந்நூல் (1972) அங்கத் இலக்கிய வகை சார்ந்தது. “அங்கதம் என்ற இலக்கிய வகையில் இதற்குமேல் இப்படி ஒரு படைப்பு சாத்தியமல்ல என்ற பிரமிப்பை ஏற்படுத்துவது” என்பதும் இந்த நூலின் பின்னணியையும் இந்த நூல் குறிக்கும் பிரமுகர்களையும் நன்கு பரிச்சயம் கொண்டவர்களுக்கு இது உண்மையிலேயே ஸ்தம்பிக்க வைக்கும் இலக்கிய அனுபவமாக அமையும். அப்படிப் பரிச்சயமில்லாதவர்கள் இந்த நூல் இலக்கிய அங்கத்தில் இதுவரை யாரும் முயற்சி செய்து பார்க்காத எல்லைகளைத் தொட்டிருக்கிறது என்று அனுமானிப்பார்கள் என்பதும் இந்நூல் பற்றிய அசோகமித்திரனின் அவதானிப்பாகின்றது.

பேரா.செ.யோகராசா, எஸ்.பொ., குணேஸ்வரன்

புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற சூழலில் எஸ்.பொ. மறைந்து கொண்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய தன் பசுமையான நினைவுகளை மன்னின் நேசிப்புடன் அசைபோட்டு நனவிடைத் தோய்ந்து எழுதிய நூலாகவுள்ள நனவிடை தோய்தல் என்ற நூலும் (2008) பலரது பாராட்டைப் பெற்றிருக்கின்றது. கட்டுரைக்கோவை என்றும் இளமை நினைவுகள் என்றும் கதைகள் என்றும் யாழ்ப்பாணத்தினதும் மக்களினதும் வரலாறு என்றும் நடைச்சித்திரங்கள் என்றும் பலவாறு கருதப்படும் இந்நூல் அவை காரணமாக புதிய இலக்கிய வடிவம் என்றும் கருதப்படுகின்றது.

“நீலாவணன்; எஸ்.பொ நினைவுகள்” என்ற நூலானது நீலாவணா பற்றிய நினைவுகள் என்பதற் கப்பால் மட்டக்களப்பு நவீன் இலக்கிய வரலாற்றின் சில செல் நெறிகளையும் புதிய தகவல்களையும் வெளிப்படுத்தும் நூலாகவும் காணப்படுகிறது.

எஸ்.பொ. எழுதிய ஆய்வு நூல்களுள் இரண்டு பற்றி அவசியம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஒன்று, இஸ்லாமும் தமிழும் (1975). இஸ்லாமும் தமிழும் என்ற தலைப்பிலே தமிழில் நடந்த கலை இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய சில ஆதாரபூர்வமான வரலாறு எழுதப் படுவதற்காக (இளம்பிறை எம்.ர.ரஹ்மானுடன் இணைந்து) தயாரித்து குறிப்புகள் சிலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவசரமாக எழுதப்பட்ட இந்நூலின் நோக்கம் “நூல் விமர்சனம்” என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ள (சமார் 80 பக்கங்கள் கொண்ட) துண்டு பிரசரத்திற்கு பதிலளிப்ப தெனினும் இஸ்லாமிய மக்களுடைய தமிழ்த்தொண்டு பற்றி அறிய விரும்புவோர்க்கான ஆதாரநூலாக ஓரளவிற் காவது இது விளங்குகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

மற்றொரு நூலான, பனிக்குள் நெருப்பு (2006) புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பற்றிய ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை கொண்ட நூலாகவுள்ளது. எஸ்.பொ.வின் நேரடி வாழ்க்கை அனுபவமும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் வெளிப்பட்டு அனுபவமும் இணைந் திருப்பது இந்நூலின் தனித்துவமாகின்றது. எனினும் மிகுதியான தன்னுணர்ச்சிக் கலப்பு ஆய்வு ஒட்டத்திற்கு தடையாகவிருப்பது இரு நூலினதும் பலவீனமாகிறது.

இறுதியாக விமர்சனத்துறை சார்ந்து எஸ்.பொ முன்வைத்து நற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடு என்பது பற்றி கவனிக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது. இதுபற்றி ”மற்போக்கு என்ற சொல்லுக்கு எதிராக நற் போக்கு என்பதை பயன்படுத்தியதைத் தவிர திட்டமான எழுத்துக்கள் எதையும் முன்வைக்க வில்லை” (இருபதாம் நூற்றாண்டு சமூத்துத்தமிழ் இலக்கியம், நு.:மான் எம்.ர, மெளனகுரு.சி, சித்திரலேகா மெளனகுரு 1979 ப.111) என்ற

குற்றச்சாட்டும் “இக்கொள்கை ஒரு தனி மனிதக் குரலாகவே அமைந்தது என்றுதான் கூறவேண்டும். இதற்குக் காரணம் போதிய தத்துவப் பின்னணியும் தனித் துவத்தன்மைகளும் காட்டாமல் ஒரு தெளிவற்ற கொள்கை யாக அது இயங்கியமைதான் (முனைவர் பூரணச்சந்திரன், தமிழ் இலக்கியத்திற்னாய்வு, 2007, பக் - 209-210) என்ற குற்றச்சாட்டும் முன்வைக்கப்படாலும் நற்போக்கு இலக்கியம் என்ற முற்பட்ட பத்திரிகைத் தொடரை அண்மையில் நூலுருவில் வாசிக்கின்றபோது எஸ்.பொ. தமது கருத்துக் களுக்கு பக்கபலமாக கலை இலக்கியங்கள் தொடர்பாக மா.சே.துங் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள், சமதர்ம இலக்கியப்பாதை பற்றி எழுத்தாளர் சௌ.யாங் சமர்ப்பித்த அறிக்கை; “கலை இலக்கியத்தில் சோஷலிஸ் பாதை” என்ற நூலிலுள்ள கருத்துக்கள் முதலானவற்றைப் பயன்படுத்துவதும் தேசிய இலக்கியம், மக்கள் இலக்கியம் முதலியன பற்றி ஈழத்து முற்போக்கு விமர்சகர்கள் முன்வைத்துள்ள கருத்துக்களிலுள்ள தெளிவின்மைகளை விளக்கி தெளிவான கருத்துக்களை முன்வைப்பதும் புலப்படுகின்றன; சுருங்கசூறின் எஸ்.பொ. முன்வைத்த நற்போக்கு இலக்கியம் என்பது குறைகள் களையப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்ட முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய கொள்கையேயாகும். ஈழத்து முற்போக்கு விமர்சனத்தில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகள் தொடர்பாக வெவ்வேறு தளத்தினான் எம் ஏ நு.மான், அ. யேசுராசா முதலானோர் தெரிவித்து வந்துள்ள சில கருத்துக்களுடன் ஒத்துப் போகின்ற கருத்துக்களும் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. எஸ்.பொ நூல் தொகுப்பு முயற்சிகளில் அவ்வப்போது ஈடுபட்டுவந்துள்ளார். காந்தியக் கொள்கைகளை உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட புதிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பான காந்தியக் கதைகள் (1965), புகலிடச் சிறுகதைகளின் முதல்

தொகுப்பான பனியும் பனையும் (1994) (இணை ஆசிரியர்) முதலியன இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவை. எஸ்.பொவின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் முக்கியமானவை. ஆரம்ப காலத்து மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியான காந்தி தரிசனம் (1969) தொடக்கம் அண்மைக்காலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ள 11 ஆபிரிக்க நாவல்கள் (எ.டு மக்களின் மனிதன், ஹால், தேம்பி அழாதே பாப்பா முதலியன) வரை பட்டியலொன்று அவற்றிற்குள்ளது. நைஜீரியாவில் ஆங்கிலத்துறைத் தலைவராக விளங்கி ஆபிரிக்க இலக்கியங்கள் தொடர்பாக கற்பித்த அனுபவங்காரணமாக அவரது நூற்றெரிவுகள் சிறப்புடையனவாகி ஈழத்து அரசியல் வரலாற்றுக்கு ஏற்படுடையனவுமாகியுள்ளன.

எஸ்.பொ. மித்ர என்ற பதிப்பகத்தினை தமிழ் நாட்டிலே தொடங்கி (i) தமது நூலின் முதற்பதிப்புகள், இரண்டாம் பதிப்புகள் (iii) ஈழத்து எழுத்தாளரது பழைய புதிய நூல்கள் (iii) புகலிட எழுத்தாளரது நூல்கள் (iv) மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் எனப் பலவற்றை நீண்டகாலமாக வெளியிட்டு வந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (விரிவஞ்சி உதாரணங்கள் தரப்படவில்லை)

எஸ்.பொ எழுதிய சுயவரலாறான வரலாற்றில் வாழ்தல், நீண்ட இரு பேட்டிகளான (i) தேடல் சில உண்மைகள் (2001) (ii) தீதும் நன்றும் பிற்ற தரவாரா (2004) என்பனவும் உறவுகள் தொகுப்பிலுள்ள குடும்ப உறவுகள் பற்றிய கதைகளும் அன்னார் பற்றி மேன்மேலும் புரிந்து கொள்ள வழி வகுப்பவை; சிலவேளையில் மிதமிஞ்சிய கண்டனக் குரல்கள் வெளிப்படாலும் ஈழத்து கலை இலக்கிய வரலாறு, அரசியல் வரலாறு, சமூக வரலாறு, என்பன பற்றிய புரிதல்களுக்கும் பயன்படுபவை.

● ● ●

கவிதை

மக்களே!

“அரசு” நச்சமரமானால்
உங்கள் கையிலிருக்கும்
வாக்குச்சீட்டுகள்
கோடாரிகளாகட்டும....!
தேவையேற்படும் போது
சனாதிபதிகளுக்கும்
சனநாயகத்தை உணர்த்த
மறவாத்ர்கள்,
ஆனால் அதிபர் பதவியென்பது
அவரது அப்பணாத்தா வழங்கிய
முதுசொம் அல்ல,
மக்களிட்ட பிச்சைதான்!
இந்த உண்மையை அவர்
மறக்க நினைக்கும் போது,
‘மறக்காது’ அவரை அரியாசனம்

விட்டு

“இறக்க” வேண்டுமென்பதை
நீங்கள் மறக்கக் கூடாது...!
அதிபரானாலுஞ் “சரி!”
ஆட்சிமன்ற
உறுப்பினர்களானாலுஞ் “சரி”
மாட்சிமை பொருந்திய
மந்திரிகளானாலுஞ் சரி
ஆம்!
வாக்குச்சீட்டுக் கோடாரிகளால் “சரி!”
அதுதான் சரி.
ஆட்சிக் கதிரையில்
அமர்ந்திருப்பவருக்கு
இனவாதம், மதவாதம் பிடித்தால்
தைலம் தடவுவதை விடுத்து
நடக்க விடவேண்டும் இறக்கி
இல்லாவிட்டால்...

முடக்கு வாதம், அடக்குவாதம்
மட்டுமன்றி

ஒடுக்கும் வாதமும் ஆகிவிடும்...
பாலர் வகுப்பில் படித்தது...
‘ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு’
உணர்ந்து கொண்டால் சரி!

சரி

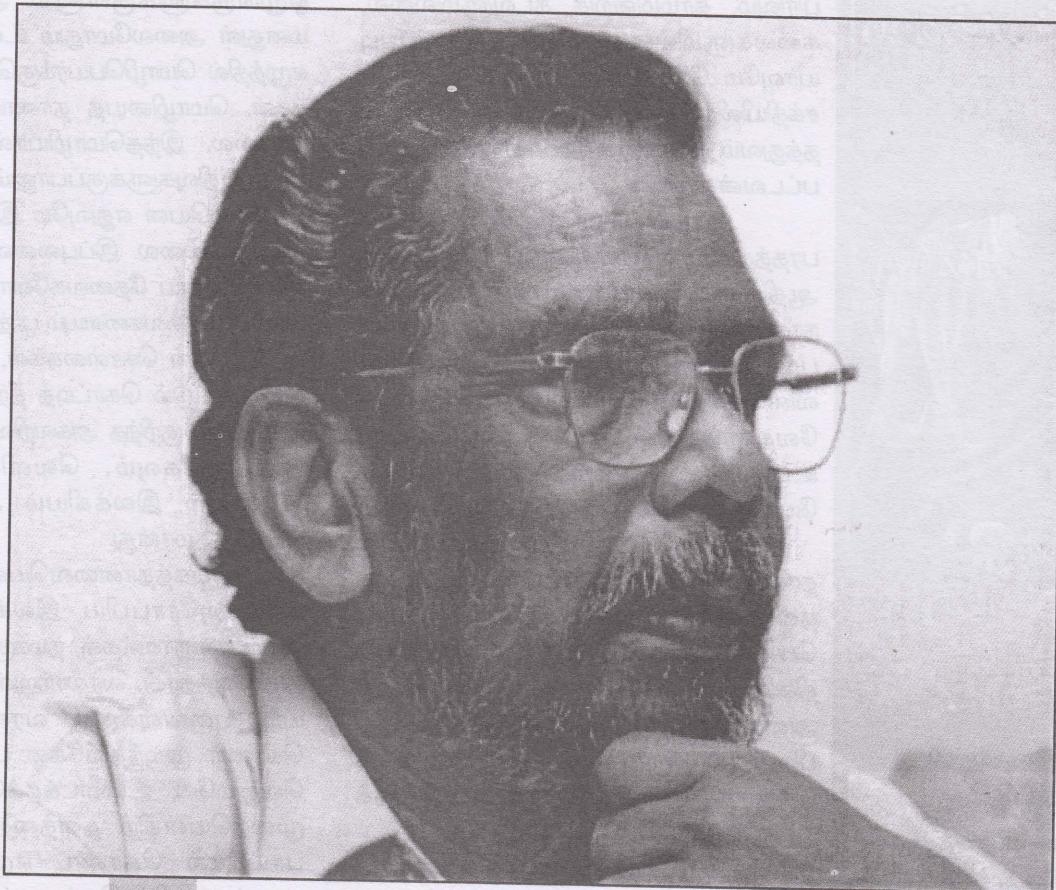
கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன்

முகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம் 06-12-2014 அன்று மட்டு/பொதுநூலக் கேட்பேர் கூடத்தில் நடத்திய எஸ்.பொ. நினைவிடைதோய்தல் நிகழ்வில் வாசிக்கப்பட்டது

எஸ்.பொ.விள் ஜர்காறத்துக்கும் பாலுணர்வுக் கலைகள்

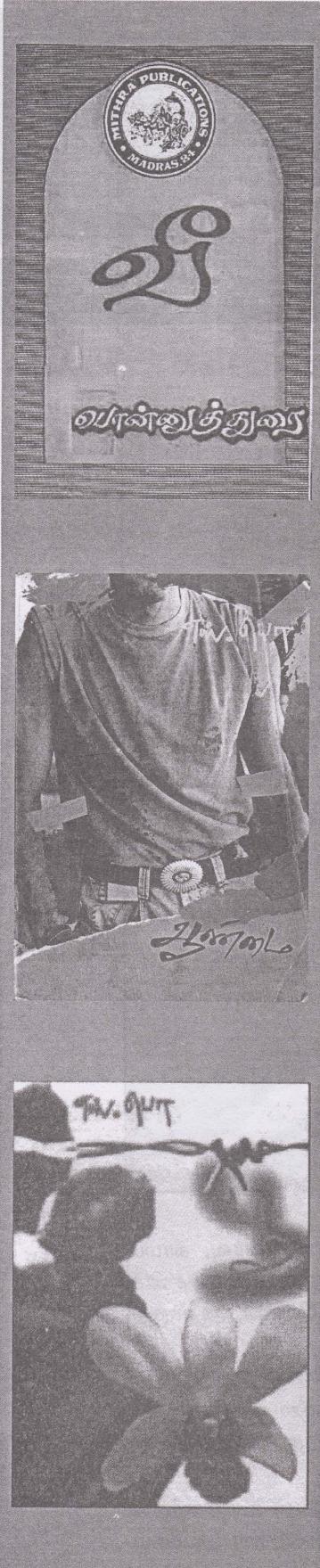
அ.ச. பாய்வா

இலக்கியங்கள் வாழ்வியலின் பிரதிபலிப்பேயென்றால் பாலுணர்வு, காமம் எதுவுமே அதற்கு விதிவிலக்கல்ல, ஆன்மாவைப் பிணந்து கொண்டு ஒரு வெளிச்சமாக விடுதலையாகப் பிறப்பவை அவை. எஸ்.பொவின் பார்வையோ, இனம், யோனி, ஆண்குறி யென்கிற நாம ரூபங்களைக் களைந்து நிற்பது.

பாலுணர்வை எழுத மறுப்பவன் சமுதாயத்திலிருந்து அந்நியமாகிறான். அந்நியமற்ற நிலையில்தான் ஒருவன் சமுதாயத்தோடும் இயற்கையோடும் ஏன் தன்னோடும் ஒன்றிக்கிறான். இந்த அந்நியமற்ற நிலையும் மாக்சியத்தின் தீராதவொரு பகுதியென்பது எஸ்.பொவின் வாதம்.

பாலுணர்வு தொடர்பான எஸ்.பொவின் புரிதலே எனதும் பாலியல்தான் உயிரினத்தின் உற்பனை. பாலியலைக் கடந்துதான் அனைத்தும். அண்டமாழுனிவரும் அதற்குள் அடக்கம்.

வேதாகமத்தில், ஒன்றுமறியாத பாம்பொன்றைச் சிருஷ்டித்து, ஆதாம் ஏவாளின் நிவ்தையைக் குழப்பி, அவர்களின் அம்மணத்தை உரைப்பன்னுகிறார் ஆதிபிதா. அம்மணம் தெளிவுற ஆதா மேவாளின் சர்ப்பங்கள் படமெடுத்தாடத் தொடங்குகின்றன. மனித விருத்தியின் முதற்சலனம் ஏதேன் தோட்டத்தில் முளைவிடுகிறது. அதுவே பாலியிலின் துவக்கமென வேதாகமம் உரைக்கிறது.

ப்ரொய்டின் கருத்துப்படி, காமத்தின் விரிவுதான் கலைகளும் மதமும் பிரிவும். காமயின்றிக் கடவுளுமில்லை, கலைகளுமில்லை. சக்தி தத்துவப்படியாவுமே யோனியின் பிறப்பு. அண்டமே சக்தியிலிருந்து உதித்தது. இது இராவண தத்துவம். தசரதனும் இவ்வாறு காமவயப் பட்டவன்தான்

காமம் யோனியின் தத்துவம் பரதத்துவம், பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவள் ஆதிசக்தி. அவளே ஜானகி. அவளை நான் புணரவேண்டுமென்றான் இராவணன். பாலுணர் வின் பிரபஞ்சஸ்தானத்தை விளக்க இதைவிட வேறென்ன தேவை? வேதாந்தத்தின் வாக்கு வீரியங்கள், உடலும் உள்ளமும் ஒன்றிக்குவிந்த யோகநிலையில் முற்றுப் பெறுகின்றன.

வீறு கொண்ட படைப்பாளியால் தான் படைப்பிலக்கியக் கோட்பாட்டிற்குத் தலமைதாங்க முடியுமென்கின்ற எஸ். பொ. சமுத்தின் புத்திஜீவித வலோக்காரம் தினித்து எதேச்சுதிகாரத்தின் மாற்றொலியாய் அவரது குரல் மேலமுந்தது. அவரது பிறப்பால், சமூகவியல் ரீதியாக அவருக் கெழுந்த நெருக்கடியாகக்கூட இதைக் கருத இடமுண்டு.

சிறுகதையென்கிற வடிவத்தைய வர் எந்தவிதமாய்ப் புரிந்துவைத்திருந்தா ரென்பதற்கு அவரது ஒவ்வொரு சிறுகதை களும் நமக்குத் தருமுனர் வக ஜே சாட்சியம்.

அவரது சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை நிஜமனிதர்களாலும் சம்பவங்களாலுமானவை. பாலுணர்வு மனிதனின் சரளாவாழ்வை ஒன்றிப்பது, நிராகரிக்க முடியாததது, பம்மாத்துக்களற்றுது என்பதையவர் சொல்லும்பாணி அலாதியானது. பாலுணர்வின் மீதவர் கொண்டது பரிவு.

பாலியலவஸ்ததையிலிருந்து மீளமுடியாத மனிதனாக அவரும் வாழ்ந்தா ரென்பதைப் பகரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ளத் தாண்டியது எது? தானொரு யாழ்ப்பாணத்துத் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவன் என்கிற தாழ்வு மன்பாண்மையை தன்னெழுத்துக்காளால் உயர்வு மனப்பாண்மைக்கு (*Transit from inferiority to superiority*) இட்டுச் செல்ல முயன்றாரென் கிற கருதுகோளும் மறுப்பதற்கல்ல.

இலக்கியமென்பதே எவ்வித ஒழுங்குகளுக்குள்ளும் அடங்காது, மனதுள் அலைமோதும் உணர்வுகளை எழுத்தில் மொழிபெயர்க்குமொரு கலை தான். மொழியைத் தாண்டி எதுவுமே யில்லை. இந்தமொழியால் வரையப் படும் பதிவுகளுக்குப்பாலும் மெய்மை, முழுமையை எதுவுமே இருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. இப்புனைவுகள், மனிதனின் ஏனைய தேவைகளோடு அவனின் பாலியற்தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வன.

தன் கொள்கைகள், சுயவிருப்புகளை மட்டும் கொட்டித் தீர்த்துவிடாது, அச்சுமூகம் குறித்த அகவறிவுணர்வுகளை ஆய்வதாகவும், வெளிக் கொணர்வதாகவும் இலக்கியம் அமைவதே பொருத்தமானது.

மகத்தானவையெனக் கருதப் படும் ஐரோப்பிய இலக்கியங்கள், குறிப்பாக நாவல்கள், நமக்குணர்த்துவது இதனைத்தான் வரலாற்றுள் புனைவையும், புனைவுக்குள் வரலாற்றையும் கொணர முடிந்தவகேன படைப்பாளி. வெறுமனே உள்ளடக்கக்கோட்பாட்டு முறையென்கிற தளத்தையும் மீறிய பாய்ச்சல் கொண்ட எழுத்துக்கள், படைப்பாளியின் இருத்தலையும் அவனது மொழியையும் சிறைக்குமென எழுப்பட்டப்பட கோஷங்கள், அந்தந்தப் பாலுணர்வுப் படைப்பின் எடுத்துரைப்பு முறைகளால் பிசுபிசுத்துப் போனதும் உண்மை.

ஆபாசமென்கிற சொல்லுக்கு இதுவரை எவராலும் பொருத்தமான வியாக்கியானத்தைக் கொடுக்க இயல வில்லை.

“இச்சையுடன் ஒரு பெண்ணை ஏற்றுக்கும் எனும் அவளோடு ஏற்கனவே

விபச்சாரம் செய்தாயிற்று” என்கிற யேசுக்கிறிஸ்ததுவின் கூற்றும், “கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்” என்கிற பெரு விருப்பும் ஆபாசங்களா? பாலியல்ர்ப்பைக் காமமென்றும் இச்சையென்றும் சொல்லவைத்த யேசுக்கிறிஸ்து காலச் சமுகக் கட்டமைப்பு இன்று தகர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“புதுவோன்பின்னே போன்று நெஞ்சம்

இதுவோ அன்னாய் காமத்தினியற்கை”
காமமென்பது இயற்கைமட்டுமல்ல, அது இயல்பில் எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருப்பது. கோவிற்கலசங்கள்புகட்டும் தெய்வீகப் புனர்தல்களும் இதிலிடக்கம்.

அதிகாரமும் மரபும் வகுத்தளித்த பிரகாரம் பாலியல் இடம்பெறவேண்டுமென்பதில்லை. உடல், குழல், நெருக்கடிபோன்ற இதர அம்சங்களாலுமைவ தீர்மானிக்கப் படுகின்றன என்கிற விதிகளை எஸ்.பொ.என்கிற எழுத்தாளர் எவ்வாறு தன் சிறு கதைகளுடாக வெற்றிகண்டாரென்பது வாதப்பிரதிவாதுங்களுக்கு உட்பட்டமையும், அதுவேயவரது பலமாயும், பலவீணாயும் பார்க்கப்படுவதும் அறிந்த விடயம் தானொரு இருத்தலியல்வாதியென்பதை இதன் மூலம் அறிக்கையிடுகிறார்.

இலக்கியத்துக்கு உருவமா உள்ளடக்கமா பிரதான மென்கிற விடயமே கவலைத்தனமானது சிற்பியின் ஆற்றலையண்டியதே அவன் சிற்பம் புனர்தல் மட்டுமல்ல ஒன்றை யொன்று கவருந் தன்மை வாய்ந்த (Infatuation) இருபாலினங்களுக்கிடையே நிகழும் அனைத் துமே பாலியல்தான்.

“மனிதன், பூமகளின் பிசினிச்சைகளுடன் பிணைக் கப்பட்டு, பறன்முகட்டில்லை யில் தொங்கும்வம்சவிருத்திக்கான விதைகளைத்தாவி சயபிரக்ஞையற்ற மனதின் அந்தக் நிலையிலே அறுவடைப் பயனை அனுபவிக்கு மெத்தனம்.” என எஸ்.பொ உள்ளதை எழுதுவது விரசம். இதனையே வெள்ளாளனொருவன் எழுத்தில் பதிவு செய்திருந்ததால் இந்த அரியபதிவைத் தலையில்வைத்துக் கொண்டாடியிருக்கும் நம் இலக்கிய உலகம்.

இலக்கியத்துக்குள்ளும், படைப்பாளிகள் மத்தி யிலும், காலத்துக்குக்காலம் குறளிவித்தைக்காரர்கள் உருவாகுவதும், குழுமன்பான்மையோடு இலக்கியவித்தா ரஞ்செப்புவதும் நமக்கொன்றும் புதிதல்ல. மாக்கிலை படைப்போடு எவ்விதத்தில் சம்பந்தப்படுகிறதென்பதற்கு முன்னுதாரணம் அவரது எழுத்துக்கள். மெய்ச்சித்தாந்தங் களில் தோய்ந்துபோன ஒருவரால்தான் அவவாறான படைப்புகளைத் தரமுடியும் மாயை மயக்கங்களைத்துறந்து,

எழுத்தின் உபாசகனாய் சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும், மாக்கிய வாழ்வியற் குத்திரங்களிடையேயும், அதற்குப் பாலும் மெய்த்தரிசனமாய்த் தேடியவர் அவர்.மாக்கியத்தின் இயங்கியல் விதியான எதிர்மறைகளின் ஜக்கியழும் பேராட்டமென்பது சமுகவரலாற்றுப் போக்குக்களால் புரியப்படுவதே. ஆதலினால்தான் எஸ்.பொ. பாலுணர்வைப் பரிவோடு நோக்கினாரெனக் குறிப்பிட நேர்ந்தது.

இவரது ‘சுவடு’ எனும் நெடுங்கதை, அறியாப் பருவத்தில் புத்தபிக்குவாகிச் சீவரஆடையைத் தரித்த ஒருவன், விபச்சாரியோருத்தியிடம் கொண்ட மோகம், அவளையேதன் குருத்தினியாக்குமளவுக்குச் செல்கின்றன.

‘ஆகுதி’ கதை, அரசியலுக்காக எதனையுஞ் செய்யத்துணியுமொரு பிக்கு, தனது கருவியாக குமாரிஹாமி யென்கிற ஆழகிய உடல்வாகு பொருந்திய பெண்ணொருத் தியை உட்படுத்துவதும், பிக்கு கற்பித்த அதே போதத்தை அவன்மீதவள் அஸ்திரமாக்குவதும் கதை. போர்த்துக் கேயரின் வருகையின் பின்னர் இலங்கையில் நடந்த சம்பவமொன்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டது

“எவ்வித ஒழுங்கு
விதிஞாக்குள்ளும்
அடங்காது மனதினுள்
அலைமோதும்
உணர்வுகளை எழுத்தில்
மொழிபெயர்த்தல்”
என்றிதனை எத்தனை பேர்
கொண்டாடினார்களோ
தெரியாது.

இந்நெடுங்கதை.

“அவா”வும் அவரது நீளமான சிறுகதைகளிலொன்று அற்பாயுளில் இறந்து போகும் சீடனுக்குக் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் வித்தை மூலம் அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் குருவிலக்கச்சொன்ன பாலுறவு அனுபவத்தை வழங்க முற்படுமொரு கதை.

‘மொட்டு’, நம்மில் பலருக்கு ஏற்பட்ட, வெளியே சொல்லத்தயங்கும் சம்பவங்களோடு தொடர்பான சிறுகதை. தனது தாயையிழந்த, ருதுவாகாத, ருதுவாகவேமாட்டா ளென்று கிரகப்பலன்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தன் ஒரே மகளை எவ்வாறாவது திருமணபந்தத்துள் தினித்துவிட வேண்டுமென ஒருவர் துடிக்கிறார். இதற்கவர் நன்பர் உதவுகிறார். ருதுவாகும் பருவங்கடந்து நிற்குமவள், திருமணமானதன்பின் ஏற்படும் உராய்வுகளால் ஒருவேளை பூப்படையக் கூடுமென்கிற நப்பாசை தந்தைக்கு, நன்பரும்,

மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம் 06-12-2014 அன்று மட்/பொதாநாலக கேட்பேர் கூடத்தில் நடத்திய எஸ்.பொ. நினைவிடை தோய்தல் நிகழ்வில் வாசிக்கப்பட்டது

-கவிஞர் சௌங்கத்திரோன்-

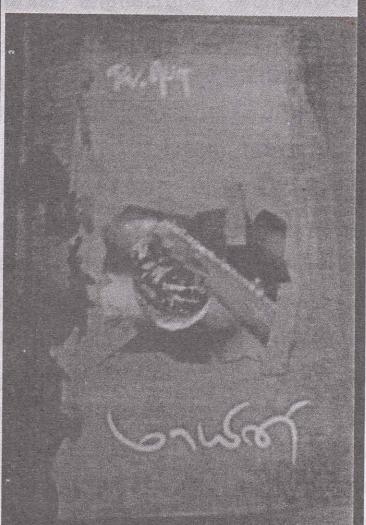
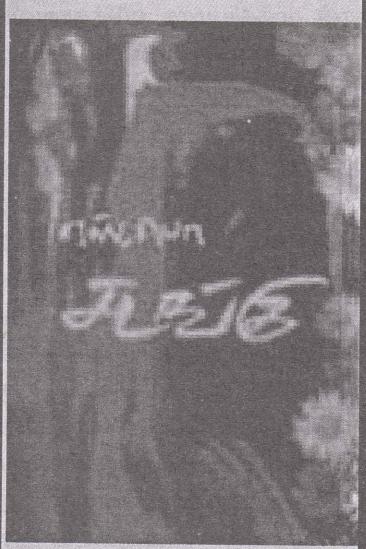
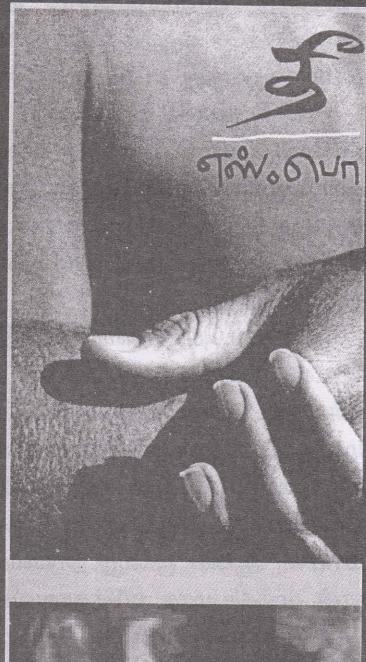

எஸ்.பொரைன் நாவல்கள்: ஒரு பார்ஷை

04.06.1932 இல் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் பிறந்து -ஆரம்பக் கல்வியை யாழ் புனிதசம்பத்திரிசியார் கல்லூரி, மற்றும் யாழ் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பெற்று - உயர்கல்வியை இந்தியா, சென்னை தாம்பரம் கிறிஸ்தவ கல்லூரி, மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்று - பீ.ஏ.பட்டதாரியாகி - மட்க்களப்பில் மனை வியைத் தேடி - தமிழ் ஆசிரியராக யாழ்ப்பாணம், மலைநாடு, கொழும்பு, மட்க்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களில் பணியாற்றி மட்க்களப்பு வாழைச் சேனை விபுலானந்த இந்து மகாவித்தி யாலயத்தில் அதிபராக கடமை புரிந்து, நெஜீரியாவில் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் அனுபவம் பெற்ற, தமிழிலக்கிய பரப்பில் சர்ச்சைக்குரியவராகவும்

விளங்கிய எஸ்.பொ. எனும் நாமம் தாங்கிய சன்முகம் பொன்னுத்துரை எனும் இலக்கிய ஆளுமை தனது 82வது வயதில் 26.11.2014 அன்று அவஸ்திரேவியா சிட்டினில் இவ்வுலகை நீத்த நிகழ்வினையொட்டி “மகுடம்” ஏற்பாடு செய்த “நினைவிடை தோய்தல்” நிகழ்வில் “எஸ்.பொ.வின் நாவல்கள்” பற்றி உரை யாற்ற மகுடம் ஆசிரியர் நன்பர் மைக்கல் கொலின் அவர்களினால் நான் வேண்டப்பெற்றுள்ளேன். அமரர் எஸ்.பொ அவர்களுக்குச் சிரம் தாழ்த்தி என் அஞ்சலிகள். எஸ்.பொவுக்கு முதன்முதல் அஞ்சலிக் கூட்டம் நடாத்தும் மகுடம் மைக்கல் கொலினுக்கு என் நன்றிகள்.

. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மட்டுமல்ல உலகளாவிய தமிழிலக்

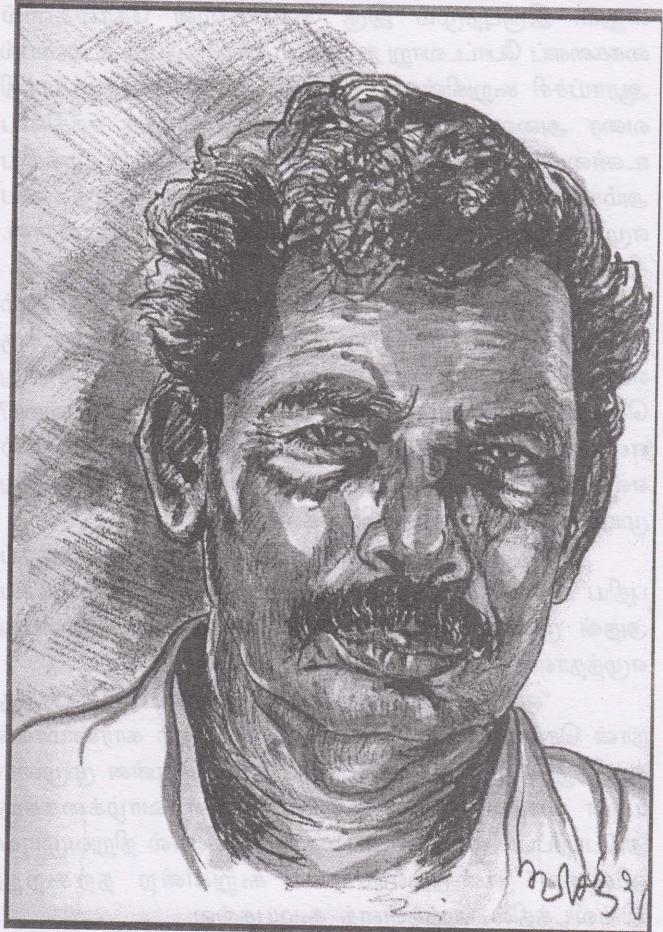
என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். தமிழூப் பொறுத்தவரை மராட்டிய எழுத்தாளரான காண்டேகர் எழுதித் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாக 1941 இல் வெளிவந்த 'கருகிய மொட்டு' எனும் புனைவைத் தமிழில் முதலில் 'செக்ஸ்' சம்மந்தமாக வெளிவந்த கதையாகக் கருதலாம். தமிழில் ஜானகிராமனின் 'மோகமுள்' போன்ற நாவல்களை மேற்கோள் காட்டலாம். அந்த வகையில் 'தீ' நாவலும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒர் தனி இடத்தைப் பெறுகிறது. 'தீ' வெளிவந்த காலகட்டத்தில் 'தீ'யைத் தீயிட வேண்டுமென்றெல்லாம் கோஷங்கள் எழுதப்பட்டன. எழுத்தாளர்கள் பலர் இதனை ஆபாசம் என அருவருத்தார்கள்.

பெண் எழுத்தாளரான குறமகள் வள்ளிநாயகி அவர்கள் தனது ஒரு குறிப்பில் "தீ" யின் அருவருக்கத்தக்க வர்ணனைகள் ஒங்காளத்தை வருவித்தன" என்கிறார்.

அதேவேளை எழுத்தாளர் பாடுமீன் சு. சிறிஸ்கந்தராசா 'தீ'யின் தன் வாசிப்பு அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது "அந்த வயதிலே - பத்தாம் பதினேராம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த போது - அது பாக்கியம்தானே! வாசிக்க வாசிக்க இன்பக் கிளுகினுப்பு. உள்ளத்தில் மட்டுமல்ல உடலிலும் எழுச்சி ஏற்படுத்திய 'தீ'யைப் பலதடவை வாசித்து இன்புற்றேன். அதுவரை வாசித்துத்தள்ளிய இந்திய சஞ்சிகையிலும் துப்பறியும் நாவல்களிலும் இல்லாத தூய்மையையும் இலக்கிய செறிவையும் என் இதயம் உணரத் தொடங்கியது. முதன் முதலாக தமிழ் மொழியின் வித்தியாசமான நடையொன்றை என் முளை பதிவு செய்யத் தொடங்கியது" என்கிறார்.

திருமதி லலிதா நடராஜா எனும் படைப்பாளி "1960 களில் நான் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த வேளையில் 1961 இல் வெளிவந்தது தான் அவரது 'தீ' என்ற நாவல். அது இலக்கிய ஆர்வலர்கள், விமர்சகர்கள் மத்தியிலே பெரும் சர்க்கையை ஏற்படுத்திற்று. என்ன மனுஷன் இவர்? பாலியல் விவகாரங்களை யெல்லாம் பச்சையாக எழுதுகிறார். எனச் சாடினர் சிலர். பிறிதொரு சாராரோ 'யதார்த்தமாக எழுதுகிறார் இதில் என்ன தப்பு?' என எதிர் நவீன்றனர். இப்பரபரப்பால் ஈர்க்கப் பெற்று நானும் 'தீ' யை மும்முர மாகத் தேடிப் பெற்று அறையினுள் இரகசியமாக வாசித்து முடித்தேன். அப்போது - எனது பத்தொன்பதாம் அகவையில் வாசித்த போது - பெரும் சங்கடத்தையும் சூச்சத்தையும் ஏற்படுத்தவே செய்தது. பாலியல் 'தீ'யினால் பல்காலும் கதாநாயகன் பொசுக்கப்படுவதைத் துலாம்பரமாக விபரிப்பதான இந்நாவல், நாயகன் தன் வேட்கைகளையும் அவற்றைத் தீர்த்துக் கொண்ட வகைகளையும் தற் சூற்றாக விபரிக்கும் விதத்தில் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

நாயகன் மனதிலே அறவழிச் சிந்தனைகளை, பகுத்தறிவு என்பவற்றிக்கு எதிராக - பாலியல் வேட்கை மீதுறைகையில் அவலங்களைச் சித்தரிப்பது ஓரிடத்தில்

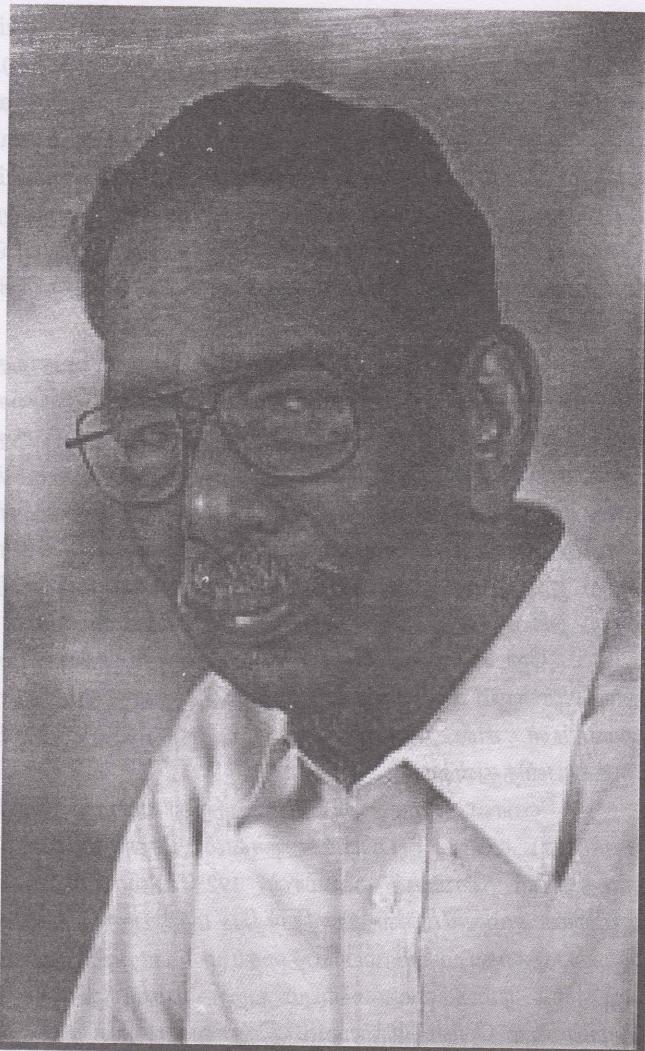

கதாநாயகன்.

"பழுமுள் மரத்தை வொவாலும் இனிப்புள் இடத்தை எறும்பும் தேனுள்ள மலரை வண்டும் நாடுவது இயற்கையாயின் ... நான் என்ன ஜீவன் முத்தரா அல்லது முற்று அனுபவித்து பழுத்த சதை இழுத்து நிலப் புழுதிக்கு உரமாக்கும் நேரத்தை எதிர் நோக்கி இருக்கும் கிழமா?....."

என கேட்கிறான். நாயகன் அனுபவமாகக் கூறப்பட்டாலும் இது படைப்பாளியின் அனுபவமே. அதை ஒழிக்காது ஒப்புக்கொள்ளும் துணிவும் தனது பலங்களையும் பலவீனத்தையும் வெளிப்பகிரும் நேரமையும் எஸ். பொவிடம் உள்" என்கிறார்.

"மனிதனின் எல்லா வித செயல்களுக்கும் அவனது பால் உணர்வே காரணமும் ஆதாரமுமானது என்பது சிக்மன் பிராய்ட் போன்ற உளவியல் அறிஞர்களின் முடிவு. மகாத்மா காந்தியே பாலுணர்வுக்கு உரம் சேர்க்கும் உணவு உட்கொள்ளலைக் கட்டுப்படுத்தும் விதத்தில் உண்ணானோன்பை அடிக்கடி மேற்கொண்டதும் தன் பாலுணர்வுச் சுயகட்டுப்பாட்டை பரிசீலிக்கும் சோதனையாகவே அவர் இரவில் இளம் பெண்களுடன் படுத்துறங்கி

இவை புதியதாகும். யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியப் போராட்டங்களும் சீதனப்பிரச்சினையும் மற்றும் வர்க்கப் போராட்டங்களும் நாவல்களின் கருப்பொருளாக மோலோங்கி நின்றதொரு காலகட்டத்தில் எஸ்.பொ. அவர்கள் பாலியல் விவகாரங்களை இலக்கியமாக்கினார். மரபுவாதிகளும் பெண்ணிலைவாதிகளும் எஸ்.பொ.வின் எழுத்துக்களை எதிர்த்தனர். ‘தீ’ யைத் தீயிலிடுங்கள் என்பது போல ‘சடங்கைச்’ சாக்கடையில் வீசுங்கள் என்றார்கள் ஆனால் பின்னாளில் அவருடைய எழுத்துக்களுக்குப் பக்குவப்பட்டுப் போனார்கள். எஸ்.பொ. பேனாவை எறிந்துவிட்டு ஒளிப்படக் கருவியைக் கொண்டு யாழ்ப்பாண நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கையை அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.’ எனச் சடங்கு பற்றி ஒரு விமர்சனக் குறிப்பும் என் நினைவில் எழுகிறது. பவளவிழாக்கண்ட ஈழத்தின் மலையகத்தின் முத்த எழுத்தாளர் தெனிவெத்தை ஜோசப் அவர்கள் ‘தீ’, ‘சடங்கு’ இரண்டையும் நெருப்பைக் கிளாப்பிய நாவல்கள் என்கிறார். ஆம்! எஸ்.பொ அவர்கள் சங்கைக்குரியவர் மட்டுமல்ல சர்ச்சைக்கும் உரியவரே.

‘மாயினி’ நாவல்

இந் நாவல் 2007 இல் வெளிவந்தது. வழமைபோல் எஸ்.பொ. அவர்கள் ஒரு புதிய உத்தியைக் கையாண்டு இந்நாவலை நகர்த்தியிருக்கிறார். இறந்த காலத்தினாடாகச் சஞ்சரிக்கவைக்கும் அற்புத மருந்தொன்றை நந்தன் என்ற இந் நாவலின் நாயகன் கண்டுபிடிக்கிறான் - இவனது தந்தை ஒரு சித்தவைத்தியர் - நந்தன் அப்பரம்பரையில் வந்த ஆங்கில வைத்தியத் துறையில் MBBS பட்டம் பெற்ற வைத்தியன். தந்தை வழியில் காலம் காலமாக பேணப்பட்டுவந்த ரகசிய மூலிகைகளை தேடலால் கண்டுபிடித்து - இது சித்த வைத்திய வாகடத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது - அம்மருந்தின் துணைகொண்டு கடந்தகாலத்தில் அவன் சஞ்சரிக்கின்றான். இக் கடந்த காலப் பயணிப்பில் அவன் காணும் காட்சிகள், சந்திக்கும் மனிதர்கள், நடைபெறும் நிகழ்வுகள் என்பன இலங்கையின் அரசியல் வரலாறாக விரிகிறது. இது ஒர் அரசியல் நாவலாகும் எஸ்.பொ. அவர்களே இந்நாவலின் முன்னிடல் இதனை தமிழில் எழுந்த முதலாவது அரசியல் நாவல் என்கிறார். அதனை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் உண்மையான அரசியல் வாதிகளைக் கதாபாத்திரங்களாக நடமாடவிட்டு ஒர் இலக்கியப்படைப்பு தமிழில் இதுவரை எத்தனிக்கப்படவில்லை என்ற அவரது கூற்று ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. ஆம்! ஜே.வி. செல்வநாயகம், சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, வாக்தேவநாணயக்கார், அனுராபண்டாரநாயக்க, சந்திரிகா, அண்டன் பாலசிங்கம், ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனா, பிரேமதாசா, தஹரநாயக்கா, திருமதி. விமலா விஜயவர்த்தனா, மகாத்மா காந்தி, ஹிட்லர், எம்.ஜி.ஆர், ராஜீவ்காந்தி போன்ற உண்மைப் பாத்திரங்கள் உலா வருகிறார்கள். சித்தவைத்திய மூலிகை கயைப் பயணப்படுத்தி இறந்த காலத்தில் பயணிக்கும் இந் நாவலின் நாயகன் நந்தனின் பயண அனுபவங்களினாடாக எஸ்.பொ. அவர்கள் ஈழத்தின் இனவாத அரசியல் வரலாற்றை விமர்சனக் கண்ணோட்டங்களுடன் காட்சிப்படுத்துகிறார். ‘மாயினி’ என்னுமில் அரசியல் நாவல் எடுத்துரைப்பு முறைமை, உள்ளடக்கம் என்பவற்றில் ஏனைய தமிழ் நாவல்களின்றுது வேறுபடுகின்றது. இதனை ஒரு புது முயற்சி என்றும் கூறலாம். இந்நாவல் ஒரு புனைவுக்குரிய ஆழகியல் அம்சங்கள் குறைந்து உண்மையான அரசியல் நிகழ்வுகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒர் அரசியல் ஆவணம் என்ற வடிவத்தையும் பெற்றுக்கொள்கின்றது. ஆனால் எஸ்.பொ. அவர்களின் மொழிநடையும் அவர் கையாளும் உத்திகளும் நாவலுக்கு ஒர் விறுவிறுப்பை ஊட்டுகின்றன. காலஞ் சென்ற பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர். பண்டார நாயக்கா அவர்களுக்கு ஓரினச்சேர்க்கையின் பால் வேட்கையும், காலஞ்சென்ற

பிரதமர் திருமதி. சிறிமாவோ பண்டார் நாயக்காவுக்கு இருந்த ரகசிய பாலியல் தொடர்புகளும் கூட எஸ்.பொ. வின் மொழியில் இந்நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எஸ்.பொ. அவர்களின் துணிச்சலே இது. இலங்கை அரசியலின் வெவ்வேறு காலகட்டங்களுக்கு வாசகர்களை இந்நாவல் அழைத்துச் செல்வதால் அரசியல் விஞ்ஞான மாணாக்கர்களுக்குக் கூட இம் 'மாயினி' நாவல் பயன் மிக்கதாகும். 'மாயினி' நாவல் குறித்து தமிழ் நாட்டில் 'தமிழ்நேயம்' இதும் சில நல்ல விமர்சனக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டது, இலங்கையில் இது பரந்த வாசிப்புக்கு வரவில்லை. 'மாயினி' நாவலை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குத் தமிழ் நாட்டில் வைத்தே கிடைத்து.

இதுவரை எஸ்.பொ. அவர்களின் சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு வித்தியாசமான புதிய உள்ளடக்கங்களைத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில்புகுத்திய 'தீ', 'சடங்கு', 'மாயினி' ஆகிய மூன்று நாவல்கள் பற்றி கூறினேன் எனது உரையின் இறுதிக்கட்டமாக எஸ்.பொ. அவர்களின் ஏனைய நாவல் கள் பற்றிய சிறுகுறிப் புகளை முன்வைக்கலாம் என அவாவுகின்றேன்.

மேற்குறிப்பிட்ட நாவல்களை விட ஏனைய எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து கூட்டு முயற்சியாக 'மத்தாப்பு', 'மணிமகுடம்' எனும் இரு நாவல்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றார். 'மத்தாப்பு' எனும் குறுநாவலை இ. நாகராஜன், இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், ச.வே. வேலுப்பிள்ளை (ச.வே), வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறுமகள்) ஆகிய நால்வருடன் இணைந்து எழுதினார். வீரகேசரியில் ஆறுவாரங்கள் தொடராக வெளிவந்து பின்னர் 1962 இல் நூலாக வெளிவந்தது. இக்குறுநாவலின் இறுதி அத்தியாயத்தையே எஸ்.பொ எழுதி நாவலை முடித்திருந்தார் என்பது குறிப்பிட்டத்தக்கது. தான் எழுதிய இந்த கடைசி அத்தியாயத்திற்கு வீரகேசரி வழங்கிய சன்மானத் தொகையில் தன்னுடைய பொண்டாட்டியை பெரிய தோடுடைய செவியளாக்கி மகிழ்ந்ததாக எஸ்.பொ. அவர்கள் தன்னுடைய 'நனவிடை தோய்தல்' நூலில் சொல்லியிருக்கிறார். 'மத்தாப்பு' இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலுமாக இரண்டு பதிப்புக்களைக் கண்டது. 'மணிமகுடம்' மதுரகவி இ. நாகராஜன் மற்றும் இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் ஆகியோருடன் இணைந்து எழுதியது. கண்டி அரசு குடும்பத்தைப் பற்றியது. நாட்டை அந்நிய ருக்குக் காட்டிக்கொடுத்ததில் சிறுபான்மை இனத்தைவிடப் பெரும்பான்மையினமே முன்னின்றது என்று இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் வீரகேசரியில் 1962 வெளிவந்தது பின் 2007யில் நாலுருப்பெற்றது. 'மணிமகுடம்' கண்டி அரசின் அஸ்தமன கால வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்கிறது. முன்பு எஸ்.பொ. அவர்களினால் மேடை யேற்றப்பட்ட 'மணிமகுடம்' நாடகத்தின் சற்று விரிவுபடுத்தப்பட்ட வரவாற்றுக் கதைதான்

'மணிமகுடம்' நாவல். இதிலுள்ள ஒன்பது அந்தியாயங்களும் சாந்தம் பெருமிதம்(வீரம்), அச்சம்(பயம்), நகை(அங்கதம்), அழைகை (கருணை), மருட்கை (அற்புதம்), உவகை (சிருங்காரம்), வெகுளி (ருத்ரம்), இளிவரல் ஆகிய நவரஸ ங்களும் இழை யோட எழுதப்பட்டுள்ளது. நவரஸங்களையும் சித்திரிக்கும் இந்நாவல் கூட்டு முயற்சியாக வெளிவர வேண்டும் என்ற எஸ்.பொ.வின் விருப்பமே இந்நாவல் வெளிவரக் காரணம் என்று இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் கூறியுள்ளார்.

'யோகம்' எனும் எஸ்.பொ.வின் நாவல் பெளத்த மதத்தினை மையப்படுத்திப் புனையப்பட்டதாகும். இலங்கையின் வாரப்பத்திரிகையொன்றில் தொடராக வெளிவந்த வேளை இது இடைநிறுத்தப்பட்டது. மேலும், துரைசண்முகம் என்னும் புனைப்பெயரில் தினபதி பத்திரிக்கையின் ஞாயிறு வெளியீடான் சிந்தாமணியில் 'எம்ஜி.ஆர் வருகிறார்' என்ற துப்பறியும் நாவலைத் தொடராக எழுதிமுடித்தார் என்ற தகவலும் உண்டு. இது நாலுருப்பெறவில்லை.

தேடல் என்ற பெயரில் மனோரதியப்பாங்கான நாவலொன்றும் எஸ்.பொ.வால் எழுதப்பட்டுள்ளது. எஸ்.பொ. அவர்கள் சில மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களையும் ஆக்கியளித்துள்ளார்

'ஹால' (Xala - ஆண்மையற்றது என்பது இதன் பொருள்) என்ற ஆப்பிரிக்க நாவல் செனகல் நாட்டு எழுத்தாளர் 'செம்பன் ஓஸ்மான்' 1923 யில் எழுதியது. ஆபிரிக்க சமுதாயத்தில் ஏகாதிபத்திய மத்தியதரவர்க்கதின் ஆடம்பரத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் - பாரம்பரியமான ஆபிரிக்க நம்பிக்கைகளையும் பற்றி யதார்த்தமாகவும் அழாகவும் பேசும் இந்நாவல் இந்நாவலாசிரியரே எழுதி இயக்கி திரைப்படமாகவும் நியூயோர்க்கில் வெளிவந்தது. இதனை எஸ்.பொ. அவர்கள் தமிழில் மொழியெர்த்தார். இம்மொழியெர்ப்பு நாவல் 'ஹால' என்ற பெயரில் 1999 இல் வெளிவந்தது.

அதே போல் கென்யா நாப்பன் புகழிக்கக் எழுத்தாளர் 'காகிலாதியாங்கோ' எழுதிய நாவலைத் 'தேம்பி அழாதே பாப்பா' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்பு நூலாக்கினார்.

இதுவரையில் கூறப்பட்ட விடயங்களின் பின்னணி யில் எஸ்.பொ. அவர்களின் நாவலை நாம் நோக்கும் போது வழமையான தமிழ் நாவல்களின் மரபுகளை மீறித் தனிமனிதனுடைய - ஒரு சமகத்தினுடைய பாலியல் விவகாரங்களைப் புனைக்கதை இலக்கியமாக்கிய தன் மூலம் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் புதுமையைப் புகுத்தியவராகவும் சர்ச்சைகளைக் கிளப்பிவிட்டவராகவும் அடையாளம் காணப்பட்டவராகிறார். தமிழ்ப்புனைக்கதை வரலாற்றில் முன்பில்லாத ஓர் ஆழத்தையும் புதுமைகளையும் விடைத் தவர் புதுமைப்பித்தன் என்றால் அந்த இலக்கிய வடிவத்திற்கு செறிவையும் மெருகையும் தந்தவர் எஸ்.பொ. என்றாகிறார்.

அவரது மொழிநடை, குறிப்பாகப் பேச்சுவழக்கை அநாயாசமாக பயன்படுத்தும் ஆற்றல் - அவர் சொற்களைக் கையாளும் விதம், மேற்கெள்ளும் உத்தி - கதையை நகர்த்திச் செல்லும் தடம் என்பவற்றால் ஏனைய எழுத்தாளர் களிடமிருந்துவேறுபடுத்திப் பார்க்கும் சில விசேஷ திறமைகளைக் கொண்டவராகிறார். நாவலின் உருவம், உள்ளடக்கம், உத்தி, நடை என்பவற்றில் புதியபுதிய பரீட்சார்த்தங்களை அறிமுகம் செய்தவர் எஸ்.பொ.பாலியல் ஆகட்டும் அரசியல் ஆகட்டும் அவற்றைப் புனைவுகள் ஆக்கும் போது சர்ச்சைக்குறிய விடயங்களைக் கூட ஒளிவு மறைவின்றி மனதில் தோன்றிய படி உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துரைக்கும் இலக்கியத்துணிவு - இலக்கிய ஓர்ம் - இலக்கிய திமிர் சிலவேளை இலக்கிய சண்டித்தனம் காரணமாக அவரது நாவல்கள் விசேஷ கவனிப்புக்குள்ளாகின்றன.

ஆழத்தமிழ் நாவல்கள் வரிசையிலும் உலகத்தமிழ் நாவல்கள் வரிசையிலும் எஸ்.பொ. எழுதிய 'சடங்கு' நாவல் உயரத்தில் வைக்கப்பட வேண்டிய ஓர் உண்ணதமான படைப்பாகும்.

நிறைவாக எஸ்.பொ அவர்களுடனான எனது ஊடாட்டம் குறித்த தகவல்களுடன் எனது உரைய முடிக்க விரும்புகிறேன்.

1962 என நினைக்கிறேன். அமரர் நடராஜ மூர்த்தியும் எஸ்.பொ வும் இனைந்து மட்டக்களப்பு வந்தாறுமூலம் மகாவித்தியாலயத்தில் (தற்போதைய கிழக்குபல்கலைக் கழகக் கட்டிடத் தொகுதி) 'காப்பியப் பெருவிழா' நடாத்திய போது அவரிட்ட ஏவல்களைச் செய்யும் பன்னிரெண்டு வயது நிரம்பிய எடுபிடி மாணவனாக அவருடைய மொழியில் 'உச்க்குட்டி' யாக நான் இருந்தேன்.

வந்தாறுமூலம் மகாவித்தியாளயத்தில் 1967 நான் க.பொ.த உயர்தரம் விஞ்ஞான வகுப்பில் மாணவனாக இருந்தபோது எமது வகுப்பாசிரியராக எஸ்.பொ விளங்கினார்.

எஸ்.பொ. அவர்களின் துணைவியாரின் தமையன் சன்முகநாதன் அவர்களின் மகன் எனது மனைவியின் தங்கையாரின் கணவன் ஆவார். இத்திருமண பந்தத்தினால் பின்னாளில் எஸ்.பொ அவர்கள் எனக்கு உறவுக்காரராகவும் ஆகிவிட்டார்.

நான் தமிழ்நாடு செல்லும்போதெல்லாம் அவர் சென்னையில் தங்கியிருந்தால் அவரைச் சந்திக்காமல் நான் திரும்புவதில்லை. இவ்வநுட ஆரம்பத்தில் பெர்வரி மாதம் கவிஞர் காசி ஆனந்தனுடைய மகளின் திருமணத்தில் - காசி ஆனந்தன் எனது மனைவியின் தமக்கையாரின் கணவன் - நான் கலந்து கொள்ள எனது குடும்ப சகிதம் சென்னை சென்றிருந்த போது திருமணமண்பத்தில் இளம் பிறை எம்.ஏ.ர். மான் உடன் வந்திருந்த அவரைச் சந்தித்து உரையாடினேன்.

காசி ஆனந்தனுடன் எஸ்.பொ.வும் அவரது துணைவியாரும்

இத்திருமண நிகழ்வின் பின்னரும் நான் சென்னையில் தங்கியிருந்த போது அவரது 'மித்ர' வெளியீட்டினால் இரு நூல்கள் வெளியிடப்பெற்றன. அவ்வெளியீட்டு நிகழ்வுக்குத் தொலைபேசியல் என்னை அழைத்தார். சென்னை அண்ணாசாலையில் 'புக் பொயின்ட்' அரங்கில் நடைபெற்ற இவ்விரு நூல்களின் வெளியீட்டு நிகழ்வில் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்களுடன் சென்று கலந்து கொண்டேன். அப்போது எஸ்.பொ அவர்கள் நல்ல உசாரா கவே இருந்தார்.

கவிஞர் நீலாவனன் அவர்களின் 'வேளாண்மை'க் காவியத்தின் தொடர்ச்சியான எனது 'விளைச்சல்' காவியத்தை நூலாக்கும் முயற்சியில் அவரிடம் முன்னுரை கேட்டிருந்தேன். அவுஸ்திரேவியா சென்று எழுதி அனுப்பு வதாகக் கூறியிருந்தார். சுமார் ஒருமாத காலத்திற்கு முன் தொலைபேசியில் அவுஸ்ரேவியாவில் இருந்து அவருடன் இலங்கையிலிருந்து உரையாடி முன்னுரைப்பற்றிக் கேட்டேன். "இராசா! நான் நோயாளியாகிப் போனேன். ஆசுபத்திரியும் மருந்துமாகத் திரிகிறேன். என்ன செய்ய எழுத முடிய வில்லை மன்னித்துக் கொள்" என்றார்.

இவ்வரையாடவின் பின் அவரது பிரிவுச் செய்தி யைத்தான் அறிந்தேன். நெஞ்சுசம் அவரது நினைவுகளால் நிரம்பிக் கணக்கிறது.

இச்சுயப்பாணத்தையும் ஒரு தகவலுக்காக ஒப்பித்து அன்னாரின் ஆதம் சாந்திக்காய்ப் பிரார்த்தித்து விடை பெறுகின்றேன். நன்றி வணக்கம்.

• • •

எஸ்.பொன்னுக்துரை

மூஸ்ஸீதிவல்லி விசுவாமித்திரன்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனக்கொரு தனியிடத்தைத் தேர்ந்து அதன்வழி பிச்கின்றித் தமிழ் ஊழியம் செய்து உச்சத்தைத் தொட்டவர் எஸ்.பொன்னுக்துரை. அவரின் எழுத்தும் எழுத்து நடையும் பேச்சும் பேச்சின் தொனியும் தனித்துவமானது. இலங்கையில் அறுபதுகளில் மேற்கிளம்பிய துடக்கு மனப்பான்மைகாண்ட முற்போக்கு இலக்கியப் பணியாளர்களினால்கூட அவரின் தமிழ் இலக்கிய வாழுகையை இல்லாமல் செய்ய முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணம் நல்லூரிலே பிறந்து மட்டக்களப்புவாசியாகவே வாழ்ந்து சிகரங்களைத் தொட்ட இந்த எழுத்துலகச் செம்மலின் இறுதி முச்ச அவுள்திரேவியாவிலே 2014 நவம்பர் 26இல் அடங்கிவிட்டது. அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தாலும் அவரின் இலக்கியம்சார் ஊழியத்தின் எச்சங்கள் இன்னமும் நம்மிடையே மிக்கமாய் உள்ளன. இனி நமது அணியின் பணி அவர் பற்றிய தேடலாகும். அதன்வழி வந்ததே அவர் முஸ்லிம்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகள்பற்றியதான் இந்த எத்தனமாகும். பாலில் நெய்யாக மறைந்திருக்கும் பல விடயங்கள் வெளிக்கொண்டுவரப்படுதல் சேமமானது என்பது எனது கட்சி. அந்த முயற்சியே இந்த ஆக்கமாகும்

முஸ்லிம்களுடன் எஸ்.பொன்னுக்துரை கொண்டிருந்த தொடர்புகள்பற்றி மூன்று சிறிய தலைப்புகளின் கீழ் நோக்கலாம்.

- (அ) முஸ்லிம்களோடு அவர் தொடர்புப்படிருந்த வாழ்வுமுறை.
- (ஆ) நெருங்கிப்பழகிய ஆளுமைகள்
- (இ) முஸ்லீம்கள் பற்றிய அவரின் கருத்தியல்

முஸ்லிம்களோடு அவர் தொடர்புப்படிருந்த வாழ்வுமுறை எஸ்.பொன்னுக்துரை தன்னை ஒரு நாத்திகவாதியாகவே கருதினார். அவ்வாறே தனது தனிப்பட்ட வாழ்வு முறையையும் அமைத்துக் கொண்டார். ஆனாலும் ‘இல்லாமும் தமிழும்’ என்ற நாலை அவர்

- ஏ. பீர்முகம்மது

மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம் 06-12-2014 அன்று மட்/பொதநூலக கேட்பேர் கூடத்தில் நடத்திய எஸ்.பொ. நினைவிடைதோய்தல் நிகழ்வில் வாசிக்கப்பட்டது

எழுத ஆரம்பித்தபோது “அந்த இணை துணையற்ற ஏகனை நெஞ்சிலே நிறுத்தி இந்த எழுத்துப் பணியிலே என் பேனாவை ஊன்றுகின்றேன்”. எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு அவர் கூறும்போது - இணை துணையற்ற ஏகன் என்று மனதில் உள்வாங்கும்போது - அவரிலிருந்து நாத்தி கும் வெளியேறிவிடுகின்றது. மேலும் எல்லா மத்தினினரினதும் கடவுள் இணை துணையற்றவனாக இருந்தாலும் முஸ்லிம் களைப் பொறுத்தவரையில் இணைதுணையற்ற ஏகன் என்பது அடிப்படை நம்பிக்கையோடு (கலிமாவோடு) சம்பந்தப்பட்ட விடயமாகும். முஸ்லிம்களோடு தொடர்புப்பட்ட விடயத்துக்காக அவர் தன்னாவில் தனது அடிப்படைக் கொள்கைகளிலும்கூட விட்டுக் கொடுப்புக்குத் தயாரான ஒருவராக இருந்தார் என்பதைச் சுட்டவே இதனைக் குறிப்பிட்டேன்.

“நான் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான இல்லாமிய நூல்களைக் கற்றுள்ளேன். அரபுமொழியின் இயல்புகள் பற்றியும் அரபுத் தமிழ் வளர்ச்சிபற்றியும் ஓரளவுக்கு ஆராய்ச்சியும் செய்துள்ளேன்” என்று இல்லாமும் தமிழும் என்ற அதே நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதைச் சொல்லி இன்றோடு நாற்பது வருடங்கள் கடந்திருக்கின்றன. மேலதி கமாக இன்னும் ஒரு ஆயிரம் நூல்களை அவர் வாசித் திருக்கமாட்டாரா? ஆராய்ச்சிகள் செய்திருக்கமாட்டாரா? அவரின் இக்கூற்று முஸ்லிம்கள்பற்றி அறியத் துடிக்கும் ஏக்கம் அவருள் குடி கொண்டிருந்தது என்பதன் அடையாளமாகும்.

அபுல் கலாம் ஆஸாத் ஒரு இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீர். அஸ்விலால் என்ற வாராந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். அவரின் நேர்மையான வாழ்வு முறையையும் இலக்கிய ஆளுமையையும் மிகவும் நேசித்தார்.

இந்தியாவில் தனது பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த எஸ்.பொன்னுத்துரை தனது ஆய்வுக்கு ‘முஸ்லிம் இந்தியா’ என்பதைத் தலைப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். அதன்மூலம் முஸ்லிம்களின் உண்மை வரலாற்றை நன்கு தெரிந்து கொண்டார். இதுபோன்ற காரணிகள் எஸ்.பொ. வின் முஸ்லிம் நேயத்தின் அடிப்படைக்கு காரணியாக அமைந்தன எனக் கொள்ளல் தகும்.

“இல்லாமிய வாழ்க்கை முறையின் மேன்மை யினையும் சுகோதாத்துவத்தினையும் கம்பளையிலேயே நான் கற்றுக் கொண்டேன்” என்று தன்னுடைய எழுத்தில் எஸ்.பொ. பதிவு செய்திருக்கிறார். கம்பளையில் வாழ்ந்த காலத்தில் முஸ்லிம்களோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் விடுதியில் சில காலமும் பின்னர் வாடகை வீடொன்றிலும் தங்கி வாழ்ந்தவர். பொன்னுத்துரையின் கம்பளைக் காலத்தைத் தவிர்த்து அவரது வாழ்வைத் தரிசித்தல் சாத்தியம்ல்ல. “சில உணவு வகைகளை நான் சாப்பிடுவதில்லை. பன்றி

இறைச்சி ஹராமானது என்று நம்பிப் பயில்பவன் நான். பன்றி இறைச்சி சாப்பிடுவர்களுடன் நான் ஒரே மேசையில் அமர்ந்து சாப்பிடவும் மாட்டேன்” என்று எஸ்.பொ. அவருக்கே உரித்தான் எழுத்து நடையில் தனது ‘வரலாற்றில் வாழ்தல்’ என்ற க்யூரிகைதை நாலில் பதிவு செய்திருக்கிறார். முஸ்லிம் களின் வாழ்வுமுறையைப் பேணியவராக அவர் இருந்தார் என்பதை வெளிப்படையாகப் பேசும் துலாம்பரமான சாட்சியமாக இக்கூற்று அமைந்துள்ளது.

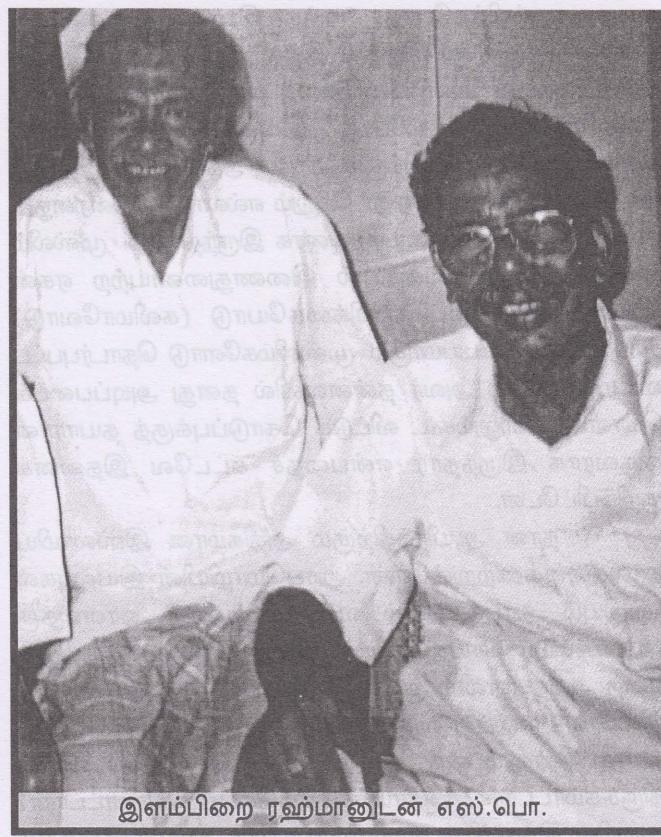
நெருங்கிப்பழகிய ஆளுமைகள்

பிரபல முஸ்லிம் ஆளுமைகளுடன் தொடர்புபட்டு வாழும் சந்தர்ப்பம் அவருக்குக் கிடைத்தது. பல்கலைக் கழகத்திலும் கல்வி பயின்ற பாடசாலைகளிலும் பல முஸ்லிம் மாணவர்கள் அவரோடு ஒன்றாகக் கல்வி கற்றனர். அதனால் அவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தவேளை பலாவி மற்றும் அட்டாளச் சேணை ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலைகளில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய மன்னாரைச் சேர்ந்த றஹீம் என்பவர் எஸ்.பொன்னுத்துரையோடு இக்கல்லூரியில் பயின்ற ஒருவரே.

கம்பளை ஸாஹிறா கல்லூரி, காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரி, ஏறாவூர் அலிகார் மத்திய கல்லூரி போன்ற பிரபல முஸ்லிம் கல்லூரிகளில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி, வந்தாறு மூலை மத்திய கல்லூரி போன்றவற்றிலும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் இவரிடம் கல்வி கற்றனர். அவர்களிற் பலர் தமிழும் சரித்திரும் பயின்று பயன் பெற்றனர். அக்கரைப்பற்று காலிதீன் - ஒலுவில் நாஹ் லெப்பை - நிந்தஷூர் றஹீம் - சம்மாந்துறை சீனி முகம்மது - காத்தான்குடி உதுமாலெப்பை - ஏறாவூர் எம்சி.முகம்மது - ஓட்டமாவடி எஸ். எல். .எம். .ஹனிபா என்று பட்டியல் நீளமானது. இன்றும்கூட உயிரோடிருக்கும் சிலர் எஸ்.பொன்னுத்துரைமீது மிகுந்த நன்றியுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தன்னிடம் கற்ற யூசுப் சாஹிப் என்ற மாணவர் பற்றி அவர் சொல்லும் பாங்கு கவனத்துக்குரியது. “யூசுப் சாஹிப் என்ற மாணவரை நான் என் வாழ்நாளில் மறக்கமாட்டேன். அவருடைய பங்களிப்பினை நன்றி மறவா மட்டக்களப்பு மண்ணும் மறக்காது என்றே நம்புகின்றேன். மாணாக்கராக இருந்து கொண்டே கலை - இலக்கிய - உடல் நல முயற்சிகளுக்கு அவரைப் போன்று ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த பிறிதொரு மாணாக்களை நான் இன்னமும் என் வாழ்நாளிற் சந்திக்கவே யில்லை. அவர் மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலாமன்றத்தின் உயிர்முச்சாகவும் இயக்க சக்தியாகவும் இயங்கினார்.” எஸ்.பொ.வின் வாக்குமூலம் இது.

முஸ்லிம்களின் தலைவராகவும் கல்வி அமைச்சராகவும் இருந்த கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்முத் அவர்கள் அரசியலுக்கு வர முன்னர் கம்பனை ஸாஹிராக் கல்லூரியில் அதிபராய் இருந்தார். தனக்கு 1954 ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய நியமனத்தை பதியுதீன் அவர்களே வழங்கினார் என்று சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது குறிப்பிட எஸ்.பொ. தவறுவதில்லை. பின்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றவரான ஜே.எம்.எம். அப்துல் காதீர் தான் அதிபராகப் பணிபுரிந்த காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியிலே அவரின் விருப்பத்தைப் பெற்று தனது கல்லூரியில் இணைத்துக் கொண்டார். மட்டுமல்லாமல் ஏறுவூர் அவிகாருக்கு மாற்றம் கிடைத்தபோது அங்கும் எஸ்.பொ.வை தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். சிறிமா அம்மையாரின் ஆட்சியில் மட்டக்களப்புத் தொகுதியின் அமைப்பாளராகவும் ஏறுவூர் ப்ரதினா சபைத் தலைவராகவும் இருந்த எம்.ஏ.சி.ஏ. ரஹ்மான் வந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரிக்கு அதிபராக நியமிக்க விருப்பம் கேட்டபோது எஸ்.பொ.அதனை மறுத்தார். பிரபல முஸ்லிம் ஆளுமைகள் பலர் பொன்னுத்துரையை தங்களோடும் தங்கள் பாடசாலையோடும் வைத்துக் கொள்ள விரும்பிய காரணம் என்ன? கல்விமான்கள் பலரோடும் அவருக்கு நெருக்கமான தொடர்பிருந்தது. கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்முத் இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தரான அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ.அல்லீஸ், புலவர்மணி சர்ப்தீன், ஜாமியா நனிமியாவின் மேலாளர் எம்.ஏ.எம். சுக்ரி, அட்டாளச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலை அதிபராகவிருந்த ஒமர்தீன், கல்விப் பணிப்பாளர்களான எம்.எம்.சமீம், ஏ.எம்.மஜீது, கலாநிதி எம்.ஏ.நுஃ.மான், கொழும்பு முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியின் அதிபரும் கல்விச் சேவை அதிகாரியுமான திருமதி அஸாரியா நுபைல் போன்றவர்கள் அவர்களுட் சிலராவர். முஸ்லிம்கள் பற்றியதான நல்லெண்ணத்துடன் வாழ்ந்த எஸ்.பொ. அவர்களுக்கு இவர்களுடனான நட்பும் உறவும் முஸ்லிம்கள் பற்றிய அவரின் நல்லெண்ணத்துக்கு நீருற்றியது.

எஸ்.பொன்னுத்துரையின் வாழ்க்கையில் பின்னிப் பினைந்த ஒருவர்தான் எம்.ஏ.ரஹ்மான் என்பவர். 1960இல் அறிமுகமானவர். இருவரும் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு புதிய சக்தியாக மேற்கிளம்பினர். ஒரே இலக்கில் இருவரும் பயணித்தனர். முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் புத்திஜீவித சர்வாதிகாரப் போக்கினையும் தங்களுக்குக் கிண்ணி தாங்குபவர்களுக்கு மாத்திரம் வர்ணம் பூசம் பக்கச் சார்பான விமர்சன அணுகுமுறையினையும் எதிர்த்து 1963இல் 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்ற கோட்பாட்டினை உருவாக்கினர். 1964 இல் கூட்டாசிரியர்களாக இணைத்து 'இளம்பிறை' என்ற சஞ்சிகையை ஒன்பது வருடங்களாக வெளிக்கொணர்ந்தனர். இச்சஞ்சிகை தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியிலே முஸ்லிம் கோலம் புனைந்து கலாசாரத்

இளம்பிறை ரஹ்மானுடன் எஸ்.பொ.

தூதுவனாக வெளிவந்ததோடு புதிய ஆற்றல்கள் மின்னல் வெப்டாக வெளிக்கிளம்பவும் காரணமாயிற்று. மஹாகவியின் குறும்பா இச்சஞ்சிகையிலேயே முதன்முதலில் வெளிவந்தது என்பதோடு அது தமிழக்குப் புதுவுடிவமா இல்லையா என்ற சர்ச்சையும் இங்கிருந்துதான் ஆரம்பமாயிற்று. 1965 இல் இக் கட்டுரையாளன் பாடசாலை மாணவனாக இருந்தபோது இளம்பிறையை சந்தா கட்டி வாங்கி வாசித்து எழுதப் பழகியவன். 'அரசு வெளியீடு' என்னும் நிறுவனத்தின் மூலம் பிரசரிப்பு வசதிகளை எம்.ஏ.ரஹ்மான் இலகுவாக்கி மேம்படுத்தினார். 1964 இல் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது உருவகக் கதைத் தொகுப்பான 'மரபு' மற்றும் 'தீபன்' ஆகியன இவருடையதே.

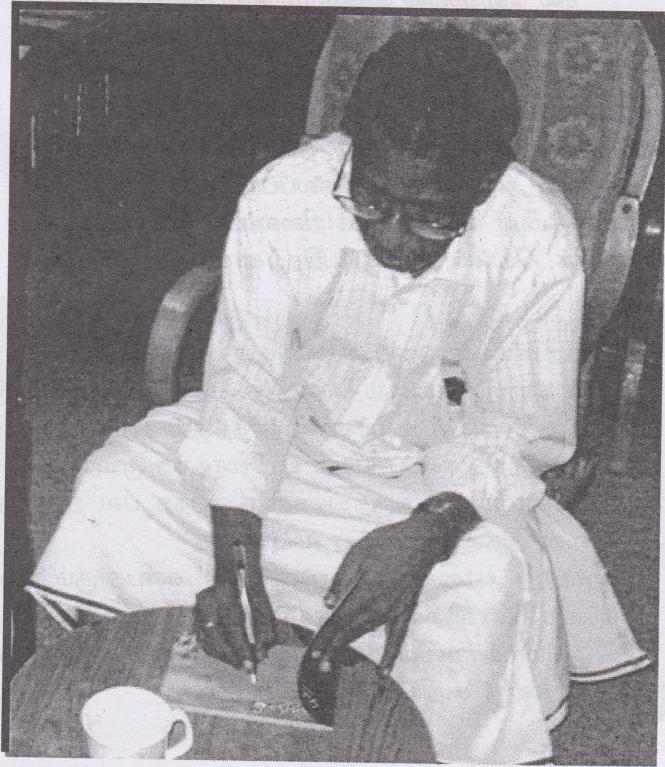
எம்.ஏ. ரஹ்மானின் இலக்கிய ஆற்றல்பற்றி பல்வேறு சந்தேகம் தொற்றிய கற்பிதங்கள் உண்டு. இதுபற்றி எஸ்.பொ. பின்வருமாறு கூறுகின்றார். "என்னுடைய எழுத்தாற்றலைச் செப்பனிடவும் வளப்படுத்தவும் ரஹ்மானின் படைப்பாற்றலும் இலக்கிய நயப்பும் பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன என்ற உண்மையை மிகுந்த நன்றிப் பெருக்குடன் இங்கு பொறித்து வைக்க விரும்புகின்றேன்". இவ்வாறு 'இஸ்லாமும் தமிழும்' என்ற நூலில் பக்கம் 92 இல் மிகவும் தெளிவாக கூறியுள்ளார். இதே நோக்கில் "எம்.ஏ.ரஹ்மான் என் இனிய நண்பனாயும் பரமாற்றத் தொகுதியில் சகாவாகவும் வாழ்பவர் என்பதை இலக்கிய உலகம் நன்கறியும். அவருடைய நட்பின் செழுமையும்

இணைந்ததுதான் என்னுடைய வாழ்க்கை” என்று நீலாவனன் : எஸ்.பொ.நினைவுகள் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தந்தையின் நினைவாக ‘அப்பையா’ என்ற காவியத்தை வெளியிட்டபோது அதனை எம்.ஏ.ரஹ்மானின் சகோதரி ரீ.பா அவர்களுக்கே காணிக்கையாக்கினார் . எஸ்.பொ. என்ற இலக்கிய ஆளுமையோடு எப்படிப்பட்ட நெருக்கம் ரஹ்மானுக்கு இருந்துள்ளது என்பதை இந்தப் புள்ளியில் நின்று பார்க்கலாம்.

முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் பலரோடும் அவருக்கு நெருக்கமான உறவிருந்தது. 1977ம் ஆண்டு மட்டக்களப்புத் தேர்தல் தொகுதியில் நடச்த்திர அந்தஸ்து பெற்ற அரசியல்வாதிகள் பலர் போட்டியிட்டனர். செ.இராசதுரை காசி.ஆனந்தன், ராஜன் செல்வநாயகம் ஆகியோர் தமிழர் தரப்பிலும் டாக்டர். பதியுதீன் மஹ்முத், டாக்டர் பர்த் மீராலெப்பை ஆகியோர் முஸ்லிம்கள் சார்பிலும் போட்டியிட்டனர். பதியுதீன் அத்தேர்தலில் எஸ்.பொ.வின் ஆதரவைக் கோரினார். அவருடன் எஸ்.பொ.கொண்டிருந்த தொடர்புற்றி மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம் பர்த் மீராலெப்பை தேர்தல் மேடைதோறும் எஸ்.பொ. தனது ஆசிரியர் என்றும் தன்னை மேடைப் பேச்சாளனாக்கி அரசியல்வாதியாக்கியது அவரேதான் என்றும் முழங்கினார். அந்தக் தேர்தலின்போது பர்த் மீராலெப்பை விநியோகித்த துண்டுப் பிரசரங்கள் அனைத்தும் எஸ்.பொன்னுத்துரை பார்வையிட்டு செப்பமிட்டவை என்பது அப்போதைய இரகசியமாகும். பர்த் மீராலெப்பை வெற்றிபெற்று பாரா ஞமன்றம் சென்றார். முதூர் ஏ.எல்.ஏ.மஜீது உடனான உறவு 1964 இல் முளைவிட்டது. இந்த உறவு 1970களில் அமைந்த சிறிமாவோ அரசாங்கத்தில் தகவல் ஒலிபரப்புத் துறை உதவி அமைச்சராக ஏ.எல்.ஏ.மஜீது நியமனம் பெற்றபோது கிளைவிட்டது. ஒலிபரப்புத் துறையின் விரிந்த பணியாக்கத்திற்காக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் எஸ்.பொ.வின் ஆலோசனையை அவர் ஆவலோடு எதிர்பார்ப்பார். முஸ்லிம்களோடு எஸ்.பொ. கொண்டிருந்த மாசிலா உறவும் பணியும் காரணமாக ‘கத்னா செய்யாத முஸ்லிம் எஸ்.பொ’ என்ற முதூர் மஜீது இவரைச் செல்லமாகக் குறிப்பிடுவதுண்டு. அவர் இறக்கும்வரை எஸ்.பொ.வுடன் நல்லுறவு பூண்டிருந்தார். நிந்தவூர் தொகுதி பாராஞ்மன்ற உறுப்பினராக இருந்த ‘சுவீட் மஜீது’ அவர்கள் 1956 இல் பொத்துவில் தொகுதியில் போட்டியிட்டபோது அவருக்காகப் பிரச்சாரம் செய்த ஒரே தமிழர் எஸ்.பொ அவர்களே, பாராஞ்மன்ற உறுப்பினராகவும் அமைச்சராகவும் இருந்த ஏ.எச்.எம். அஸ்வர், ஏறுாவூர் பட்டினசபைத் தலைவராக இருந்த எம்.ஏ.சி.ஏ. ரஹ்மான், முன்னாள் முதலை உறுப்பினர் எஸ். இஸ்ட். எம். மகுர் மௌலானா ஆகியோர் பொன்னுத் துரையுடன் தொடர்பிலிருந்த மற்றும் சில முஸ்லிம் அரசியல்வாதி களாவர்.

இலங்கை வாளொலியுடன் தொடர்புபட்டிருந்த பலர் எஸ்.பொன் னுத் துரையுடன் நெருக் கமாகப் பழகியுள்ளனர். அங்கு மேல்நிலை உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றிய புத்தளத்தைச் சேர்ந்த எம்.எச் குத்தாஸ், பணிப்பாளரான தோப்புரைச் சேர்ந்த வீ.ஏ.கடூர், அறிவிப்பாளர் பி.எச்.அப்துல்ஹமீது, கிரிக்கட் வர்ணனையாளர் எஸ்.எம்.ஏஜப்பார், சலைர் ஹமீட். எம்.எம்.இர்பான் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வாளொலியில் ‘கலைக் கோலம்’ என்ற நிகழ்சியை நடத்தியபோது தமிழர்களுக்குப்போலவே முஸ்லிம்களுக்கும் போதிய வாய்ப்புகளை வழங்கினார்.

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பலரோடு நட்புடன் பழகிய அதேவேளை அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு வேராகவும் விழுதாகவும் அவர் இருந்தார். 1956 க்கு முன்னரே புரட்சிக் கமால், பித்தன், அண்ணல் ஆகியோருடன் அவருக்குத் தொடர்பிருந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக மருதூர் கொத்தன் காலத்தவர்களது நட்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. (பட்டியல் நீாம் என்பதால் பெயர்கள் தலிர்க்கப் பட்டன.) இலக்கிய முனைப்புடன் வாழ்ந்த இளம்முஸ்லிம்கள் பலருடைய முயற்சிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர். எஸ்.பொ.வின் தமிழ்த் தொண்டுக் காலத்தின் பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் அவரின் சகாக்களாகவோ நன்பர்களாகவோ வேண்டிய ஆலோசனை பெற்றவர்களாகவோ எழுத்துச் செப்பம் பெற்றவர்களாகவோ பல முஸ்லிம்கள் இருந்துள்ளனர். இக்கட்டுரையாளனின் பெயர் உட்பட ஏதோவொரு வகையில் தொடர்புபட்டிருந்த

80 இற்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம்களின் பெயர்களை தனது சுயசரிதையில் பதிவு செய்துள்ளார்

மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களோடு அவருக்கிருந்த இணைப்பையும் பிணைப்பையும் 'ஸ்ரா' என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய சிறுகதையொன்றின்மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம் மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் பெண்கள் கணவன் இறந்தமை காரணமாக 'இத்தா' அநுஸ்தித்தலை ஈரா இருத்தல் என்றும் வழங்குவர். 'ஸ்ரா' என்ற இச்சிறுகதை 1965 இல் வெளியான 'வீ' என்ற அபரது சிறுகதைக் கோவையில் பிரசுராகியுள்ளது மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் பேச்சுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட இக்கதையின் மன் வாசனையின் யதார்த்தம்பற்றி சோதித்துச் சொல்லுமாறு எஸ்.பொ. மருதார் கொத்தனைக் கேட்தான் தகவல் ஒன்றும் உள்ளது.

முஸ்லிம்கள் பற்றி அவரின் கருத்தியல்

முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றி தெளிவான அறிவுடையவராக அவர் இருந்தார். மற்றவர்கள் சொல்ல மறந்த அல்லது சொல்ல மறுத்த பல விடயங்களை முஸ்லிம்கள் தொடர்பில் தனது எழுத்திலும் பேச்சிலும் வெளிப்படுத்தினார். சோற்றுப் பருக்கையாக ஒரு விடயத்தை மட்டும் குறிப்பிடலாம். சோழர்கள் ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் உச்சம் பெற்றிருந்த வேளையில் முஸ்லிம்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தார்கள் என்றும் உயர்பதவி வகித்தார்கள் என்றும் சோழர் படையில் அகமது என்பவன் பல வீரர்களுக்குத் தலைமை தாங்கினான் என்றும் அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

சில நேரங்களில் துணிகரமாகவும் முஸ்லிம்களுக்குச் சார்பாகவும் தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். '1915 ஆம் ஆண்டு சிங்கள முஸ்லிம் இனக்கலவரம் கண்டியில் ஆரம்பித்தபோது சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதன் என்ற தமிழர் தலைவன் சிங்களவரை ஆதரித்தார். அவர் எடுத்த நிலைப்பாடு முஸ்லிம்களுக்கு ஏதிராகத் தமிழர் எடுத்த பாதக நிலைப்பாடாகவே வரலாறு விளங்கிக் கொண்டுள்ளது. இதற்காகத் தமிழ் இனம்

அன்பான மைக்கல் கொலின் அவர்களுக்கு

பாராட்டுக்களும், எனது நலமான வாழ்த்துக்களும். உங்கள் உழைப்பின் மகத்துவமானது மகுடத்தின் சிறப்பிலும், அதன் உயர்வான தரத்திலும் புரிதலுக்குள்ளாகிறது. மகுடம் இதழானது சமத்துச் சஞ்சிகைகளின் ஒட்டு மொத்தக் கணிப்பிட்டில் பறுமொதுக்க முடியாதபடி முன்னணியில் இருக்கிறது. பொருள்முதல் வாதிகளும் ஏற்றுக்கொள்கின்ற கருத்துக்கள் நிறைந்த பல திருக்குறள்களில் ஒன்று "இதனை இதனால் இவன் முடிப்பான் என்றாய்ந்து அதனை அவன் கண்விடல்" என்பதாகும். நடைமுறையில் மகுடம் இதழை மிக்க மேன்மைக்குயர்த்திய மைக்கல் கொலினைப் புகழாமல் இருத்தல் முடியாது.

"proper use proper personal" என்று கூறுவதுடன் தமிழகத்தில் மகுடம் பெற்ற மகிமையானது மிகப் பெரிது என்று கூறியும் வைக்கின்றேன்.

நிச்சயமாக முஸ்லிம்களிடம் மன்னிப்புக் கோரி இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எழுதினார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போது 'பெருந்தொகையான மக்கள் கூட்டம் ஓரே சமயத்தில் இவ்வாறு வேருடன் பிடுங்கி ஏறியப்பட்டமையானது மாபெரும் துயர நிகழ்வாகும் ஒரு சிலரின் செயலுக்காக முழு இனமும் தண்டிக்கப்பட்டதை எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாது என்று சுயசரிதை நாலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் சிலரிடையே எஸ்.பொ. இன்னமும் பேசுபொருளாக உள்ளார். ஆசிரியம் ஊடாக அவர் விட்டுச் சென்ற வகிபாகம்பற்றி விடுபட முடியாத ஏக்கத் துடன் அவரின் மாணவர்கள் பலர் இன்றும் உள்ளனர். முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் பலரோடு வாழக் கிடைத்தமையும் மட்டக்களப்புச் சூழலும் கம்பளையின் வாழ்க்கைமுறையும் அரசியல் மற்றும் இலக்கிய முஸ்லிம் ஆளுமைகளின் தொடர்பும் எம்.ஏ.ரஹ்மானின் உறவும் எஸ்.பொன்னுத்துரை அவர்களை முஸ்லிம்நேயத் தமிழ்ப் படைப்பாளியாக அடையாளப் படுத்தியுள்ளது. அவரின் வரலாற்றை எழுத முற்படும் எவரும் முஸ்லிம் காரணியைப் புறந்தள்ளி மேலெழுதல் சாத்தியமல்ல.

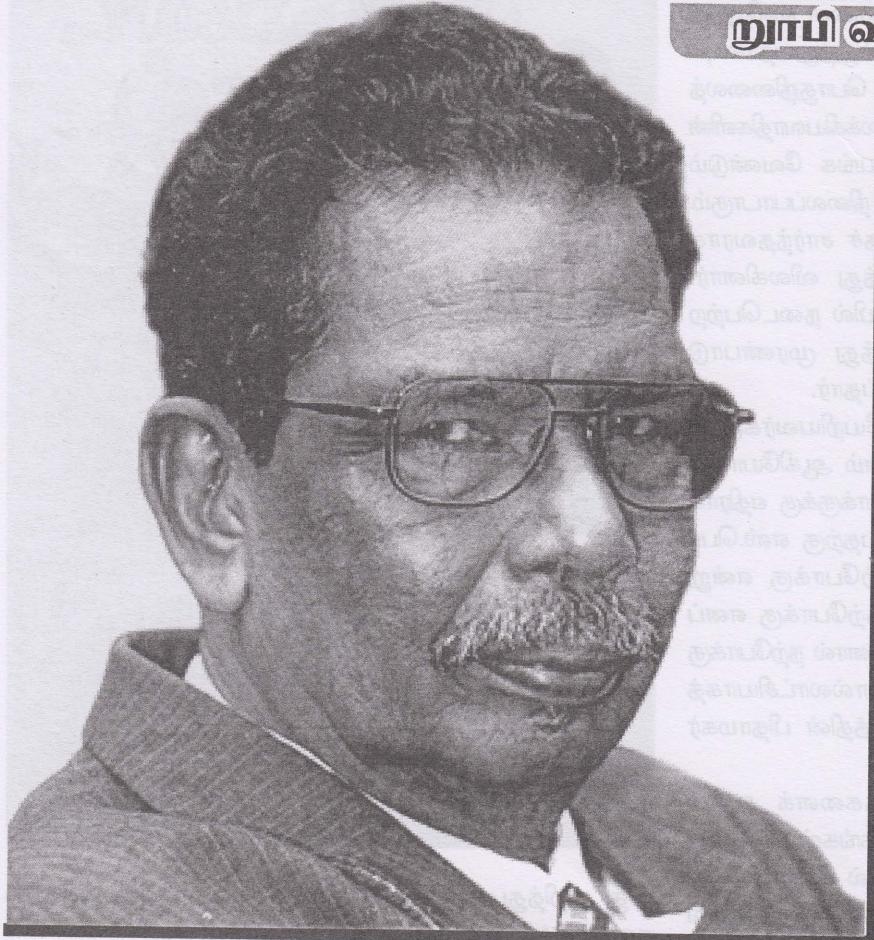
எனக்கிருந்த வாசிப்பின் வரையறைக்குள் கிடைத்த தகவல்கள் மாத்திரமே இங்கு பதிவிடப்பட்டுள்ளன. மாதிரிக்காக சில பெயர்களும் சில விடயங்களும் தடயமாகின்றன. தொடர வேண்டும் இத்தேடல் என்பதனால் இதனிலும் கூடுதலான தகவல்களைகளை ஏப்ரி முகம்மது 510, ஆஸ்பத்திரி வீதி, சாய்ந்தமருது -7 (0714498887) என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்க எதிர்பார்க்கிறேன்.

(மட்டக்களப்பு நூலக கேட்போர்க்கூடத்தில் 06.12.2014 பி.ப.4.30 அளவில் நடைபெற்ற நினைவிடை தோய்தல் நிகழ்வின்போது எஸ்.பொன்னுத்துரையும் முஸ்லிம்களும் என்ற தலைப்பில் கலாபுஷணம் ஏ.பீர் முகம்மது ஆற்றிய உரையின் விரிவாக்கம்)

● ● ●

வாசகர் கழுதம்

கவிஞர் முல்லைவீரக்குட்டி - தம்பிலுவில்

“என் ஏழூத்து உழையத்தினால்
தமிழின் பிறிதொரு
படிப்பிலக்கியத்துறை
பெருமை பெற்றால்
புதிநு சாதிந்த்துள்ளேன் என்ற
எனது திருப்தி
அர்த்தமுள்ளதாக அனுமதியும்’

இது’வரலாற்றில் வாழ்தல்’ என்னும் ‘தன்வரலாற்று’ நூல் தொடர்பான எஸ்.பொ.வின் வாக்குமூலம்.

எஸ்.பொ என இரண்டெழுத்துக்களால் இலக்கிய உலகில் நிலைபெற்ற எஸ்.பொன்னுத்துரை (04.06.1932 -26.11.2014) யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது ஆரம்பக்கல்வியை யாழ்ப்பாணத்திலும் உயர்கல்வியை சென்னை கிறிஸ்தவக்கல்லூரி மற்றும் அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகத்திலும் மேற்கொண்டவர். ஆசிரியப் பணியின் பொருட்டு 1956 இல் மட்டக்களப்பிற்கு வந்த அவர் அங்கேயே தனது வாழ்க்கைத் துணையையும் தேர்ந்து கொண்டார். தனது பதின்மூன்றாவது வயதிலேயே எழுத ஆரம்பித்த இவர், சிறுகதை, நாவல், கவிதை, விமர்சனம், மொழி பெயர்ப்பு, நாடகம் எனப் பல துறைகளிலும் காத்திரமான பங்களிப்பினை செய்தார்.

பல்துறை ஆளுமை மிக்க ஒருவராக விளங்கிய எஸ்.பொ. வின் இத்தகைய பல்துறை ஆளுமை இலக்கிய மற்றும் ஆய்வுப் புலத்துரை ஹோரால் பல்வேறு காரணங்களுக்காக வெளிப்படுத்தப்படாமை அல்லது இருட்டிடப்பு செய்யப்பட்டது என்பது வரலாற்றில் வாழும் பதிவுகள்.

‘படைப்பிலே சத்தியம் - தர்மம் ஆகிய இரண்டு முகங்களும் செப்பமாக அமைதல் வேண்டும் என்று அடம் பிடிப்பதனால் இலக்கியத்தைப் படைப்பு ஊழியர்மாகச் சம்பாவனை செய்வனுக்கு(ம்) ஆக்கினையே’ என்பது அவரது கூற்றாகும். தனது ஆக்கங்களின் மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் சர்ச்சைக்குரிய ஒருவராகவே இவர் வாழ்ந்தாலும் ஸ.முருகபுதி குறிப்பிடுவதைப் போல ‘அவரது எழுத்துரையை ஆளுமை தமிழ் சமூகப் பரப்பில் தவிர்க்க முடியாதது.’

ஆழத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1946இல் ஆரம்பமானது. ஆயினும் அது தொடர்ச்சியாக இயங்க

‘தன் வரலாற்று’ ஆக்கங்களினுடைகள் வெளிப்படும்

எஸ்.பொ.வின் ஆளுமை

வில்லை. 1954இல் மீளவும் அது அமைக்கப்பட்டது. மார்க்சிய மற்றும் பொதுவடமைக் கருத்துக்களை வலியுறுத் துவதாயும், யதார்த்த இலக்கியத்தை முன்னிறுத்துவதாகவும் இப்போக்கு அமைந்திருந்தது. சமூகத்தின் பொதுநிலைலத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப தனிமனிதர்களான இலக்கியவாதிகளின் உணர்வுநிலைகள் குவிமையப்பட்டு இயங்க வேண்டும் என்பதே முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் நிலைப்பாடாகும். எஸ்.பொ ஆரம்பத்தில் இவ்வியக்கத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்திருப்பினாம் 1960களில் இதிலிருந்து விலகினார். குறிப்பாக கொழும்பு சாகிராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற சங்கத்தின் மகாநாட்டில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு காரணமாக எஸ்.பொ வெளிநடப்பு செய்தார்.

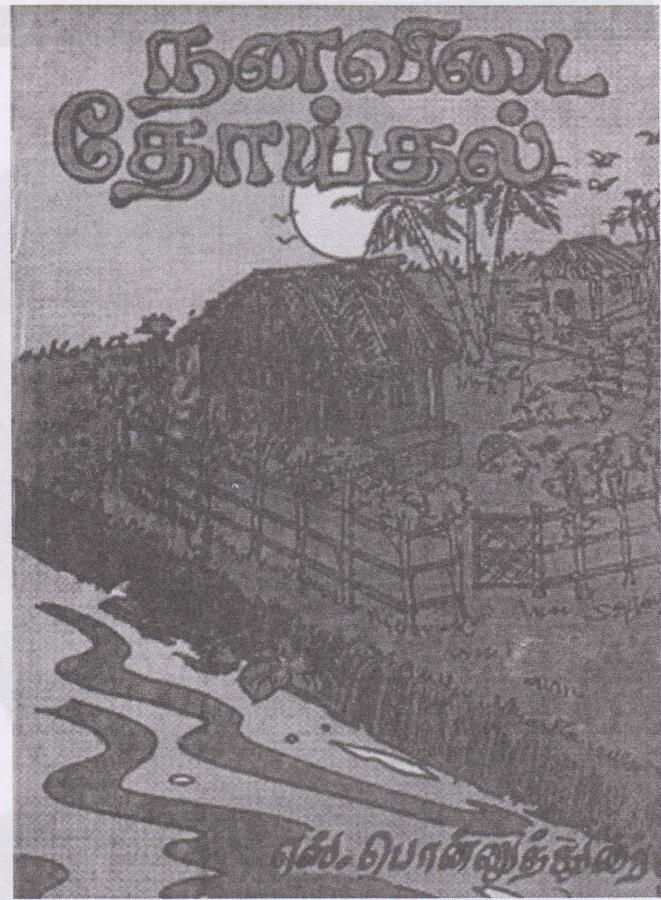
அவருடன் அவ்வேளை வெளியேறியவர்களுள் இளம்பிறை ரஹ்மான், வ.அ. இராசரத்தினம் ஆகியோரும் அடங்குவர். இச்சந்தரப்பத்திலேயே முற்போக்குக்கு எதிராக நற்போக்கு இலக்கிய முகாமை அமைப்பதற்கு எஸ்.பொ முயன்றார். முற்போக்கிற்கு எதிராக பிற்போக்கு என்று எதையும் தொடங்க முடியாதாகையால் நற்போக்கு எனப் பெயரிட்டாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். இதனால் நற்போக்கு என்னும் சொல்லை தமிழ் இலக்கிய சொல்லாட்சியாகத் தந்தவர் என்றும், நற்போக்கு இலக்கியத்தின் பிதாமகர் என்றும் அவர் சிறப்பிக்கப்படுகின்றார்.

வெளிப்படையாகவே கருத்துக்களைக் கூறும் அவரது பண்பு காரணமாக அவரது ஆக்கங்கள் பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்களை இலக்கிய உலகில் தோற்றுவித்து வள்ளன. ஆயினும் அவர் தனது எழுத்துக்களால் தனித்துவமானதோர் இடத்தினைப் பெற்றுள்ளார் என்பது மறைக்கப்பட முடியாதது.

அவரது ஆக்கங்களுள் 'தன் வரலாறு' கூறும் ஆக்கங்களாக அவரால் எழுதப்பட்ட 'நனவிடை தோய்தல்', 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்னும் இரு நூல்களினுடாக அவரது ஆளுமை வெளிப்பட்டுள்ள முறைமை குறித்து நோக்குவதாக இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

தன் காலத்துச் சம்பவங்கள் பலவற்றை இவற்றில் சுயசரிதையாகத் தந்துள்ளார் எஸ்.பொ. குறிப்பாக 'நனவிடை தோய்தலில்' யாழ்ப்பாணத்தின் முற்கால வாழ்வியல் இதில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு பிரதேசங்களின் சமூக வாழ்வியலும் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. தனது அனுபவங்களை இலக்கிய நயத்துடன் சுவை குன்றாமல் அவர் படைத்திருப்பதும், விடயங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைமையும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்ததில் இவ்வடிவத்திற்குப் பெரும் பங்குண்டு.

இது எத்தகைய வடிவத்துள் அமையும் இலக்கியம் என்பதை வரையறை செய்யும்போதுதான் எஸ்.பொ வின் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நூல்களின் முக்கியத்துவம் புலனாகும்.

இது குறித்து எஸ்.பொ வின் கூற்றாக அமைந்த சில கருத்துக்களைக் கூறலாம்.

'நனவிடை தோய்தல்' புதிய இலக்கியம். இது கட்டுரைக் கோவையா? இளமை நினைவுகள் மட்டுமா? நடைச்சித்திரங்களா? கதைகளா? வரலாற்று நூலா? இல்லை.. இல்லை.. பின்? நிச்சயமாக அது ஒரு புதிய இலக்கியம்.' (பக் xvi) என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இத்தகைய இலக்கியத்தினை 'படைப்புக் கட்டுரை' என்னும் புதிய இலக்கிய வகைப்பாட்டினுள் அவர் விளக்குகின்றார். ஆ.சி கந்தராஜாவின் 'கறுத்தக் கொழும்பான்' என்னும் நூலுக்கு அவர் வழங்கிய 'முன்னிட்டில்' இது குறித்து விரிவாக விளக்கியுள்ளார். அதனை அவரது பதிவினுடாகவே இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.:

"ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் எத்தனங்களின் விகற்பங்களினால் உருவானதே படைப்புக் கட்டுரை என்னும் வகை. புதிய படைப்புத் தேவைகளின் குழந்தையே இந்த இலக்கிய வகை. 'படைப்பு' என்ற சொல்லுக்குச் சரியான அர்த்தங்களைப் பிடிமானத்திற்குள் வசப்படுத்துதல் வேண்டும். படைப்பு பிரதானமாகக் கற்பனை சார்ந்தது என்றே விளங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றது. அப்படியானால்

'படைப்புக் கட்டுரை' என்பதும் 'இட்டுக் கட்டப்படும்' இலக்கிய வகையின் ஒரு நீட்சியாக, ஒரு குடல்வால் போன்றது என்று விளங்கிக்கொள்ளவும் இடம் உண்டு. இப்படி விளங்கிக்கொள்ளுதல் கற்றுக்குட்டித்தனமானது. கட்டுரைகளிலே விவரணக் கட்டுரைகள், தகவல்தரும் கட்டுரைகள் எனப் பல வகைகள் உண்டு. இந்த வகையிலே படைப்புக் கட்டுரைகள் இடம்பெறுமாட்டாது என்பது எனது அனுபவம். ஏனெனில் படைப்புக் கட்டுரையிலே அழகுபடுத் துதல் என்கிற அம்சமும் உண்டு. இந்த அழகுபடுத்துதல் களுக்கு கற்பனை உதவி செய்யும். ஆனாலும் இந்த அழகுபடுத்துதலிலே பயன்படும் கற்பனைக்கிறன், புனைவு இலக்கியத்திலே பயன்படும் கற்பனையிலும் பார்க்க வேறுபட்டது. ஏனெனில், முன்னதில் எழுத்தாளனுடைய வாழ்க்கையில் உண்மையாக நடந்த சம்பவங்களும், அவனுடைய சொந்த அனுபவங்களும் உயிர்த்துவமான அம்ஸங்களாக இடம்பெறும்." (பக: 10)

புதியதொரு இலக்கிய வகையாகத் தான் குறிப்பிடும் 'படைப்புக் கட்டுரை'க்கான விளக்கத்தை இவ்வாறுதான் எஸ்.பொ குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தனது 'நனவிடை தோய்தல்' நூலினை இப்பின்னியிலேதான் அவர் படைத்தார் என்பதை தொடர்ந்து அம் 'முன்னிடல்' வருமாறு கூறியுள்ளார்.

"தொண்ணூறுகளிலே மீண்டும் எழுத்துப் பணியைத் துவங்கிய பொழுது, மெய்யாகவே நான் இழந்துபோன ஈழவாழ்க்கையின் திருக்கோலங்கள் என் மனசிலே வலம் வந்தன. இழப்பின் வலிகள்! அந்த வலிகள் என்னைப் பாடாய்ப்படுத்தின. அந்த வலிகளுக்கு மருந்தாக அந்த மண்ணிலே இளமைக் காலத்திலே அனுபவித்த இன்பங்களையும், சுகங்களையும் நினைவு மண்டலத்திலே கொண்டு வந்தேன்.அதனை இலக்கியமாக்குதல் வேண்டும் என்கிற வெறியின் வசப்பட்டேன். அவற்றைக் கதைகளாக எழுத முடியாது. அவை அனைத்தும் மறக்கப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட, மறுக்கப்பட்ட நிசங்கள். கட்டுரைகளாக எழுதுவதாயின், அவற்றின் அழகியலும், இனிமையும், சுகங்களும், நெகிழிச்சிகளும் முழுமையாக எழுத்துக்குள் சிக்க ஒண்ணா. இந்திலையிலே, தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்னொரு பரிமாணத்தினைத் தமிழ்ச் சுவைஞருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அதன் பேறுதான் 'நனவிடை தோய்தல்' என்னும் என் நூல்.' (பக: 13)

எனவே இப்படைப்பிலக்கியம் பற்றிய குறித்த படைப்பாளியின் கருத்துநிலைக்கு ஊடாகவும் இந்நூல் களை நோக்குவது முக்கியமானது.

இவ்விடத்தில் எஸ்.பொ வின் வரலாற்றில் வாழ்தல் நூல் பற்றிய கருத்துப் பகிரவில் இவ்விலக்கியத்தின் தோற்றுவாய் குறித்து நடேசன் கூறும் பின்வரும்

கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. "ஆங்கிலத்தில் கத்தாசில் (Catharsis or Carthaetic Literature) எனப்படும் விடயம், ஆரம்பத்தில் கிரேக்க அறிஞர் அரிஸ்டோட்டிலால் இலக்கியத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் பொருள் தன்னைச் சுத்தப்படுத்துதல் என்பதாகும். பலிகள் கொடுத்து கடவுளை வழிபடுவதை இது ஒத்தாகும். வேதாகமத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் (Old Testament) அடிமைகளாக இருந்த யூதர்களை விடுவிக்க எகிப்து மன்னன் விரும்பாமையால் அங்கு பல தீமைகள் விளைவது குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் அங்குள்ள முதல் ஆண்பிள்ளைகளின் உயிர் காவு கொள்ளப்பட விருந்தபோது யூதர்கள் தம்மைக் காப்பதற்காக தம் வீட்டு வாசலில் செம்மறியின் இரத்தத்தைப் பூசினார்கள் எனவும் இதனால் அவர்களது தலைச்சன் ஆண்பிள்ளைகள் காப்பாற்றப்பட்டதாகவும் இந்திகழ்வே 'பாஸ்கா' எனக் கொண்டாடப்பட்டு வருவதாகவும் கூறப்படுகின்றது."

கங்கையில் மூழ்கியோ மகுதிக்கு செல்லும் முன் தடாகத்தில் உடல் கழுவியோ தம்மைச் சுத்தப்படுத்தும் மரபும் மதங்களில் காணப்படுகின்றது. பிற்காலத்தில் சிக்மண்ட் :பரய்ட் என்னும் அறிஞர் இதனை மனம் சம்பந்தப்பட்டதெனவும், அடி மனத்து நினைவுகளை வெளியகற்றுதலே இதுவாகும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்"

மேற்குறித்த விபரங்களைத் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடும் நடேசன் (தினக்குரல் 07.02.2016, பக:33) எஸ்.பொ வின் இந்நூல் களையும் அவ் வகையினதாக அடக்கலாம் எனக் கருத்துரைக்கின்றார். இவ்விடத்தில் எஸ்.பொ வின் எழுத்துநடை பற்றி நடேசன் கூறுவனவற்றையும் பதிவு செய்வது பொருத்தமானது.

'நான் கண்ட தமிழ் எழுத்தாளர்களில் ஈழத்தமிழர்கள் பாவிக்கும் வட்டாரத் தமிழ் வாரத்தைகளை மிக அழகான சரமாக கோர்ப்பவர் எஸ்.பொ. அவரைப் பொறுத்தவரை வாரத்தைகள் சீனதேசத்து இராணுவ அணிவகுப்பைப் போன்று நேர்த்தியானவை'என அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒரு வகையில் இத்தகைய 'தன்வரலாற்று நூல்களை' சுயபரிசோதனை அல்லது சுயவிமர்சன முயற்சிகள் எனக் கூறலாம். தன் பலங்களை விபரிக்கும் அதேவேளை, தன் பலவீணங்களையும் நடுநிலைநின்று' அறிக்கையிடுவதற்கு' அசாத்திய துணிச்சல் வேண்டும். பிறருடைய மதிப்பீடுகளிலும் பார்க்க சுய விமர்சனங்கள் தன் வளர்ச்சிக்கும், தனித்துவப் பார்வைக்கும் உதவியிருப்பதாகவும் எஸ்.பொ குறிப்பிட்டுள்ளார். (வரலாற்றில் வாழ்தல்: தொகுதி இரண்டு: பக: 1013) தன்னைப் பற்றிப் பிறர் நல்ல எண்ணங்களைக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக உண்மைகளை மறைத்து சில விடயங்களை மிகைப்படுத்திக் கூறுவோரிடையே எஸ்.பொ வித்தியாசமான வராய் அமைகின்றார். பண்டிதரான ஒருவர் தனது

பெருமையை பரம்பரையாக நிலைநாட்டுவதற்காக தனது தந்தையாரையும் புலவர் எனத் தான் எழுதிய நூலில் கூறியமை பற்றி அறிவுதற்காக அவரது தந்தையாரின் ஊருக்கே சென்று அச்செய்தி பொய்யென்பதைத் தான் அறிந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தன் வரலாற்று நூல்கள்

நனவிடை தோய்தல் என்னும் நூல், 1992இல் மித்ர வெளியீடாக வெளிவந்தது. ஏறத்தாழ 270 பக்கங்களைக் கொண்டதாக இந்நூல் விளங்குகின்றது. போர், பணம், பஞ்ஞீலம், ரதம், புதிசு, வெளி, கலவி, பேர், கோலம், பாடு, கலவை, குளம், கோயில், கரையின்னும் 14 தலைப்புக்களில் விடயங்கள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அத்தியாயத் தொடக்கத்திலும் அதில் சொல்லப் படவிருக்கும் செய்தி பற்றிய சிறு குறிப்பு கவிதை வடிவில் உள்ளது. உதாரணமாக 'போர்' என்னும் பகுதியின் தொடக்கத்தில் அமையும் கவிதை வருமாறு:

தேங்காய் துருவி

உணவில் பலவண்ணம்

பாங்காய் அளித்தல்

பலரறிவர்

போங்காணும்

போராடத் தேங்காய்

புதுவருட ஆயுதமாய்

சீராகும்

யாழ்ப்பாணப் பண்பு

வரலாற்றில் வாழ்தல் என்னும் நூல் இரு பெரும் தொகுதிகளாக(Volume) ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் பக்கங்களில் (1924 பக்கங்கள்) மித்ர ஆர்ட்ஸ் அண்ட் கிரியேசன்ஸ், சென்னை வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இரு தொகுதிகளும் இவ்விரு பாகங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. முதலாவது தொகுதியில் முதல் பாகம் 'வடக்கு: தேடல்' என்னும் தலைப்புடன் அறம் என்பது தொடக்கம் ஓட்டம் என்பது வரை 37 உப தலைப்புக்களிலும் அதேபோல இரண்டாவது பாகம் 'தெற்கு: ஆண்மை' என்னும் தலைப்பில் கம்பளை என்பது தொடக்கம் சரித்திரம் என்பது வரை 34 உப தலைப்புக்களிலும் விடயங்களைக் கூறுகின்றது. தொகுதி இரண்டில் முதலாவது பாகம் 'மேற்கு: யோகம்' என்னும் தலைப்பில் கொழும்பு என்பது தொடக்கம் அப்பையாவிற்கு என்பது வரை 28 உப தலைப்புகளிலும் அதேபோல இரண்டாவது பாகம் 'கிழக்கு: அவா' என்னும் தலைப்பில் புதிதுகள் என்பது தொடக்கம் தவம் என்பது வரை 28 உப தலைப்புக்களிலும் அமைந்துள்ளன. சிற்பாக இலங்கையின் நாலு திசைகளிலும் அவர் பெற்ற அனுபவங்களும் பொதுவாக வெளிநாடுகளில் பெற்ற அனுபவங்களும் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

'தன் வரலாறு' எழுதப்படுதல் என்பது வரலாற்றில் மிக முக்கியமான திருப்பங்களுக்குக் காலாக இருந்து விடுவதினை நெல்சன் மண்டோவின் வரலாறு விடுதலையை நோக்கிய பயணத்திற்கு வித்திட்டமையையும், உ.வே. சாமிநாத ஜயரின் கயசரிதம் (என் சரித்திரம்) பழந்தமிழ் ஏடுகளின் மீட்பினை பாடுகளையும் வரலாற்றையும் வெளிப் படுத்துவதற்குக் காரணமாக இருந்தமையையும் எடுத்துக் காட்டும் எஸ்.பொ, மகாத்மா காந்தியின் சத்திய சோதனை, நேருவின் சுய வரலாறு, கண்ணதாசனின் வனவாசம் முதலானவை எத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணிகளைச் செய்திருக்கின்றன என்பதையும் நிறுவுகின்றார். இந்த முன்னீட்டுடன் தன் வரலாற்றினை அவர் பதிவு செய்கின்றார். தனது நூல்களுக்குத் தான் எழுதிய முன்னுரைகளை முன்னீடு என்னும் பெயரால் அடையாளப்படுத்துவது எஸ்.பொ வின் வழக்கமாகும்.

முஞ்குறிப்பிட்ட இந்த நூல்கள் தமிழில் முக்கியமானதொரு வடிவத்தினை காலத்தால் தந்த எஸ்.பொவை காலம் கடந்து நிலைநிறுத்த உதவியிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணம், மலை நாடு, கொழும்பு, மட்கள்ப்பு ஆகிய பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களும் இவ்வரலாற்றினாடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கை அரசியல் வரலாறு குறித்த செய்திகள் இதில் உள்ளன. குறிப்பாக கம்யூனிஸ்க் கட்சியின் தோற்றம், யாழ்ப்பாணத்தில் அது முன்னெடுக்கப்பட்ட வரலாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இலங்கை மற்போக்கு இலக்கிய கருத்துருவாக்கம், எழுத்தாளர்கள் முதலான செய்திகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தொகுதி ஒன்றின் முதலாவது பாகம் அவரது ஆரம்பக் கல்வி, உயர் கல்வி, குடும்ப உறவுகள் மற்றும் ஆரம்ப கால எழுத்துக்கள் பற்றி விபரிக்கின்றன. பதினாறு வயதில் 'நான்' என்னும் புனைபெயரிலும், பின்னர் 'அண்ணன் நான்' என்ற புனைபெயரிலும் வீரகேசரியின் பாலர் பகுதிக்கு கவிதை, நாடகம், கதை முதலான ஆக்கங்களை எழுதியமை இவரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பின்னர் பழமை தாசன், புரட்சிப் பித்தன் எனப் பல புனைபெயர்களில் அவர் எழுதினார். அபியுக்தன், அபிமன்யு, ஹிட்லர் மீசை என்னும் புனைபெயர்களையும் அவர் பயன்படுத்தினார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. அரசியல் விடயங்களுக்காக அபிமன்யு என்னும் பெயரையும், தீப்பொறி என்னும் பதிதிரிகையில் எழுதுவதற்காக 'ஹிட்லர் மீசை' என்னும் பெயரையும் பயன்படுத்தினார். எனினும் எஸ்.பொ என்னும் இரண்டெழுத்துப் பெயரே இலக்கிய உலகில் பிரபல்யமானது.

யாழ். சம்பத்திரிசியார் (St. Patrick's College) கல்லூரியில் திறமை மிகு மாணவனாக பத்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்ற இவர், நாத்திகம் பேசியமை, கம்யூனிஸ்க்

செயற்பாடுகளில் கலந்து கொண்டமை, கதை எழுதுதல் முதலானவற்றில் ஈடுபட்டமை ஆகிய காரணங்களால் 1948இல் கல்லூரியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். பின்னர் யாழ் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டார். கிறிஸ்தவச் சூழலிருந்து மாறி இந்துச் சூழலில் அவர் கல்வி கற்றார். பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் அனுமதி பெற்ற முதலாது சிறுபான்மைத் தமிழராகத் தன்னை இவர் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.

'என் அனுபவங்களும் தரிசனங்களுமே நூலின் பெரும் பகுதி' என அவர் இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வரலாற்று ஆசிரியர் நிலைநின்று சம்பவங்களைத் தந்துள்ள போதும் படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவாக அதனைச் செம்மைப் படுத்தி கவை குண்டாமல் இவ்வாக்கத்தினைத் தந்துள்ளார். பின் விளைவுகளைப் பற்றிய பிரக்ஞங்களைத் துறந்து வரலாற்றில் அவர் வாழ்ந்த செய்திகளை இதில் காணலாம். மிக வெளிப்படையாகவே புனைவு இலக்கியங்களில் சில விமர்சனங்களை முன் வைப்பதைப் போலவே இதிலும் நிகழ்வுகளை அவர் வடிவமைத்துள்ளார்.

அவரது பதிவுகள் பல விவாதங்களைத் தோற்று விக்கின்றன: விடைகளை எதிர்பாராத் ஆனால் கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்விகள் பலவற்றை இவை தூங்கி நிற்கின்றன: அங்கத்மாய் நின்று சமூக சீர்திருத்தத்தினை வேண்டி நிற்கின்றன: கேலியும் கிண்டலுமாய் அமைந்து இறுமாப்பு டையோரைக் கூனிக் குறுகச் செய்கின்றன. இவ்வத்தனை பரிமாணக் கலவையையுடையதாய் இவ்வரலாறு படைக்கப் பட்டிருப்பது இதன் சிறப்புப் பேறுகளுள் ஒன்று.

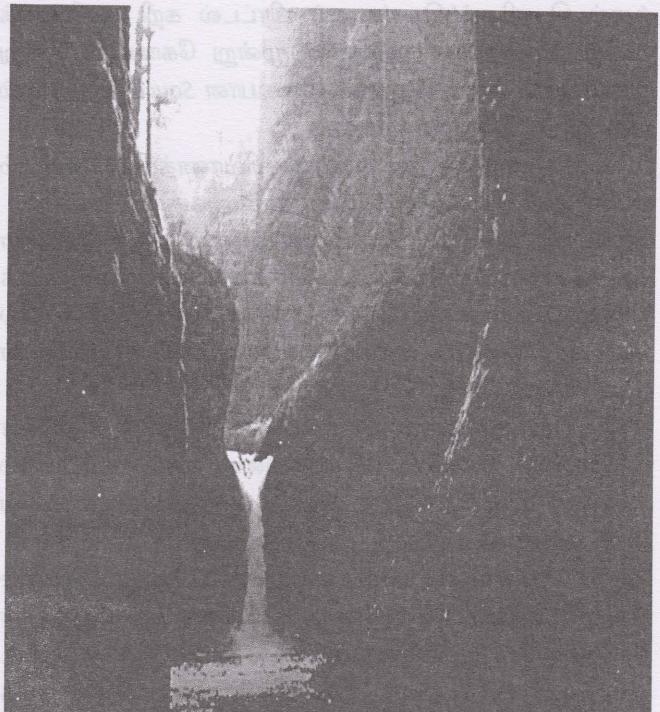
'அரை வேக்காட்டு உண்மைகள், முழுப் பொய் களிலும் பார்க்கக் கோரமானவை' என்பது எஸ். பொ குறிப்பிடும் கருத்தாகும்.

சம்பவங்களை கவைபடத் தொகுத்துச் சொல்லும் முறைமை, நாவலினை வாசிப்பது போன்ற உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாய் அமைந்து விடுகின்றது.

யாழ்ப்பானத்து வாழ்வியலையும், மட்டக்களப்பின் வாழ்வியலையும் அவ்வெற்றின் தனித்துவம் குண்டாத வகையில் அவ்வப் பிரதேச 'மண்வாசனை'யுடன் அவர் தொகுத்துச் சொல்லும் முறைமை அலாதியானது.

மட்க்களப்பின் உணவுப் பழக்கம் குறித்த அவரது விவரணம் வருமாறு:

"உழுவை மீன் மணப்புடன் குறிஞ்சா வறை, முருங்கைக்காய் அவியல், இன்னொரு மரக்கறி, மீன் பொரியல், கோழி இறைச்சிக் கறி, இறாலில் பால் ஆணம் ஆகியன இருந்தன. குத்தரிசிச் சோறு கோப்பையிலே போடப்பட்டதும், ரோஜா மலர்களை உதிர்த்துப் போட்டது போலத் தோன்றியது. அத்துடன் ஒரேயொரு மீன் பொரியல் மட்டும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ...ஒரு சிறிய போத்தலில் உப்புத் தண்ணீர் தந்தார்கள். அதனைச் சோற்றின்மீது

விலாஸ்ரீஸ் வாட்டுஸ்

எஸ்.பொ

தெளித்தோம். அப்பொழுது தோலுரித்த இரண்டு சின்ன வெங்காயங்களும் ஒரு பச்சை மிளகாயும் வைத்தார்கள். பொரியலுடன் இவற்றைக் கடித்து சோறு சாப்பிட்டோம். பின்னர் ஓவ்வொரு கறியாக வைத்தார்கள். ஓவ்வொரு கறியடனும் தனித்தனியாகச் சாப்பிட வேண்டும். பின்னர் கோழி இறைச்சி, கோப்பையிலே பரிமாறப்பட்டது. தாரா ளமாகத் தந்தார்கள். ...அவர்கள் வற்புறுத்தலுக்காக பால் ஆணத்துடனும் சிறிது சாப்பிட்டோம். சாப்பிட்டு முடிந்ததும் கோப்பைகள் சுத்தமாகக் கழுவப்பட்டன. அவசர அவசரமாக அதிலே சோறு வைக்கப்பட்டது. அதனுடன் கடித்த தயிர் பரிமாறப்பட்டது. சீனியும் பழமும் கலந்து பிசைந்து சாப்பிட்டார்கள். அதனை நாங்களும் பின்பற்றினோம். உண்மையில் அது அற்புதமான dessert என்பதைப் பின்னர் உணர்ந்தேன். ..இத்தகைய ஒரு செழிப்பான சாப்பாட்டுச் சடங்கு முறையை வேறொந்த மண்ணும் பயில்வதை நானறியேன்" (பக் 555 – 556)

மட்க்களப்பின் உணவு வகைகளைக் குறிப்பிடும் போது இறால் மற்றும் நண்டு பற்றிய அவரது விவரணம் கவையானது.

"கூனி இறால் வலையில் அகப்படாது. கல்லாற்றுப் பகுதியில் க்ளையால் வடித்து எடுப்பார்கள். வெள்ளாறாலில்

'பால் பொரியல்' வெள்ளைப் பிரட்டல் கறி. தனியாகக் கூட்டு இருக்காது. அதனுடன் மூன்று கோப்பை சோறு ஸாப்பிடலாம் சீனன் எத்தனை வகையான Sauce சேர்த்தாலும் தோற்றுப் போவான்.'

நன்கு குறித்த அவரது விவரணத்தில் கேளியும் கிண்டலும் இணைந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். "சிங்களப் பகுதியே இலங்கை என மருஞும் Sri Lanka Tourist Board பிரசாரகர்கள் நீர்கொழும்பு நன்கூக்குக் குஞ்சங்கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். மட்டக்களப்பிலே கிடைக்கும் Mud Crab களின் சுவைக்கு முன்னால் ஏனையன முட்டுக்கால் போட வேணும்"

நூங்குக்கு நிகரான Jelly செய்யிறதுக்கு இதுவரை யிலும் ஒரு 'கோக்கி' பிறக்கேல்லை எனக் குறிப்பிடும் எஸ்.பொ யாழ்ப்பாணத்து உணவு முறைகளையும் சுவையாக விவரணப்படுத்தக் கூடிய வில்லை.

"பனாட்டை யாழ்ப்பாணம் கண்டுபிடிச் Chocolate என்றால் சரியாப் பொருந்தும். மட்டக்களப்புப் பகுதியின் தண்ணிச் சோத்துக் கரையலுக்கு பனாட்டு நல்ல உவப்பு. ஆடிக்காழ் பற்றி அவர் விவரிக்கும் முறையில் பேச்கத் தமிழின் இலாவகத்தையும், சோமசுந்தரப் புலவரை விமர்சிப்பதையும் கூடக் காணலாம்.

'கிடைக்காத ஆடிப் பிறப்பு லீவைவைச்சு பனங்கட்டிக் கூழ் பற்றி நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் சிறுவர்களுக்குப் பாட்டெழுதிப் போக்குக் காட்ட பனங்கட்டிக் கூழுக்கு ஆச்சியை நச்சரிச்சதும் ஞாபகம். அவ காய்ச்சித் தந்தவ. அதற்குப் பிறகு பனங்கட்டிக் கூழ் என்ற பேசு வந்தால், எடுப்பன் ஓட்டம். (நன்விடை தோய்தல் பக். 268)

பட்ப்பெயர்களால் மனிதர்கள் அடையாளப்படுத்தப் பட்டு அது பெருவழக்காக இருந்தமையை இவரது நூல்கள் இயல்பாகவே பதிவு செய்திருக்கின்றன. சம்பவங்கள் கூறிச்செல்லப்படுகையில் ஆங்காங்கே இவை குறிப்பிடப் படுவதைக் காணலாம்.

'குரன்' சவரிமுத்து, 'பிறண்டி' வேலுப்பிள்ளை, 'பவளக்கால்' நடராசா, 'யப்பான்' ஆறுமுகம், 'ஈச்சமட்டை' முத்தையா, 'குருவி' துரையப்பா, 'அழக்கடை' சண்முகம், 'கோணாந்தோட்டத்து' மணியம், 'கொட்டடி' தெய்வேந்திரன், 'பெரிய மாதா' கிருஸ்னசாமி, 'கறடி' கந்தையா, 'சுருள் வாள்' மயிலு, 'கெட்டவன்' நடேசன், 'அந்தமான்' பொன்னர். 'மூளியலங்காரி' சின்னத்தம்பி என அது நீஞும். இப் பட்டப் பெயர் ஒவ்வொன்றின் பின்னாலும் ஒவ்வொரு கதை ஒளிந்திருக்கும். காரணம் விளக்கப்படும். தனக்கு 'அழகுணியன்' என்ற பட்டப்பெயர் இருந்ததாகவும் எஸ்.பொ குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மட்டக்களப்பின் நடைமுறைகளோடு பொருந்திப் போவதைத் தனது விருப்பமாகக் கொண்ட இவர் மட்டக்களப்பு பொன்னுத்துரை எனக் குறிப்பிடப்படுவதும்,

மட்டக்களப்பு எழுத்தாளராக அடையாளப்படுத்தப்படுவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல் பற்றிய முக்கியமான குறிப்பு ஒன்றினையும் இந்நால் பதிவு செய்துள்ளது. பொதுவாக ஆண்கள் பாடும் பாட்டிற்கு எதிர்ப்பாட்டாக உடனேயே பெண்கள் பாடும் வழக்கம் சாத்தியப்பாற்றது என்பதும், பெண்களுக்காக 'வாது கவிகளை' ஆண்களே இயற்றிப் பாடுகின்றார்கள் என்பதும் ஆய்வாளர் பலரது கருத்தாகும். ஆனால் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆணினால் இட்டுக்கப்பட்ட ஒரு பாடலுக்கு பதில் சொல்வதாக வேலிக்கு அப்பால் பன்பாய் இழைத்துக் கொண்டிருந்த பெண்களுள் ஒருத்தி பாடியமையை அவர் குறிப்பிடுகின்றார் (பக் 561) பாடல் உதாரணம் காட்டப்படாமையால் அதன் பொருள் பற்றி அறிய முடியவில்லை. அதனை ஒரு கவிதா சமர் என அவர் வர்ணிக்கின்றார்.

நாடகத்துறை பற்றிய எஸ்.பொ வின் பதிவுகள் மட்டக்களப்பின் நாடக ஆய்வாளர்களுக்கு உசாத்துணையாக அமைபவை. மட்டக்களப்பின் நாடகத்துறை வரலாறு பற்றி எழுதுவோரால் தவறவிடப்பட்டனவும் அதனால் மட்டக்களப்பில் நாடக வரலாற்றினை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னோக்கித் தள்ளுவதுமான முயற்சிகளுக்கு அதன் உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவனவாய் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அவராலேயே பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் பலவற்றைப் பற்றிய செய்திகளை அவர் தந்துள்ளார்.

'முதல் முழக்கம்.' என்னும் அவரது நாடகம் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. :

செ.இராசதுரையால் மேடையேற்றப்பட்ட 'சங்கிலி' நாடகம் பல வரலாற்றுத் தவறுகளை உடையதென எஸ்.பொ வினால் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டாகவும், அதற்குப் பதிலளிக்கும் விதத்தில் இராசதுரையால் 'முடிந்தால்' எஸ்.பொ வரலாற்று நாடகம் ஒன்றினை மேடையேற்றிக் காட்டட்டும்' எனசவால் விட்டதாகவும் அச் சவாலுக்குப் பதிலளிக்கவே 'முதல் முழக்கம்' என்னும் நாடகத்தினைத் தான் மேடையேற்றியதாகவும் எஸ்.பொ குறிப்பிட்டுள்ளார். இது துட்டகைமுனு - எல்லாளன் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

ம்/ மெதாடில்த மத்திய கல்லூரி மாணவர்களைக் கொண்டு இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. எல்லாளன் - கா.சி ஆனந்தன், காமினி -பாக்கியராஜா, விகாரமாதேவி -காலித்: காக்கைவன்ன தீஸ்ஸ - சின்னலெப்பை, தீதம்பன - இஸ்மாயில்: மகாநாமதேரர் - புண்ணியிமுர்த்தி: நொண்டி புஜதேவன் - செழியன் பேரின்ப நாயகம்: கிழவி -நன்கு நவரத்தினம்

இந் நாடகத்திற்கான ஆடைகளைத் தயாரித்து தைத்து வழங்கியவர் எஸ்.பொ வின் மனைவி என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை பாடல்களை செப்பனிட்வர் இராஜபாரதியாவார். (இராஜபாரதி இலக்கிய உலகினால் சரியாக இனங்காணப்படவில்லை என்ற தனது ஆதங்கத் தையும் எஸ்.பொ. குறிப்பிட்டுள்ளார்.) தொடக்கப் பாடலைப் பாடியவர் முழக்கம் முருகப்பா, மிருதங்கம் - ரி. பொன்னுத்துரை (கொய்மீன் பொன்னுத்துரை என இவர் அழைக்கப்பட்டவர்: இவர் ஒரு அரசாங்க ஊழியருமாவார்) இதனைத் தவிர 'மட்டக்களப்பு மாப்பிள்ளை' என்னும் வானோலி நாடகத்தினையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இந்நாடகம் இலங்கை வானோலியில் ஆறு மாத காலம் வாராவாரம் ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது. மேலும் 'தலைக்கு மேல்', 'தினை விழைக்காதவர்கள்', 'முகம் கவனம்', 'அகலிகை' என்பனவும் இவரது நாடகங்கள் சிலவாகும். அரசியல் விடயங்களைக் கேளி செய்வதற் காகவும். அரசியல்வாதிகளைக் கேளி செய்வதற்காகவும் நாடகங்கள் பல இவரால் மேடையேற்றப்பட்டன.

தாம்பரம் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் எஸ்.பொ கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் சென்னையில் உலக சமாதான மகாநாடு நடைபெற்றதாகவும், அம் மகாநாட்டின் ஓர் அங்கமாக நடைபெற்ற நாடக விழாவில் தன்னால் 'சாவு' என்னும் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டதாகவும், அந்நாடக விழாவிற்கு எழி.ஆர் தலைமை தாங்கியதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ள செய்தி முக்கியமானதாகும்.

மட்/ வின்சன்ட் மகனிர் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த திரவியம் இராமச்சந்திரனின் நாடக முயற்சிகள் பற்றி சிலாகித்துரைத்துள்ளார். குறிப்பாக மாணவிகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட 'பாண்டியன் பரிசு' நாடகம் மட்/ மாநகர சபையில் மேடையேற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்க முயற்சி என்றும் நாடகத் துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு அக்காலத்தில் கணிசமாக இருந்தமையையும் கட்டிக் காட்டுகின்றார்.

காசிஆனந்தன், சி.மேளனகுரு, ஈழத்து ரத்தினம் முதலான பலர் அமிர்தகழியில் நாடகங்களில் நடித்தமை பற்றியும் குறிப்பிடுவதோடு அவற்றுள் அண்ணாவின் தங்கை, சிறையிலே சேகர். இரண்டு இலட்சம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்க சில நாடகங்கள் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டு இலட்சம் நாடகம் பற்றிய அவரது பின்வரும் குறிப்பு கவனத்திற்குரியது.

"இரண்டு இலட்சம் நாடகம் மேடையேற்றப்பட பண்மில்லாது தவித்தபோது, மெளனகுருவின் அம்மா இந்த மாணவர்களுடைய கலைத் தாகத்தை கொரவிக்கும் முகமாக தன்னுடைய நடைக்களைக் கழற்றி ஈடுவைத்து நாடகத்தை நடத்தும்படி ஊக்குவித்ததாக ஒரு கதை உண்டு. சின்னையாவின் மனைவி அத்தகைய ஒரு சமூக விழிப்புணர்வுடன் வாழ்ந்தவர் என்பதை நான் நேரில் அறிந்துள்ளேன். " (வர. வாழ்தல் பக: 624)

குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் மட்டக்களப்பினதும், எஸ்.பொவினதும் நாடகப் பங்களினைப்பினையும் வளர்ச்சியையும் ஆய்வு செய்வோருக்குப் பல பயனுள்ள தகவல்களை இவை தருகின்றன.

மட்டக்களப்பில் 'தமிழ்விழா', வந்தாறுமூலையில் 'காப்பியப் பெருவிழா', முதூரில் 'தமிழ் விழா' ஆகியவற்றை மிகப் பிரமாண்டமான முறையிலே ஏற்பாடு செய்து தான் பாராட்டப்பட்டமையையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ் விழா 1963 ஆகஸ்ட் 24, 25, 26 ஆம் திகதிகளில் மட்டக்களப்பு மாநகர சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இவ்வேளை மாநகர மேயராக மகேசன் திசவீரசிங்கம் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். விழா நடைபெற்ற முன்று நாள்களும் மண்டபத்தினை இலவசமாக வழங்கியதுடன் மின்சாரக் கட்டண விலக்கினையும் அளித்திருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் கலைஞர்களும், ஆய்வாளர்களும், பேச்சாளர்களும் இவ்விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்விழாவினை கிழக்கிலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதன் தலைவர் எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசா: செயலாளர் - ஆர்.பாலகிருஸ்னன், பொருளாளர் - ஆ.சன்முகநாதன். தயானந்த குணவர்த்தனாவின் 'நரிபேனா' சிங்கள நாட்டிய நாடகமும் நீலாவணனின் 'மழைக்கை' கவிதை நாடகமும் இவ்விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டன. திருமதி ஜோசப், சுற்சொருபவதி நாதன். தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிமுதலான பெண் பேச்சாளர்களும் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு சொற்பொழிவாற்றியிருந்தார்கள்.

12 அரங்குகளில் ஆய்வுகள் அளிக்கை செய்யப் பட்டன. இரு கவியரங்குகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை தலைமை தாங்க மகாகவி, நீலாவணன், சக்தி பாலையா, மண்டுர் சோமந்தரம்பிள்ளை, இராஜபாரதி முதலான கவிஞர்கள் கவியரங்குகளில் கலந்து கொண்டார்கள்.

இவ் விழாவிற்காகப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. சிறுகதைப் போட்டிக்கு 687 கதைகள் வந்ததாகவும் முதலாம் பரிசு எம்.ஏ. ரஹ்மானின் 'பு' என்னும் சிறுகதைக்கு வழங்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்விழாவினைச் சிறப்பிப்பதற்காக மட்டக்களப்பு மன்னில் முதன்முதலாக வாண வேடிக்கை யாழ் கோண்டாவிலிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார். குறிப்பாக 'புறா அவுட்வாணம்' பற்றிய அவரது விவரணம் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

'வாணம் செய்யப்படும் கூட்டுக்குள் ஒரு புறா உயிருடன் வைக்கப்படும். அதை வைத்துத்தான் வாணம் கட்டப்படும் இறுதியில் அந்த வாணம் கொளுத்தப்படும்போது ஒளிச்சிதறல்களைச் சொரிந்து கொண்டே வாணம் வானத்தின்

உச்சியையடைந்து வெடித்து நெருப்புத் துண்டுகளாகச் சிதறும். அந்த வெடிச் சிதறல்களின் ஒனியிலே உயிருள்ள புறா சிறகடித்துப் பறப்பதை மக்கள் காணலாம். புறா சிறகடித்துக் கீழே பறந்து வருவது அழகான காட்சியாக இருக்கும்.' என வருணித்துள்ளார்.

இவரது அரசியல் மற்றும் கொள்கைகள் காரணமாக அடிக்கடி இடமாற்றங்கள் வழங்கப்பட்டமை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வந்தாறுமுலை ம. ம.வி இல் இருந்தகாலத்தில் காப்பிய விழா நடத்தியமை முக்கியமாகக் குறிப்பிடப் படுகின்றது. இவ்விழாவில் சிலப்பதிகாரம் பற்றி வேந்தனாரும், வளையாபதி மற்றும் குண்டலகேசி ஆகியன பற்றி தனஞ்செயராஜசிங்கமும், பெரிய புராணம் பற்றி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியும், சீராப்புராணம் பற்றி அப்துல் காதிர் வெப்பையும், தேம்பாவணி பற்றி எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசாவும் உரையாற்றினார்கள் என்ற செய்தியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முதுாரில் தமிழ் விழாவினை நடத்துவதற்கு வ.அ. இராசுந்தினம் உறுதுணையாக இருந்ததாகவும் இவருடன் இன்னும் பலர் இவ்விழா சிறப்புற நடப்பதற்கு உதவியதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்நால்கள் மூலம் பெறப்படும் இன்னுமோர் முக்கியசெய்தி இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மற்றும் இச்சங்கத்தினை வடிவமைத்து வழிநடத்தியோர் பற்றிய அவரது பதிவுகளாகும். இச்சங்கத்தினதும் இதனை வழி நடத்தியோரினதும் பற்றிய விளக்கங்கள் இவர்கள் சார்பான நூல்களில் விதந்துரைக்கப்படுதலை மறுதவித்து இவற்றின் மறுமுகத்தினை தான் தருவதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரு முக்கிய சம்பவங்கள் இதற்கு ஆதாரங்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

ஒன்று கொழும்பு சாஹிராக் கல்லுாரியில் நடை பெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டம் எழுத்தாளர் அல்லாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தவர்களும் கலந்து கொண்டமையாலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கெனக் கூட்டப் பட்ட இக் கூட்டத்தில் சிங்களவர்களும் கலந்து கொண்டமையாலும் கூட்டத்தினை ஏற்பாடு செய்தோரின் பொறுப்பற்ற தன்மையாலும் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலையால் எஸ். பொ, வ.அ. ரஹ்மான் உட்பட பலர் வெளிநுட்பச் செய்தமை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மற்றையது யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லுாரியில் நடைபெற்ற சாஹித்திய விழாவில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள். சாஹித்திய பரிசிற்குரியவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தனக்கு தடை விதித்துச் செயற்பட்டோர் பற்றி எஸ்.பொ வேதனையுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். தான் திட்டமிட்டு வஞ்சிக்கப்பட்டதாக அவர் கூறியுள்ளார். இது குறித்த அவரது கருத்து வருமாறு அமைந்துள்ளது.

"இலங்கையின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்ட வரலாற்றில் எனக்கு இழைக்கப்பட்ட அந்தி நிகர்த்த பிறிதோன்று நடந்ததாக நான் கேள்விப்படவில்லை' (வர.வாழ். பக். 989)

க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தமிபி ஆகியோரது சந்திப்பு நிகழ்ந்த சூழல், அவர்களுடனான கச்புணர்வுகள், தொடர்ந்து அவர்கள் வழி வாரிசுகளாலும் தான் பறக்கணிக்கப்படும் சூழல் முதலான பல விடயங்களை இந்நாலில் பதிவு செய்துள்ளார். க.கைலாசபதி யின் Tamil Heroic Poetry பற்றி நீண்டதோரு விமர்சனம் இவரால் இந்நாலில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

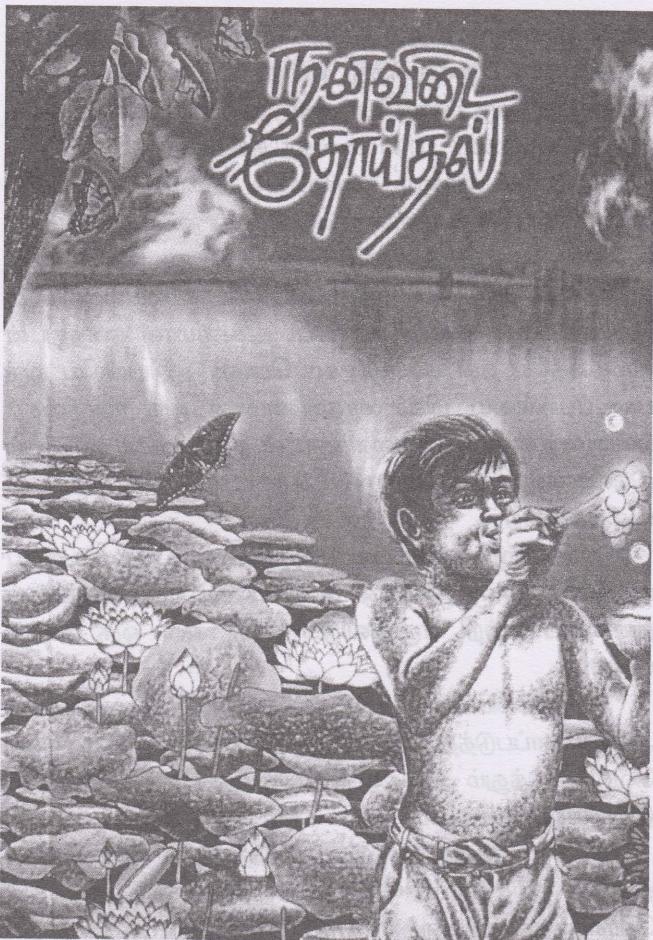
'குழப்படிக்காரன் என்றாலும் படைப்பிலக்கியத்தில் நம்பிக்கை தரும் கெட்டிக்காரனாக' கா.சிவத்தமிப்யால் குறிப்பிடப்பட்டதை நினைவு கூறந்துள்ளார். (வர.வாழ். பக். 735)

வரலாற்றில் வாழ்தல் என்னும் நூலை வாசிக்கும் போது இந்நாலில் ஓர் இழையாக 'இத்தகைய வஞ்சிப்பு' இழையோடுவதைக் காணலாம். நிராகரிப்புக்கள் தன்னைச் சோர்வடைய வைக்கவில்லையெனவும் மாறாக அவை தன் எழுத்துாழியத்திற்குப் புதிய பரிமாணத்தையும், உத்வேகத்தையும் தந்து நின்றன என்பதையும் அவர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. பாடசாலை அனுமதியிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் காலம் வரை தான் உதாச்சினம் செய்யப்பட்ட வரலாற்றினை வெளிப்படையாகவே அவர் கூறியுள்ளார். பெண்கள் சிலருடனான நட்பு, மது பாவனை உட்படதன் பலவீனங்களையும் அவர் வெளிப்படையாகக் குறித்திருக்கின்றார்.

இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கு உகந்த இடமாக மதுபான சாலைகளின் சந்திப்பு இருந்த மையைத் தயக்கமின்றிக் கூறியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் 'கிராண்ட்' ஹோட்டலும், மட்டக்களப்பில் 'சென்றல்' ஹோட்டலும் மதுவருந்திக் கொண்டே இலக்கியம் பேச உகந்த இடங்கள் என அவரால் விரும்பப்பட்டவை என்பது இவரது நூலில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.

கருத்து முரண்பாடுகளை மிகக் காரசாரமாகக் கூறுவது அவரது பாணியாகும். 'கருத்து முரண்பாடுகளைப் பகிரங்கமாக விவாதித்துக் தீர்த்துக் கொள்ளுதல் அறிவு சார்ந்த நாகரிகம் என இன்றளவும் நம்புகின்றேன்' (வர. வாழ். பக்: 682) என இதனால்தான் அவர் குறிப்பிட்டார்.

பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் காணப்படும் சமூக நடைமுறைகளை ஒப்பிட்டு விளக்கியுள்ளார். உதாண்மாக: மரண வீட்டுச் சடங்கு முறை யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்களப்பிலும் வேறுபட்மைவதனை வருமாறு கூறுவார். 'இறந்தவருக்கு ஏரியூட்டும் சடங்கில் தீ மூட்டுவதற்கான விறகினை மரக்காலையிலேயே வாங்கிக் கொள்வார்கள். நெஞ்சாங் கட்டைக்கு மட்டும் முதிர்ந்த ஒரு பூவரச மரத்தை

வெட்டி எடுப்பார்கள். மட்டக்களப்பில் பிரேதத்தை ஏரிப்பதற்கு ஒரு முழு வேப்ப மரத்தையே தறித்தெடுப்பார்கள். அதன் எந்தப் பகுதியையும் பிறகு வேறு எதற்கும் உபயோகிக்க மாட்டார்கள்.'

இலங்கையில் ஆண்குழந்தை பிறந்தால் ரஸ்தாளி (கப்பல்) வாழைப்பழமும் கற்கண்டும், பெண்பிள்ளை பிறந்தால் இதரை வாழைப்பழமும் சர்க்கரையும் கொடுக்கும் வழக்கம் (706) இருந்ததைக் கூறியுள்ளார். இன்று பழங்கள் பரிமாறப்படா விட்டாலும் கற்கண்டும் சர்க்கரையும் பரிமாறப்படுவது வழக்கம்.

இந்நாலின் மொழிநடையில் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகளுள் பேச்சுத்தமிழ் முக்கியமான ஒன்றாகும். நிகழ்வுகளின் தொகுப்புகளினுாடாகவே மிக இலாவகமாக பிரதேசப் பேச்சுத்தமிழ் (யாழ். வழக்கு, மட்டக்களப்பு வழக்கு) கையாளப்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக:

குதியன் குத்து, வாய் பாத்துக் கொண்டு நிற்றல், ஊர்த் துளவாரம், ஏர்வைப்படுதல் (பொறுப்பேற்றல்), களிசான் (காற்சட்டை), பெஞ்சாதி, உச்சுக்கட்டி, பாப்பினம், சேட்டை, பெண்டுகள், படலை என சிலவற்றைக் கூறலாம்.

நீலாவணன், ஏ.ஜே கனகரட்னா, டொமினிக் ஜீவா, டானியேல், கணேசலிங்கன், அழகு சுப்பிரமணியம்,

'சரஸ்வதி' ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன், இலங்கையர்கோன், கனக செந்திநாதன் முதலான பலரது தொடர்புகள் குறித்தும் சிலாகித்துப் பேசியுள்ளார்.

நீலாவணன் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், 'அவரது வீட்டின் பெயர் வேளாண்மை விருந்திருக்க உண்ணாத வேளாண்மைத் தன்மையை மானுசீக்த்தின் ஒர் அற்புத குணமாக அவர் போற்றிப் பயின்று வாழ்ந்தார்' எனவும், அழகு சுப்பிரமணியத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது 'யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்திற்கு ஆங்கில மொழி மூலம் புதிய பரிமானம் கண்ட சிற்பி' எனவும் போற்றுகின்றார்.

அவர் தனது சிறுகதைகளுள் 'தேர்' சிறந்த தொன்றெனக் குறிப்பிடுகின்றார். (வர.வாழ் பக: 963)

'நான் தொலைத்துவிட்ட யாழ்ப்பாணத்தில் என்னைவிட்டுத் தொலைக்காத ஒரு உறவின் பின்னல்தான் 'தேர்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தனது தந்தையான 'அப்பையா'வின் வாழ்வியலை அக்கதையினுாடாக அவர் தருவதில் நிறைவு கொண்டார்.

மட்டக்களப்பு அவரது வசிப்பிடமாகப் பின்னாளில் மாறியமையால் அப்பிரதேசம் குறித்த பதிவுகள் மிக அதிகமாக இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

'வி.நல்லையாவிற்குப் பிறகு மட்டக்களப்பு தொகுதிக்கு இராஜன் செல்வநாயம் செய்த சேவை அளவிற்கு வேறு யாரும் செய்ததில்லை என்பதைத் துணிந்து சொல்வேன். (1314)' எனக் குறிப்பிடும் அவர் இராஜன் செல்வநாயகத்தின் அபிவிருத்திப்பணிகள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1977இல் மட்டக்களப்பில் தேர்தல் நடந்த முறைமை, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயற்பாடுகள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேர்தல் பிரசார நடவடிக்கைகள், கட்சி தாவும் போக்குகள் முதலான பல்வேறு விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. மட்டக்களப்பின் அரசியல் வரலாற்றை மீன் நினைத்துப் பார்ப்பதற்கு இவ்விடயங்கள் உதவுகின்றன.

1978இல் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தைத் தாக்கிய சூராவளி குறித்த செய்திகளும் உள்ளன. நிவாரணங்களைச் சுருட்டியோர், சூராவளி 'தடவிச் சென்ற' பிரதேசத்தோர், பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்கு வந்த நிவாரணங்களை மறித்துக் கைப்பற்றியமை, உள்ளார் அதிகாரிகளின் ஊழல் எனப் பல விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

'முகழுடி'களுக்குப் பின்னாலுள்ள உண்மையான முகங்களை வெளிப்படுத்தத் தயங்காத தன்மையினை இவற்றிற் காணலாம்.

மொத்தத்தில் இலங்கையில் கட்சிகளின் தோற்ற வரலாறு வளர்ச்சி மற்றும் குறித்த காலத்து தேர்தல் நடவடிக்கைகள், தில்லுமூல்லுகள், அரசியல் நடைமுறைகள், கல்வி அபிவிருத்தி, கலை கலாசாரப் போக்குகள், வாழ்க்கை முறைமைகள் இவற்றுடன் நெஞ்ஜீரியா, பிரான்ஸ்,

அவுஸ்திரேலியா, கனடா, இந்தியா என பல்வேறு நாடுகள் பற்றிய செய்திகளை அறிய விரும்புவோருக்கும் ஆய்வு செய்ய விரும்புவோருக்கும் மிகச் சிறந்த ஆவணமாக இது அமைந்துள்ளது. மொழி, சமூகவியல், வரலாறு, அரசியல், பண்பாடு, சமயம், கல்வி எனப் பல்வேறு துறைகளின் சங்கமமாக இந்நால்கள் விளங்குகின்றன. 'முன்கூட்டிய தீர்ப்பு' (Prejudgment) நிலையால் புறந்தள்ளி விமர்சிப்பதிலிருந்து விடுபட்டு, ஒரு இலக்கியவாதியை அவனது குறை நிறைகளோடு ஏற்றுக் கொண்டு அவனது எழுத்தின் மதிப்பினை உலகறியச் செய்ய வேண்டியது காய்தல் உவத்தல் இல்லாமல் பணிபுரியும் நேர்மையான ஆய்வாளருக்குரிய பொறுப்பாகும்.

இந்த நூல்களிலும் சில பதிவுகள் தவறானவை என சிலரால் கணிக்கப்படக்கூடும். ஞாபகத்திலிருந்துதான் இத்தகைய இலக்கியங்கள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அதனால் அத்தகைய கருத்துக்கள் எழுவதும் தவிர்க்க முடியாதது. எனினும் பாதிப்பு என்று வருகின்றபோது அந்நிகழ்வுகள் அவனது அந்திம காலம்வரை மறக்க முடியாதபடி அவனை அலைக்கழிக்கின்றன. 'விழ விழ எழுவேன்: அது எனது தர்மம்' என மார் தட்டும் எஸ். பொ, தன்பிறப்பிலிருந்து (பிறப்புச் சான்றிதழில் பொன்னுந்துரை என எழுதப்பட்டபோது துரை என்னும் பதக்தினை நீக்கி பொன்னன் என்னும் பெயர் இடப்பட வேண்டும் என 'உயர்ந்தோர்' எனக் கணிக்கப்பட்டோரால் பிரச்சினைப்படுத்தப்பட்டமையையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்)

இவரது இந்நால்கள் பல்வேறு சுவைகளைத் தாங்கி நிற்கின்றன. நகைச்சுவை, துக்கம், மகிழ்ச்சி, வியப்பு, ஆதங்கம், ஆச்சரியம் முதலான பல உணர்வுகளுக்குள் இந்நால்களின் செய்திகள் எம்மை இட்டுச் செல்கின்றன. வெறுப்பு, பாதிப்பு முதலான பல உணர்வு நிலையோடு எழுத்த தொடங்கிய எஸ்.பொ, வரலாற்றில் வாழ்தலின் இறுதிப்பாகத்தில் சாந்தமான ஒரு நிலைக்குள் தன்னைத் தானே சமாதானப்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்திருக்கின்றார் போல் தெரிகின்றது. முதுமை என்பது ஈற்றில் பேரப்பிள்ளைகளின் உலகோடு ஜக்கியமாக எத்தனிக்கும் சமத்துவமான, சமரசமான, சாந்தமான, விடுதலையாகி நிற்கும் உணர்வுடனான அல்லது எல்லாவிதமான

அழுத்தங்களிலிருந்தும் விடுபட நினைக்கின்ற வழியாக சாத்தியமாகியிருக்கின்றது என்ற உலகப் பொதுவான அனுபவத்திற்கு எஸ்.பொ வும் விதிவிலக்கல்ல என்ற பேருண்மையைப் புரிய வைத்திருக்கின்றது.

தவம் என்னும் தலைப்பில் அமையும் இப்பகுதி தனது பேரப்பிள்ளைகளின் உலகோடு தன்னை இனைத்துக் கொண்ட ஒரு 'தாத்தாவாக' எஸ்.பொவை இறுதியாகத் தரிசிக்க வைத்திருக்கின்றது. இலக்கிய உலகில் 'வில்ல ரூபமாக' எழுந்து நிற்க விரும்பி, உக்கிரமான தவத்துடன் எழுத்தையே தன் சுவாசமாகக் கொண்டு இயங்கிய ஒரு படைப்பாளியை மிகச் சாதாரணமான ஒரு குழந்தைத் தன்மையுடன் பேரப்பிள்ளைகளுடன் குதுரைகளிக்க விரும்பும் ஒருவராகவும் இனங்காணும்போது உலகியலின் தத்துவம் உறைக்கின்றது.

'தன்னைப் பற்றி உண்மையை எழுதுவன் உலகைப்பற்றிய உண்மையை எழுதுகிறான். உலகை சரியாக எழுதுவன் தன்னைப் பற்றி எழுதிவிடுகிறான்.' என ஒரு கூற்று உள்ளது.

எஸ்.பொ வின் 'படைப்புக் கட்டுரை' இலக்கியமாக அடையாளப்படுத்தப்படும் இந்த நூல்களின் மூலம் அவர் வெளிப்படுத்தும் உலகியலின் பொதுத் தத்துவத்தினை இப்பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

'ஓர் இனம் தன்னுடைய இனத்துவ அடையாளத் தினைத் தன்னுடைய மொழியின் மூலம் தக்க வைத்துக் கொள்ளுதல் தக்கது.' என்பது அவரால் அழுத்திக் கூறப் பட்டுள்ளது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ் தன் அடையாளத்தை காலப்போக்கில் இழந்துவிடும் என்ற அச்சத்திலிருந்து தன் பேரப்பிள்ளைகளின் தமிழ்மொழி மீதான பற்றும், தன் பிள்ளைகளின் தாய்நாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களும் தன்னை விடுவித்திருப்பதாக அவர் கொள்ளும் திருப்தியுடன் அவர் விடை பெற்றிருக்கின்றார்.

அவர் முன்னிட்டில் ஆவலுடன் ஈதிர்பார்த்ததைப் போலவே அவரது இந்த எழுத்து ஊழியத்தினால் தமிழின் பிறிதொரு படைப்பிலக்கியத்துறை பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. அவர் புதிது சாதித்துள்ளார் என்பதையிட்டு தமிழுலகம் திருப்தியற முடியும்.

வாசகர் கழதம்

அன்பான மைக்கல் கொலின் அவர்களுக்கு

தங்கள் மகுடம் தங்க மகுடமாக ஜோவிப்பதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன். பள்ளிவயதில் ஏற்பட்ட "தாகத்தின்" வெளிப்பாடுதான் தளராத வளர்ச்சியின் முதிர்ச்சியாக வெளிப்படுவதாக உணர்கின்றேன். மகிழ்கின்றேன். அன்று (என்பதுகளில்) "தாகம் வளர்க தழைத்து" என்று கவிபாடிய ஞாபகம் வருகிறது. இன்று "மகுடம் ஓளிர்க நிலைத்து" என்று வாழ்த்துகிறேன்.

கவிஞர் நிலாதமிழின்தாசன்
கஞ்சாவனை

ஏஸ்.பொன்னுத்துரையின் சகோதரர் சரவணமுத்துவின் நினைவுப் பகிள்

ஸ்.பொன்னுத்துரையின் உடன் பிறந்தசகோதரரான எஸ்.சரவணமுத்து 1941இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். 1966இல் மன்னார் பேருந்து சாலைப்பரிசோதகராக நியமனம் பெற்று 1973வரை அப்பதவியிலிருந்தார். பின்னர் 1973 - 1976வரை கஷ்டப்பிரதேச ஆங்கில ஆசிரியராக முருங்கன் மகாவித்தியாலயத்தில் கடமையாற்றி 1976இல் அதேபாடசாலையில் பட்டதாரி நியமனம் பெற்று உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அரசியல் வின்னானம், தமிழ் ஆகிய படங்களை 1985வரை கற்பித்துவந்தார். 1988இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்து 1987வரை நாவற்குழிமகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 1988இல் தொலைக்கல்விப் போதனா சிரியராக நியமனம் பெற்று 1995 சிரேஷ்டப்போதனாசிரியராகி 1996இல் தொலைக்கல்வி இணைப்பாளராக பதவி உயர்வுபெற்று 201இல் ஓய்வுபெற்றார்.

நிங்கட ஜயா சண்முகத்துக்கு முண்டுதாரம். முதல்தாரம் செல்லாச்சி அவவுக்கு சின்னம்மா, செல்லம்மா என்டு இரண்டு பெம்பிளைப்பிள்ளையள். இரண்டாந்தாரம் அன்னமுத்து. அவவுக்கு பிள்ளையள் இல்லை. முண்டாந்தாரம் அம்மாக்குட்டி அவதான் எங்கட அம்மா. அவவுக்குத்தான் பொன்னுத்துரை, இராசமணி, மங்கையற்கரசி, சிவஞானம் இவர் இடையில் தவறிவிட்டார். அதுக்குப்பிறகு நான். எனக்குக் கீழைதான் பரமேஸ்வரி, ராஜேஸ்வரி, சுரத்சந்திரன், சொல்வேந்தன் என்டு மொத்தம் நாங்கள் ஒன்பதுபேர். இதிலை கடைசி இரண்டு ஆம்பிளைப்பிள்ளையரும் பிறக்கேக்குள்ள முத்தண்ணர் (ஸ்.பொ) தமிழ்நாட்டில படிச்சகக் கொண்டிருந்தார். அவர்தான் தம்பிமாருக்கு சுரத்சந்திரன், சொல்வேந்தன் என்டு பெயர் வைச்சவர்.

எங் கடை
ஜயா சண்முகத்
துக்கு சொந்த ஊர்
நல்லூர் சங்கிலியன்
வீதிக்கு அருகிலுள்ள
பண்டாரக்குளம்,
அம்மா

சுந்திப்பும் தொகுப்பும்
எஸ்.இராகவன்

தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்தவர். சேணைய தெருவில்தான் இருந்தவ. ஸ்ரீதர் தியேட்டருக்கு அருகிலுள்ள இன்றைய யாழ்ப்பாடிதான் அன்றைய சேணையதெரு. அம்மாவுக்குக் கண்ணாதிட்டியில் கொடுத்த சீதனவீட்டில் தாய்மாமன் மார்க்கண்டுவின் கண்காணிப்பில் கூட்டுக்குடும்பமாய் இருந்தோம். மார்க்கண்டு எங்கட அம்மாவின் சகோதரர். பெரியமுதலாளி. இவர்தான் எங்களை இங்கிலீஸ் மீடியத்தில் படிப்பிக்கவேணுமென்டு விரும்பியவர். இவருக்குத்தான் நாங்கள் பயம்.

எங்கடை அம்மாவின் சகோதரியின் பிள்ளைகள் எங்களில் தாக்கம் செலுத்தினார்கள். நாங்கள் அவர்களை அக்கா, அண்ணை என்றே பழங்குவோம். அக்கா வக்கமி இவ் தான் எம்சிசப்பிர மனியத்தின் மனைவி பெரியண்ண தம்பையா. இவர் பொலிஸ் சார்ஜனாக இருந்தவர். இவர் சென்பற்றிக்கல் கல்லூரியில் படித்தகாலத்தில் “ஞானோதயம்” என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டுவந்தார். இந்தச் சஞ்சிகையிலே தான் முத்தண்ணர் (எஸ்.பொ) முதன்முதலாக எழுதினார்.

முத்தண்ணர் (எஸ்.பொ) என்னுடன்தான் கூடிய ஊடாட்டம் கொண்டிருந்தார். மற்றச் சகோதரங்கள் என்னாவுக்கு முத்தண்ணருடன் நெருக்கமில்லை. 1956இல் முத்தண்ணருக்கு கலியாணம் நடந்தது. அண்ணி ஈஸ்பரம் அவவின்ற இடம் மட்டக்களப்பு. வன்னிய சிங்கத்தின் மகள். அவையன் சிங்கவையாடி என்ற இடத்தில் இருந்தார்கள். முத்தண்ணருக்கு கலியாணம் முடிஞ்சு 1956இல் மட்டக்களப்பில் இருந்து அண்ணியோட யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார். பிறகு திரும்பிப்போகேக்குள்ள என்னையும் தங்களோட மட்டக்களப்புக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போச்சினம். நான் அங்கே போய் முத்தண்ணர் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த மெதடில்ல சென்றல் கொலிச்சில் SSLC வகுப்பில் சேர்ந்து படித்தேன். அண்ணி ஈஸ்பரம் அப்போது ஆணைப்பந்தி விபுலானந்தா பெண்கள் பாடசாலையில் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். நான் 1956 தொடங்கி 1958வரைக்கும் இரண்டு வருஷம் முத்தண்ணருடன் மட்டக்களப்பில் இருந்தேன். என்னுடன் SSLC வகுப்பில் காத்த முத்து சிவானந்தன் என்கிறகாசி ஆனந்தன் ஒன்றாகப்படித்தார். 1956இல்தான் செல்லையா இராச துரை தமிழரசுக்கட்சி எம்பியாக வந்தார். அப்போது முத்தண்ணர் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியில் இருந்தார்.

அந்தநேரம் நடந்த பார்லிமென்ற எலக்சனில் பட்டிருப்புத் தொகுதியில் தமிழரசுக்கட்சி தலைவர் இராசாமனிக்கம் போட்டியிட்டார். அவரை எதிர்த்து எதிர்மன்னசிங்கம் சுயேட்சையாகப் போட்டியிட்டார். முத்தண்ணர் (எஸ்.பொ) தனது கட்சியின் கட்டுப்பாட்டை மீறி தமிழரசுக் கட்சிக்கெதிராக எதிர்மன்ன சிங்கத்திற்குச் சார்பாகப் பிரச்சாரத்திலீடுபட்டார். இதில் எதிர்மன்னசிங்கம் வெற்றிபெற்றார். இராசாமனிக்கம் படுதோல்வியடைந்தார். அது அப்போதைய தமிழரசுக்கட்சி யைப் பொறுத்த மட்டில் அதிர்ச்சித்தோல்விதான். 1958இல் சிங்கள சிறிப் போராட்டம் வந்தபோது பேருந்துகளில் இருந்த சிங்கள் சிறியை அழித்து தமிழ்ச்சிறியை எழுதவந்த எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தைக் கைதுசெய்தவர் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருந்த தம்பையா அண்ணைதான்.

எஸ்.பொ.அண்ணா முற்போக்கு எழுத்தாளருடன் முரண்பட்டதிற்கு முக்கியகாரணம் என்னவென்றால் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அநேகர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆக்க இலக்கியம் செய்தவர்கள் பெரும்பாலும் எஸ்.பொ அண்ணர், டொமினிக் ஜீவா, கே.டானியல், என்.கே.ரகுநாதன், பசுபதி போன்ற சிறு பான்மைத் தமிழர்கள்தான். இந்த முற்போக்குக்காரர்களை மேய்ப்பவர்கள் யாரென்றால் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற கலாநிதிகள்தான். இந்த ஆக்க இலக்கியக்காரர் களில் ஆங்கிலம் தெரிந்த பட்டதாரி எஸ்.பொ. அண்ணர் மட்டும்தான். ஏனையோர் சாமானியர்கள். இதனால்தான் எஸ்.பொ அண்ணரை அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

தினகரன் பத்திரிகைக்கு அந்தக்காலம் உதவி ஆசிரியர் தெரிவுக்கான போட்டிப் பரிசையொன்று நடை பெற்றது. அந்தப்போட்டிப் பரிசையில் தோற்றி 6 பேர்

இராகவனுடன் எஸ்.பொ. சகோதரர். எஸ்.சரவணமுத்து

தெரிவாகினர். தெரிவான அந்த பேரில் சிவகுருநாதனுடன் எஸ்.பொ. அண்ணரும் ஒருவர். பாடசாலைக்காலத்தில் எஸ்.பொ.அண்ணர் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வாரப் பத்திரிகையான தேசாபிமானியை விற்றதால் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தார். அந்தச்சங்கதியை லேக்ஷ்வெஸ்.தினகரன் ஆசிரிய பீடத்திற்கு எழுதியனுப்பி எஸ்.பொ. அண்ணருக்கு உதவி ஆசிரியர் பதவியைக் கிடைக்கவிடா மல் செய்தவர் பிரேமஜி என்கிற ஞானசந்தரம்தான். மற்றுது அந்தக் காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் முதலில் எழுதியது சுதந்திரினில்தான் அண்ணர் பிறகு, சுதந்திரினில் எழுதகாரரண்மாயிருந்தவர். செப்டியார் பிறஸ் சங்கரின் தொடர்புதான். எங்களது குடும்பம் நகரப் புறத்தில் வசித்து வந்ததால் சாதிபார்க்கும் தன்மை; அதுன் தாக்கம் குறைவாகவே இருந்தது. வேறென்ன தேந்தேக் கடைக்கும் கோயிலுக்குள்ளும் போகமுடியாது. பிறகு எல்லாம் மாறிவிட்டது.

எஸ்.பொ அண்ணர் யாழ்ப்பானம், தமிழ்நாடு, மட்டக்களப்பு, நெல்லீர்யா, அவஸ்திரேவியா, என ஊடாடித்திரிந்தவர். நான் பிறந்தது 1941இல். எஸ்.பொ அண்ணர் என்னைவிட 9 வயது முத்தவர். அவர் பலவேறு இடங்களுக்கும் பல்வேறு கண்டங்களுக்கும் ஊடாக்கூடிய வராக இருந்தமையால் நல்ல நேரடி அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். சென்பற்றிகள் கல்லூரியில் பயின்ற

போது எஸ்.பொ அண்ணர் இலத்தீன் கூடக்கற்றிருந்தார். ஒரு சட்டத்தரணியாக வரவேண்டும் என்பது அவரது விருப்பமாக இருந்தது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எஸ்.பொ அண்ணர் சமமான படைப்பாற்றலைக் கொண்டிருந்தார். நான் எஸ்.பொ.அண்ணருடன் சேர்ந்து சிகிரெட் குடிப்பேன். மதுபானம் அருந்துவேன். அண்ணன் என்ற மதிப்பிருந்தது. ஆனால் பயமிருக்கவில்லை. ஆனால் தம்பையா அண்ணருக்கு நான் புழுத்தபயம் எனக்கு நான்கு பிள்ளைகள் மூன்று பெண் ஓர் ஆண். நான் மணமுடித்தது கிறிஸ்தவப் பெண்ணை. எனது மகன் மணம் முடித்தது பெளத்த சிங்களப்பெண்ணை. இதனால் எல்லா மதமும் சங்கமிக்கக் கூடியதாக எங்கள் குடும்பமிருக்கிறது.

நான் என்பதுகளுக்குப்பிறகு எஸ்.பொ. அண்ணரை 2013ல் நேரடியாகச் சந்தித்தேன். எஸ்.பொ அண்ணரின் மகள் மணிமேகலையின் முத்தமகளின் திருமணம் சென்னையில் நடந்தது. அங்கே சென்றிருந்தபோதுதான் எஸ்.பொ அண்ணரை நேரடியாகச் சந்தித்தேன். அப்போது உடல்மிகவும் குன்றிய நிலையில் இருந்தார். இதுதான் நான் எஸ்.பொ அண்ணரைச் சந்திக்கும் கடைசித்தடவை என்ற உள்ளுணர்வு ஏற்பட்டது. அவர் இறக்கும் போது அவருக்கு வயது 82. அவர் இத்தனை வயதுவரை இருந்ததே பெரியவிசயம்

புகைப்படம் - சித்ராதாரன்

கவிதை

அன்னியத்தில்
குளிர் முற்றி
விரிகிறதுவெண்சோலை
தடம் மறைத்து.

தோல் சிவந்து
மரம் வெறுத்துச்சருகான
இலைநான்
வெண்துளிர்கள் கிளைஅப்பி
மரம்நிறைக்கும்.

நடு இரவில்
பகல் காட்டும் பொழுதுவர
நிலவு
தன் திசைமாற்றும்.

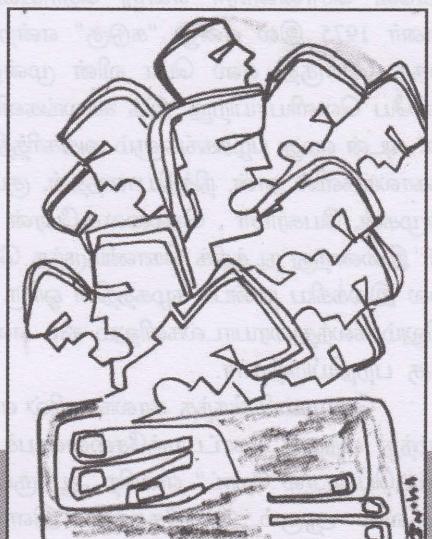
விண் மினுங்கும் புள்ளிகளும்
ஓளி மழுங்கி
வான் மறையும்.

சூதல்வந்து
சரசமிடும்
கண்ணாடியன்னல்களை.
ஒரு போர்வை காணாது
கையிரண்டும்
கவட்டினிடை நெருக்குண்டு
நெருப்பிறைக்கும்.

ஆமி
பதம் பார்த்த
மூட்டுகளும், மூள்ளந்தண்டும்
மஸ்கடையில்வதையுண்ட
பெருவிரலும், பாதங்களும்
மெது மெதுவாய்
வலி எடுக்கும்.

குற்றுயிராய்மடு நிறைந்த
நன்பர்களின்கடைசிழலி
காதினிலே கிணுகிணுக்கும்.

போர்வைக்குள்ளேபுரண்டபாடி
நாவறண்டு
நாள் நகரும்.
விம்மிமனம் கனத்து
வீங்கிருக்கும் கண்ணிரெண்டும்
விடிகையிலே.

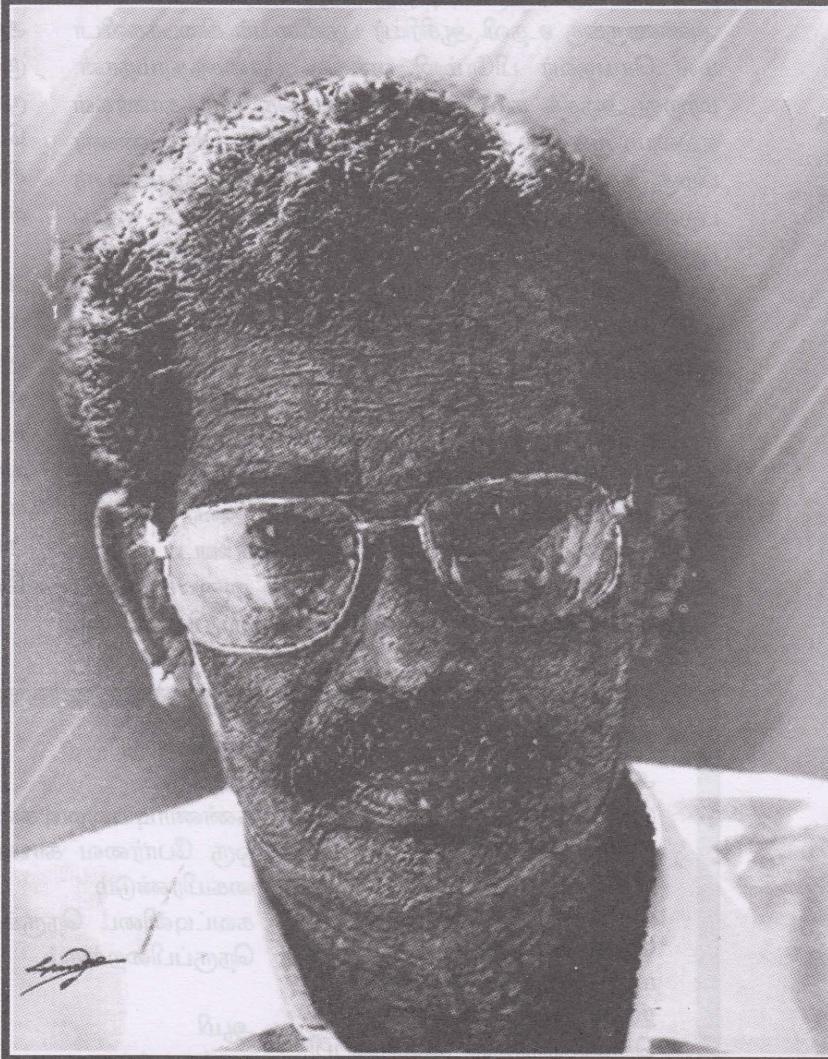
பளி வளி

கவப்புரான் தங்கா
(கஸ்டா)

அறுபதுகளின் பிற்பகுதிகளில் மொற்ற்டுவுடையார் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் பயின்று கொண்டிருந்த காலத்தில் எஸ்போ பற்றி அறிய நேர்ந்தது. அவருடைய "தீ" பற்றி அப்போது பரவலாகவும் பரப்பாகவும் இலக்கிய வட்டாரங்களில் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பிரச்சினைக்குரியவராகவும் மகவாத எழுத்தாளராகவும் எஸ்.போ. பார்க்கப்பட்டார். 1970 இல் எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி "பார்வை"யின் அறிமுகவிழா கல்லூரி தமிழ் மன்றத்தினால் நடத்தப்பட்ட போது அவ் வேளையில் மன்றத்தலைவராக இருந்த நண்பர் மாவை நித்தியானந்தன் எஸ்.போ. வை "பார்வை" பற்றி உரையாற்ற அழைத்திருந்தார். இக் கூட்டத்தில் பதுளை மு.நித்தியானந்தன், குப்பிளான்.ஐ.சண்முகன் ஆகியோரும் உரையாற்றினர். அப்போதுதான் மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் எஸ்.போ. வை சந்திக்கவும் அவருடன் அளவளவுவும் வாய்ப்புக்கிட்டிற்று. குறும்பு மினிரும் கண்களும் கலகலப்பான பேச்சும் அட்காசமான மீசையும் அமர்க்களமான சிரிப்புமாய் இருந்த எஸ்.போ. வேட்டியும் வாலாமணிச்சட்டையும் சால்வையுமாய் முற்றுமுழுதாய் பளிச்சென்ற வெள்ளையில் வந்திருந்தார். இந்தக் தோற்றுத்தில் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாத விதமாக அவர் ஆங்கி லத்திலும் மிகச் சரளமாகப் போழிந்து தள்ளினார். எங்கள் எல்லோருக்குமே அவரை நன்கு பிடித்துக் கொண்டது. "பார்வை" தொகுதிக்கு முகவுரை எழுத முடியாது போனது கவலை தருகிறது என்று அன்றைய பேச்சில் அவர் குறிப்பிட்டதாக ஞாபகம். அதை உபசாரத்துக்குச் சொன்னாரா உண்மையாகவே சொன்னாரா என்று தெரியவில்லை. பின்னர் 1975 இல் எனது "கடுகு" என்ற குறுங்கதைத் தொகுதி எஸ் போ வின் முன்னுரையுடனேயே வெளியாயிற்று. இக் காலங்களில் எஸ்.போ. விடன் எமது பழக்கங்களும் அதிகரித்திருந்தன. அக்காலங்களில் நான், நித்தியானந்தன், குப்பிளான் சண்முகன், யேசுராசா, நெல்லை.க.பேரன் போன்ற பலர் இணைந்து நடத்திக் கொண்டிருந்த கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தின் ஓரிரு கூட்டங்களிலும் கலந்துரையாடல்களிலும் கூட எஸ்.போ. பங்கு பற்றியிருந்தார்.

கொழும்பிலிருந்த காலங்களில் எஸ்.போ. வாழ்ந்து வந்தது கொட்டாஞ்சேனையைச் சேர்ந்த "வூல்.பென்டால் ஹோட்" என்கிற ஆதிருப்பள்ளித் தெருவில் ஆகும். இங்கேதான் "இளம்பிறை"

எஸ்.போ

அலுவலகம் இருந்தது. இங்கேதான் இளம்பிறை ஆசிரியர் எம்.ஏ.ரஹ்மானும் எஸ்.போ. வும் வசித்தார்கள். எஸ்.போ. வைப் பற்றி எழுதுபவர்கள் யாரும் எம்.ஏ.ரஹ்மானை தவிர்த்துவிட முடியாது. இருவரும் இரட்டையர்கள் போல் இருந்தார்கள். தமிழ்நாடு திருப்பூரை சொந்த இடமாகக் கொண்ட ரஹ்மான் இலங்கையில் பலகாலம் வாழ்ந்தார். ஆதிருப்பள்ளித் தெருவில் இருந்த "ரெயின்போ பிறின்டேர்ஸ்" அச்சகத்தினை ரஹ்மான் நடத்திவந்தார். ரெயின்போ அச்சகத்திலிருந்து "இளம்பிறை" மாத சஞ்சிகையையும் தரமான தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றையும் வெளியிட்ட "அரசு" வெளியீட்டையும் அவர் நடத்திவந்தார். இஸ்லாமிய மார்க்க விசயங்களை உள்ளடக்கி

நின்றவுகள்

“உங்களை ஈழத்து ஜயகாந்தன் என்று

அழைக்கலாமா?” என்று யாரோ கேட்ட

கேள்விக்கு, “ஜயகாந்தனை வேண்டுமொனால்

தமிழ் நாட்டு எஸ்.பொ என்று அழைத்துக்

கொள்ளுங்கள்” என எஸ்.பொ பதிலளித்தது

மிகவும் பிரசித்தம். அந்தக் காலங்களில் தான்

ஜயகாந்தனின் “ரிவி மூல” மும் எஸ்.பொவின்

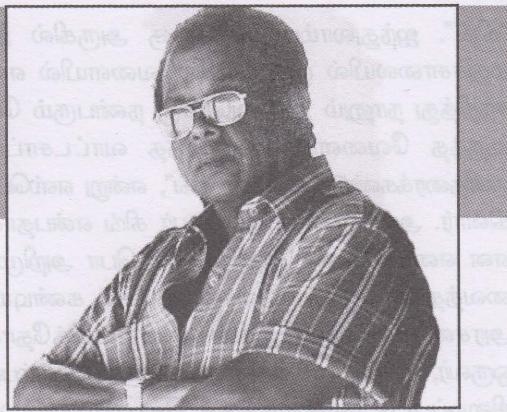
“சடங்கு”ம் வெளியாகியிருந்தன.

இவ்விரண்டையும் ஒப்பு நோக்கி

நான் எழுதிய “சடங்கும் ரிவிமூலமும்”

என்கிற கட்டுரை “வீரகேசரி”வாரு

கிடை ஒன்றில் பிரச்சரமாயிற்று.

- சாந்தன் -

மு.தலையசிங்கத்தின் “புதுயுகம் பிறக்கிறது” போன்ற குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள் பலவும் கூட அரசு வெளியீடுகளாக வந்தவையே.எஸ்.பொ தனது தந்தையார் பற்றி எழுதிய “அப்பையா காவியம்” நாலுக்கும் இன்னுமொரு அரசு வெளியீடான் “சுதாங்குத்திற்கும் நான் அட்டைப்படங்கள் வரைந்தேன்.

எஸ்.பொ. வைச் சந்திக்க இளம்பிறை அலுவலகத்திற்கு நாங்கள் சென்று வந்த வேளைகளில் எம்.ஏ.ரஹ்மானின் பழக்கமும் கிட்டியது. ரஹ்மான் மிக அன்பான மனிதர். எப்போதும் வெள்ளைச்சாரமும் வெளியே விட்ட அரைக்கைச்சட்டையுமான உயர்ந்த சிவந்த தோற்றும் நறுக்கு மீசையும் நெற்றியில் கலைந்து விழும் கேசமுமாக எப்போதும் புன்முறை பூக்கிறமுகம். “செம்மீன்” படத்தில் வந்த பரீத் குப்தயை அவ்வப்போது நினைவுறுத்தும் சாயல். எஸ்.பொ. ரஹ்மானை “ரகு” என்றுதான் உரிமை யோடு அழைப்பார். சமயம் கடந்த அவர்களின் அன்பின் அடையாளமாய் இப்பெயர் அமைந்தது. ரஹ்மான் எஸ்.பொ. வை “எஸ்.பொ.” என்றோ சில வேளைகளில் “மாஸ்ரர்” என்றோ அழைப்பதுண்டு. இந்த இளம்பிறை வட்டாரத்திலிருந்து எஸ்.பொ. மூலம் அறிமுகமான இன்னும் பலர் இருந்தார்கள். கவிஞர் அண்ணல், வ.அ.இராசரத் தினம், மகாகவி,ஓவியர் சௌ என்கின்ற சௌந்தரராஜன், அம்பி, எச் எம்.பி மொகிள்ளீ போன்ற பலரை அறிமுகம் கொள்ள முடிந்தது. மகாகவியை முதலில் சந்தித்த போது என்னுடைய ஓட்டோகிராப் குறிப்பேட்டை அவரிடம் கொடுத்தேன் “நாடு, பெரிதை; நடவாப்புதுவழியில் ஒடு, சலியாது உழை.” என்று எழுதிக் கையெழுத்திட்டுத் தந்தார். எஸ்.பொ. அறிமுகப்படுத்திவைத்த ஆர்வமுட்டும் இன்னுமொரு மனிதரும் இருந்தார். அவர்தான்

இருந்தாலும் இளம்பிறை ஏற்றத்தாழ ஒரு இலக்கிய சுஞ்சிகை யாகவே வந்தது. எஸ்.பொ.வின் பங்களிப்பும் உறுதுணையும் இம்மாசிகையின் உருவாக்கத்தில் நிறையவே இருந்தன. இளம்பிறையில்தான் ஏ.ஜே.கனகரத்னாவின் “மத்து”, மகாகவியின் “குறும்பா” மற்றும் எஸ்.பொ. வின் ஆக்கங்கள் பலன்பன வெளியாகின. தன்னுடைய சொந்தப் பெயரில் மட்டுமன்றி “கொண்டோடிச்சுப்பர்” போன்ற பல புனை பெயர்களிலும் எஸ்.பொ எழுதி வந்தார். மத்து, குறும்பா போன்றவையும் பின்னர் அரசு வெளியீடுகளாக நூல் உருப்பெற்றன. இவைதவிர வ. அ. இராசரத்தினத்தின் “தோணி”, எஸ்.பொ. வின் .“பந்தநூல் மூலமும் நக்சாதார்க்கினியர் உரையும்”, “வீ”, “அப்பையாகாவியம்”

“கிங்”. ஜந்துலாம்படிச்சந்திக்கு அருகில் இருந்த ஒரு மதுச்சாலையில் ஒரு மாலைவேளையில் எஸ்போவைச் சந்தித்து நானும் இன்னுமொரு நண்பரும் பேசிக்கொண் டிருந்த வேளையில் உயர்ந்த வாட்சாட்டமான ஒரு மனிதரைக்கண்டு “ஹலோ கிங்”, என்று எஸ்போ கைகுலுக் கிளார். அந்த மனிதரின் பெயர் கிங் என்பதாக இருக்கும் என எண்ணினேன் ஆனால் எஸ்போ அறிமுகம் செய்து வைத்தார். “தம்பி, இவர்தான் கிங், கண்டியின் கடைசி அரசன் விக்கிரமராஜசிங்களின் வழித்தோன்றல்களில் ஒருவர்,” என்று விக்கிரமராஜ சிங்களின் குடும்பம் அவரோடு சிறைப்பட்டு வேலூருக்குக் கொண்டுசெல்லப் பட்டதாக இருந்தபோதும் இவர் தபிக்கொண்ட இன்னொரு கிளையின் வாரிசு என எஸ்போ சொன்னார். எஸ்போ சொன்னதாக என்மனதில் இருக்கிற இன்னொரு சரித்திரம் “நம்பிகள்” பற்றியதுதான் நம்பிகளின் அடியில் வந்தவரென எஸ்போ சொன்னார். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டிலிருந்து தோணியில் எவருடனோ காவலாக வந்து விகவாசம் மிகக் நம்பிகள் பற்றிய அந்தக் கதை இப்போது சரியாக நினைவில்லை.

மிகவும் ருசிகரமான இன்னுமொரு மனிதரான பாலாவையும் எஸ்.போ. அறிமுகப்படுத்திவைத்தார். மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பாலா எஸ்போவின் அன்பிற்குரிய ஒரு மாணவராக இருந்தவர். அந்தக்காலத்தில் சோவியத் தீவிரியத்தில் இலங்கை மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட புலமைப் பரிசில்கள் ஒன்றைப் பெற்று மருத்துவம் பயில்வதற்காக ரவ்யா சென்றார். அங்கிருந்தவேளை ஒரு ரவ்யப் பெண்ணைக் காலத்தில் அவளுடன் வாழ்ந்து ஒரு ஆண் குழந்தைக்கும் தந்தையானார். இதன் பின்னர் ஏற்பட்ட சில பிரச்சனைகள் காரணமாக படிப்பையும் பாதியில் விட்டு மனைவி பிள்ளையையும் பிரிந்து இலங்கை திரும்பவேண்டி வந்தது. அந்தச்சோகம் அந்தக் கவர்ச்சிகரமான சிவந்த இளைஞரின் முகத்தில் அகலாமல் குடியிருந்தது. என்னிலும் பார்க்க நாலைந்து வயதுகள் அதிகமாக இருந்த பாலா என் அலுவலகத்திற்கு அருகிலேயே பணி புரிந்ததால் நாளைடவில் என்னுடையும் மிகுந்த நட்புபாராட்ட லானார். வாழ்வில் ஒட்டுதலில்லாமல் போய்க்கொண்டிருந்த பாலாவைப் பார்த்த எஸ்.போ அவருக்கு வத்தளையைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ்ப் பறங்கிப் பெண்ணை திருமணம் பேசிசெய்து வைக்க முனைந்தார். தெகிவெளை காலி வீதியில் இருந்த கிறீஸ்து தேவாலயத்தில் நடைபெற்ற அந்த திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளை வீட்டாராக பங்குபற்றி யது நானும் எஸ்போவும் மட்டுந்தான். இந்தக்காலத்தில் தான் “கல்கி”யில் தொடராக எஸ்.போவின் “க்கைதைக் க்கைதகள்” வெளியாகி தமிழ் நாட்டில் பெரும் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தன. அவ் வேளைகளில் எஸ்.போ “கணையாழி” பற்றி ஏதும் அறிந்திருக்கவில்லை. “தம்பி, நீங்கள்

“கல்யாணி” “கல்யாணி: என்று ஒரு பத்திரிகை பற்றிச் சொல்லுவீங்களே” என்று ஒரு தடவை கேட்ட எஸ்.போ. தான் பின்னர் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் ஆப்த நண்பராகவும் விளங்க முடிந்தது. “உங்களை ஈழத்து ஜெயகாந்தன் என்று அழைக்கலாமா?” என்று யாரோ கேட்ட கேள்விக்கு, “ஜெயகாந்தனை வேண்டுமானால் தமிழ் நாட்டு எஸ்.போ என்று அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என எஸ்.போ பதிலளித்தது மிகவும் பிரசித்தம். அந்தக் காலங்களில் தான் ஜெயகாந்தனின் “ரிஷிமூல”மும் எஸ்.போவின் “சடங்கு”ம் வெளியாகியிருந்தன. இவ்விரண்டையும் ஒப்பு நோக்கி நான் எழுதிய “சடங்கும் ரிஷிமூல மும்” என்கிற கட்டுரை “வீரகேசரி” வார இதழ் ஒன்றில் பிரசரமாயிற்று. கண்டியில் “70 களின் தொடக்கத்தில் நடந்த ஒரு பாரதி விழாவில் பங்குபற்றுமாறு எஸ்போவை அழைத்திருந்த போதும் அவரால் ஏதோ காரணத்தின் நிமித்தம் அதில் பங்குபற்ற இயலாது போனதில் தனக்குப் பதிலாக என்னை போய் பேசிவிட்டு வருமாறு ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆசிரியராக பணிபறிந்த எஸ்போ கொழும்பிலிருந்த பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்திலும் சில ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். பெளத்தாலோக மாவத்தையில் அமைந்திருந்த இந்த அலுவலகம் டொரிங்ரன் சதுக்கத்திலிருந்த எனது அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு ஜங்நாறு மீற்றிற் தூரத்தில் தான் அமைந்திருந்தது நான் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தது பொது சுகாதார தினைக்களத்தின் பொறியியல் பிரிவில். எங்கள் அலுவலகமும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாப நத்தின் ஒரு பிரிவும் பழையதொரு கட்டடத்தின் இருபகுதிகளை தம்முள் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தன. அந்தப் பழைய கட்டப்பம் முற்காலத்தில் மனநல மருத்துவமனையாக இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனம் ஒரு பெரும்பகுதியிலும் எமது அலுவலகம் ஒரு சிறுபகுதியிலும் இயங்கி வந்தன. நான் பணிபுரிந்த கட்டடத்தின் யன்னைலத் திறந்தால் கை நீட்டித் தொடுமொ வில் இருந்த எதிர்ப் பற யன்னல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தினுடையது. அந்த யன்னல் வாளைாவியின் செய்திப் பிரிவில் வேலை பார்த்த திரு கே.எஸ் சிவகுமாரனின் அலுவலகம். இதனால் நேரம் உள்ள வேளைகளில் நானும் சிவாவும் நந்தித்து அளவளாவுவது அடிக்கடி நிகழ்ந்தது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடலாம். எஸ்.போ வின் அலுவலகத்தில் அப்போது அவருடன் எழுத்தாளர் “க.வே” என்கிற க.வேலுப்பிள்ளையும் இன்னொரு பிரிவில் பணியாற்றி வந்தார். மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் க.பொத சா.த படித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் “க.வே” இரண்டு ஆண்டுகள் எனக்கு தமிழ் ஆசிரியராக அமைந்தவர். அந்த அன்பும் நெடுங்காலம் தொடர்ந்தது. க.வே தவிர அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த பண்ணதற்கு

வேலாயுதபிள்ளை, திரு. சு.பியான், போன்றவர்களும் எனக்கு அறிமுகம் ஆனார்கள். பாடவிதான் அபிவிருத்தி நிலைய அலுவலகத்தில் உணவுச்சாலை இருந்திருக்க வில்லை. ஆனால் எங்கள் அலுவலகத்தில் குறைசொல்ல முடியாத ஒரு சிற்றுண்டிச்சாலை இருந்தது. எங்கள் இரண்டு அலுவலகங்களுக்கும் இடையில் இலங்கை திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு சொந்தமான -கலைப் படங்களை மட்டுமே திரையிட்டுக் கொண்டிருந்த- “தரங்கணி” திரையாரங்கும் அருகில் “வொண்டர் பார்”என்ற பெயரில் ஒரு சிற்றுண்டிச்சாலையும் இருந்தன. அது நாகர்கத்துக்கே அன்றி பசிக்குச் சாப்பிடக்கூடிய கடையாக இருக்கவில்லை. இதனால் எஸ்.பொ. அனேகமான தினசரி மதிய வேளைகளில் எங்கள் அலுவலக உணவுகத்திலேயே உணவருந்த வருவார். சாப்பாட்டுவேளைகளும் அதன் பின்னான அரைமணிப்போதுகளும் இலக்கிய உரையாடல் களில் கழியும். சில சமயாங்களில் அவரது அலுவலக நண்பர்கள் எவராவது அல்லது “சீடை” என அவரால் செல்லமாகக் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்ணாவது கூட வருவார்கள் “சீடை” என்பது சீடன் என்பதற்குப் பெண்பால் என்பது எஸ்பொவின் வியாக்கியானம். எஸ்பொவின் எழுத்துக்களை சொல்லும் போது எழுதியும் பின்னர் பிரதி பண்ணிக் கொடுத்தும் உதவிக்கொண்டிருந்தவர். இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவர். பெயர் விஜயலட்சுமியாக இருக்கலாம், நீண்ட காலத்தின் பின் 1990 இல் தமிழகம் சென்றிருந்த போது சென்னை NCBH நிறுவனத்தில் அவர் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். சிலவேளைகளில் அலுவலகம் முடிந்தபின் எஸ்பொவும் நானும் பேசிக்கொண்டே அவரவர் பஸ்சை பிடிக்க நடந்து செல்வதுண்டு அந்த வேளைகள் சுவாரசியமானவை. வெள்ளை வேட்டியும் வாலாமணியும் சால்வையுமாய் ஒரு கரிய மனிதர் முறுக்கு மீசையும் வெற்றிலை குதப்பிய வாயுமாய் கையை மடித்துப் பிடித்த புத்தகக் கட்டோடு சறக் சறக் என்று விரைவான குறுஅடிகள் வைத்து விறைப்பாக நடந்தவாறு சரளமாக ஆங்கிலத்தில் பேசிக் கொண்டு போவதைப் பலரும் வியப்புடன்பார்ப்பதுண்டு. எஸ்பொவுடனான உரையாடல்களின் போது அறிந்து கொண்ட ஒரு முக்கிய விடயம் மாக்சிசுத்துக்கோ இடது சாரிக் கொள்கைகளுக்கோ அவர் மாறானவர்அல்ல என்பது தான். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இருந்த அல்லது அதைப் பேசியவர்களிடம் இருந்த பற்றாக் குறைகளையே அவர் விமர்சித்தார். 70 களில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகியவற்றுடன் எனது ஈடுபாடுகளும் செயற்பாடு களும் அதிகரித்திருந்த வேளையிலும் “மல்லிகை”யில் எனது ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளியாகிக் கொண்டிருந்த போதும் எஸ்பொ தன்னுடைய வழமையான நட்புதனும்

அன்புதனும்தான் பழகினார் என்பதையும் குறிப்பிடலாம். டோமினிக் ஜீவா எஸ்பொவின் ஆரம்ப காலத்து நெருங்கிய சகா. பின்னர் ஜீவாவை எஸ்பொ விமர்சித்து வந்தாலும் உள்ளூர் ஜீவா மேல் அவருக்கொரு மாறாத அன்பு இருந்ததை அறிய முடிந்திருக்கிறது. அதை நான் ஜீவாவுக்கும் அவ்வப்போது சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு விதத்தில் இருவருக்குமிடையிலிருந்த இடைவெளி பின்னர் ஓரளவு குறைந்ததில் என் பங்கும் இருந்திருக்கலாம். எஸ்.பொவில் நான் கண்ட இன்னொரு முக்கிய பண்பு அவருடைய அன்பு. நண்பர்களிடம் அன்பு காட்டிய மாதிரி தன்னுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களிடம் மிக அதிகமான பாசம் வைத்திருந்தவர். தகப்பனாரிடத்து ஒரு பக்தியும் தன் மனைவியின் தாயாரிடத்து மிகுந்த மதிப்பும் வைத்திருந்தார். அவரது ஆண்மக்கள் அப்போது சிறு பையன்களாக இருந்த வேளையில் ஒரு நாள் மித்ரவைக் கூப்பிட்டு என்னிடம் “தம்பி இவனை” எஸ்.பொவின் வ.கோ “என்று சொல்லுறது ஏன் என்று கேள்” என்று பகிடி விட்டார். அந்த மித்ர பின்னர் அர்ச்சனாவாகி, வித்தாகிய வேளையில் எஸ்.பொ இங்கு இருந்திருக்கவில்லை. என்றாலும் அவர் பட்டிருக்க்கூடிய துயரை என்னால் உணரமுடிந்தது. அந்த மகனின் நினைவாகவே தமது வெளியீட்டுக்குத்திற்கு “மித்ர வெளியீடு” எனப் பெயரிட்டார்.

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் முத்து தலைவர் களில் ஒருவரும் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் தலைவராக விளங்கியவரும் நியமன எம்.பியாக நீண்ட காலம் பணியாற்றியவருமாகிய தோழர் எம்சி.சப்பிரமணியம் எஸ்பொவின் சொந்த மைத்துனர் என்பது பலருக்குத்

தெரிந்திராது. தனது முத்து சகோதரி யின் கணவராகிய தோழர் எம்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது எஸ்பொ “அத்தார்”என்று அன்பாக வும் மரியாதையாகவும் தான் குறிப்பிடுவார். தோழர் எம்சியைனும் நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்த காலத்தில் நன்கு பழகி யிருக்கிறேன் மிகவும் எளிமையான அன்பான மனிதர். வஞ்சகமில்லாது பழகுவார். எஸ்பொவினுடைய சிரிப்பை போலவே தோழர். எம். சிக்கும் அவருக்கே உரித்தான் ஒரு சிரிப்பு இருந்தது. மைத்து னரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது “பொன்னு” என்று அன்பாகவே குறிப்பிடுவார். எஸ்பொவும் புலம் பெயர்ந்து போக நானும் யாழ்ப்பாணத்தோடு வந்து, பிறகு போர்க்காலங்கள் என்று இடையில் பல ஆண்டுகள் அவருடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாதிருந்தது. இக்காலங்களில் அவருடைய “நனவிடை தோய்தல்”, “வரலாற்றில் வாழ்தல்”ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்ததாக அறிந்தேன்.

1998ல் எனது “யாழ் இனிது” தொகுதி நண்பர் கோரியினால் சென்னையில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் - நீண்டகாலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அப்பால் வெளியிலகைக் காணாதிருந்த நீண்ட இடைவெளியின் பின் நானும் சென்று கலந்து கொண்டேன். விழாவின் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டவர் பாலுமகேந்திரா. பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையிலிருந்த “அபுல”வில் விழாவிற்காக மண்டபத்தில் கூடியிருந்த வேளையில் எதிர்பாராத விதமாக எஸ் பொவையும் ரஹ்மானையும் அங்கு சுந்தித்தேன். இருவரும் செய்தி அறிந்து வந்திருந்தார்கள். பின்னர் நீண்ட நேரம் மகிழ்வுடன் உரையாடி விடைபெற்றனர். பிறகு 2007 இன் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எனது நண்பர்கள் ஏ.ஏ.கே.கோரி, சங்கரநாராயணன் போன்றவர்கள் மூலம் திரு. சித்தன் பிரசாத்துடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. தான் தொடங்க விருந்த “யுகமாயினி” சஞ்சிகைக்கு ஏதாவது எழுதும்படி சித்தன் கேட்டார் சஞ்சிகை வெளிவந்து முதல் இதழைப் பார்க்கும் வரை யுகமாயினிக்கு ஆலோசகரும் நிறுவக ஆசிரியரும் எஸ்.பொதான் என்பது எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு எஸ்.பொவைத் தெரியும் என்பது சித்தனுக்குந் தெரியாது. “யுகமாயினி” என்ற பெயரை குட்டியவரும் எஸ்.பொ தான் என அறிந்து கொண்டேன். “யுகமாயினி”யில் எனது “அடையாளம்”, “சிட்டுக்குருவி” போன்ற நெடுங்கதைகள் வெளியாகின. பின்னர் எனது Whirlwind ஆங்கில நாவலை கோரிக்கு அனுப்ப அவர் அதனை சித்தனுக்கு காட்ட அவருக்கு

எஸ்.பொ. - வ.ஜ.ச. ஜெயபாலன் - சாந்தன்

அந்த கதை பிடித்து போய் தனது நண்பர் மோகனகிருஷ்ணன் மூலம் வெளியிட முனவந்தார். எழுதி இரு மாதங்களுக்கு இடையிலே சற்றும் எதிர்பார்த்திராத வேகத்தில் நாவல் நூல் உருப்பெற்றது. வெளியிட்டு விழாவையும் உடனடியாகவே நடத்தவேண்டும் என்றும் நாவலின் தமிழ் வடிவமும் அத்துடன் ஒன்றாகவே வெளியிடப்பட வேண்டும் என்றும் விரும்பிய சித்தன் அதனை தமிழ் ஆக்கித் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கான நேரம் இன்று வரை எனக்கு வாய்க்காலிருக்கும் நிலையில் ஆங்கில மூலம் மட்டுமே அப்போது வெளியாகிறது. 2010 ஏப்ரலில் சென்னையில் கே.கே.நகர் “டஸ்கவரி”புத்தக சாலையில் நடைபெற்ற விழாவில் நூலை வெளியிட்டு வைத்தவர் எஸ்.பொ. மனதைத் தொடும் வகையில் ஒரு வெளியிட்டு உரையையும் அன்று நிகழ்த்தினார். விழாவில் தமிழ்ச்சிதங்க பாண்டியன், கவிஞர். இந்திரன் இவர்களுடன் எதிர்பாராத விதமாக கவிஞர்.வ.ஜ.ச.ஜெயபாலனும் வந்து கலந்து கொண்டார்.

அந்த வாரமே, எழும்பூர் “இக்ஸா” மண்டபத்தில் என்னுடைய “உலக இலக்கியம்” நூல் வெளியீடும் இடம் பெற்றது. புதிப்பாளர் உதயக்கண்ணன் ஏற்பாடு செய்திருந்த இவ்விழாவுக்கு திரு.மாலன் தலைமை வகித்தார். இவ்விழா விலும் திரு.எஸ்.பொவும், திரு.ரஹ்மானும் வந்து கலந்து கொண்டார்கள். இதுதான் நான் எஸ்.பொவை கடைசியாக சந்தித்தது. “பார்வை” தொகுதியின் அறிமுக விழாவில் முதன் முறையாகக் கண்ட எஸ்.பொவை “உலக இலக்கியம்” நூலின் வெளியிட்டு விழாவில் கடைசித்தடவையாகக் கண்டேன். எஸ்.பொவை நினைக்கிறபோதுகளில் மதிப்புக்குரிய ஒரு முத்து இலக்கியவாதியாக மட்டுமல்லாது அன்பான ஒரு அண்ணாகவும் அவர் என் மனதில் பதிந்திருக்கிறார். இளம்பிறை அலுவலகத்தில் வரவேற்பாளராக பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த செல்வி.பற்றிச்சியா என்ற பெண் தொடக்கத்தில் ஒரு நாள் “எஸ்.பொ உங்கள் அண்ணா?” என்று கேட்டது நினைவிற்கு வருகிறது.

● ● ●

தேர்

“லா.ச. ராவின் பாற்கடல், ஜெயகாந்தனின் யுகசந்தி ரி. செல்வராசனின் யுகசங்கமம் ஆகியனவும் தேர் கொண்டுள்ள கருவைச் சுற்றியுள்ளன. அவற்றிலே காண முடியாத கலை முழுத்துவத்தை ‘தேர்’ கொண்டுள்ளது. இந்த நல்லதோர் சிறுகதையைத் தமிழன்னைக்குச் சமர்ப்பித்ததற்காக எஸ்.பொ. வுக்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்

பேராசிரியர். சாலை இளந்திரையன்

(எஸ் முன்னுக்கரியில் கிருஷ்ணகிரி. கனக. செந்திநாதன்)

கத்தார் என்றழைக்கப்படும் ஆறுமுகம் துயிலெழு வது ஒரு திருக்காட்சி. தலையணையையும் பேர்வையை யும் உட்தினித்துப்பாயைப் பக்குவமாகச் சுருட்டி வைப்பது ஒரு கலை. கொட்டாவியை மறைபொருளைதுவு மின்றி ஊளையிட்டு, கைகளை நீட்டி மடக்கி, உடலை உலுப்பிச் சோம்பலை முறித்தால், துயிலெழு படலத்தின் ஓரம்சம் நிறைவேறும். தலைமாட்டில் நெருப்புப்பெட்டியும், தாவடிப் புகையிலைச் ‘சுத்தும் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கும். ‘சுத்தை’ நேர்த்தியாகப் பற்றவைத்தால், கால்கள் தம் இச்சையாகவே கொல்லைப் பக்கம் நடக்கத் தொடங்கும். எப்பொழுது தொடக்கம் வைகறை துயிலெழும் வழக்கத்தை வாலாயப்படுத்திக் கொண்டார் என்பது அவருக்கே ஞாபகமில்லாத சங்கதி.

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்துவிட்டார். கடிகாரத்தைப் பார்க்காது, கடிகாரத்தின் விநாடி

முள்ளைப் பார்க்கிலும் நுனுக்கமான நேரக் கணக்கில் இயங் குவது அவருடைய இரத் தத் திலேயே ஊறியிருக்கின்றது. கொல்லையிலே கழிவுக் கருமத்தை முடித்து, அடிக் கழுவி, கிணற்றிடிக் கழுக மரத்திலே தொங்கும் குரும்பைப் பாதிப்பிற் கிட்கும் உமிக்கியினாற் பற்களைச் சுத்தஞ் செய்து, திண்ணைக்கு மீளுவார். ‘இறப்பில்’ தொங்கும் வெண் சங்கிலே கதிர்காமத்து விபூதி இருக்கும். வலக்கை விரல்களுக்குள் எடுத்து, “சிவ சிவா....” என்று உச்சரிக்கும் பொழுது, நல்லூர்க் கந்தனின் உதயகாலப் பூசை மணி கேட்கும்.

இன்றும் “சிவ... சிவா...” என்று விபூதி பூசும் பொழுது, உதயகாலப் பூசை மணி கேட்கின்றது. கால ஓட்டத்திலே தரிக்காது நடைபெறும் நித்தியகருமங்கள்.

“இன்று வருடப் பிறப்பு....” முதன் முதலில் இந்த எண்ணந்தான் முகத்தாருக்கு ஏற்படுகின்றது.

எத்தனையோ வருடப் பிறப்புகள் வந்து போய்விட்டன. அவற்றுடன் எத்தனையோ வருடங்களும் ஒடி மறைந்து விட்டன. பார்வதிப்பிள்ளையைக் கல்யாணங்கு செய்த முதல் வருடம் வந்த வருடப்பிறப்பு இராமேசுவர நேர்த்திக் கடனுக்குப் பிறகு சப்பிரமணியனைப் பெற்று முருகண்டியிலே மயிர் நீக்கக் கடன் செய்த மறுநாள் வந்த வருடப்பிறப்பு சௌந்தரம் கல்யாணமாகி, மருமகனுடன் வந்த வருடப் பிறப்பு தகப்பனுக்குத் தலைக்கொள்ளி வைத்து, கோடி கட்டாதே கழிந்த வருடப்பிறப்பு பார்வதிப்பிள்ளை போய் நாளே காடாகிக் கிடந்த வருடப்பிறப்பு. இப்படிப் பல கால ஒட்டம் அவர்தம் உழைப்பை விழுங்கி, உடலைச் சருகாக்கி விட்டது. முன்னர்போல் சுறுசுறுப் பில்லை. நல்லெண்ணெய்யில் பெதுப்பிய கத்தரிக்காயுடன் மூன்று நீற்றுப்பெட்டி பிட்டுச் சாப்பிட்டும், நாலு மரவள்ளிக் கிழங்கைச் சுட்டுப் பச்சை மிளகாய் சகிதம் போட்டுக் கொண்டாற்றான் காலைப் பசி அடங்கும் என்பன இளைஞுப் பருவ நினைவுகள். பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்து உத்தியோகக்காரராக்கி யதினால் இரண்டு பாண் துண்டுகளைக் ‘கொறி’க்கும் பழக்கம் முகத்தார் வீட்டிலும் பரவி விட்டது. படுத்த படுக்கையாக வைக்கும் படியாக உடம்பிற்கு அப்படியொன்று மில்லை. முதுமை உணர்வு வலுக்கின்றது. சிறிது வாதக்குணம் போன்ற எண்ணமும் மேலிடுகின்றது. திடீரெனக் குந்தி எழும்பச் சிரமப் படுகின்றார். இதனைப் பிள்ளைகள் அறிந்து கொள்ளாத வகையில் நடந்து கொள்ளுகின்றார். கடைக்குட்டி மகளைப் பற்றித்தான் கொஞ்சம் கவலை.

திண்ணையிற் குந்தி, கப்புடன் சாய்ந்து கொள்கிறார். ‘அவள் பொடிச்சிதான் பாவம், தாயத்தின்னியாப் போயிட்டுது. படிப்பை முடிச்சுப் போட்டு, மூலையிலே கிடந்து பெருமுச்சு விடுகுது. அவளை மேலை படிக்க வைக்கலாமென்டு முத்ததுகள் விரும்பினதுதான், வேணு மெண்டால், உதுகளின்றை பொம்பிளைப்பிள்ளையள் படிச்சு உத்தியோகம் பார்க்கட்டும். இளையவனின் பாடு பிழையில்லை. ஒரு மாதிரி ஒரு வேலையிலை கொழுவிட்டான். ஏதோ கொம்பனியிலை தான் வேலையாம் ஆன சம்பளம் புழையில்லை. மேலுக்கு நல்லா வரலாமென்டு முத்தவனும் மச்சாள்மாரும் சொன்னாங்கள். அவன் கடைக்குட்டி எண்டு வீட்டோடை இருந்து சாப்பிட்டுப் பழகியவன். மூன்டு நாலு மாசம் அதுவுமில்லை. கயிற்றப்பட்டு வாழ்ந்தால் தானே, பேந்து பின்னடிக்குத் தங்கடை பாடுகளைத் தாங்களே பாக்குங்கள். நல்லூரான்றை புண்ணியத்திலை எல்லாம் தங்கடை சீவியப் பாடுகளைப் பாக்கக் கூடிய நிலைக்கு வந்துட்டுகள். என்றை கெட்டித்தனம் என்ன இருக்கு? ஆண்டவன் அளந்தபடி நடக்குது... விடியப்புறக் கோச்சியிலே முத்தவன் வருவான். அவன் மறந்தாலும் அலுத்தாலும் அவன்றை மனுி கமலா இஞ்சை வராமலிருக்

காள். என்னெட்டைக் கைவியளம் வாங்கிறதிலை அவனுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை.... ஓம்.... அதுகளின்றை முத்ததுக்கும் உந்தப் புது நாணயப் பேர் சட்டெண்டு மனசிலை வாரேல்லை... அவள் தான் அங்கு தொனிக்குப் பத்து வயக்கு மேலை இருக்க வேணும்... என்ன பத்து? பதினொண்டுக்கு மேலை கடுக்கண்ணுற பருவம்... ஓ, இவ போயே நேற்றெண்டாப் போலை இருக்குது.... ஆனா, வருசம் அஞ்சாகுது. அவள் புண்ணியங்கு செய்தவள். எல்லாப் பாரத்தையும் என்றை தலையிலை சுமத்திப் போட்டுப் போய்விட்டாள்.

இடைவெட்டில், மனோகரன் நேற்று எழுதியிருந்த கடிதம் முகத்தாருடைய ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. வருடப் பிறப்பன்றே கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தான்.

அதுவும் சரிதான், எங்கடை வாகடங்கள் நெடுகச் சரிவருமே? இப்ப தான் போய் வேலையிலை சேந்திருக் கிறான். லீவு கீவு எடுத்துப் பழுதாக்கப்படாது.

“அப்பனே முருகா”

வீட்டின் சின்ன அறைக்கதவு திறக்கப்படுகின்றது. “கடைக்குட்டி” பத்மாதான் வருகிறான்.

‘என்னதான் பேரளவிலை பெரிய பிள்ளை எண்டாலும், வீட்டிலே சின்னப்பிள்ளை தானே? சரியா, இவ பார்வதிப்பிள்ளையை உரிச்சு வைச்ச மாதிரி இருக்கிறான். இவளை ஓப்பேத்திப் போட்டனெண்டால், பேந்தென்ன? சிவனே எண்டு கண்ணை மூடலாம். இவன் மனோகரனை இவவின்றை அண்ணரின்றை பொடிச்சிக்குத் தான் பெடியங்களின்றை காரியத்தை நிதானமாக் சொல்லேலா.’

முதற் காரியமாகப் பத்மா வீட்டு முற்றத்தைத் தூட்டி, சாணகத் தண்ணீர் தெளித்து முடிக்கின்றாள். வருடப்பிறப்பன்று விடியும் முன்னரே அன்றைய வழுமையான கடமைகளைச் செய்து முடிக்கும் வேட்கை, வருடப் பிறப்பினின்று எல்லாக் காரியங்களையும் விக்கனமின்றி உரிய முறைப்படி நிறைவேற்றிவிட்டால், வருடம் முழு வதும் அவ்வாறே அமையுமென்றும் நம்பிக்கையில் ஊறித் திளைத்த மனம் வருடப்பிறப்பன்று பழங்கறிகளுக்கு மதிப்பில்லை. கறிச் சட்டகளை அடுக்களைக்கு வெளியே இடப்பக்கமாகவள் செவ்விளாந்ர்க் கண்றடியிற் பரப்பி வைத்து, சாம்பல் தோய்த்தெடுக்கப்படும் ‘பொச்சு’ மட்டையாற் தேய்த்துக் கழுவத் தொடங்குகின்றான். திண்ணையிலே குந்தியிருந்து, சிந்தனையிலாழ்ந்திருக்கும் தந்தையை அவள் கண்கள் கவனிக்கின்றன. மரவள்ளிக் கிழங்கு காய்ச்சிய சட்டியில் அடிப்பிடித்திருந்த பாகத்தைப் பொச்சு மட்டையால் நன்றாகச் சுரண்டிக் கொண்டே பேச்கக் கொடுக்கிறாள்.

என் அப்பு... இண்டைக்கு காலமைக் கோச்சியிலை முத்தன்றை வருவாரல்லே?”

“ஓம் புள்ளை, சுப்பிரமணியம் வராமல் வருஷம் பிறக்குமே? என்னதான் இருந்தாலும் அவன் வருஷத்துக்கு வராமல் இருப்பானே?”

“எப்பிடியும் அவன் வருவான் காதுப்பிடியிலை கமலா சுப்பிடியந்திடுவான். கோச்சி இன்னும் நாவற்குழியைத் தாண்டியிருக்காது. இப்ப நடக்கத் துவங்கினாலும், நேரத் தோடை ஸ்ரேஷனுக்குப் போயிடலாம். ஆனா, அவனுக்கு உதோன்டும் புதக்கிறேல்லை. “நான் போய் தை வருடப் பிறப்பிலிருந்து எங்கடை வீட்டுக்கு வாறதுக்கு ஆரும் வந்து வழிகாட்டத் தேவையில்லை” என்னுடைய எத்தினை கோசு கோவிச்சுது எனக்கல்லோ தெரியும்?....

“புள்ளை, தேத்தன்னிக்கு உலை வைக்கல்லையே?

“வைச்சிட்டன்”

“கொக்கா பரிமளம் இன்னும் எழும்பல்லையே? உங்கடை அந்தாரும் வலு நேரஞ்செண்டுதான் வந்தவர். சரியாச் சாப்பிட்டிருக்கவும் மாட்டார்.”

முகத்தாரின் இன்னொரு மகளான பரிமளத்தின் கணவனும் கொழும்பிலேதான் வேலை பார்க்கிறாள். பரிமளம் தைப்பொங்கலுக்குத் தந்தையின் வீட்டிற்கு வந்தவள், திரும்பிப் போகவில்லை. கணவன் சதாசிவம் நேற்றிரவு யாழ் தேவியிலே தான் திரும்பியிருக்கிறான்.

“பாவம் அதுகளுக்கு ஆண்டவன் ஒண்டும் குறை வைக்கல்லை. இதுக்கிடையிலை முப்பதினாயிரம் கொட்டி புது மோடியிலை ஒரு வீடும் கட்டிப் போட்டுதான். கதைச் சாங்கத்திலை வைகாசி நாளுக்குத்தான் குடியேறுவினம் போலை கிடக்குது. பேந்தென்ன நெடுகிலும் குடியிருக்கப் போகின்மோ? வாடகைக்குத்தான் விடுவினம். காரும் ஒண்டு வாங்கியிருக்கினமாம். அதை இன்னும் ஒரு நாளும் யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டுவரல்லை. அதுகளின்றை அன்புக்கும் அந்நியோன்யத்துக்கும் ஒரு குழந்தையைத் தான் ஆண்டவன் குடுக்கேல்லை. சாதகத்திலை பின்னடிச் சந்ததி விருத்தி எண்டுதான் இருக்கு. எழு வருத்துக்குப் புறகுதான் சதாசிவமும் தலைச்சனாப் பிறந்தவனாம் கொழும்பிலை பேர்போனடாக்குத்தரிட்டை எல்லாம் காட்டினவை. அதுகளுக்கு ஒரு குறையுமில்லை எண்டுதான் சொன்னவையாம்...”

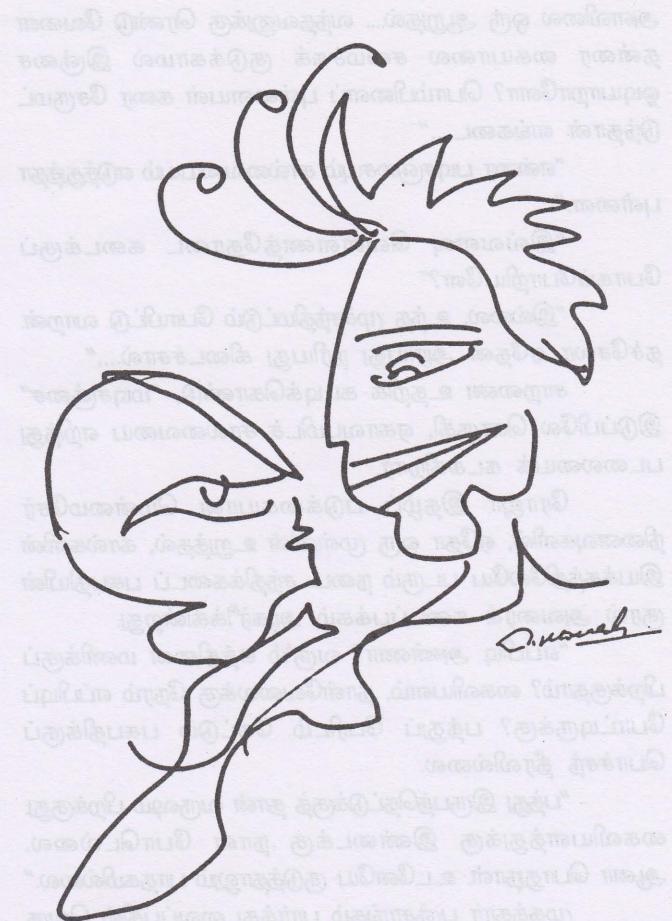
“கோப்பியை ஆர்றதுக்கிடையிலை குடியுங்கோ அப்பு” என்று பத்மா கோப்பி கிளாஸை நீட்டுகிறாள்.

“என்ன புள்ளை, முட்டைக்கோப்பி அடிச்சிருக்கிறாய். அத்தாரும் நிக்கிறார். இப்ப சுப்பிரமணியமும் வந்திடுவான்... அவன்றை அசோகன் முட்டைக் கள்ளனல்லே?”

இஞ்சை தாராளமா முட்டையள் இருக்குது. புட்டுக்கும் பொரிச்சும் வைக்கலாம்.”

முகத்தார் கோப்பியை குடிக்கின்றார்.

“மெய்ய புள்ளை... கொக்கா செளந்தரம் இஞ்சை

நேத்து வந்திட்டுப் போனவளல்லே? என்ன சொல்லிப் போட்டு போனவள்? மத்தியானச் சாப்பாட்டிற்கு வருவா ளாமோ?”

“அத்தான் நேத்துத்தான் வந்தவராம். அவரின்றை சகோதரி, அவைதான் பறங்கித் தெருவார் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு வீட்டை- வருவினமாம். பின்னேரம் போலை தான் வரவசதிப்படும் எண்டு சொன்னவ. எதுக்கும் கைவியளத்துக்கு முகுந்தவனை அனுப்பி வைக்கிறாவாம்.”

செளந்தரம் பெரிய குடும்பக்காரிதான். இருந்தாலும் சீமாட்டி ஒரு சீதேவி. ஆறு பஞ்சானும் குஞ்சுகளையும் ஒரு குறையுமில்லாமல் படிப்பிக்கிறாள். ஏதோ ஆனை சேனையையே கீழனமாகக் குடுத்தனான்? புருள் தங்கராசா உண்மையிலை ஒரு தருமராசா தான். புள்ளையளின்றை படிப்புக்காக குடும்பத்தை ஊரோடை விட்டிட்டுப் போயிட்டான். அங்கை கடைச் சாப்பாட்டை வயித்தை வாயைக் கட்டிச் சீவிக்கிறான். அங்கையும் இங்கையுமாக ரெண்டு சிலவுகளாச் சமாளிக்கிறதுக்கு கந்தேர் விட்டாப் புறகு வேற வேலையளையும் பாக்கிறதாம். அந்தந்த வயசிலை ஓடியாடிப் பிரயாசைப்பட்டு உழைச்ச சம்பாரிக் கத்தான் வேணும். அதுக்கு ஏத் சாப்பாடு வேண்டாமே? நல்ல வேளை... பெட்டையள் கீழ்க்கண்டுகள்தான். அந்த

அளவிலை ஒரு ஆறுதல்... வந்தவனுக்கு ரெண்டு வேளை தன்றை கையாலை சமைச்சுக் குடுக்காமல் இஞ்சை ஓடியாறானோ? பொம்பிளைப் புள்ளையள் கரை சேருமட்டு நீந்தான் எங்கடை...."

"என்றை பாடிசென்றையும் சால்வையையும் எடுத்துக்கூட புள்ளை."

"இவ்வளவு வெள்ளனத்தோடை கடைக்குப் போகப்போறியனே?"

"இல்லை, உந்த முச்சந்திமட்டும் போயிட்டு வாறன். தச்சேலா ஏதேன் அரியது நரியது கிடைச்சால்...."

சாறனை உதறிக் கட்டிக்கொண்டு, "மடிசன்சை" இடுப்பிலே சொருகி, ஏகாவடமிடச் சால்வையை ஏறிந்து படலையைக் கடக்கிறார்.

ரோஜா இதழ்ப் படுக்கையான மென்மைசேர் நினைவுகளில், ஏதோ ஒரு முள்ளின் உறுத்தல், கால்களின் இயக்கத்திலேயே படரும் நடை. சந்திக்கடைப் பகுப்பியின் குரல் அவரைக் கடைப்பக்கம் ஆகர்ரிக்கின்றது.

"எப்பிடி அன்னா? வரு'ம் எத்தினை மனிக்குப் பிறக்குதாம்? கைவியளம், நாள்வேலைக்கு நேரம் எப்பிடிப் போட்டிருக்கு? பத்துப் பேரிடம் கேட்டும் பகுப்பியின் பொச்சந் தீரவில்லை.

"பத்து இருபத்தெட்டுக்குத் தான் வருஷம் பிறக்குது கைவியளத்துக்கு இன்டைக்கு நாள் போடெல்லை. ஆனா பொதுநாள். உடனேயே குடுத்தாலும் பாதகமில்லை."

முகத்தார் பஞ்சாங்கம் பார்த்து வைப்பதில் வெகு ஒழுங்கு. கடிகாரம் பார்க்கும் பழக்கமில்லாத அவர், எந்தச் சபவேளையையும் விநாடி தப்பாமற் சொல்லுவார்.

"நாள் ஒரு நாளும் இந்த நேரம் காலம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேல்ல.... வருஷப் பிறப்பண்டைக்கே துவங் கிட்டால் சுரிதானே? இல்லாட்டில் இழுவல், ரெண்டு மூண்டு நாளைக்கும் நாள் போடமாட்டாங்கள்... அதுக்காகக் கடையைப் பூட்டி வைக்கிறதே?"

"ஓமோம்.... எல்லாம் நம்பிக்கையைப் பொறுத்தது தான் பகுப்பி" என்ற முகத்தார், "கோச்சி இன்னும் வரேல் வைப்போலை" என வேறு திசையிற் கடையைத் திருப்புகின்றார்.

"நேரமாயிட்டுது... வரு'த்துக்கு இஞ்சினை வாற சனக்கூட்டத்தோடை வாற ரயில் கொஞ்சம் முந்திப் பிந்தித்தான் வந்து சேரும். உங்கடை மற்ற மேன் குமார சாமியும் இன்டைக்கு வாறர் போலை இருக்குது. தமிழியும் இஞ்சாலைப் பக்கம் வந்து வெகுகாலமாப் போக்குது."

நெஞ்சிற் குத்திக்கொண்டிருந்த மூள், ரோஜா இதழ்ப் படுக்கைக்குள் இனிதாக மறைகின்றது.

குமாரசாமி வருவான் என்பது முகத்தாருக்குத் தெரியாது அவனை எந்த விசேஷத்திற்கும் வீட்டில் யாருமே எதிர் பார்ப்பதில்லை. அவனுடைய போக்கு அப்படி இருப்பினும், குமாரசாமி வருவது தனக்குப் புதினம்

என்பதை முகத்தார் வெளியே காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

"இஞ்சை பாத்தியனே நோட்டைசை, முத்தமிழ் மன்றம் வருஷக் கொண்டாட்டம் நடத்துதாம். நாடகங்களும் நடத்துறாங்களாம். அதுகளுக்குத் தலைமை தாங்க குமார சாமி வருகுதாம்."

பகுப்தி நோட்டைசைக் கொடுக்கின்றான்.

இப்பொழுது முகத்தாருக்குக் கண் கொஞ்சம் வெள்ளெழுத்து, ஆனாலும் கொட்டை எழுத்தில் அச்சடிக் கப்பட்டுள்ள மகனுடைய பெயரைக் கண்டு பிடிக்கின்றார். மனம் மலர்கின்றது. முகபாவம் மாறாமல் நோட்டைசைத் திருப்பிக் கொடுக்கின்றார்.

"கண்ணும் புகைச்சலாய்க் கிடக்குது."

"நான் வாசிச்சக்காட்டட்டே?"

"வேண்டாம் பகுப்தி. நான் வாறன். முத்தவன் போறான் போலை இருக்குது காரிலை."

முத்தவனைச் சொல்லி விடை பெற்றுக்கொண்டாலும் முகத்தாருக்குக் குமாரசாமியைப் பற்றிய எண்ணமே மேலோங்கியிருக்கின்றது. குமாரசாமி முகத்தாரின் இரண்டாவது புத்திரன். சிறுவயதிலேயே படித்து முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருந்தான்.

'அவன்றை மூளைக்கு அவன் உப்புடியே இருக்க வேணும்? சீமைப்படிப்பெல்லாம் முடிச்சு, ரெண்டு மூண்டு காரும் நாலைஞ்சு பங்களாவும் வைச்சல்லோ வாழவேணும், அந்தக் காலத்திலை கண்ணூறுப்பட்டுப் போறாப்போலை சொல்லுவானுகள், சுப்பிரமணியனைச் சாட்டி சௌந்தரத்துக்கு மாப்பிள்ளைகள் குமாரசாமியைக் காட்டி பரிமளத்துக்கு மாப்பிள்ளை...."

அதே நாக்குகள் திசை திரும்பி, அவரை மல்லாத்திக் கிடத்திக் குறி சுட்டபொழுது...

"பிஞ்சிலை பழுத்தவன், தமையன் இருக்கக் கூடியதாக, ரெண்டு குமருகள் வீட்டுக்குள்ளை பெருமுச்ச விட்டுக் கொண்டிருக்க்கூடியதாக, இவனுக்குக் கலியானப் பைத்தியம்.... அதுவும் ஊர் பேர் தெரியாத வேதக்காரிச்சி யாம்... தூ, இவன்றை படிப்பு நாக்கு வழிக்கத்தான் உதவும். இவன் தன்றை படிப்பை தூக்கி எறிஞ்சு போட்டு கக்கை வாளியைத் தூக்கித் திரியட்டும்".

இத்தகைய வார்த்தைகள் மார்பு மயிரைப் பொசுக்கி, இதயக் குலையை வெதுப்பியெடுத்த பொழுது... குறுக்கு இழைகளைத் தறி தலையிலே மின்சார வேகத்தில் இணைக்கின்றன. சின்னத் தலையிடிக்கும், காய்ச்சலுக் குங்கூட சீனிச் சுருளும், தேயிலைச் சரையும், வெற்றிலை பாக்குப் பெட்டியுங் "காவிக் கொண்டு வந்தவர்கள், குமாரசாமியின் அவசரக் கலியானத்தின் பின்னர் முகத்தார் வீட்டுப் படலையைத் திறக்க முகஞ் சுழித்துக் கூசினார்கள். அப்பொழுது சுப்பிரமணியம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆறுதலாக இருந்துங்கூட, முகத்தார் இந்தப் பெண்ம் பெரிய உலகத்திலே தன்னாந் தனியாக விடப்பட்ட உணர்வுகளுடன் தத்தளித்தார்.

“நானோ, அவனோ என்னத்தைச் செய்யிறது? எல்லாம் அளந்தபடிதான் நடக்கும். அவன் தான் ஒரு புத்தியிலை செய்திட்டான். இனி விரலை வெட்டியே ஏறியிறது? வெக்கம் ரோத்தை விட்டிட்டு ஒருக்காப் போய் அதுகளைப் பாத்தன், அவன் பொடிச்சி புழையில்லை. குணவதி எண்டதை முகத்தைப் பார்த்தோடனை சொல்லு வினம். இவன்ரை குணத்துக்கு அவளிலை தான் பச்சம் வைக்கவேணும். வேதக்காரிச்சி எண்டாப்போலை என்ன? சாதி குலம் பாத்துக் கூழ்ப்பானைக்கை விழுந்தவை எத்தனை பேர் இருக்கினம்? இவன் எண்டாப்போலை ஒழுங்காக கோயில் குளம் போறவனே? விழுதி பூச்சுவனே? அவன் பொடிச்சியையும் கோயிலுக்குப் போகாமல் மறிச்சுப் போட்டானாம். அவனுக்கு உடம்புமட்டும் பயித்தங்காய் போலை. ஆனா உடும்பைப் போலைத்தான் பிடிவாதம். இவ பார்வதிப்பிள்ளை எண்டாப்போல குறைஞ்சு பிடிவாதக் காரியோ?.... அவன்ரை போக்கு ஒரு தனிப்போக்கு. இஞ்சு ஒருத்தருக்கும் விளங்கிறேல்லை. “உங்கை யாழ்ப்பானத்துக் கிடுகு வேலியளாலை சங்கையை மறைச்சுக் கொண்டு மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக நடித்துக் கொண்டே வாழ்பவருக்கு என்றை போக்கு விளங்காது. என்றை போக்கு எனக்கு விளங்கும்.” எண்டு ஒருநாள் உங்கினை சத்தம் போட்டான். இதுகளிலையும் புழை யில்லை. ஓட்டி நடக்காதவனோடை என்ன சகவாசம் எண்டு விலகிக்கொண்டுதுகள். புறம்பு காட்டி நடக்கிற உவையளோடை எனக்கென்ன தொடர்சல் எண்டு அவனும் விலகிக் கொண்டான். அவன்ரை மூண்டு பிள்ளையளும் படிப்பிலை வலு விண்ணராம். எனக்கெண்டா அதுகளைப் பார்க்க ஆசைதான். இவவின்ரை ஆண்டுத் திவசத்துக்குத் தான் ஒரு பொடியனைக் கூட்டியந்தான். “அப்பப்பா” எண்டு அவன் வாழைப்பழத்தோடை என்றை மடியைவிட்டு இறங்கவும் மாட்டான். பொங்கல் - புதுவருஷம். தீவாவளி எண்டு மூண்டு கொண்டாட்டம் வருகுது. ஒண்டுக்கும் வாறேல்லை. எப்பவாவது இருந்திட்டு ஒருநாள் தனியா வருவான். புள்ளையளின்ரை சுகபலஸைப் பற்றிச் சளப்பு வான். குசினிக்கைபோய் தானே ஏதாவது போட்டுத் தின்னுவான். அங்கை கூட்டம் இஞ்சை கூட்டம் எண்டு சொல்லுவான். உடனேயே போயிடுவான். பேந்து விசாரிச்சுப் பார்த்தால் அண்டைய கோச்சியிலையே ஊருக்குத் திரும்பிட்டான் எண்டு தெரியவரும்.... மெய்தான், அவன்ரை போக்கு இஞ்சை ஒருத்தருக்கும் விளங்கல்லை. அதோடை அந்தப் போக்கிலை ஒருத்தருக்கும் விருப்பமில்லை. ஒரு மாதிரியான கோபத்தனல் இவையளின்ரை மனங்களிலை இருக்குது. என்ன இருந்தாலும் சகோதர பாசம் எண்ட சாம்பல் அதுகளை முடி வைச்சிருக்குது. வீட்டிலை எல்லாரும் அவனைக் குறையாத்தான் பேசுவினம். நான் மட்டுந்தான் அவன்ரை பக்கத்திலை பேசுறது. என்ன இருந்தாலும் அவனும் என்றை மேன்தானே? இதுகள்

இதுகளின்ரை போக்கு அவன் அவன்ரை போக்கு, கையிலே இருக்கிற அஞ்ச விரலும் சமமே? ஒன்டுக்கொண்டு வித்தியாசமில்லையே, வீட்டுக்குள்ளையும் உப்புடித்தான்.... ஊருக்குள்ளை அவனுக்குத் தானே பேரும் நடப்பும்? அவன் இவ்வளவு உதவரங்கெட்டவனெண்டால் ஊரிலை உப்புடிப் பேர் இருக்குமே? இதுகளுக்குப் படிச்சும் புத்தியில்லை. இவங்களைக் குடும்பத்துக்காகப் பெத்தன். குடும்பம் தேர் போலை நடக்குது. அவனை ஊருக்காகப் பெத்தன். அவன் ரோட்டாள்க்கிறான் எண்டு வைசுக்க கொள்ளுவதும். அதுக்காக அவனை நான் மெச்சிக் கதைக் கிறதும் இதுகளுக்குச் சில நேரம் புடிக்கிறேல்லை. ஓரவஞ்சுக மனுஷன் எண்டு கூட நினைக்குதுகள். “நீங்கள் என்னத்தைத்தான் சொன்னாலும், அவனும் என்றை புள்ளைதான்” எண்டு சொல்லுவன். இதுகளும் பேசுகூத்துத் தான் ஆடுகிறது. ஏதோ நான் அவன் தான் என்றை புள்ளை எண்டு சொல்லிப்போட்டதைப்போலை தாய், மனம் பித்துத்தான், இவவும் இப்ப இல்லை. என்றை மனமும் பித்துத்தான். இது ஒண்டை மட்டும் நான் குமாரசாமியைப் பற்றி மறக்கமாட்டன். இவையள் ஆயிரத்தைச் சொல் லட்டும், சுப்பிரமணியமா இருக்கட்டும் சவுந்தரம் பரிமளமாக இருக்கட்டும் மனோகரன் - பத்மாவாக இருக்கட்டும் முகத்தார் ஆறுமுகத்தின்ரை புள்ளையளெண்டுதான் ஊர்தேசத்திலை தெரியும்.... ஏன், சதாசிவம் தங்கராசா எண்டாப் போலை என்ன? என்ற மருமக்கள் எண்டாத்தான் நல்ல விளப்பமாத் தெரியும். ஆனா, கடைத்தெருவிலை எத்தினை பேருக்கு என்னைக் குமாரசாமியின்ரை அப்பனெண்டுதான் தெரியுமென்டு இவையளுக்குத் தெரியுமே? அண்டைக்கு பஸ்ஸிலை நான் தெல்லிப் பழைக்குப் போகேக்கிள்ளை ஒரு பொடியன் “நீங்கள் குமாரசாமியின் தகப்பனல்லோ?” எண்டு கேட்டுப்போட்டு, தான் குந்தியிருந்த இடத்தை எனக்குத் தாறான். அந்தப் பொடியனும் பெரிய படிப்புத் தானாக்கும்.

“என்ன முகத்தார்? என்ன பொடியன் எல்லாம் வந்திட்டினமோ?” ஜயம்பிள்ளை தன்னுடைய படலையில் நின்றபடி குரல் கொடுக்கிறார்.

“கோச்சி அப்பவே வந்திருக்கவேணும்.”

“சுப்பிரமணியம் வராமல் நிற்க மாட்டான். மனோகர னும் வாறானாமோ?”

“ஓம். கடுதாசிபோட்டிருந்தான்.”

“படலையிலை நின்டுக்கதைக்கிறியள்? கடைக்குப் பேற்றுக்கு முந்திக் கொஞ்சம் பாவிச்சிட்டுப் போகலா மெண்டால்.... என்றை மனுஷி யைத் தெரியாதே? ஆற்றை யேன் சாட்டிலைதான்.... உள்ளுக்கை வாருங்கோவன்.”

“இப்ப வாதக்குணமாவும் இருக்குது. ஒத்துக் கொள்ளுதுமில்லை.”

“இது நித்தமே முகத்தார்? ஒரு வருஷம் பெருநாளுக்குத்தானே? உங்களைத் தூரத்திலை கண்டோ

டனையே, உங்களோடைதான் வருஷத்தைத் துவங்க வேணுமென்டு ஆசை வந்திட்டுது.”

“ஏன் தான் உன்றை ஆசையையும் கெடுப்பான்?” முகத்தார் ஜயம்பிள்ளையுடன் கொஞ்சம் ‘மஸ்பாத்தி’ பண்ணி விட்டு, அவருடனேயே கடைக்குச் சென்று, மக்கள்-பேரப்பிள்ளைகள் ஆகிய சகலருக்கும் இதமானக் கறி - காய்கறி - பழவகைகள் வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பும் பொழுது பத்துமணியாகிவிட்டது.

வீடு கலகலப்பு நிறைந்து காணப்படுகின்றது. சுப்பிரமணியமும் குடும்பமும் வந்தால் சத்தத்திற்குக் குறைவில்லை. பிள்ளைகள் புத்தாடை புனைந்து காணப்படுகின்றார்கள்.

“ஜயம்பிள்ளையோடை மினக்கட்டு நான்தான் நேரம் பிந்திட்டன் போலை கிடக்குது. சுப்பிரமணியம் எல்லாப் புள்ளைகளுக்கும் ஒரு நிறத்திலைதான் உடுப்புகள் வாங்கியிருக்கிறான்... இஞ்சை பாருங்கோவன் இவன் கடைக்குட்டி தன்றை சட்டைதான் தீர்மென்டு சண்டை பிடிக்கிறதை... ஓ, பரிமளமும் சதாசிவமும் கூட முழுக்கிடி னம். உந்த உடுப்புகள் சரியான விலையாம், வருஷப் பிறப்புக்கு நெடுகிலும் உவை உப்புட்தான் எடுக்கிறவை. கோயிலுக்குப் போகப் பறப்பட்டு நிற்கினை போலை. நல்லுரானே இதுகளுக்கு ஒரு புள்ளைப்பாக்கியத்தைக்குடு... சே, கண்ணாறு பட்டிடப்பிடாது... பத்மாவுக்கு உந்தச் சீலை வடிவாத்தான் கிடக்குது. சாமத்திய வீட்டுக்குள்ளை சீலையோடு பாத்ததுக்கு இப்பதான் சந்தனக்கலர் நிறத் திலை தனக்கொரு சீலை வாங்கியரவேண்டும் என்டு மனோகரனுக்கு எழுதினவள். அவன்தான் வாங்கியிந்திருக்க வேணும். இன்னும் சுப்பிரமணியமும் கமலாவும் முழுகி முடிக்கேல்லைப் போலை... உங்கை கிணத்தடியிலை நிக்கினம்.”

“புள்ளை பத்மா! இந்தக் கறி சாமான்களைக் கொண்டுபோய் குசனிக்கை வை.”

“அப்பு காலைச்சாப்பாடும் இல்லாமலே கடைக்குப் போனவர்? நீங்கள் வருவியளைண்டு முட்டையும் பொரிசுக்க காத்திருந்ததுதான் மிச்சம்.”

“அவன் ஜயம்பிள்ளை விடேல்லை. அவளோடை அப்படியே கடைக்குப் போனதும் நல்லதாப் போச்சது. சவ்வு கிவ்வு இல்லாத நல்ல இறைச்சி கிடைச்சது. சின்னதுகள் உறைப்புத் தின்னாயினம். பால்கறி வைக்க ஈரல் கிடைச்சது. கொத்தார் இறைச்சி வகை தின்னாதவர். நல்லெலாரு பாரை கிடைச்சது. மிச்சம் பொரியலுக்கும் உதவும். கைவியளத்தை முடிச்சிட்டுப் போயிருந்தால் கடையிலை ஒரு மண்ணும் வாங்கியிருக்கேலாது.”

“அப்பாவுக்கு இந்த வருஷப்பிறப்பு நல்ல முழுவியளத்தோடை துவங்கியிருக்குது.” என்று சொல்லிக் கொண்டே, பெரிய உமலைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு அடுக்களைப் பக்கம் பத்மா போகின்றாள்.

“இந்த வேட்டிதான் பெத்தப்பாவுக்கு” என்று கூறிக்கொண்டே ‘பீஸ்’ வேட்டி ஒன்றை ‘ரீப்போ’வில் அசோகன் வைக்கின்றான். “சித்தப்பாவும் அப்பாவுக்கு கரை போட்ட வேட்டி ஒண்டு வாங்கியந்தவர்.” என்பதையும் அறிவிக்கின்றான். எவ்வளவோ தடுத்தும் பரிமளம் கேட்கவில்லை. அவள் நேற்றே ‘பரமாஸ்’ சோடி ஒன்று எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டான். தான் முன்னர் கொண்டுவந்த வேட்டியுடன் பெத்தப்பாவின் மற்றைய உடுப்புக்களையுங் கொண்டு வந்து அடுக்கி “டோய், பெத்தப்பாவுக்கு இந்த முறை நாலு புது வேட்டி” என்று உரக்கக் கத்தினான்.

“முன்று வேட்டிதானே? ஒன்று சால்வையல்லோ?” என்று முலையில் நின்று முத்தவள் ஹம்ஸதொனி திருத்து கின்றாள்.

“வீண் சிலவு எவ்வளவு சொன்னாலும் கேக்கமாட்டு துகள். அதுகளுக்கு ஏதோ செய்யவேணுமென்ட் ஆசை. வீட்டோடை நிக்கேக்கிள்ளை உதெல்லாத்தையும் மனோகரன்தான் உடுத்துக் கிழிப்பான். இப்பு அவருமல்லோ எடுத்துத் தரத் துவங்கியிருக்கிறார். இதுகளை இனி உடுத்துக் கிழிக்கிறதற்கு சௌந்தரத்தின்றை முத்தவன் முகுந்தன் தான் இருக்கிறான். அவனும் இந்த மார்கழியிலை சீனியர் சோதினை எடுக்கப் போறானாக்கும்.”

ஈரச் சீலையுடன் கமலா பெரிய அறைக்குள் ஒடு கிறாள். முற்றத்தில் கம்பிக்கொடிக்குப் பக்கத்தில் நின்று தலையைத் துவட்டிக் கொண்டிருந்த சுப்பிரமணியம், “மருத்துநீர் அந்தா கிணத்துக்கட்டிலை இருக்குது. போய்க் குளிச்சிட்டு வாருங்கோ அப்பு” என்கிறான்.

“என்ன அவசரம்? மனோகரனும் முழுக்கீட்டு விடட்டன். எங்கை அவனைக் காணேல்ல?”

“உதுகள் ஏதோ ஜஸ்கிரிம் வேணும் சீனிச் சித்தப்பா எண்டதுகள். அவன் வாங்கப் போயிட்டான் போலை கிடக்குது. அவன் ஆறுதலாகக் குளிக்கட்டும். நீங்கள் முதலிலை குளியுங்கோ, வருஷம் பிறக்கப்போகுது. கும்பம் வைக்கவல்லோ வேணும்?”

“ஓமோம்,” முகத்தார் கிணற்றிடிக்குப் போகின்றார். கட்டியிருக்குஞ் சாறத்துடன் குளிப்பது அவருடைய வழக்கம். ‘சனி நீராடு’ என்று வாரத்திற்கு ஒரு முறை முன்று பெருநாள் நீராட்டம் பிரத்தியேகமாக வந்து சேரும். தலையிலே மருத்துநீரை வைத்து நன்றாகத் தப்புகின்றார்.

“சித்தப்பா, சித்தப்பா” என்று அசோகன் ஆர்ப்பரிக் கின்றான்.

“குமாரசாமி வந்திட்டானோ?”

ஆசையுடன் எட்டிப்பார்க்கிறார். தொட்டாச் சுருங்கி இலைகள் கூம்புகின்றன.

‘இல்லை, அவன் மனோகரன் தான், முன்டு நாலு மாசுத்திலை கொஞ்சம் வளர்ந்திருக்கிறான். சொந்தமாச் சம்பாரிக்கத் துவங்கிட்டால் கொஞ்சம் பூரிப்புத்தானே? நல்ல தாராளமாச் சிலவழிக்கிறார். ஓம், போய்க் கொஞ்சம் வேட்டிதான் பெத்தப்பாவுக்கு’ என்று கூறிக்கொண்டே ‘பீஸ்’ வேட்டி ஒன்றை ‘ரீப்போ’வில் அசோகன் வைக்கின்றான். “சித்தப்பாவும் அப்பாவுக்கு கரை போட்ட வேட்டி ஒண்டு வாங்கியந்தவர்.” என்பதையும் அறிவிக்கின்றான். எவ்வளவோ தடுத்தும் பரிமளம் கேட்கவில்லை. அவள் நேற்றே ‘பரமாஸ்’ சோடி ஒன்று எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டான். தான் முன்னர் கொண்டுவந்த வேட்டியுடன் பெத்தப்பாவின் மற்றைய உடுப்புக்களையுங் கொண்டு வந்து அடுக்கி “டோய், பெத்தப்பாவுக்கு இந்த முறை நாலு புது வேட்டி” என்று உரக்கக் கத்தினான்.

சமாசந்தானே? இன்னும் கொழும்புப் பழக்கங்கள் நல்லாப் புடிப்பேல்லைப் போலை... குமாரசாமியை இன்னும் காணேல்லை. சிலவேளை, நல்ல நாளும் பெருநாளுமா எல்லாரும் கொண்டாட்டத்திலை நிக்கேக்கிள்ளை நான் ஏன் குழப்புவான் என்டு போட்டு நின்டிடுவானோ?"

இந்த எண்ணம் ஏற்பட, காலையில் இலோசாக உறுத்திய நெஞ்சில் மூன் ஆழமாக இறங்குகின்றது. வலிதாங்க மாட்டாது அவஸ்தைப்படுகின்றார். அவஸ்தைப் பரிகார எத்தனத்தில் பெருமுச்சொன்று நீள்கின்றது..... இயந்திர வேகத்தில் கைக்கள் துலாக் கயிற்றை மேலும் கீழமாக இழுக்க வாளி வாளியாகத் தண்ணீர் தலையிலேயே கொட்டப்படுகின்றது.

"நானும் நல்ல வேளைக்குத்தான் வந்திருக்கிறன். எல்லாரும் மருத்து நீராட்டம் முடித்தாயிற்றுப் போலை.... பத்மா இதைப் புள்ளையானுக்குப் பிரிச்சக்குடு."

'இது நிச்சயமாக குமாரசாமியின்றை குரல் தான். உந்த வெண்கலக் கடை யானையின்றை குரல் அவன்றை தான்."

தண்ணீர் காதுக்குள் புகுந்து, தன் மனக்குகை நினைவுகளுக்கு உருவங்கொடுத்தது. மார்ச் ஐாலம் நடை பெறுகின்றதோ என்று கூட ஒரு கணம் நினைக்கின்றார். இருந்தாலும் ஆசை இழுக்கின்றது.

"அப்பு எங்கை?"

"அவர் குளிக்கிறார்... அப்பு! சின்னன்னர் வந்திருக்கிறார்." என்று பத்மா குரல் வைக்கின்றாள்.

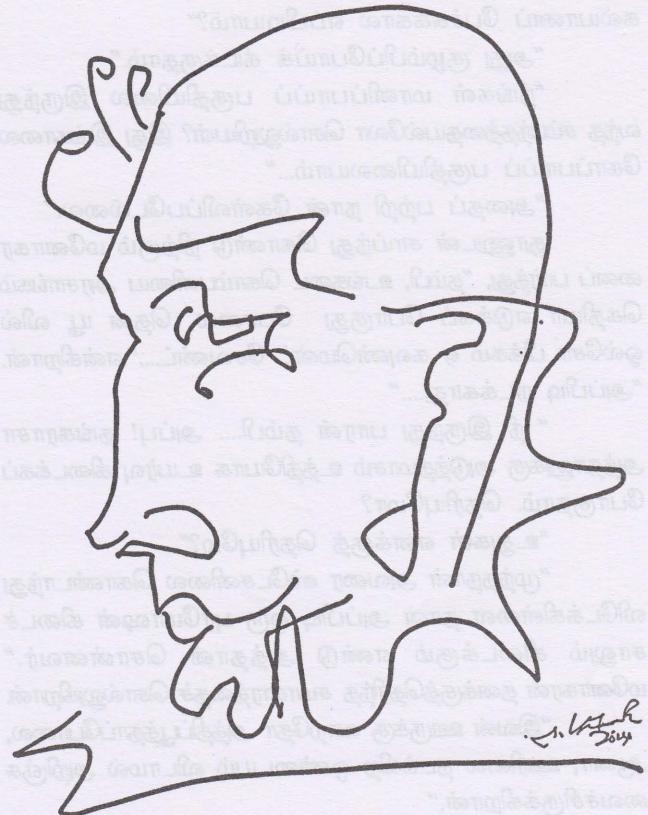
துளிர்க்கும் நம்பிக்கை, பச்சையின் பசுமையை உறிஞ்சு, மறைப்புத் தட்டிக்கு மேலால் எடிப் பார்க்கின்றார்.

முற்றத்தில் குமாரசாமி சிரித்தபடி நிற்கிறான். அவன் பக்கத்தில் பத்மா நின்று, அவள் கொடுத்த 'சரை' யிலிருந்த இஞ்சு விசுக்கோத்துக்களைப் பங்கிடுகின்றாள். சுப்பிரமணியத்தின் கடைக்குட்டி, வேற்று முகத்தைக் கண்டு பயந்தமாதிரி, கதிரையின் பின்னால் மறைவதை அவன் கவனிக்கத் தவறவில்லை. அவனுடைய பயத்தைக் கவனித்த குமாரசாமி, "நானுஞ் சித்தப்பாதான்.... ஒருந்தருஞ் சொல்லித் தரேல்லையா?" என்று சொல்லி மீண்டும் சிரிக்கின்றான்.

'அதே சிரிப்பு. இவன்றை சிரிப்பு ஒரு நாளும் மாறாது.... என்னைப் போலை அந்தச் சுருட்டை மயிர் முன் குடும்பி வைச்சுது போலை நிக்கிறதும் மாறாது. என்னதான் மனக் கோவங்கள் இருந்தாலும், அவன்றை அந்தச் சிரிப்பைக் கண்டோடனை ஒருந்தருக்கும் அவனை ஏசுப் பேசுமனம் வராது ஆரையும் மருட்டும்.

"என்ன வாறுனென்டு அறிவிக்க ஒரு போஸ்டு கார்டு கிடைக்காமல் போச்சுது உனக்கு" என்று முகத்தார் கடிந்து கொள்ளுகிறார்.

"எல்லாம் அவசரந்தான். அப்பு.... போஸ்டு காட் என்னத்துக்கு? நான் தான் நேரிலை வந்திட்டனே... அது

கிடக்க, பத்மா வருஷத்துக்குச் சிலை கட்டியிருக்கிறாள்..." குமாரசாமி பத்மாவை அந்தக் கோலத்தில் அப்பொழுதுதான் முதன் முறையாகப் பார்க்கின்றான்.

"ஓம், இவன் மனோகரன் தன்றை முதல் சம்பளத்திலை எடுத்துக் கொண்டந்து குடுத்திருக்கிறான்" வாளிக் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டே முகத்தார் சம்பா' ணையில் ஈடுபடுகின்றார்.

"அத்தான் எங்கை பத்மா? காரிலையே வந்தவர்?"

"இல்லை, ராத்திரி உத்தரதேவியிலை வந்து சேர்ந்தவர். இப்ப அக்காவோடை கோயிலுக்குப் போயிட்டார்" என்று சூறிக்கொண்டே பத்மா அடுக்களைப் பக்கம் போகின்றாள்.

"புதுக் காரோண்டு எடுத்ததெண்டு கேள்விப்பட்டன. என்ன சாதிக்காராம்?"

"எனக்கென்னடா தெரியும்?"

"காரின்றை விலையானும் இப்ப என்ன மாதிரி ஏறிக்கிடக்குத் தெரியுமே? உங்காலை வீட்டுப் பொடியன் அவன் தான் ரத்தினகோபால் காரை வித்துப்போட்டு 'ஸ்கூட்டர்' வாங்கியிருக்கிறானாம்..."

"காரை விக்கேல்லையாம்... இசுக்கூட்டரும் வாங்கினவனாம்."

"இப்ப ஏதும் சாமான் கீழான் வாங்க முடியுமே? அதுதான் வித்துப் போட்டான். அவன்றை காரை ராசாத்

தோட்ட சங்கரப்பிள்ளை தான் வாங்கினதாம்.... அவன்றை கல்யாணப் பேச்சுக்கால் எப்பிடியாம்?"

"அது குழம்பிப்போய்க் கிடக்குதாம்."

"நீங்கள் மானிப்பாய்ப் பகுதியிலை இருந்து வந்த சம்பந்தத்தையல்லோ சொல்லுறியள்? இது இங்காலை கோப்பாய்ப் பகுதியிலையாம்..."

"அதைப் பற்றி நான் கேள்விப்படேல்லை."

தூண்டுன் சாய்ந்து கொண்டு நிற்கும் மனோகர னைப் பார்த்து, "தமில் உங்கடை கொம்பனியை அரசாங்கம் கெதியா எடுக்கப் போகுது போலை, தென் யூ வில் ஒல்சோ பிக்கம் ஏ கவுண்மென்ட் சேவன்ட்...." என்கிறான். "அப்பிடி நடக்காது...."

"நீ இருந்து பாரன் தம்பி.... அப்பு! தங்கராசா அத்தானுக்கு அடுத்தமாசம் உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கப் போகுதாம். தெரியுமோ?

"உதுகள் எனக்குத் தெரியுமோ?"

"முந்தநாள் அவரை ஸ்டேசனிலை கொண்டாந்து விடேக்கிள்ளை தான் அப்பிடி ஒரு புரோமோஷன் கிடைச் சாலும் கிடைக்கும் எண்டு அத்தான் சொன்னவர்." மனோகரன் தனக்குத்தெரிந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லுகிறான்.

"இவன் ஊருக்கு வாற்றோ அத்திப்புக்தாப்போலை, ஆனா, ஊரிலை நடக்கிற ஒண்டையும் விடாமல் அறிஞ்சு வைச்சிருக்கிறான்."

முகத்தார் அவசர அவசரமாக மூன்று நான்கு 'பட்டை'களை ஊற்றி, 'முழு'க்கைச் சுபத்துடன் முடிக்கிறார்.

வந்து கொண்டே, "ஆனைக்கோட்டை வைத்தியரின்றை பொடிச்சியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டனியே...." என்கிறார்.

"ஓமோம், நான் கேள்விப்பட்டன். சாதி ஒரு மாதிரி எண்டுதான் இவை கூத்தாடினவை, அவன் நல்ல பொடியன் கெலகதரையிலை படிப்பிக்கிறான்."

"ஓ... என்னவோ உப்பிடித்தான் ஒரு பேர் சொல்லுகினம்..."

தலையைத் துவட்டும் பொழுது, ஸ்தப் புத்தாடையை அணிவது என்னும் யோசனை அவரை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றது. சிறுபிள்ளைக் குழந்தையை பெரிய பிள்ளை களுக்குள் தன்னுடைய செயலால் மனத் தாங்கல் ஏற்படக்கூடாது என்பதில் அக்கறை.

அதற்கிடையில், நீங்கள் ஏன் ஈரத்தோடை நிக்கி றியள்? இதைக் கட்டுங்கோ, நீங்கள் விரும்பிக் கட்டுவியளே, நீலக்கட்டம் போட்ட சாறன்" என்படி கையில் வைத்திருந்த ஒரு பார்சலை நீட்டுகின்றான்.

குசேலனின் அவல் முடிச்சை அவிழ்த்து உண்ட கண்ணனின் உள்ளத்திலே கூட இவ்வளவு மகிழ்ச்சி தோன்றியிருக்க முடியாது.

விரித்து உடுக்கின்றார்.

சலனமெதுவுமின்றி மற்றவர்களைப் பார்க்கிறார்.

மௌனம்.

"அப்புவுக்கு நல்லாத்தான் இருக்குது...." வெளியே வந்த பத்மா மௌனத்தைக் கலைக்கின்றாள்.

"நீ நின்ட ஊராலை வந்தனீயே? இரன் கும்பம் வைக்கப்போகிறன். பொது நாளா இருக்கிறதாலை உடனையே கைவியளம் குடுக்கலாமென்டிருக்கிறன்."

"இல்லை அப்பு, எனக்கு உதுகளிலை அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லை என்றது தெரியுந்தானே? அதோடை விடியக் காலமையே கார்க்காரனிட்டைக் கைவியளம் வாங்கிட்டன்."

முத்தாரின் முகத்தில் மூட்டம்.

"இவன்தான் புது நாணயமாப் புறந்தவன். ஒண்டி மூம் நம்பிக்கை இல்லாதவன் டேய்! புத்தகப் படிப்பும் நீ எழுதுற கதையளும் நாடகங்களும் படிப்பில்லை. ஆவது அறிவுது அறிவுல்ல, வீட்டிலை வேவது அறிவுது தான் அறிவு. ஊரோடை ஒத்து வாழுறது தான் படிப்பு." இவ்வளவு நேரமும் அமைதியாக இருந்த சுப்பிரமணியம் சொல்லுகிறான்.

"அதுக்கில்லை அண்ணை, நான் அஞ்சாறு பேரோடை வந்திருக்கிறன். ஊராங்கடை காசிலை அவங்களை இவ்வளவு தூரம் கூட்டியந்தனான். இந்த ஊருக்கு அவங்கள் புதிச். அவங்களை ஹோட்டலிலை விட்டிட்டு நான் இஞ்சை மின்க்கடிருது அவ்வளவு வடிவில்லை எண்டுதான் சொல்ல வந்தனான்... அப்ப நான் வாறன்" பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் திரும்புகின்றான்.

"என்ன இருந்தாலும் மரியாதை தப்பாது, ஆர் சொன்னாலும் தலையைக் கவண்டு கொண்டுதான் கேப்பான். மரியாதைக்காகத்தான் ஆனா, தான் நினைச் சதைத்தான் செய்வான்."

"சின்னன்னை.... இஞ்சு கோப்பி கொண்டந்துட்டன். குடியுங்கோவன், பதிலொன்றும் பேசாமல் அதை வாங்கிக் குடித்து விட்டு கிளாஸைத் திருப்பிக் கொடுக்கின்றான்.

முற்றத்து மாங்கன்றில், கும்பத்துக்கு மாவிலைகள் ஒடித்துக்கொண்டே, "அப்ப மத்தியானச் சாப்பாட்டுக் கெண்டாலும் வாறியோ?" என்று முகத்தார் கேட்கின்றார். நப்பாசையின் உள்முடிச்சு அவ்வினாவிற் காளத்திரியாட்ட மிடுகின்றது.

"அவன் தானே அப்பு சொல்லிப் போட்டான் கூட்டாளியளை விட்டுப்போட்டு வரேலாது எண்டு" என்று சுப்பிரமணியம் சொல்லுகின்றான். வழக்கத்தில் முத்தவன் அதிகம் பேசுவதில்லை.

"அப்ப வாறன்... எல்லாருக்கும் வாறன்" என்று கூறி அவசரமாகப் படலையைத் திறக்கும் குமாரசாமி, ஒரு கண்ந் தரித்து, "அப்பு, இன்டைக்கு எங்கடை நாடகம் பின்னேரம் முத்தவெளியிலை நடக்கும்.... நல்லா இருக்கும் நேரம் இருந்தா வாருங்கோவன்" என்று குரல் கொடுத்துச் செல்லுகிறான்.

கும்பம் வைத்து கைவிசேடம் பரிமாறப்பட்டாகி விட்டது. விறாந்தையிலுள்ள 'செற்றி'க் கதிரைகளில் அமர்ந்து சுப்பிரமணியமும், சதாசிவமும் பேசிக்கொண்டிருக் கின்றார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு சதாசிவம் புதிதாக வாங்கியுள்ள காரைச்சுற்றிச் சமூலகின்றது. அவர்களுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் தூணிலே சாய்ந்தவாறு சௌந்தரத்தின் சார்பாக கைவிசேடவைபவத்திற் கலந்து கொண்ட முகுந்தன் நிற்கிறான்.

'அவன் முத்த மாமனுக்கு நல்ல மரியாதை.'

கமலா, பரிமளம், பத்மா ஆகிய மூவரும் சமையல் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். ஹம்ஸ்தோனியும் பெரிய மனுஷி மாதிரிக் கூடமாட வேலை செய்கின்றாள். 'குத்திப் பலகையில் இருந்து கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு மனோகரன் தன்னுடைய கொழுப்பு அனுபவங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறான்.

கறித் தேங்காய்களையெல்லாம் 'போர்'; தேங்காய்களாக்கி முற்றத்திலே, போர்த் தேங்காயடி நடைபெறுகின்றது. யாருடன் என்ன விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அசோகன் குழப்பாமல் இருக்க மாட்டான். கல்லிலே பட்டுத்தான் தன்னுடைய 'கையான்' உடைந்ததாக அவன் சண்டை பிடிக்கிறான்.

புதுவருடத்துக்கு ஏனைய மக்களின் அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த புத்தாடைகள் 'ரீப்போ' யில் இருக்கின்றன. அவற்றை முகத்தாரின் கண்கள் மேய்கின்றன.

"புள்ளை பத்மா!"

அவள் கைவேலைகளை விட்டுவிட்டு வருகின்றாள். "உந்த உடுப்புகளை எடுத்து வை புள்ள. பின்னேரம் ஒருக்கா முத்த வெளிக்குப் போகவேணும் நாடகம் பார்க்க. போகேக்கை முத்தண்ணர் வாங்கித் தந்த வேட்டியையும், கொத்தார் வாங்கித் தந்த சால் வையையுந்தான் போட்டுக் கொண்டு போகவேணும்"

"ஜயோ, இளையன்னர் தான் பாவம்"

"ஓம் தங்கச்சி. எனியவனாப் பிறந்தாலும், இளையவானப் பிறக்கக் கூடாது" என்று மனோகரன் அடுக்களையிலிருந்தபடியே சொல்லுகின்றான்.

இதிலே என்ன நகைச்சவையைக் கண்டார்களோ? அண்ணரும் அத்தானும் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கின்றார்கள். மனோகரன் கையில் ஒரு நெருப்புக் கொள்ளியைத் தூக்கிக்கொண்டு, அடுக்களையின் மறைவான மூலையைப் பார்த்து நகருகின்றான்.

"இப்ப தம்பியும் பெரியாக்களைப் போலை" என்று பரிமளம் குரல் எழுப்புகின்றாள்.

"சும்மா சத்தம் போடாத பரிமளம். இளையவன் எண்டாப்போலை நெடுகினும் சின்னப் பொடியன் எண்ட நினைப்பே? அவனும் உழைக்கிறான் சம்பாரிக்கிறான்" என்று மச்சான் சார்பில் கமலா பேசுகின்றாள்.

'மனோகரன் சிக்கெட் குடிக்கத் துவங்கீட்டான் போலை, ஓ, உங்கை கிறாதியாலை புகை வருகுது வளர்ந்தாப் பிறகு, அது அது, அதுகளின்றை விருப்பம்'. "என்ன மருமகள்? சயன்ஸ் பாடங்கள் தானே? பேத்தனமா இங்கிலீஸை நெக்லட் பண்ணாதை."

"ஹி இல் குட் இன் இங்லிஸ். கிறிடிற் எடுப்பான்" என்று சதாசிவம் முகுந்தனின் சார்பாக உத்தரவாத மளிக்கின்றான்.

"தூண் விழுந்திடப் போகுது. அந்த கதிரையிலை இரன்."

"அந்தான், உந்தத் தூண்டியிலை நின்டு பாத்தால் ஹம்ஸ்தோனி அடுப்படியிலை இருந்து வேலை செய்கிறது தெரியுதாக்கும்"

"சதாசிவம்... வானதிக்குக் கூடப் பிந்தீடியல்... அசோகனுக் கெண்டாலும் முந்தலாம்."

"சதாசிவம் கண்கள் பரிமளத்தைத் தேடுகின்றன. வாயைப் பொதும்படி சுப்பிரமணியத்திற்குக் கமலா சைகை காட்டுகின்றாள்.

விறாந்தை ஓரத்தில்' விழுந்து கிடந்த ஓர் இஞ்சி விசுகோத்தை எட்டி எடுத்த முகத்தார், குழந்தையின் சுபாவத்துடன் ஒருவருக்குந் தெரியாமல் தன்னுடைய தளர்ந்து போன பற்களுக்கிடையில் நசுக்குகின்றார்.

● ● ●

வாசகர் கழுதம்

மைக்கல் கொலின் அவர்களுக்கு

சமுத்திலிருந்து இவ்வளவு சிறப்பான தொரு இதழை பிரமிள் தொடர்பாக கொணர முடியுமா? என்ற வினாவுக்கு ஏன் முடியாது என மகுடம் ஜனவரி - செப்ரம்பர் - 2015 சமுத்தில் முதல் பிரமிள் சிறப்பிதழ் உள்ளது.

கடுமையான உங்கள் தேடலுக்கு சமுத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சில வரிகளாவது எழுதப்படும் என எண்ணுகிறேன். மேலும் உங்களது ஆசிரியர் குழுவினர் கட்டுரை ஒளிப்படங்கள் தந்தோர் போன்ற அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

முகப்பு அட்டை, கவிதை, கடைசிபக்கம் கல்லறைப் பொருத்தமான தர்மு சிவராமுவின் கவிவரிகள் நெஞ்சை நெகிழி வைக்கின்றன. அசரத்தனமானதும், பிடிவாதமானதுமான இக்கலைஞனை 1970 களில் திருக்கோணமலை பெரிதாக கண்டுகொள்ளவில்லையோ... என்ற ஆதங்கம் எனக்குண்டு.

மொழிவரதன்
கொட்டகல்

எஸ்.பொ. முறிய நீண்டவுச் சித்தநல்கள்

நான் ஏறாவூர் அவிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்ற போது எஸ்.பொ. ஆசிரியர் எங்களது வகுப்பிற்கு தமிழ் பாடம் கற்பித்தவர். அந்த நாள் தொட்டு எனக்கும் அவரின் நட்பு கிடைத்தது. அந்த நாட்களில் எட்டு முழு வேட்டியை இரண்டு பட்டமாக மடித்து உடுத்து, வெள்ளைக் கோட்டும் அணிந்து தான் பாடசாலைக்கு வருவார்.

இவர் கம்பீரமான தோற்றமுடையவர், எதையும் ஒழிவு மறைவின்றி துணிந்து மொழிப்பற்றுடன் கதைக்கக் கூடியவர். எல்லோரிடமும் தோழமை பூண்டொழுகும் பண்பாளர் ஆகவும் பழகக் கூடியவர். இவரது குடும்ப வாழ்வு ஒரு காதல் திருமணம். திருமணம் கை கூடுவதற்கு உதவியாக இருந்தவர் சு. பாலக்கிருஷ்ணன் ஆசிரியர்.

நானும் எஸ்.பொவும் அடிக்கடி அவரின் சூரியா வீதியிலுள்ள வாடகை வீட்டில் சந்திப்போம். அப்பொழுது அவர் என்னிடம் சொல்வார், நல்ல நேரம் பார்த்து நான் அவரின் வீட்டிற்கு வந்ததென்று ஏன் என்று கேட்டால் கனக்க எழுத வேண்டியிருக்கிறது நாம் இருவரும் ஹோட்டலில் போய் இருந்து எழுதுவோம் என்று, உடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டு இருவரும் நடையாக ஹோட்டலுக்குச் செல்வோம்...

எஸ்.பொ. சொல்ல சொல்ல நான் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டே இருப்பேன். இடையில் என்ன சோடாவை குடிக்கச் சொல்லி விட்டு அவர் சாராயத்தைக் குடித்துக் கொண்டு ஒரு புகைத்தலையும் பற்ற வைத்து கொண்டு திரும்பவும் அவருடைய ஆகக்கத்தைப் பற்றி சொல்ல நான் எழுதிக் கொண்டே இருப்பேன். முழுவதும் எழுதிய பின்பு வெளியில் வந்து திரும்பவும் நடையில் பஸ் நிலையம் வரை வந்து என்னை பஸ்ஸில் போகும் படி சொல்லிவிட்டு எஸ்.பொ அவரின் வீட்டிற்கு நடையில் செல்வார்.

நான் பல நாட்கள் இப்படி அவரின் ஆக்கங்களை அவர் சொல்லச் சொல்ல எழுதிக் கொடுத்துள்ளேன் தினால் என்னோடு பாடசாலையில் மட்டும் தான் எஸ்.பொ. ஆசிரியராகவும் வெளியில் நானும் அவரும் நண்பர்கள் போலவும் பழகுவோம். சில நேரங்களில் நான் எஸ்.பொவை சுந்திக்க அவரின் வீட்டுக்குப் போவேன் அப்போழுது நான் அவரின் ஆக்கங்களைப் பற்றிக் கதைப்பேன்.

ஒரு நாள் நான் அவரின் “தீ” என்ற நாவலைப் பற்றி கதைத்த போது எஸ்.பொ என்னிடம் “ஒரு பெண்ணை முழு நிர்வாணமாக உமக்கு முன் அனுப்பினால்

நீ அதைப் பார்ப்பாயா?” என்று கேட்டார். நான் உடனே சொன்னேன், பார்க்க முடியாதென்று,” அவர் அதற்கு சொன்னார். “ஒரு பெண்ணை அரைவாசியை மறைத்து அரைவாசியை திறந்து காட்டினால் நீர் கட்டாயமாக பார்ப்பீர்” என்று. அதற்கு பிறகு சொன்னார் தான் “தீ” புத்தகத்தில் வெளிப்படையாக பாலியலை எழுதியுள்ளேன் என்று

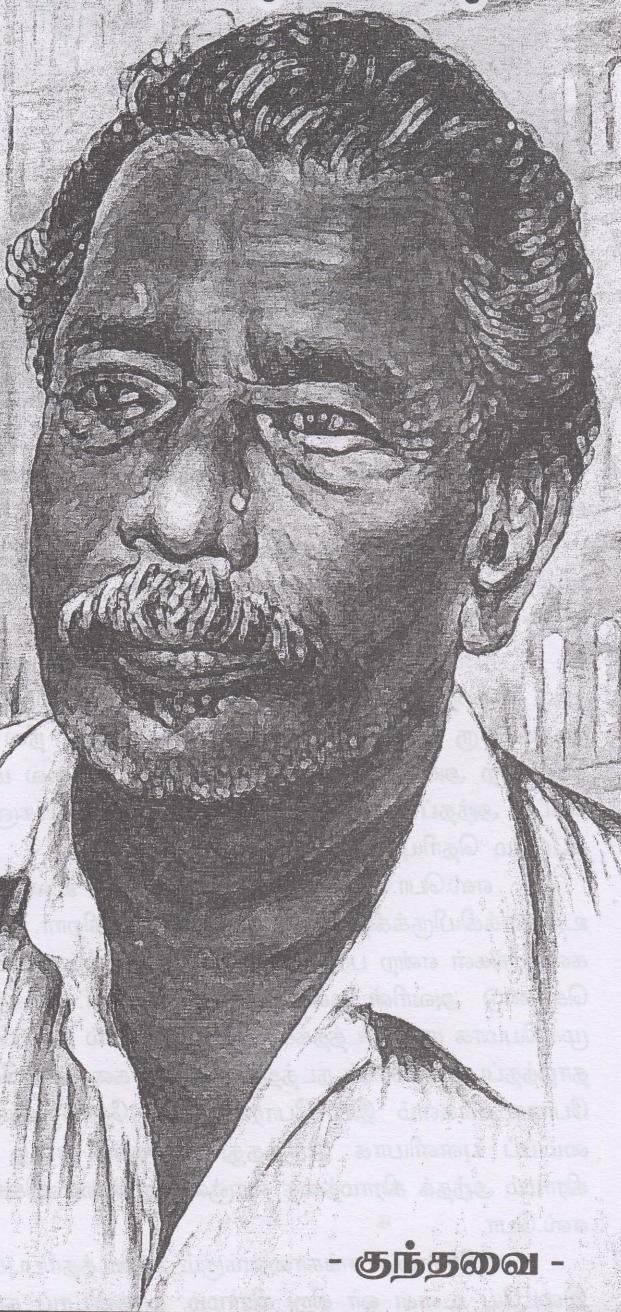
அவரின் படைப்புகளுக்கு வித்தியாசமான பெயர்களை வைப்பார். அவரின் “வீ” சிறுகதை தொகுதி யிலுள்ள “அணி” என்ற கதையில் வெளிப்படையாக டொமினிக் ஜீவாவின் சலூனில் முருகேசன் பிள்ளை வாத்தியாருக்கு டொமினிக் ஜீவா தலைமயிர் வெட்டுவதாக வும் அந்த நேரத்தில் முருகேசன் பிள்ளை வாத்தியார் கேட்கிறார் “டொமினிக் ஜீவா இந்த முறை நடைபெற விருக்கின்ற பிரதேச தேர்தலில் நீர் உங்களின் வட்டாரத்தில் நிற்க” வேண்டுமென்று. “இந்த சம்பவத்தை நீங்கள் வெளிப்படையாக டொமினிக் ஜீவாவின் சாதி தொழிலை வைத்து கதை எழுதியது சரியா?” என்று கேட்ட போது தான்தான் அவரை எழுத்துத்துறைக்கு கொண்ட வந்ததென்று கூறினார்.

எஸ்.பொவுக்கு வாய்த்த இல்லாள் கணவன் குறிப்பிற்கு நடப்பவாகவும், கல்வியில் பொருத்தமான வளாகவும் அமைந்தமையினால் இவரது இல் வாழ்க்கை அவரின் எழுத்துத்துறைக்கு தடையாக அமையவில்லை.

எஸ்.பொ ஒரு இடதுசாரியாக இருந்து கொண்டு மகாத்மா காந்தியின் நினைவு தினத்தில் மகாத்மா காந்தியைப் பற்றி ராஜாஜி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரை உட்பட பலவற்றை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார். எஸ்.பொவை இளந்திரையன், இபாலகிருஷ்ணன், ராஜ்மித்ரா, எம்.ஏ.ரஹ்மான் ஆகியோரையும் சேர்த்து சுதாங்கம் என்ற குறுநாவலை எழுதி அந்த இரண்டு புத்தகங்களுக்கும் மட்டக்களப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அறிமுக விழா நடத்தியவர். இந்த விழாவுக்கும் நான் உதவி செய்திருந்தேன்.

நான் எஸ்.பொவை அடிக்கடி சுந்தித்து கதைக்கும் போதெல்லாம் மட்டக்களப்புக்கு தான் வந்த காலம் தொட்டு தன்னுடன் மிகவும் நெருங்கி பழகியவர்கள் எப்.எக்ஸ். சி. நடராசா, சு. பாலகிருஷ்ணன், அமரசிங்கம், நீலாவணன், வகி. ராஜரட்னம், மணியம் மாஸ்டர் என்று கூறுவார். பொன். சுரேந்திரன், எஸ்.எல்.எல் ஹனிபா ஆகிய இரு வரையும் தான் எழுத்தாளர் ஆக்கியதென்றும் கூறியுள்ளார்.

நினைவிடை நோய்தல்

- குந்தகவு -

1964ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்களின் என்னுடையது உள்ளிட்ட சிறுக்கதைகளடங்கிய தொகுப்பு ஒன்று மாணவர்களினாலேயே “விண்ணும் மண்ணும்” என்ற பெயரில் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அந்த விழாவிற்கு எஸ்.பொ.முக்கிய பேச்சாளராக அதிதியாக அழைக்கப்பட்டிருந்தார்... விழா முடிந்த அடுத்தநாள் பல்கலைக்கழக நூலக வாசலில் செம்பியன் செல்வன் என்னைக் கண்டார். “கூட்டம் முடிஞ்சுதும் முடியாததுமாய் ஏன் ஓடிட்டிங்க? எஸ்.பொ.உங்களை பாக்கவேணு மெண்டவர்” என்றார். அவருக்கு என்ன பதில் சொல்லி சமாளித்தேன் என்பது நினைவில்லை. ஆனாலும் நூலகத்தினுள் சஞ்சிகை பகுதியில் விரிவுரைக் குறிப்புகளையோ, எதையோ புரப்புக் கொண்டு ‘அமர்ந்திருக்கையில், மனதில் இந்த வசனமே மேலெழுந்து, மேலெழுந்து வந்து கொண்டிருந்தது. “எஸ்.பொ.உங்களைப் பாக்க வேணும் என்றார்” ஒரு பெரிய எழுத்தாளர் என்னிடம் என்ன சொல்லியிருப்பார்? என்ன கேட்டிருப்பார்? நான் திக்கி தின்றி என்ன பதில் சொல்லியிருப்பேன் இவ்வாறு எல்லாம் கற்பணையில் காண்பதில் அந்த நேரம் கழிந்தது.

அன்று நமுவிப் போன அந்த வாய்ப்பு 32 வருடங்களின் பின் கோடம்பாக்கத்து ‘மித்ர’ அலுவலகத்தில் கிட்டியது.

கண்புரை அறுவைச் சிகிச்சையின் பின் சென்னையில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்த பொழுது அங்கு என்னைப் பார்க்க வந்த குப்பிளான் சண்முகன் தம்பதி “எஸ்.பொ.பக்கத்தில் கோடம்பாக்கத்திலை தானிருக்கிறார் போய் பாருங்கோ என்று சொல்லிச் சென்றனர்.

சிறிது தயக்கத்தோடு தான் என் அண்ணி யாரோடு அவரைப் பார்க்கச் சென்றேன். அவர் சகஜ பாவத்துடன் எங்களை வரவேற்று இயல்பாய் இடையிடையே நகைச்சுவையுடன் பேசினார். என் தயக்கம் எங்கோ மறைந்தது.

பெண்கள் எங்களிருவரினதும் வெளிப்புச்சக ஸற்ற யாழ்ப்பானைப் பேச்கத் தமிழ் அவரை சந்தோஷப் படுத்தியிருக்க வேண்டும். இலங்கையில் புதிதாக எழுதிவரும் பெண் எழுத்தாளர்களை பற்றி அறிய ஆர்வம் காட்டினார். லோன இருள் சூழ்ந்த பின்னால் அச்சுயந்திரம் (அந்த காலத்தில் அங்கு கண்ணிகளி ருக்கவில்லை) இரைச்சலிட்ட அந்தப் பின்னணியில் நிதர்சனத்தை விட்டு பனை நாட்டின் புழுதியை

சவாசிக்கும் மன நிலையில் இருந்தாரோ என்னவோ? அவர் வரவழைத்து உபசரித்த தேநீரை அருந்தி, அவர் அன்பளிப்பு செய்த புத்தகங்களுடன் இருப்பிடம் திரும்பு கையில் யாழ்ப்பாண மண்ணின் நினைவுகளில் சஞ்சிக்க விரும்பும் அவர் ஆர்வத்தை நினைத்துக்கொண்டேன்.

இந்த நினைவோடு அவர் தந்த நனவிடைத் தோய்தலை புரட்டிய பொழுது அவரின் முன்னுடைய பேசியது. “உண்மை அறிந்தவனின் சுகம் பிறந்த மண்ணிலிருந்து விலகிய தூரங்களும் காலங்களும் அதிகமதிகமாகும் பொழுது, மண்ணின் பற்றும் வாசனையும், நெருக்கம் நெருக்கமாக வந்து அப்பிக்கொள்கின்றன. அது மண் பற்று, நாட்டுப் பற்றின் கரு மயம். அதுவன்றி நானில்லை மண்ணின் இயல்பும் கலந்ததே என் அனைத்து ஆற்றல்களும் தனித்துவங்களும். அந்த மண்ணின் மகா சிலுவைகள் கூட என் முழுத்துவத்தின் பிரிக்கமுடியாத மேன்மைகளேன சம்பாவனை செய்கிறேன். என் பிறந்த மண்ணின் நேசிப்பு என் தவம். இந்த தவ வலிமையும் சேர்ந்துதான் என் எழுத்து ஊழியம்.”

இந்த உனர்ச்சிகரமான ஒப்புதலோடு அவர் தற்கால யாழ்ப்பாணத்தை தன் நூல்களில் எவ்வாறு பதிவு செய்கிறாரென அறியும் ஆர்வத்துடன், கையில் கிடைத்த அவரின் நூல்களைப் புரட்டினேன்.

“யாழ்ப்பாணத்து மானத்தையும் சிக்கனத்தையும் பண்பாட்டினையும் தாங்கி நின்ற பூரசம் கதிகால்களில் படர்ந்த கிடுகு வேவிகள்... அவரின் *Adieu* என்ற சிறுகதையில் பரநிருப சிங்கம் என்ற பாத்திரம் செம்பாட்டு மண்ணைப் பற்றிப் பெருமை அடித்துக் கொள்கிறது. அப்புவை கல்ட்டியை கமமாக்கிய உழைப்பாளி என்பார்கள். செம்பாட்டு மண்ணுக்கு மரகதக் கம்பளம் விரிக்கும் புகையிலைத் தோட்டம் அமைத்து, விடியச் சாமம் எழும்பி அவற்றுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச சென்றுவிடுவார். முன்றாம் வகுப்போடு படிப்பை நிறுத்திவிட்டு சானகக் கடக்கதை தலையில் வைத்து வாழ்க்கையை எதிர் கொண்ட கமக்காரன் அவர் (பக்கம் 175)

இந்த சில வரிகளிலேயே யாழ்ப்பாணத்துக் கமக்காரனை அவன் உழைப்பால் செழிக்கும் செம்பாட்டு மண்ணை முழுதாகவே விபரித்து விடுகிறார் எஸ்.பொ... இருந்தாலும் எஸ்.பொ... யாழ் நகர எல்லைக்குள் பிறந்தவர் அன்றைய யாழ் நகரை தெரு வாரியாக விளக்குகையில் அது காட்சிப்படலமாய் நம் கண்முன்னே விரிகிறது...

பண்ணைக் கடலைப் பார்த்து கோட்டை தூங்கிக் கிடக்கும். அதன் இதயத் துடிப்பாக இயங்குவது பெரிய கடைப் பகுதியே. அந்த இயக்கத்துடன் தொடர்புபட்ட நாளாங்களாகவும் நாடிகளாகவும் ஆஸ்பத்திரி வீதி பஸார் வீதி கே.கே.எஸ்.ரோட், கல்தூரியார் வீதி ஆகியன விளங்கும். ஆஸ்பத்திரி வீதியுடன் T.முச்சந்தி போட்டு முள்ளம் தண்டாக நீரும் கல்தூரியார் வீதி வண்ணான்

குந்தவை - எஸ்.பொ.

குளத்தையும் வின்ஸர் தியேட்டரையும் தாண்டி இந்துக் கல்லூரி மைதானம் நோக்கி நீருகிறது (ஆண்மை 5 பக்கம் 107)

எஸ்.பொ.கன்னாதிட்டி வீதியில் முப்பது யார் நடந்தால் இடக்கைப் பக்கமாக வரும் அப்புச்சியின் வீட்டு படலையை விபரிக்கும் விதமே தனி.

“படலையின் மேற்பகுதி, பழைய லொறி ஒன்றின் முடி ஒன்றை நீட்டி அடித்து செய்யப்பட்டது. கீழ் பகுதி நகரம் ஒரு காலத்தில் அந்தப் படலைக்கு நீல நிற பெயின்ற அடிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது வேலை மினக் கெட்டு அந்தப் படலையை ஊன்றிப் பார்ப்பவர்களுக்கு மட்டுமே தெரியும்.

எஸ்.பொ.வெவ்வேறு விதமான கதை உலகுகளை உருவாக்கியிருக்கிறார் உண்டாக்கியிருக்கிறார். இனக் கலவரங்கள் என்ற பரந்துபட்ட இடங்களையும் தளமாகக் கொண்டு அவரின் கதைகள் படர்கின்றன. இவற்றில் முக்கியமாக குறிப்பிடத்தக்கது சங்கானையில் இடம்பெற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நடத்திய தேநீர்க் கடைப்பிரவேசப் போராட்டக்களம் இப் போராட்டத்தின் தோற்றுவாயாக மையப் புள்ளியாக இருந்தது நிச்சாமம் என்ற சிறு கிராமம் அந்தக் கிராமத்தை வாஞ்சையுடன் வர்ணிக்கிறார் எஸ்.பொ.

“நிச்சாமம் சங்கானைக்கும் பண்டத்தரிப்புக்கும் இடையே உள்ள ஓர் சிறு கிராமம். மாதவிடாய் காலங்

களிலே வீட்டிலிருந்து ஒதுங்கி வாழும் அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பாணப் பெண்களைப் போல மெயின் ஹோட்டிலிருந்து ஒதுங்கியிருக்கிறது. அதைச் சுற்றிலும் கமங்கள் சொழுங்கைகளும் முடக்குகளுமே, அதற்குச் செல்லும் வழியிலே கொட்டுண்டு கிடக்கின்றன. பனை ஒலையில் வேய்ந்த மன் வீடுகளே அதிகம் (ஆண்மை பக்கம் 166)

மறைந்து கொண்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய தன் பசுமையான நினைவுகளை கால நேர்த்தியுடன் வெளிக்கொண்டிருக்கிறார். எஸ்.பொ.தன் நனவிடைத் தோய்தல் என்ற நூலில் அவரின் மண்ணின் நேசிப்பு இதனை ஓர் அற்புதமான படைப்பாகச் செய்து விடுகிறது. பல்வேறு நாடுகளுக்கும் புலம் பெயர்ந்த எம்மவர்கள் எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 1944ல் எஸ்.பொ. வெளியிட்டார். இத் தொகுப்பிற்கு “பனியும் பணையும்” என்ற தலைப்புக் கொடுத்தது தான் விசேஷம். பிற பண்பாட்டுச் சூழலில் இலங்கைத் தமிழர் தம் இருப்பை அடையாளப்படுத்த பானை என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்ள வைக்கிறார் எஸ்.பொ. “பானை” யாழ்ப்பாணத்தின் தேசியக் குறியீடு.

கனக செந்திநாதன் “அழுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற தன் நூலில்” எஸ்.பொ வுக்கு எதையும் புதிதாக செய்து பார்த்து அதன் வெற்றி தோல்விகளின் மீது மீண்டும் முன்னேற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் மிகுதியாக உண்டு” என்று குறிப்பிடுகிறார். தன் படைப்புகளில் மட்டுமல்ல தன் செயல்களிலும் புதிது புதிதாக செய்ய முற்பட்டவர்... ஒரு காலத்தில் முற்போக்கு இலக்கியவாதியாய் இருந்த எஸ்.பொ. அவ்வியக்கத்திலிருந்து விலகி அதன் தீவிர எதிர்ப்பாளராக மாறி நற்போக்கு என்ற கோட்பாட்டை

முன்வைத்தார். அது பலவீனமாய் இருந்ததால் விரைவிலே பிசு பிசுத்துப் போய்விட்டது.

1998ம் வாக்கில் தமிழ் நாட்டிலிருந்தபடியே “21ம் நூற்றாண்டில் ஈழத் தமிழரின் இலக்கியமே தமிழக இலக்கியத்திற்கு வழிகாட்டும் என்ற சூலை முன்வைத்தார். அதுவும் ஓரிரு சிறு சலசலப்படுன் அடங்கிப்போயிற்று.

தன் எழுத்துப் பணியை “எழுத்து ஊழியம்” எனச் சொல்லிவந்த எஸ்.பொ எத்தனையோ கண்டனங்களுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் முகம் கொடுத்தவர். முக்கியமாக அவரின் எழுத்து நடை முக்கியமாக அவரின் நனவோடை உத்திகள் பிரபல அரசியல் நாவல் ஆசிரியரான ஜோயேஸ் (Joyce) யின் நடையை அப்படியே பின்பற்றியதென்ற விமர்சனம் உண்டு.

பிற்காலத்தில் அவர் எழுதிய வரலாற்றில் வாழ்தல் என்ற கட்டுரை நூல் அவர் முதலில் எழுதிய நனவிடை தோய்தல் பெற்ற பாராட்டைப் பெறவில்லை. மாறாக தனிநபர் பற்றிய விரோத உணர்ச்சிகள் கொண்டதாக பலராலும் கருதப்பட்டது.

பெரும்பாலும் இன்றைய விமர்சனம் என்பது வெறும் நயப்புகளாகவே அமைந்துவிடும். இன்றைய நிலையில் எஸ்.பொ பற்றி எழுந்த நிலை விமர்சனங்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

என்றாலும் எஸ்.பொவின் எழுத்துக்கள் வல்லமை வாய்ந்தவை வலிமை கொண்டவை ‘வசன நடை கை வந்த வல்லாளர்’ என்று முதலையசிங்கத்தினால் புகழப்பட்டவர் எஸ்.பொ. அந்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. என்றும் அது இருக்கும்.

• • •

மகுடம் சுந்தரவிஷயம்

உள்ளாடு

தனிப்பிரதி	ரூ.100.00
ஆண்டுசூந்தா (துபால்செலவு உட்பட)	ரூ.500.00
இரண்டாண்டு சுந்தா (துபால் செலவு உட்பட)	ரூ.900.00
ஆயுட்சுந்தா	ரூ.20,000.00

வெள்ளாடு

06 (US \$)	துபால்செலவு உட்பட
25 (US \$)	
50 (US \$)	
500 (US \$)	

சந்தாவை காசோலை மூலமாகவோ, மணி ஓட்டர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணி ஓட்டர் மட்டக்களப்பு பிரதம துபாலகத்தில் மாற்றக்கூடியதாக வி.மைக்கல்கொலின் என்ற பெயரிற்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

எதுவித செலவுமின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி, தங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்கள் வங்கிக்கிளையில் W. Michael collin Peoples Bank. Town Branch, Batticaloa. சேமிப்பு கணக்கு இலக்கம் 113-2-001-0-7728743 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து, வைப்பு செய்த வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

ஆயுட் சந்தா செலுத்துபவர்களுக்கு “மகுடம்” பப்ஸிகேஷன் பிரைவட் லிமிட்ட்டின் சகல வெளியீடுகளும் இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

மகுடம் விளம்பர விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள ஆசிரியருடன் தொடர்பு கொள்ளலும்.

- ஆசிரியர் -

ஸ்.போ.பூர்ணி..

“தமிழனுக்கு மயிர் நரைத்தாலும் வீரம் நரைப்பதில்லை”

இந்த வசனத்தை பல தடவைகள் திரும்பத் திரும்ப போட்டுக் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த வசனத்தை அவர் பேசிக்காட்டும் தோற்றனையும், இதைச் சொல்லி விட்டு அவர் வெகுளித்தனமாய் சிரிக்கின்ற தன்மையும் மிக அற்புதமான காட்சியாக இருக்கும். யார் கேட்டாலும் அதை அவ்வளவு ரசிப்பார்கள் என்றே நினைக்கின்றேன்.

இந்த வசனம் ஆரம்பகாலங்களில் மட்டக்களப்பில் ஆசிரியராக இருந்த போது அவரே எழுதிப் பயிற்றுவித்த அவருடைய நாடகத்தில் வரும்வசனம். எஸ்.போ. பல நாடகங்களை எழுதி இயக்கியிருக்கிறார். சிலவே நூலாக வெளிவந்து இருக்கிறது. பல தொலைந்து போய் விட்டதாகவும் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் இந்த நாடகம் மக்கள் மத்தியில் பெரு வரவேற்பைப் பெற்றது

எழவாணி

மட்டுமல்லாமல் அன்று அவர் இருந்த பாடசாலைக் கட்டிடம் ஒன்றின் நிதிக்காகவே இதை மேடை ஏற்றியதாகவும், “தமிழ் னுக்கு மயிர் நரைத்தாலும் வீரம் நரைப்பதில்லை” என்ற வசனத்திற்காகவே பெரும் வகுலைக் கண்டதாகவும் கூறுவார். இதை நான் அவரைப் பற்றி எடுத்த ஆவணப் படத்திலே பதிவு செய்திருக்கின்றேன்.

ஆவணப் படம் சூட்பன்னுவதற்காக நான் எஸ்.பொவின் மித்ரவிற்குச் சென்றேன். 2011ன் நவம்பர் தொடக்கத்தில் சென்றேன் என நினைக்கின்றேன். “புலம் பெயர்ந்த புலம்பல்கள்” என்ற புலம் பெயர்ந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பற்றிய ஆவணப் படத்திற்காக, எஸ்.பொவையும் கருத்துக் கேட்பதற்காகச் சென்றிருந்தேன். ஆனால் அவருடைய ஆளுமை, படைப்பாற்றல் எல்லாம் அவர்பால் அதிகமாக என்னை இழுத்துக் கொண்டது. உலக எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் வைத்துக் கொண்டாடப்பட வேண்டிய, கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்ற, வரலாற்றில் வாழுப் போகிற அந்த எழுத்தாளனை அவரின் இயல்பு களோடு, சுவையான, தரமான, பேச்சுக்களோடு, காட்சிகளோடு ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென நினைத்தேன்.

எஸ்.பொவின் எழுத்துக் களை உட்கார்ந்து படிப்பதிலும்.

ஸம்வாணி நயாறித்திருக்கும் வரலாற்றில் வாழ்கிறார் எஸ்.பொ. ஆவணப்படம்

ஸம்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளரும், சர்ச்சைக்குரிய வரும் நற்போக்கு வாதத்தை அறிமுகப்படுத்தி உலகளாவிய ரதியில் இலக்கியங்களுள் தன்னை ஈடுபடுத்தி, புலம்பெயர் இலக்கியம்தான் தமிழ் இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் என்ற சர்ச்சைவாதத்தை முன்மொழிந்து சர்வதேசமட்டத்தில் அறியப்பட்டவரே எஸ்.பொன்னுத்துரை என்கிற எஸ்.பொ.

உலகளாவ அறியப்பட்ட முத்தப்பைப்பாளியான எஸ்.பொவை, வாழ்ந்த காலத்தில் நாம் கொண்டாடத் தவறிவிட்டோமோ என்ற எண்ணம் ஸம்வாணி இயக்கியுள்ள ஆவணப்படத்தைப் பார்க்கும்போது ஏற்படுகிறது.

தன்னுடைய வாழ்க்கையை ஒரு போராட்டமாகக் கட்டமைத்து, சாதியம் என்ற கொடுமைகளுக்கும், ஒடுக்கு முறைகளுக்குள்ளும் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு தனக்கான ஓர் அங்கோரத்தைப் பெறுவதற்கு கடைசி வரை போராடியிருக்கிறார்.

கட்டுரை கவிதை சிறுகதை நாவல்நாடகம், தன்வரலாறு, அரசியல் சரித்திரம் என்று எல்லாத் தளங்களிலும் தடம்பதித்த பன்முக ஆழமையுடைய எஸ்.பொ ஈழ இலக்கியத்திற்காகப் பிடிவாதமாக ஆற்றிய பங்களிப்பு மகத்தானது, தன் பற்றிற்காகத் தமிழ் பற்றை துறக்காத செயற்பாடுகள் சிறப்பு.

ஆரம்பகால எஸ்.பொவின் வளர்ச்சிகள், வாழ்வியல் பின்னனி, குடும்பப் பின்னனி, அரசியல் பின்னனி என அனைத்து விடயங்களையும் உள்வாங்கி இயக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நாடகத்துறையில் தமக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் ஆரம்பகால ஸம்தின் நாடகத்துறை வளர்ச்சியையும் அதற்குத் தன்னுடைய பங்களிப்பு, என்ன என்பவற்றையும் தெளிவாக உள்ளடக்கியிருக்கிறார்.

இலக்கியப் படைப்பாளிகளோடான தொடர்புகள், முரண்பாடுகள் போன்றவற்றையும் பேசியிருக்கிறார். ஸம்தின் ஆரம்பகால அரசியல் முதல் இன்றுவரையான உள்குத்துப் போக்குவரையும் பேசியிருக்கிறார். அது மட்டுமின்றி “திராவிடம் தமிழில் இருந்து தான் தோன்றியது தமிழே திராவிடத்திற்கு ஆதாரம் என்ற விடயத்தை எஸ்.பொ. தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்.

ஸம்வாணியினுடைய இந்த ஆவணப்படுத்தும் முயற்சி மிகக்காத்திரமான செயலாகவும் தமிழுக்கு மிகவும் தேவையானதாகவும் இருக்கிறது.

பழைய நிகழ்வுகளைக் காட்சிப்படுத்தக்கூடிய புகைப் படங்கள், சில முன்னைய நிகழ்வுகளின் காணொளிகள், அவர் சிலமகாநாடுகளில் பேசிய உரைகள் வெளிநாட்டு இலக்கியப் பயணங்கள் எனப் பலவற்றையும் தொகுத்திருக்கிறார்.

இதற்கு வலுக்கேர்ப்பதாக திரைப்படைப்பாளி பாலு மகேந்திரா, கவிஞர் காசி ஆன்தன், பச்சாங்கம், பழமலை, இந்திராபாரத்தசாரதி, இயக்குனர் பாக்கியராஜ், இயக்குனர் மகேந்திரன் ஆகியோர் கருத்துத் தெரிவித்த காணொளிகளையும், சில நாடகக் காட்சிகளையும் இணைத்திருக்கிறார்.

எஸ்.பொவினுடைய முழுமையான ஒரு ஆவணப்படமாக ‘வரலாற்றில் வாழ்கிறார் எஸ்.பொ’ அமைந்திருப்பது அற்புதம்.

- தொ. பத்திரிநாதன்

ஸம்வாணி வழங்கும் மாநாடு மாநாடு விவரங்கள்
வாழ்ந்து வரும் விடயங்கள்

வாழ்ந்து வரும் விடயங்கள்
வாழ்ந்து வரும் விடயங்கள்

ஸுவி புவரசி மீடியா
ஸம்வாணி வழங்கும்

வாழ்ந்து வரும் வாழ்க்கை
எஸ்.பொ

அவர் வாயால் பேசக் கேட்பதில் மிக அலாதியான இன் பம் பல வரலாற்றுச் சம்பவங்களை, அவர் வாழ்ந்த காலங்களில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளை பல தடவைகள் பேசக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர் நடமாடும் அறிவுச் சுவைக் களஞ்சியமாய் இருந்திருக்கிறார். கதை கதையாகச் சொல்வார். இவற்றைக் கேட்பதற் காகவே அதிகாலையில் 6 மணிக்கெல்லாம் மித்ரவிற்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. எஸ்.பொவும் தன்னுடைய வரலாற்றில் வாழ்தல் என்ற தன்வரலாற்று நாவின் பல பாகங்களைத் தானே படித்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

மித்ரவும் மித்ர பதிப்பகமும் எஸ்.பொவுள் உறைந்தவைகளோ. மித்ரவின் மரணம் அவருள் கருத்தியல் ரீதியிலான பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. அவர் ஆரம்பித்த பதிப்பகத்திற்கு மகன் பெயரைச்சூட்டி தன்னுள் அதைப் பதித்துக்கொண்டவர்.

எனக்குக் கிடைத்த அரிய பாக்கியம் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேயே, எஸ்.பொவை கிட்டத்தட்ட 2.30 மணித்தியாலத்தில் ஆவணப்படம் ஆக்கி இருக்கின்றேன். அந்த ஆவணப்படத்தை முன்று வருடங்களாய் படம்பிடித்திருக்கின்றேன். சென்ற ஆண்டு(2014) செப்டெம்பர் மாதம் தான் அதை நிறைவு செய்து முடிந்தது.

எஸ்.பொ ஆறு மாதங்கள் சென்னையிலும் (தமிழ்நாடு) ஆறு மாதங்கள் அவஸ்ரேவியாவிலும் இருப்பார். 2014ல் சென்றவர் இடையில் ஆகஸ்ட் மாதம் திடீரென ஒரு மாத காலம் வந்து நின்றார். அப்போது அவருக்கு உடல் நிலை சற்றுத் தளர்வற்ற நிலையிலேயே இருந்தது. தான் இறந்து விடப் போகிறோம் என்பது அவருக்கு

தெரிந்ததாலேயே அவர் திடீரென இடையில் சென்னைக்கு வந்தாரோ. அங்கு வந்து நின்ற கடைசிக் காலத்தில் கடைசியாக இருந்த மூன்று நாட்களை எனக்குத் தந்திருந்தார். அவர் “உன்னையும் நான் ஏமாற்றி விட மாட்டேன் நீ என்னோடு எவ்வளவு இழப்பிடிருக்கிறாய் ஆனால் அதை முடித்துத் தரமுடியாமல் போய் விட்டது. அதனால் இந்த மூன்று நாட்களில் உனக்குத் தேவையான வற்றை நீ படம் பிடித்துக் கொள்” எனக் கூறி, தொடர்ச்சியாக, சரியாக உட்கார முடியாத நிலையிலும் அதனைச் சரியாக திட்டமிட்டுத் தந்திருந்தார். அதன்படி நானும், மதியும் காலை 8 மணியிலிருந்து 10.30 வரை மித்ர அலுவலகத்திலும், மாலை மூன்று மணியிலிருந்து ஆறு மணிவரை பூவரசி அலுவலகத்திலும் படம் பிடித்தோம். மாலையில் ஸைற்றிங் எல்லாம் தேவைப்பட்டதாலும், எஸ். பொ மீதான அபிமானத்தாலும், அவர் பேசுவதைக் கேட்பதற்கும், ரசிப்பதற்கும் சில நன்பர்களும், பூவரசியில் படத்திற்காக வேலைகள் செய்து கொண்டிருந்த அபயன், அருண் எனப் பலபேர் இருப்போம். அந்த மூன்று நாட்களும் கமராமேன் அருணே அவரை கமரா பண்ணி இருந்தான்.

அவருக்குத் தான் இனி இருக்கமாட்டோம், இறந்து விடப்போகிறோம் என உள்ளுணர்வு சொல்லியிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் அவர் திரும்ப சென்னைக்கு வந்திருந்தார். இன்னும் முடிக்க விருந்த மீதமான சில வேலைகளை முடித்து விட வேண்டும் என்பதற்காக.

நான் அந்தக்காலகட்டத்தில் மித்ராவை நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு திரைப்படத்துறையில் மிகுந்த ஆர்வம் இருந்ததால், ஒவ்வொருநாளும் அதற்குள் ளேயே இருந்து நடத்துவது கொஞ்சம் சிரமம் எனத்தோணியதால், வேறுயாரிடமாவது பொறுப்புக்கொடுக்கச் செல்லனும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர் இறுதியாக அங்கு வந்து நின்ற தோற்றம் என்னை அதைச்சொல்ல விட வில்லை. காரணம் அவர் அவ்வளவு நலிந்துபோயிருந்தார். நான் அதைச்சரியாக நடத்துவேன் என்ற திருப்தியும் நிம்மதியும் அவரிடம் இருந்தது, கடைசிநேரத்தில் நான் அதைக்குலைக்க விரும்பாமல், அவரிடம் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. தொடர்ந்து ஒருமாத காலத்துள் எஸ்.பொ இறந்துபோய் விட்டார், இரண்டு வாரங்களுக்குள் மித்ர வை பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ளும் படி அவருடைய முத்த மகனுக்கு நான் தகவல் அனுப்பியிருந்தேன்.

எனக்கும், மித்ரவிற்கும், எஸ்.பொவுக்கும் உள்ள தொடர்பில் பலருக்கு பல ஆச்சரியங்களும், சந்தேகங்களும் உண்டு. எஸ்.பொ என்ற பெயரை அடிக்கடி உச்சரித்து அவரின் நூல்களோடு பரிசுப்படுத்தியதும் என்னுடைய நூல்களை மித்ரவில் போடும்படியும் அவரைப் போய்ப் பார்த்து பேசும்படியும் 2009 களில் பல தடவைகள் எனது நண்பன், இயக்குனர் மீரா கதிரவன் கூறியிருக்கிறான். மீரா, எஸ்.பொ “வரலாற்றில் வாழ்தல்” என்ற நூலை எழுதிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் சில காலம் அவருடன் இருந்தவன். நானும் மித்ரவிற்கு போன்னணி இருந்தேன். பார்க்க முயற்சித்தேன். ஆனால் அவர் அப்போது அவுஸ் ரேவியாவில் இருந்தமையால் முடியாமல் போய் விட்டது. பிறகு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உமா வரதராஜன் வந்த போது அவரே என்னை எஸ்.பொவிடம் அழைத்துச் சென்றார். அப்போதே அவரை நான் முதன்முதலில் பார்த்தேன்.

தொடர்ச்சியாக புலம் பெயர்ந்த புலம்பல்கள் ஆவணப்படம் எங்களுடைய இலக்கிய உறவைப் பலப் படுத்தியது. என்னுடைய துணிச்சலான போக்கும், எழுத்துக்களும், பேசுக்க எஸ்.பொவை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. அவர் தன்னுடைய துணிச்சலையும் பேச்சின் வேகத்தையும் என்னில் காண்பதாக அடிக்கடி சொல்வார். அப்போது பூவரசி காலாண்மையையும் நடத்திக் கொண்டிருந்தமையால், என் திறமையில் அவர் நம்பிக்கையுற்றிருந்தார்.

ஒரு தடவை என்னிடம் அவர் மித்ரவின் 20%

காலாணி - எஸ்.பொ.

மான பங்குகளை என் பேருக்கு மாற்றித் தருவதாகவும் என்னைப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் படியும் கேட்டார். ஆனால் நான் மறுத்து விட்டேன் காரணம் அப்போது பிரான்ஸ் செல்ல வேலைகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் எனக்கு பிரான்ஸ் வீசா கிடைக்க வில்லை. அதனால் மித்ரவின் பொறுப்பையும், அதை நடத்துவதற் கான முழு அதிகாரமும், முடிவுகள் எடுப்பதற்கான வேறு தலையிடுகள் இல்லாத அதிகாரமும் எனக்கு அவர் வழங்கினார்.

மேலும் அவருடைய 80வது ஆண்டு விழாவில் அவர் பேசும் போது “ஸம்வாணி என்னுடைய இளைய எழுத்து வாரிசு” என அறிவித்தார். இது எல்லாருக்கும் என்மீது வியப்பை ஏற்படுத்தியது. நான் அவருடைய பேத்தியா? என எல்லோரும் கேட்டார்கள். காரணம் எஸ். பொ வின் எழுத்து வாரிசுகளும் அவர் ரத்தத்தில் இருந்து தான் வர வேண்டும் என்பதாக இருக்குமோ என்னமோ ஆனால் எனக்கும் ஆச்சரியமாகத் தான் இருந்தது, என் திறமை மீதான அவரின் நம்பிக்கை குறித்து.

மித்ர பதிப்பகத்தினுாடாக நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை எஸ்.பொ. பதிப்பித்திருக்கிறார். பல எழுத்தாளர்களின் முதல்நூலாடான அறிமுகங்களைச் செய்துவைத் திருக்கிறார். தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியனுடைய முதல்நூலை முகத்தினையும் எஸ்.பொ வே செய்திருந்தார். தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியனும் அவருக்கு ஒரு மகள்போலவே இருந்தார். இன்று முன்னிலை வகித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பல எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் எஸ்.பொ வால் நெறியாளப்பட்டவர்களே.

“கவிதா”, இவள் எஸ்.பொவுக்கு மிகவும் பிடித்த மானவரும் நெருக்கமானவருமான பேத்தி. கவிதா இவரின் மகனான புத்ரவினுடைய மகள். புத்ர இறந்த பின் அவளைத் தத்தெடுத்து எல்லாமரக இருந்தவர். அவளைப் பார்ப்பதற்காகவுமே முக்கியமாகச் சென்னைக்கு வந்தார். அவள் வந்தாளென்றால் எஸ்.பொ குழந்தையாகி விடுவார். என்னவெல்லாம் சாப்பிடக் கூடாதோ அதெல்லாம் வாங்கி உண்பது, அரட்டை அடிப்பதும், வெளியேசுற்றுவதும் என ஜாலியாக இருப்பார்.

ங்கனுர் கொத்துரோட்டி இறுதிவரை அவருக்குப் பிடித்தமான உணவாகவே இருந்தது. மாதத்தில் இரண்டு தடவையாவது வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும், “நல்லா வெங்காயமும் நிறையப் பச்சமிளகாயும் போட்டு கொத்தச் செல்லி வாங்கியாடா தம்பி”என்பார். என்அக்காவனுடைய மூத்த மகன் மதியை அவருக்கு நிறையப்பிடிக்கும். எஸ்.பொவுக்காக வலசர வாக்கத்தில் இருந்து அந்தக்கொத்து ரொட்டியை அடிக்கடி வாங்கிகொணர்ந்துகுடுப்பான் அவனும்.

நான் எஸ்.பொவைப் பார்த்த காலங்களில் மிகப் பொறுமையாகவும் எல்லோருடனும் அனுசரித்துப்போகும் தன்மையோடும் இருந்தார். எனக்கு பலதடவை உரிமையோடு கூறுவார், பொறுமையாகப்பேசவேண்டும், எதையும்

நிதானமாகக் கையாளவேண்டும் என. புத்தக வடிவமைப்பில் எப்பொழுதும் முறையான நேர்த்தியைக் கையாழுவார். எனக்கு பதிப்பு துறையில் நிறைய விடையங்களைக் கற்றுத்தந்திருக்கிறார். அதுமட்டுமின்றி எங்களுக்காக வேலைசெய்யப்பெர்களோடு எப்படியான உறவை மேம்படுத்த வேண்டும் எனவும் பலதடவை கூறியிருக்கிறார். நான் அதிகமாகக் கோபப்படுவதால் இதனை அடிக்கடி எனக்கு கூறுவார்.

அவர் கடைசித் தடவை சென்னை வந்திருந்த போது, கடைசியாகக் கலந்து கொண்ட இலக்கியக் கூட்டம் சாத்தான் குளம் ஜபாரின் நூல் வெளியீடே, அங்கு அவர் நிறையப் பேசவில்லை. ஜந்து நிமிடங்கள் வரையே பேசினார். அவர் உடற்தளர்ச்சியாக இருந்தமையாலேயே அவர் அவ்வளவு பேசவில்லை. வழமையாகக் கூட்டங்களில் எஸ்.பொ பேசப் போகிறார் என்றாலே ஒரு எதிர்பார்ப்பும், மன எழுச்சியும் வந்து விடும். இன்று யார் யாரைக் கழற்றப் போகிறாரோ என்று. மிகவும் தன்மையாகவும், பொறுமையாகவும் ஆரம்பித்து விளாசித் தள்ளிவிடுவார். சொற்கள் அப்படியே லாவகமாகத் தெறித்து ஓயும். அது ஆங்கிலப் பேச்சாக இருந்தாலும் சரி தமிழில் என்றாலும் சரி.

சாத்தான் குளம் ஜபாரின் கூட்டம் தி நகரில் ஒரு ஓட்டலில் நடந்தது. கவிதாவையும் வரச் சொல்லிக் கேட்டிருந்தேன். தனக்கு ஜஸ்கிறீம் வாங்கித்தந்தால் தான் வருவேன் என்று சொன்னாள். சரி எனக் கூறி அவளை அழைத்துக் கொண்டு போயிருந்தேன். கூட்டம் முடியும் முன்னரே அவருக்கு முடியல் என்பதால் இடையில் வந்து விட்டோம். வெளியே வந்து காரில் அமர்ந்ததும் “எங்க ஜஸ்கிறீம் வாங்கித்தற்றா சொன்னியாம் அங்க விடு” என்றார். தி நகரில் அபிபுல்லா வீதியில் உள்ள இபாக்கோ ஜஸ்கிறீம் பார்லரில் அவரோடான அந்த இறுதித்தருணங்கள் இன்னும் இனிமையாகவே இருக்கிறது. கவிதாவும், நானும், எஸ்.பொவும் ஜஸ்கிறீம் சாப்பிட்டோம். அபஜனும் கூட அன்று இருந்தான். மிகவும் குழந்தையாக ரசித்துச் சாப்பிட்டார். இறுதியாக எஸ்.பொவுடன் அமர்ந்து சாப்பிட்ட இறுதித் தருணங்கள் அவை.

அவருடைய நூல்கள் பல தரப்பட்டவை மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கும் காமத்தையும், யாழ்ப்பாணத்து வாழ்க்கையினையும், மனித உணர்வுகளையும் அடியாழத் தையும் மிக இயல்பாகவும், உண்மையாகவும் அனுகியிருக்கிறார். சடங்கு என்ற நாவலினுாடாக தொடர்ச்சியாக நன்மைவிடை தோய்தல், பூ, கீதையின் நிழலிலே, இனி, ஈரு, கேள்விக்குறி, அப்பாவும் மகனும், உறவுகள், தேடல், முறைவல், மத்தாப்படி, சதுரங்கம், வலை, முள், தீதும் நன்றும், மனிமுகுடம் போன்ற பல நாவல்களோடு, எஸ்.பொ கதைகள் பெரும் தொகுப்பாக பல கதைகள் தொகுக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. மாயினி என்ற அரசியல் வரலாற்று நாவலினையும் நமக்குத் தந்திருக்கிறது இது சம அரசியலோடு சில இந்திய அரசியல்வாதிகளையும்

இணைத்து யாரும் சொல்லத் துணியாத பல அரசியல் நாடகங்களை, அந்தரங்க உறவுத் தொடர்புகளைப் புட்டுப் புட்டு வைத்திருக்கிறார். எஸ்.பொவின் படைப்புகள் பல. ஓவ்வொன்றும் வாழ்வின் ஓவ்வொரு கோலங்கள். சமூக அரசியலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் கிழித்தெறியப்பட்ட உண்மையான பக்கங்கள் தீ நாவலோடு தன்னை சாதாரண இச்சை பொருந்திய மனிதனாகக் காட்டி சர்ச்சைகளோடான ஒரு எழுத்தாளனாகப் பிரகடனப்படுத்துகிறார். “தீயை தீயிலிட்டுக் கொளுத்துங்கள்” எதிர்க்கோசத்தை தன் முதல் வெற்றியாகக் கணிப்பிடுகிறார். இந்த தீ நாவலில் பாலுணர்வு பிரச்சனைகளை, சுய இன்பத்தை அசாத்திய துணிச்சலுடன் எழுதியிருப்பார். ஆரம்ப காலங்களில் இந்த மாதிரியாக தமிழில் வந்தநால் இதுதான் எனலாம். எஸ்.பொவின் எழுத்துக்கள் சாகாவரம் பெற்றவை என்பதற்கு எழுபத்தைந்து வயது தாண்டியும் எழுதி நிருபித்திருக்கும் மாயினி, மகாவம்சம் போன்றவையே சாட்சி, எஸ்.பொ தன்னிகரில்லா எழுத்தாளன் என்பதை மட்டுமில்லாமல் தான் ஈழத் திற் கும் தமிழுக்கும் விகவாசமான ஊழியம் புரிந்திருப்பதையும் மகாவம்சத்தில் நிருபித்திருக்கிறார். ஈழத் தமிழர்கள் தமக்கான வரலாற் றினை எழுதத் தவறி விட்டார்கள் ஆனால் சிங்களன் தன்கான வரலாற்றை தன் இன்தை மதத்தை ஓர்ம்பபடுத்த மகாவம்சத்தை எழுதினான், தன் வரலாறு எழுதியதால் தாம் இடையில் வந்தவர்கள் அதற்கு முன்னமே ஈழத்துமிழன் வாழ்ந்திருக்கிறான் என்பதை நிருபணப்படுத்துகிறான். எஸ்.பொ அதனை தமிழில் மொழி பெயர்த்து கொடுத்ததோடு அதிலுள்ள பிழைகளை, வரலாற்று மாற்றங்களின் உண்மைகளைச் சரியான சரித்திர ஆசானாய் இருந்து தந்திருக்கிறார். தன்னுடைய குறிப்புக்களான அவற்றை இடையிடையே சேர்ந்திருக்கிறார். இவ்வாறு குறிப்புக்கள் சேர்த்ததை சிலர் தவறு என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஆனால் அது தான் நியாயமானது யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் ஈழத்துமிழனின் வரலாறு படிக்கலாம் என்று கூறினாலும் அதிலும் முழுமையான விடயங்கள் இல்லை.

விஜயன் வருகை பற்றி இலங்கை அரசு ஒரு முத்திரையை (தபால் தலை) வெளியிட்டு அதனைப் பிறகு வாபஸ் பெற்று கொண்டது, காரணம் அது இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் தமிழர்தான் என்பதற்கு ஆதாரமாகி விடக்கூடும் என, அதே போல் சிங்களவர் மூல நூலான மகாவம்சத்திலும் தமிழர் பற்றியதும் தமிழ் ஆதிக்குடிகள் என்பது பற்றியதுமான தகவல்கள் சிங்கள வரலாறு கருதி மாற்றப்படும். அவ்வாறு மாற்றப்படும் பட்சத்தில் தமிழன் சிங்களன் விஜயன் வருகைக்கு முன்னர் இருந்தான் என்பது பற்றிய எந்த ஆதாரங்களும் இல்லாது ஒழிந்து போய்விடும், ஆக எஸ்.பொ மகாவம்சத்தை மொழி பெயர்த்து, அதனோடு தனது கருத்துக்களையும் சோர்த்தமை சரிதான் என்பது என் கருத்து, மகாவம்சத்தின்

முன்னீட்டில் எஸ்.பொ இப்படிக் குறிப்பிட்டுஇருக்கிறார். தமிழைப் போன்று தொன்மையும், பரம்பலுமில்லாத பண்டைய சிங்களமொழி தமிழின் மேலாதிக்கத்தினால் அழிந்து விடும் என்ற அச்சமும் இருந்தது. அவர்களுடைய அச்சங்கள் உண்மையானவை என நிருபித்த வரலாறுகளும் உண்டு. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தலைநகராகத் திகழ்ந்த அநூராதபுரவை அழித்து, சோழர் ஐநாாதபுரம் என்கிற புதிய தலைநகரை சைவாலயங்கள் பொழிந்ததாக நிறுவினர். ஈழத்தை சோழப் பேரரசின் ஒரு மாகாண மாக்கினர் தமிழருடைய அரசியல் மேலாதிக்கங்களும் ஒரு தொடர் கதை. ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிட்ட கடைசி இலங்கைச் சுதேசி மன்னனாக இருந்தவனும் கண்டிய உடன் படிக்கையிலே சிங்களம் அறியாது தமிழிலே கையெழுத்துப்போட்ட சிங்களப் பிரதானிகளும் இருந்தார்கள்.

மேலும் “வரலாற்றில் வாழ்தல்” நூலின் தன் வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார். தன் வாழ்வு பற்றிய அனைத்து உண்மைகளையும் வாழ்வியலோடு தொடர்புட்ப சம்பவங்களையும் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் நடந்ததை நடந்தபடி எழுதியிருப்பார். எஸ்.பொ பல தடவை சில அத்தியாயங்களை எனக்குப் படித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவருக்கு அவற்றை எனக்குப் படித்துக் காட்டுவதிலும் அந்த விடயங்களை அளவளாவுதலிலும் அந்த விடயங்களை கேட்பதிலும் அலாதிப் பிரியம் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு தடவை கூறினார், “வரலாற்றில் வாழ்தலை” படித்து விட்டு தன் மனைவி (எஸ்.பொவின் மனைவி) மாதக் கணக்கில் தன்னுடன் பேசவில்லை, தனக்கு துரோகம் இழைத்து விட்டேன் என” என்றார்.

அவ்வளவு வெளிப்படையாக அவர் வரலாற்றில் வாழ்ந்திருக்கிறார். வரலாற்றில் வாழ்தலில் சில பகுதிகளே நான் படித்திருக்கிறேன். அவ்வாறு படித்ததில் அவர் கூறியிருந்த சில விடயங்கள் எனக்கு மிகப் பிடித்திருந்தன. அவை

இலங்கை அரசுப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றேன். அரசியல் அதிகாரங்களுக்கு எதிராகப் போராடினேன். நான் சமரில் தோற்றுப் போனேன், வெற்றியைச் சாதிக்க முடியவில்லை, தோல்வியை அறிக்கையிட ஏன் வெட்கப் பட வேண்டும்?

இன்னொரு இடத்தில்.....

அவுஸ் ரேவியா பணியிலிருந்து ஓய்வினை நானாகத் தேடிப் பெற்றேன். அது என் தமிழ் ஊழியத்தைத் தொடர்வதற்கான வாய்ப்பு, இந்த ஊழியத்திலிருந்து நான் ஓய்வு பெறவே கூடாது, அது என் வாழ்க்கையிலும் மேலானது, அது சாவையும் வென்று தொடருதல் வேண்டும்.

உண்மை! சாவையும் வென்று எஸ்.பொ வரலாறுயங்களுடனும் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

● ● ●

அப்பாயுப் பிள்ளைகளும்

ததாமதி காலை எழும்பும் போதே ஏரிச்சலுடன் எழும்பினாள். உலகத்திற்குக் காலை விடிந்திருந்தாலும் அவனுக்கென்னவோ காலை விடியாதது போலவே இருந்தது. அவனுக்கு வலப்பக்கத்தில் தாரினி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். தாரினி சுதாமதியின் மகள். பதினொரு வயது. வள்ளுன் மாநகரத்தில் பதினொரு வயதுப்பிள்ளைகள் படுகிறபாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவர்களைப் பெற்றார் பிழிந்து எடுத்து விடுவார்கள். இந்த வயதில் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான பர்ட்சையைச் சித்தி யெதியாக வேண்டும். அது ஒரு தகுதிகாண் பர்ட்சை. தரம் ஆறிலிருந்து தரம் ஏழிற்குச் செல்வதற்கான பர்ட்சை.

தாயகத்தில் நடைபெறும் ஜந்தாந்தர புலமைப் பரிசில் பர்ட்சைக்கு ஒப்பானது.

ஜயாயிரம் ஆறாயிரம் பிள்ளைகள் பர்ட்சை எடுப்பார்கள். இவர்களில் 500 பிள்ளைகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

பாவம் பிள்ளைகள் பிள்ளைகளைவிட அம்மாமார்தான் பாவம். இந்தப் பர்ட்சை சித்தியெய்திவிட்டால் பிள்ளை தரமான பாடசாலைக்குச் செல்லலாம் அப்படிச் சென்றால் அவர்கள் வைத்தியராக வந்து விடலாம் என்று அம்மாமார் கனவு காணத் தொடங்கிவிடுவார்கள். இந்தப் பர்ட்சை சம்பந்த மாக அம்மாக்களுக்கிடையில் யுத்தமே நடக்கும்.

தாரினியை எப்படியும் ஆளாக்கி விட வேண்டும் என்பதில் சுதாமதி குறியாகவே இருந்தாள். இந்தப் பர்ட்சையில் அவளைச் சித்தி யெத் வைத்துவிட்டால் அவள் நல்ல பாடசாலைக்குச் சென்று விடுவாள்.

“அவள் கனகாவின்றை பெட்டை நூற்றுக்குத் தொண்ணாறு எடுக்கிறாளாம். உனக்கு மட்டும் சரிவராதாம்.” என்டு ஓப்பிட்டுச் சத்தம் போடுவாள்.

அப்படிச் சென்றால் டபிள் நிபிள் ரியூசன் கொடுத்து அவளை டாக்டர் ஆக்கி விடலாம் என்பது அவள் கனவு.

சுதாமதிக்கு மட்டுமல்ல புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள ஒவ்வொரு தாய்மாரின் கனவும் இதுதான்.

சுதாமதி மகளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். எவ்வளவு நிம்மதி யாக அந்தக் குழந்தை தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

“என்னப்பா பிள்ளையையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” சுதாவின் கனவன் ஆனந்தன் கேட்டான்.

“இவளை ஆளாக்கிறதைப் பற்றித்தான் யோசிக்கிறன். இந்த முறை எப்பிடியும் பாஸ் பண்ண வைச்சிட்ட னெண்டால் தப்பியிடுவாள்”

“பாவம் சின்னப் பிள்ளையப்பா....இந்த வயதிலை உப்பிடி நெருக்கிறது சரியாய்ப் படவில்லை”

“சும்மா விசர்க்கதை கதையாதையும் மறந்தும் அவனுக்கு முன்னாலை உப்பிடிக் கதைச்சுப்போடாதையும்.” சுதாமதி கணவனைக் கடிந்து கொண்டாள்.

தாரினி பாவம். சுதாமதி அவளை ரிவி கூடப் பார்க்க விடமாட்டாள். பள்ளிக் கூடத்தாலை வந்த உடனே ஒரு பயிற்சிப் பேப்பரைக் கொடுத்து செய்யடி என்பாள். தாரினியும் சினத்தோடு ஏனோ தானோ என்று செய்வாள். திருத்தினால் அரைக்கரவாசி பிழையாக இருக்கும்.

தாரினிக்குப் பேச்சு விழும். பேச்சு சும்மா சாதாரணமாக இருக்காது. தாரினிக்குத் தெரியாத பல சொல் லுகள் பேச்சினில் இருக்கும். “அவள் கனகாவின்றை பெட்டை நூற்றுக்குத் தொண்ணாறு எடுக்கிறாளாம் உனக்கு மட்டும் சரிவராதாம்.” என்று ஓப்பிட்டுச் சுத்தம் போடுவாள். கனகா சுதாமதியின் நண்பி. பால்ய காலத்து நண்பியல்ல. தாரினியைப் பள்ளிக்கூடத்திலை விடப் போகேக்கை உருவான நட்பு. இருவருக்கிடையிலும் மறைமுகமாகப் போட்டு.

ஒருக்கால் அவள் சுதாமதியிடம் தன் பிள்ளை ஒரு நாளைக்கு ஜந்து பேப்பர் செய்யிறுதென்டும் ஆகக் கூட இரண்டு பிழைதான் விடுவாளெண்டும் கூறியது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அந்தச் செய்தி சுதாமதியின் மண்டையைக் குடைந்து கொண்டிருந்தது. இன்டைக்கு தாரினி அரைக்கரவாசி பிழைவிட எல்லாம் சேர்ந்து சுதாமதியை பத்ரகாளியாக்க புத்தகம் எல்லாவற்றையும் தூக்கி ஏறிந்துவிட்டு...” “இன்டைக்கு உனக்குச் சாப்பாடு இல்லையடி. எக்கேடும் கெட்டுப்போ” என்று கத்தினாள். தாரினி பாவம் பயந்து நடுங்கி அழுது கொண்டிருந்தாள். அப்போதான் வீட்டுக்குள் வந்த ஆனந்தன் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டான். தாரினி ஒடிப்போய் தகப்பனைக் கட்டிப் பிடித்து ஒவென்று கதறினாள்.

“எனப்பா உனக்கென்ன விசரே. இந்தப் பச்சிளங்குமந்தையை உப்பிடிப்போட்டுச் சித்திரவதை செய்யிறாய்” “ஓ! வந்திட்டார் வக்காலத்து வாங்க. நான் விரும்பித்தானே சித்திரவதை செய்யிறன். எனக்குப் பிள்ளையிலை பாசம் இல்லைத்தானே. உந்தச் சனியன் ஒழுங்காய்ச் செய்தால் நான் ஏன் அடிக்கிறன்.”

“பிள்ளைக்கு விளங்கினால் செய்யும்தானே அப்பா. அதை ரியூசனுக்கு விடெண்டால் விடாயாம் அப்ப அது என்ன செய்யிறது?”

“அவள் அந்தச் சிறுக்கி கனகா ஆரிட்டை படிக்க பிள்ளையை அனுப்பிறாள் எண்டு சொல்லாளாம். ஏதோ பரமரகசியத்தைப் போல பாதுகாக்கிறாள்.”

மனைவியின் இந்த பத்ரகாளித்தனத்தையும் அறிவிலித்தனத்தையும் தடுக்கமுடியாத பாவியாக தாரினியை அணைத்துக் கொண்டு நின்றான் ஆனந்தன். தாரினியைப் பார்த்து “ எனம்மா பிழைவிட்டாய்?” என்று தாரினியைப் பார்த்து ஆனந்தன் கேட்டான்.

“எனக்கு விளங்கயில்லையைப்பா? என்று அவள் சொல்ல ஆனந்தனுக்கு அழுகை வந்துவிட்டது. அவனது

கண்கள் குளமாகிவிட்டது. இவர்கள் இருவரினதும் நிலையைப் பார்த்த சுதாமதிக்குக் கோபம் போய் அழுகை வந்துவிட்டது. கண்ணீர் பொலபொலவென்று கொட்டியது. அவள் அம்மாவாச்சே!

தாரினி தாய்க்குப் பக்கத்தில் வந்து அவளின் கண்ணீரைத் துடைத்து இனிமல் பிழைவிட மாட்டனம்மா என்ற போது சுதாமதி அவளைக் கட்டிப்பிடித்து அழுதாள். விடே சோகமயமாக இருந்தது.

“இஞ்சுப்பா பிள்ளைக்கு விளங்கயில்லையெண்டால் ரியூசனுக்கு விடுவாயே!” என்றான் ஆனந்தன். “விடத்தான் வேணும்ப்பா. சரியான இடமும் வேணும். அவள் கனகா தன்றை பிள்ளையை எங்க விட்டாளெண்டு கேட்டால் சொல் வாளாம் நான் நினைக்கிறன் அந்த வெள்ளையள் படிப்பிக்கிற இடத்துக்குத்தான் விட்டாள் போல கிடக்குது.” “ஏனப்பா உந்தத் தமிழாக்கள் படிப்பிக்கிற இடத்துக்கு விடுவாயே?”

“கொஞ்சம் பொறுங்கோ உவள் சுந்தரிக்கு அடிப்பம்” என்று கூறிவிட்டு தன்னுடைய இன்னொரு நண்பிக்கு தொலைபேசி எண்களைச் சுழற்றினாள். சுந்தரி கொஞ்சம் நல்லவள். எரிசல் குணமில்லை. சுந்தரி லைனில் வந்தாள். “இதுக்கேனப்பா உவ்வளவு கவலைப் படிறியள் என்றை முத்தவன் தமிழ் ஆக்கள் நடத்திற் ரியூசனுக்குத்தான் போனவன். நல்ல புள்ளி எடுத்துப் பாஸ் பண்ணினவன்.” சுதாமதி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

“சரியப்பா நான் யோசிச்சுச் செய்யிறான்” என்று சொல்லி போனை வைத்துவிட்டாள். சுந்தரி சொல்கிற இடம் சுதாமதியின் வீட்டிலிருந்து பத்து நிமிடம்தான். “என்னவாமப்பா சுந்தரி” “அவள் உந்தத் தமிழ் ஆக்களின்றை இடத்துக்கு அனுப்பச் சொல்லிறாள்.” “அதுக்கென்னப்பா அனுப்புவமப்பா. எங்களுக்கும் கட்டுப்படியாகும். பக்கத் திலை இருக்குது.”

“ உங்களுக்கென்ன விசரே ... மூளையில்லாமல் கதைக்கிறியள். நான் எப்பிடியும் பிள்ளையை வெள்ளையள் படிப்பிக்கிற இடத்துக்குத்தான் கொண்டுபோவன்.”

“அந்த இடம் சரியான தூரமெல்லே.. காசம் கூடவாம். எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாது. ஒரே விசயத் தைத்தானே இஞ்சையும் படிப்பிக்கினம். ஏந்தான் உப்பிடிப் பிடிவாதம் பிடிக்கிறோ தெரியேல்லை”

“நீர் ஒரு ஆம்பிளையே.. கொஞ்சம் கூடப் பொறுப்பில்லாமல் கதைக்கிறியள். பிள்ளையைப் படிப்பிக்கிற தெண்டால் ஒரு வேலைக்கு இரண்டு வேலை நீர் செய்ய வேணும். அவள் கனகாவின்றை புருசன் மூண்டு வேலையாம். அவன் மனிசன். எல்லா இடமும் ஒண்டுதான் படிப்பிக்கினம் எண்டு எனக்குத் தெரியும். ஆனால் கனகாவுக்கு நான் குறைஞ்ச போகேலாது.” “ஆக உனக்கிடப் படிந்தை பிள்ளையைவிட கனகாவுக்குக் குறையேலாது எண்டுதான் முக்கியம்.” இந்தக் கேள்பாரம் நடக்கும்போது தாரினி தூங்கிப் போயிருந்தாள்.

“ நான் அவங்களுக்குப் போன் பண்ணினான்.. அங்க இடமில்லையாம்.. வெயிட்டிங் லிஸ் டிலை

போட்டிருக்கிறான்கள்.. அவங்கள் போன் பண்ணுமட்டும் வேறை ஒரு இடமும் விடமாட்டன்"

"உனக்குக் கொஞ்சமும் அறிவில்லை.. பாஸ் பண்ணக்கூடிய பிள்ளையை பெயில் பண்ணச் செய்யிறாய். உங்க தமிழ் ஆக்கள் படிப்பிக்கிற இடத்திலைவிட்டு கனபிள்ளையள் பாஸாம்.."

"இப்ப புது சிலபசப்பா தமிழ் ஆக்களுக்கு அதெல்லாம் தெரியாது.. எனக்கு விசர் வரப் பண்ணாமல் உங்கடை அலுவலைப் பாருங்கோ...."

"ஏதோ இப்ப தெளிவாயிருக்கிற மாதிரி..” ஆனந்தன் முனுமுனுத்தான். சுதாமதி எழும்பிப் போய்விட்டாள் ஆனந்தன் தலையை ஆட்டிக் கொண்டு ரிவி யை ஒன் பண்ணினான்.

* * * * *

அந்தப் பாடசாலைக்கு முன்தான் தாய்மார்கள் கூடுவார்கள். அங்கேதான் பலவித செய்திகள் பரவும். பலவித முடிவுகளும் எடுக்கப்படும். பலவித முறிவுகளும் சண்டைகளும் இங்கேதான் ஆரம்பமாகும்.

சுந்தரி வந்து சுதாமதியின் தோளில் தட்டி “என்ன சுதா எங்கை பிள்ளையை அனுப்பிறாய் இப்ப” “இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லையப்பா” “ஏனப்பா என்றை முத்தவனும் அங்கை படிப்பிசுக்கத்தான் பாஸ் பண்ணினவன்” என்றாள் சுந்தரி.

“அது இல்லையப்பா.. இப்ப புதுச் சிலபஸாம் ..புதுச் சிலபஸ்ஸ்யல்லை(syllabus) வெள்ளையள்தான் நல்லாயப் படிப்பிப்பினம்”

சுந்தரி எவ்வளவு சொல்லியும் சுதாமதி கேட்கிற துக்குத் தயாராயில்லை. அவளுக்கு எல்லாம் விளங்கும். சுந்தரியின் விளக்கங்களை அவள் உள் மனம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அவளின் அடிமனதில் கனகா பிள்ளையைப் படிப்பிக்கிற இடத்தில்தான் தன்றை பிள்ளையும் படிக்க வேண்டும் என்ற பிடிவாதம் தேங்கி இருக்கிறது அதிலிருந்து அவளால் வெளியில் வரமுடியவில்லை என்பதுதான் உண்மை.

“மெய்யே சுந்தரி கனகா மகளை எங்கை விடகிறாள். உனக்குத் தெரியுமே?” “இல்லையப்பா.. அவளின்றை விசயத்தை அவள் ஆரோட்டையும் கதைக்கிற தில்லை. தான் உண்டு தன் வேலையுண்டு என்று இருப்பவள். கனகா கொஞ்சம் வித்தியாசமானவள். யாருடைய விசயத்தையும் நுழைஞ்ச நுழைஞ்ச கேட்க மாட்டாள். அதே மாதிரி தன் விசயங்களையும் யாருக்கும் சொல்ல மாட்டாள். பள்ளிக் கூடத்துக்கு முன்னால் நடக்கும் அலசல் மாநாட்டிலும் கலந்து கொள்ள மாட்டாள். தன்னுடைய வருமானம் தன்னுடைய கணவன் பிள்ளை. இதற்கு மிஞ்சி அவள் எதனையும் சிந்திப்பதில்லை. சுதாமதி தாரினியையும் கூட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்து கொண்டிருந்தாள்.

“அம்மா இன்டைக்கு எனக்கு விளங்காததை விளங்கப்படுத்திறியளே?” என்று தாரினி கேட்டாள்.

“எனக்கும் தெரியாதம்மா. இன்னும் சோதினைக்கு இரண்டு மாதம்தான் கிடக்குது. உனக்குத் தெரிந்த கேள்விகளை நீ பயிற்சி செய்யம்மா. எப்பிடியும் இந்தக் கிழமை உன்னை ரியூசனிலை சேர்ப்பன்.” என்று கூறி தாரினியைக் கட்டிப்பிடிச்சுக் கொஞ்சினாள். தொலைபேசி அவசர அவசரமாக அடித்தது. சுந்தரிதான் எடுத்திருந்தாள்.

“ என்ன சுதா மகளை ரியீசனுக்கு விடத் தொடங்கியிட்டாரே” என்று கேட்டாள்.

“இல்லையப்பா நான் அந்த வெள்ளை ஆக்க வின்றை இடத்துக்கு விடலாமென்றிருக்கிறன்.”

“உமக்கென்ன விசரே. அவ்வளவு துரம் கொண்டு போகப்போற்றே”

“ பரவாயில்லை.” “சரி அது உம்மடை விருப்பம். அங்கை இடமிருக் கெண்டு கேள்வி”

அங்கை இடமிருக்குதென்று அவள் சொன்னதும் பட்டென்று போனை வைத்துவிட்டு தூரத்திலிருக்கிற அந்த ரியூசன் நிலையத்துக்கு போன் பண்ணினாள் அவளுக்கு நல்லசெய்தி கிடைத்தது அவளின் முகம் மலர்ச்சி அடைந்தது. உடனே கணவனுக்குத் தொலைபேசி எடுத்தாள்.

“இருசரப்பா. தாரினிக்கு இடம் கிடைச்சிட்டுது. ஒரு இடம் இருக்காம். இரண்டாயிரம் உடனே கட்டட்டாம். இல்லாட்டில் வேறை பிள்ளைக்குக் குடுத்திடுவினமாம்.” “உமக்கென்ன விசரே. இரண்டாயிரத்துக்கு நான் எங்கை போறது.”

“அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. வரேக்கை இரண்டாயித்தோடை வாறியள்.” என்று கூறிவிட்டு ஆனந்த னின் பதிலைக் கூட எதிர்பார்க்காமல் போனை வைத்து விட்டாள். ஆனந்தனுக்குத் தலைசுற்றியது.

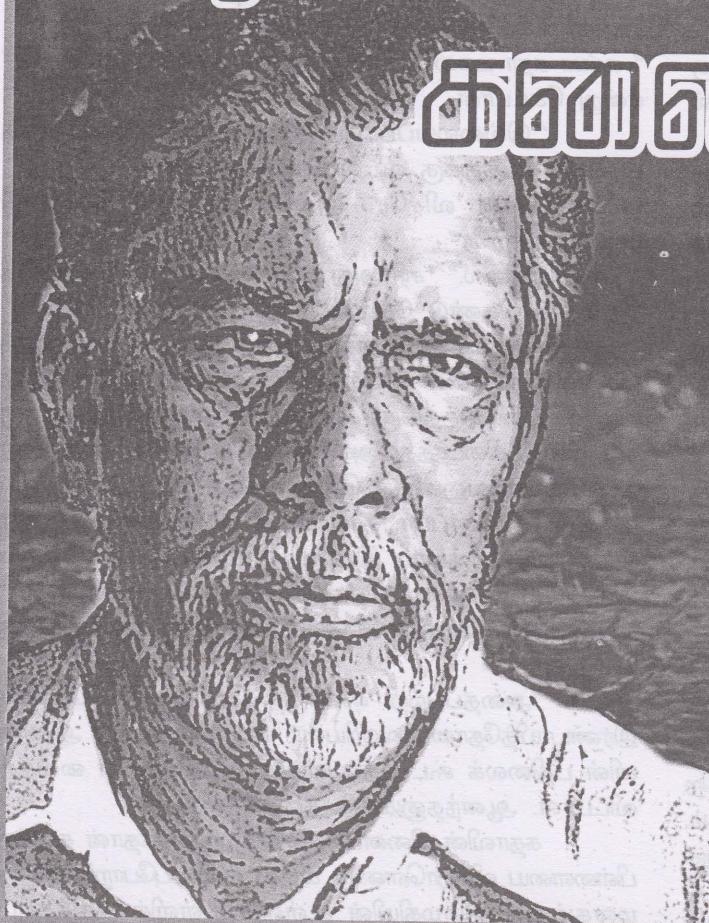
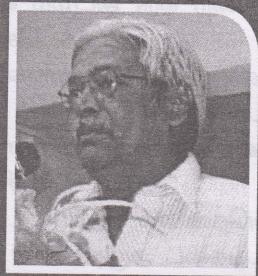
சுதாவின் நினைப்பு கனகா அங்கைதான் தன்றை பிள்ளையை விடிறாளெண்டு. கனகா பிடிபடப்போறாளெண்டு மனதுக்குள் சுதாமதியின் உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது. ஆனந்தன் நண்பர்களோடு தொடர்பு கொண்டு கெஞ்சாத குறையாய்க் கெஞ்சி ஒருமாதிரி பண்ததைப் பிரட்டியிட்டான். பணம் தேடியாகி விட்டது. பணத்தையும் கொண்டு ஆனந்தனும் சுதாமதியும் தாரினியும் அங்கே சென்றனர். பணத்தைக் கட்டித் தாரினியைச் சேர்த்தாயிற்று. சுதாமதிக்கு நல்ல திருப்தியும் சந்தோசமும். எப்பிடியோ கனகாவின்றை பிள்ளை படிக்கிற இடத்திலை என்றை பிள்ளையையும் சேர்த்தாயிற்று என்ற சந்தோசத்தில் ஆறுதலாகப் பெருமுச்ச விட்டாள் சுதாமதி. இந்தச் சந்தோசத்தோடு அந்தக் தமிழ் ஆக்களின் கல்வி நிலையத் திற்கு முன்பாக பெருமித்துடன் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த நேரம் பார்த்து கனகா தன் பிள்ளையோடு அந்தக் கல்வி நிலையத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தாள். சுதாமதிக்குத் திக்கென்றது. ஆனந்தனும் அதைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

அவன் மனைவியை ஒரு பார்வை பார்த்தானே அப்படி ஒரு பார்வையை சுதாமதியால் தாங்க முடியுமா? பாவும் சுதாமதி தோற்றுப் போய்விட்டாள்.

• • •

வாழ்வியலை ஏடு களைப்பார்வீ

இந்த மனிதவாழ்வில்
அவர் எழுதாத எதுவுமே
இல்லையென்றே
சொல்லத் தோன்றுகிறது.
காதலும் - காமமும்,
வெற்றியும் - தோல்வியும்,
பொறாமையும் - பொறுமையும்,
எளிமையும்-போலிப்பகட்டுகளும்....
எல்லாம்- எல்லாமே....
பொதுவாகவே, அவர் ஒரு
“பாலியல் எழுத்தாளன்”
என்ற கருத்து வேருண்றி இருக்கிறது.
“அவர் ஒரு பாலியல் எழுத்தாளன்
என்பதிலும் பார்க்க
அவர் ஒரு வாழ்வியல்
எழுத்தாளனென்றே
நான் சொல்வேன்.

குப்பிளான் ஜ. சண்முகன்

நாங்கள் வளரிளம் பருவத்தின் இறுதிப் பகுதியில் இருந்த காலத்தில், பதினெட்டாவது பத்தொன்பதாவது வயதுக் காலத்திலேயே நான் முதன்முதலாக எஸ். பொவை ப் பார்த்தேன். அதற்கு முன்பேயே அவருடைய எழுத்துக்களில் பரிச்சயமாகி யிருந்தேன். அவரைப் பற்றிய பல விடயங்களையும் கேள்விப்பட்டு இருந்தேன். சிறு வயதிலிருந்தே வீரகேசரி வாரவெளி யீடுகளை ஓரளவு ஒழுங்காக வாசிக்கசுடிய வாய்ப்பு இருந்ததனால், அவருடைய சில சிறுகதைகளையும், சில தொடர்களையும் வாசிக்க முடிந்தது. அவரும், கனக. செந்தி நாதன், இ.நாகராஜன், ஏ.ரீ.பொன்னுத்துரை, குறமகள் என வேறு நால்வரும், ஒவ்வொரு அதிகாரமாக எழுதிய, அக்கால யாழ்ப்பாணத்து

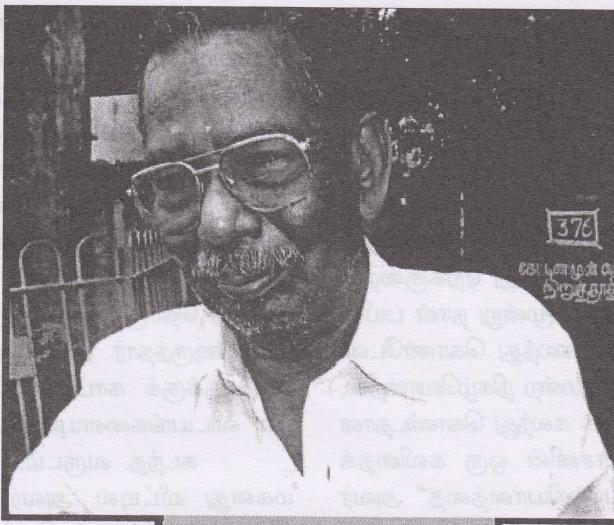
வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்ட “மத்தாப்பு” என்கிற ஜந்து பகுதிகளைக் கொண்ட குறு நாவலையும் வீரகேசரியில் வாசித்தேன். அத்துடன் அவரும், கனக செந்திநாதன், இ. நாகராஜன்? (சரியாக ஞாபகமில்லை) ஆகிய மூவரும், எழுதிய மும்முன்று அதிகாரங்களாக, எல்லாமாக ஒன்பது அதிகாரங்களைக் கொண்ட இன்னோர் வரலாற்று நாவலையும் (பெயர் மறந்து விட்டது) கேசரியிலேயே வாசித்திருந்தேன். சமகால இலங்கை அரசியலையும் - பழைய வரலாற்றையும் இணைத்து கேசரியில் அவர் எழுதி வந்த நாவல், மூன்று நான்கு இதழ்களின் பின், பல வேறு அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களால் வராமலே நின்று போயிற்று. இவற்றுடன் அச் சொட்டான யாழ்ப்பாணத்து

மத்திய தர மக்களின் வாழ்வை யொட்டிய சடங்கு நாவலையும் சுதந்திரனில் தொடர்க்கதையாக வந்த காலத்தில் வாசிக்காலை களில் தேடித்தேடி வாசித்த ஞாபகங்களும் மன் பின்னான் அந் நினைவுகளின் பின்னியிலேயே எஸ் போவை முதன்முதலாகப் பார்த்தேன்.

எங்களுடைய யாழ் இலக்கிய நண்பர்கள் கழக நண்பர்களுக்கான சந்திப்பொன் றில் அவர் கலந்து கொண்டிருந்தார். கழகத்தின் போதிகர்களில் ஒருவராக எங்களுடன் நெருக்கமாக இருந்த கனக செந்திநாதனுடன் அவர் வந்திருந்தார். இருவரும் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றி எங்களுக்கு உரையாற்றினார்கள். அந் நிகழ்விலேயே நான் முதன் முதல் தி. ஜான்கிராமனைப் பற்றி அறிந்து கொண்டேன். “இப்போது எழுதி கொண்டிருப்பவர்களில் தி. ஜான்கிராமன் வித்தியாசமான வர் முக்கியமானவரென்று எஸ். பொ சொன்னார். அப்போது, 1960களின் பின்னைய ஆண்டுகளில் ஜெயகாந்தனையே நாங்கள் வித்தியாசமானவரென்று அறிந்து கொண்டிருந்தோம். எங்களது இளமைக்காலத் தேடலில் அவரே எங்கள் ஆதர்சமாகத் திகழ்தார். எஸ். பொவின் சுட்டிக் காட்டலின் பின் நாங்கள் தி. ஜான்கிராமனையும் தேடித் தேடி வாசிக்கத் தொடங்கினோம்.

என்னுடைய வாழ்க்கையில் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய தி. ஜாவின் எழுதுகளுடன் நான் இவ்வாறே பரிச்சயமானேன். அப் பரிச்சயத்தை எஸ். பொவின் உரையே ஏற்படுத்தித் தந்தது. எஸ். பொவை கேட்டிருக்காவிட்டாலும் கூட, நான் பின்னர் தி.ஜாவின் எழுத்துகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்க்கூடும். ஆனால், அச் சந்தர்ப்பத்தில் - அந்தக் கணத்தில் தி.ஜாவைபற்றி, எஸ். பொ சொன்ன விதம் மிகுந்த ஒன்றிப்புடன் இலயித்துச் சொன்னவிதம் என் மனதில் பதிந்திருந்தது. பின்நாளைய வாசிப்புகளில், எஸ். பொவும் தி.ஜாவும் சில விடயங்களில் ஒத்தபோக்கு உடையவர்கள் எனவும் புரிந்து கொண்டேன்.

எனது பட்டப்படிப்பின் முதல் வருடத்தில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில், அவ்வப்போது சில இலக்கியக் கூட்டங்களில் எஸ்பொவை எதிர்கொண்டதுண்டு. அவ்வாறான ஒரு கருத்தரங்கில்

கூதியக அவரைச்

சந்தத்தீஸ்வாதி, மாஷ்வரன் அவரது மகன் நினைவாக அவர் வளரிச்ட் “சின்மை” சூக்கத்தீஸ்வாதி எனக்கு அங்ஸர்ஸ்வகத் தந்தி அவனது நினைவுக்களைச் சொல்ல ஏதெந்தாலும் சிற்பிட்டு வேண்டும் என்று அவன் அவர்வாகவே இருந்தது. அவர் வளரிச்ட் தீவிரவில் அமைந்திருந்தது. எங்கள் அலுவலகத்திற்கு கொஞ்ச தூரத்திலேயே, அதே தெருவில் எஸ்.பொவின் நெருங்கிய நண்பர் M.A. ரஹ்மானின் இளம்பிறை அச்சகம் இருந்தது. அப்போது கொழும்பில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த எஸ்.பொவின் வாசஸ்தலமும் அதுவாகவே இருந்தது. அவ்வப்போது அலுவலகம் முடிந்த மாலை வேளைகளில், ஏதாவது காரியத்தின் பொருட்டு, நண்பர் களுடன் எஸ்.பொவிடம் செல்வதுண்டு. பெரும்பாலும் நாங்கள் போகும் வேளைகளில் எஸ்.பொ நிறைபோதையில் இருப்பார். தெளிவாக இருக்கும் வேளைகளில் வலு சுவாரசியமாகப் பலவிடயங்களையும் பேசுவார்.

அப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எங்களது மற்றைய இலக்கியத் தொடர்புகளை விசாரித்து விட்டு, “அவங்கள் இளமையிலேயே உங்களைக் காயடிச்சுப் போடுவாங்களா கவனமாக இருங்கோ” என எச்சித்தார். வேறோர் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு இதழுக்காக அவரிடமிருந்து ஒரு கதை கேட்டுப் போன பொழுதில், “உங்களுக்காக ஒரு கதை எழுதியிருந்தேன். அந்தப் பிரதி அச்சக பேப்பர் - கழிவுகளுக்கிடையில் எங்கோ காணாமல் போய்விட்டது” என்றார். தொடர்ந்து அதன் தலைப்பு என்ன என்று தெரியுமா என்று கேட்டுவிட்டு, ஒரு புன்னகை யுடன் சொன்னார். “ஒரு காகம் ஆலயப்பிரவேசம் செய்கிறது”. அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் ஆலயப்பிரவேசம் போராட்டம் உச்சத்திலிருந்த காலம். அவருக்கும் எனக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள்

இருந்ததில்லை. கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சில கருத்தரங்களிலும் - இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் அவரைப் பார்த்திருக்கிறேன். பேசியிருக்கிறேன். அவர் உரைகளைக் கேட்டிருக்கிறேன். கொழும்பில் பண்டாரநாயக்கா மகாநாட்டு மண்டப அறையொன்றில் நிகழ்ந்த, சினிமா பிரதிகள் எழுதுவதற்கான பயிலரங்கொன்றில் அவர் இணைப்பாளராகவும் - மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் செயற்பட்டார். அகில இலங்கையிலிருந்து ஏற்குறைய முப்பது பேர் கலந்து கொண்ட அந்த மூன்று நாள் பயில ரங்கில் நானும் ஒரு பயிலுனராகக் கலந்து கொண்டேன். கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழக தமிழ்மன்ற நிகழ்வொன்றில், அவருடன் நானும் ஒரு பேச்சாளனாக கலந்து கொண்டதான் நினைவும் இருக்கிறது, பாரதிதாசனின் ஒரு கவிதைக் கீற்றுக்கு, நான் சொன்ன “வியாக்கியானத்தை” அவர் இரசித்துப் பாராட்டியதும் நினைவிருக்கிறது.

1990 களின் மத்தியில், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் இடைவெளியில் இருமுறை சென்னை மத்திய பதிப்பகத்தில் அவரைச் சந்தத்திருக்கிறேன். அப்போது அவர் அவஸ்திரே லியாவிற்கு புலம் பெயந்து “அங்கு ஒரு காலும் இந்தியாவில் ஒரு காலுமாக” இருந்த காலங்கள். இலங்கை நிலவரங்கள் பற்றியும், இலக்கிய நண்பர்கள் - எழுத்தா ஸர்கள் பற்றியும் நீண்ட நேரமாக உரையாடினார். ஈழத்து எழுத்தாளரும் அவரது நண்பருமான “வ.அ. இராசரத்தி னத்தை இந்தியாவிற்கு அழைத்து, அவரது கதைகளைப் பிரசரித்து கொள்விக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். பின்னர் அவ்வாறே நிகழ்ந்ததாகவும் அறிந்தேன் இறுதியாக அவரைச் சந்தித்தபோது, மாவீரனான அவரது மகனின் நினைவாக அவர் வெளியிட்ட “ஆண்மை” சிறுகதைத் தொகுப்பை எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்து அவனது நினைவுகளைச் சொல்லி நெகிழ்ந்தார். தான் தன்னுடைய சுய சரிதையை எழுதிக் கொண்டிருப்பதாகவும் அவர் தொடர்பாக எனது நினைவுகளையும் எழுதி அனுப்புமாறும் கேட்டிருந்தார். அவ்வாறே, சிலவற்றை எழுதி அனுப்பிய மிருந்தேன்.

இக்காலங்களில் எழுத்தாளர் குந்தவை கோடம் பார்க்கத்திலேயே தனது சகோதரர் குடும்பத்தினருடன் குடியிருந்தார். எஸ்.பொ. விற்கும் அவருக்குமிடையிலான ஒரு பரிச்சயம் ஏற்பட, நானும் மனைவியும் உதவியிருந்தோம். பின்னர் குந்தவையின் சிறுகதைத் தொகுப்பான “யோகம் இருக்கிறது” எஸ்.பொ வின் முன்னுரையுடன் மித்ர வெளியீடாக வெளிவந்தது. வெளியீட்டு விழாவை எஸ்.பொவே ஒழுங்கு செய்து, பல முக்கிய எழுத்தாளர்களையும் அழைத்து “பிரமாண்மான” ஒரு விழாவாகவே நடத்தியுமிருந்தார்.

அவரை மீண்டும் பார்க்கவோ, பேசவோ சுந்தரப்பங்கள் வாய்க்கவில்லை. 2003ல் சென்னை சென்ற போது எஸ்.பொவைச் சந்திப்பதற்காக நானும் மனைவியுமாய், மித்ர பதிப்பகத்திற்கும் போயிருந்தோம். ஆனால்,

அவர் அங்கிருக்கவில்லை. அவஸ்திரேவிலியாவிற்குப் போயிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவரது நண்பர் இளம்பிறை ரஹ்மானுடனும், எஸ்.பொவின் உதவியாளராக அப்போது பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நிழல்கள் திருநாவுக்கரசுடனும் நீண்ட நேரம் உரையாடித் திரும்பி யிருந்தோம். அப்போது எஸ்.பொ அவரது சுயசரிதையான “வரலாற்றில் வாழ்தல்” எழுதிக் கொண்டுருந்த காலம். நிழல்கள் திருநாவுக்கரச் எஸ்.பொ எழுதிய அதிகாரங்களைத் தொகுத்து ஒழுங்குபடுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்படித் தொகுத்த சில பகுதிகளையும் எங்களுக்குக் காட்டினார். எஸ்.பொ பற்றியும், வேறும் பல விடயங்களையும் பேசிக் கொண்டுருந்தோம்.

கடந்த வருடம், அவஸ்திரேவிலியாவில் அவரது மகனது வீட்டில் அவர் காலமான செய்தி வந்தது. இணையத்தில் அச் செய்தியைப் பார்த்த போது, அவர் தொடர்பான நினைவுகளை அசை போட்டு, ஒரு நிமிடம் அஞ்சலி செலுத்தினேன். “இதுதான் வாழ்க்கை” என அமைதியானேன்.

நான் அவரது எழுத்துக்களில் கணிசமானவற்றை, வாசித்திருந்தேனேன்றே சொல்வேன். தீ, சடங்கிலிருந்து வரலாற்றில் வாழ்தல் வரை - கீதைக் கதைகள், வீ, ஆண்மை உட்பட மேலும் பலவற்றை வாசித்திருக்கிறேன். இந்த மனிதவாழ்வில் அவர் எழுதாத எதுவுமே இல்லை யென்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. காதலும் - காமமும், வெற்றியும் - தோல்வியும், பொறாமையும் - பொறுமையும், எளிமையும் - போலிப் பகட்டுகளும்... எல்லாம் - எல்லாமே....

பொதுவாகவே, அவர் ஒரு “பாலியல் எழுத்தாளன்” என்ற கருத்து வேறுன்றி இருக்கிறது. “அவர் ஒரு பாலியல் எழுத்தாளன் என்பதிலும் பார்க்க அவர் ஒரு வாழ்வியல் எழுத்தாளனென்றே நான் சொல்வேன். அவரது மறைவின் பின், அவரது சகோதர களால் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்தப்பட்ட நினைவு நிகழ்வொன்றில், இக் கருத்தையே வலியுறுத்தி உரையாற்றினேன். தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அவர் பெயர் என்றென்றும் இடம் பெற்றிருக்கும்.

(இக் கட்டுரையின் முற்பகுதியில் “எங்கள் - எங்கள்” என்று குறிப்பிடப்படும் நண்பர்களில் ஒருவரும், எஸ்.பொவின் மீது மிகுந்த அபிமானம் கொண்டவருமான மறைந்த நண்பர் பூ. செல்லத்துரையின் நினைவிற்கு இக் கட்டுரை சமர்ப்பணம்.)

மகுட வாழ்த்துக்கள்

தகவம்-2015ம் ஆண்டுக்கான இறுதிக் காலாண்டு சிறுகதை பரிசுத்தேர்வில் மகுடம் பிரமிள் சிறப்பிதழில் வெளிவந்த சிறுகதைகளுக்கு பரிசு பெற்ற மு.பொ. (கூடுவிட்டு கூடு பாய்தல்) ராஜாஜி ராஜகோபாலன் (குதிரை இல்லாத ராஜகுமாரன்) அவர்களையும் மகுடம் வாழ்த்துகிறது.

எஸ்.பொ. நினைவுகள்

ஏம்மை விட்டும் மறைந்த அமர்ர் எஸ்.பொ. அவர்களைப் பற்றிய நினைவுகளைப் பதிவு செய்யுமாறு மகுடம் ஆசிரியர் திரு. மைக்கல் கொலின் வேண்டிக் கொண்ட பொழுது, ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியும் மறு பக்கம் இனம்புரியாத தயக்கமும் ஏற்பட்டன.

கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டு கால உறவு அதில் 25 ஆண்டு காலம் புலம் பெயர் உறவும் வாழ்வும். உப்புச்சப் பில்லாத உறவு.

இங்கு எனது நினைவிலுள்ள இரண்டு, மூன்று நிகழ்வுகளை மகுடம் வாசகர்களுக்காகப் பதிவு செய்கிறேன். எனது பதின்ம வயதிலேயே எஸ்.பொ. வின் கதைகளைப் படித்து அவர் போல் எழுத வேண்டும் என்று ஆசைப் பட்டு பின்னாளில் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளனாகவும் வருவதற்கு அவருடைய உறவும் வழிகாட்டலும் எனக்குப் பேருதவி புரிந்தன.

1967களின் ஆரம்பம். தினபதி யில் தினமொரு சிறுகதை திட்டத்தை அறிமுகம் செய்கிறார்கள். இலங்கையின் மிகச் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களின் சிபாரிசிடன் அந்தக் கதைகள் தினபதியில் இடம்பெற்றன. பத்திரிகையில் எழுத்தாளர்களின் பெயர் விலாசமும் தந்திருந்தார்கள். எஸ்.பொ. அப்பொழுது ஆமன் கோனரில் வாழ்ந்து வந்தார்.

நானும் ஒரு கதையை எழுதிக் கொண்டு எஸ்.பொ. அவர்களைத் தேடி மட்டக்களப்புக்குச் சென்றேன். முற்பகல் 11 மணியளவில் அவர் வீட்டையடைந்து விசாரித்த போது, அவரின் மனைவி வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து, "ஐயா! பாடசாலை விட்டு வர இரண்டு மணியாகும்.

ஆசை

நீங்கள் அந்த நேரம் வந்தால் சந்திக் கலாம்” என்றார்.

அதுவரையிலும் நான் மட்டக்களப்பு பொதுநாலகத்தில் பத்திரிகைகள் படித்துக் கொண்டிருந்து விட்டு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு வந்தேன். முதலில் என்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டேன். அவர் சாப்பிட்டுக் கொண்டே கதையை வாசிக்குமாறு என்னைப் பணித் தார். நான் கதையை வாசிக்கத் தொடங்கினேன். எனது குரலும் உச்சிப்பும் அவரை மிகவும் கவர்ந்திற்று. சில இடங்களில் எனது மன் வாசனைச் சொற்களின் அர்த்தங்களை அவருக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. சரளமான எனது உரையாடலில் அவர் என் மீது மதிப்புக் கொண்ட வராக மீண்டும் ஒரு தடவை கதையைப் படிக்கச் சொன்னார்.

அமைதியாகக் கேட்டிருந்த அவர், இந்தக் கதைக்குள் முன்று கதைகள் இருக்கின்றன. இதை ஒரு கதையாக்கி வர வேண்டும் என்றும், அதை எவ்வாறு செய்வது என்றும் வழிகாட்டித் தந்தார். கூடவே மட்டக்களப்பு பொதுநாலகத்தில் அவருடைய அங்கத்துவ அட்டையைத் தந்து புதுமைப்பித்தன் கதைகள், ஜானகிராமனுடைய சிவப்பு ரிக்ஷா இரண்டு தொகுதிகளையும் படித்துக் கொண்டும் வரச் சொன்னார்.

அவரைச் சந்தித்து அவரோடு உரையாடிய பெரும் மகிழ்ச்சியில் தினைத்தவணாக பொதுநாலகத்தில் இரண்டு நால்களையும் பெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்த நான், அன்று இரவே இரு தொகுதிகளையும் படித்து விட்டேன். என் மனம் எனக்கு சாட்சி சொன்னது. இந்தக் கதைகள் எங்கே, நான் எழுதிய கதை எங்கே.

நான் எழுதிய முதல் கதையை எஸ்.பொ.வின் வேண்டுகோளுக்கிணக்க ஏழ தடவைகள் திருப்பித் திருப்பி எழுதியிருக்கிறேன். ஏழ நாட்கள் அவரைத் தேடி மட்டக்களப்புக்குச் சென்றிருக்கிறேன். எட்டாவது தடவைதான் எனது கைக்கு கதை சிறைப்பட்டது. அந்த வித்துவத்தை அவரே கற்பித்தார். எஸ்.பொ.வை சந்திக் காமல் இருந்திருந்தால் புதுமைப்பித்தனையும் ஜானகிராமனையும் படிக்காது விட்டிருந்தால், நான் ஒரு போதும் சிறுகதை எழுதியிருக்க மாட்டேன்.

60களின் மையம். எனக்கு 18 வயது சனி ஞாயிறு தினங்களில் காலை 6 மணி பஸ்ஸை பிழித்து மட்டக்கள்பை அடைவேன். பஸ் டிப்போவுக்குப் பக்கத்தில்தான் பித்தனின் வீடு, கள்ளியன் காடு. மிகப் பெரிய மாளிகையின் அடையா நெடுங்கதவாக பித்தனின் குடிலும் வளவும். இன்று போல் அன்று நெருக்கமில்லை. வீடு வளவு பரந்து கிடந்தது. ஒவ்வொரு வாசலிலும் தென்னை,

எஸ்.பொ.வடன் ஹனிபா

பலா, கழுகு என்று கண்களுக்கும் மனத்திற்கும் குளிருட்டி நிற்கும். வாசலில் மறு கரையில் கோழிக்கூடு. பாணிச் சேவல், கழுத்து வெட்டி, கொண்டச்சி, கட்டச்சி, கறுப்பி, சாம்பல் என்று கோழிகளுக்கும் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்த நாட்கள். இன்று அந்தக் கோழிகளுமில்லை. கூடுகளுமில்லை. ஒரு பக்கம் தீனைப் போட்டால் மறு பக்கம் இறைச்சித் துண்டங்கள். அன்று வளர்ப்பதற்காகக் கோழி. இன்று அறுப்பதற்காக. எல்லாமே பிளாஸ்டிக், கொங்க்ரீட்மயம்.

“ஹனிபா” அந்தக் குரலின் இனிமை, அதில் இழையோடும் களிவு, பாசம், எனக்கு மனித நேயத்தின் விளைநிலமாக தரிசனம் வழங்கியவர்கள் பித்தனும் எஸ்.பொ.வும். நானும் பித்தனும் எஸ்.பொ.வின் வீட்டுக்குப் போவோம். அங்கிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் சென்ட்ரல் ரோட்டில் வித்துவான் எப்.எக்.சி ஐயா வீடு. ஐம்பது வயதைக் கடந்த எப்.எக்.சி. பித்தன், நாற்பதைத் தாண்டிய எஸ்.பொ., பதினெந்து வயதில் நான். இந்தக் கூட்டு எப்படிச் சாத்தியமானதோ நானறியேன். இத்தனை வயதிலும் பிடப்பாத எத்தனையோ சங்கதிகளில் இந்தக் கூட்டும் ஒன்று.

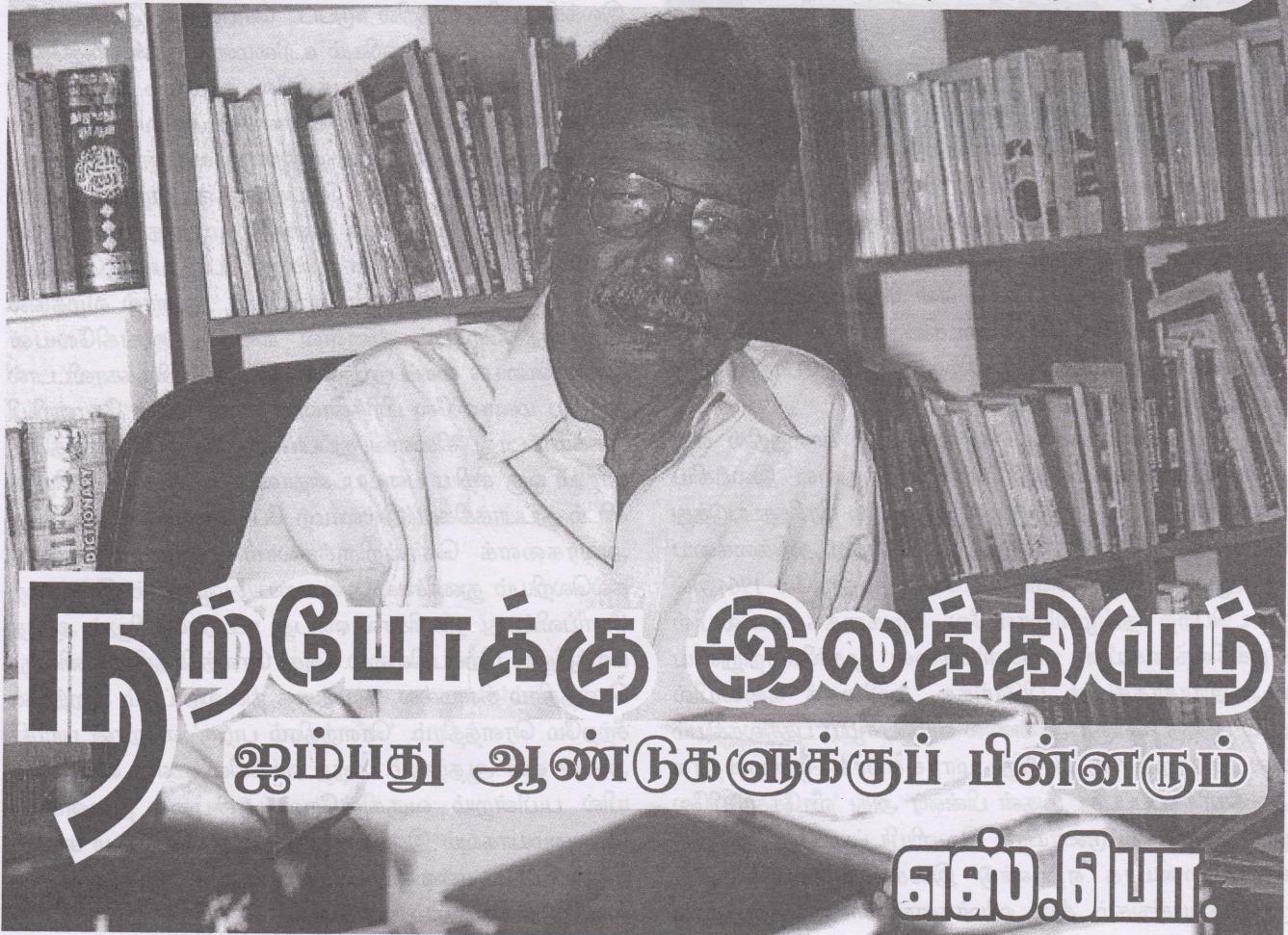
அங்குதான் எங்கள் இலக்கிய சதல் கூடும். எப். எக்.சி நடுநாயகமாக வீற்றிருப்பார். அவரைச் சுற்றி எஸ்.பொ. பித்தன், மட்டுநகர் முத்தழு, நான் கொஞ்சம் தூர இருப்பேன். அப்போ எப்.எக்.சி. “தம்பி ஹனிபா வாயேன்” என்பார். நான் ஒடிப் போய் அவர்களுக்குள் இடுங்கிக் கொள்வேன். அந்த நெருக்கம், அந்தப் பரவசம் இந்தக் கணத்திலும் என்னுடலில் மின்சாரம் பாய்கிறது. அங்கு மார்த்தடலில்லை. கோஷ்டி பூசல் கிடையாது. சின்னவன், பெரியவன் பாகுபாடு கிடையாது. பொடிவைத்துப் பேசுதல், குத்திக் காட்டுதல் எதுவுமில்லை. ஒரு நாளும் முடிவுக்கு வராத அந்த உரையாடல்களில் ஏதோ ஒரு தேடல் இழையோடி நிற்கும்.

● ● ●

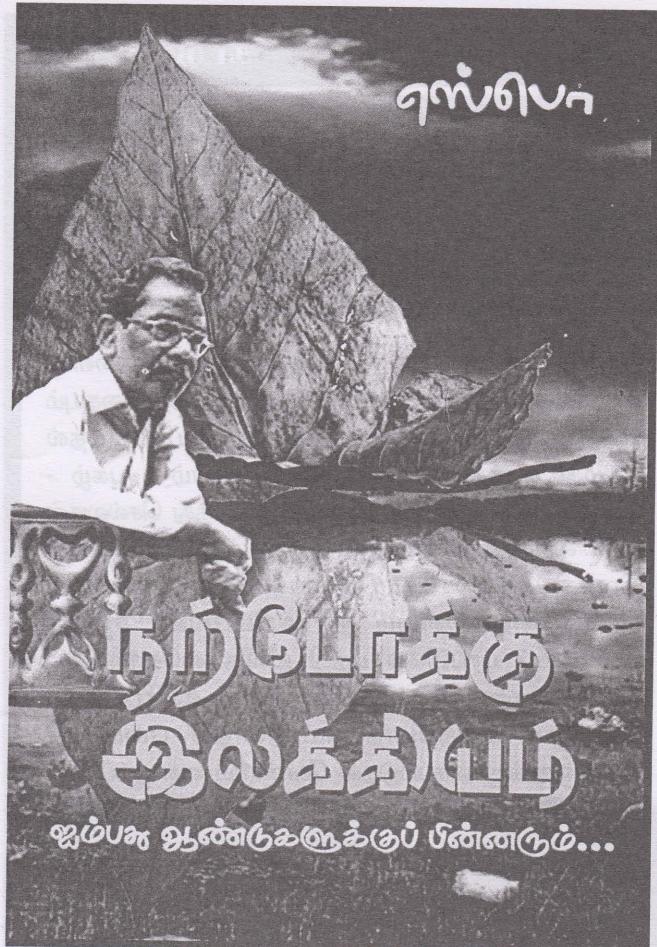
முற்போக்கு லீக்கிய கொள்கைக்கு எதிராக நற்போக்கு லீக்கியம் என்ற புதிய கொள்கையை லீக்கிய உலக்கிற்கு அளித்து கடைசிவரை அக்காள்கைவழி நின்று ஈழத்தின் பல லீக்கியவாதிகளுக்கு சிம்ம சொப்பனமாக திகழ்ந்த எஸ்.பொ. அவர்கள் தனது நற்போக்கு லீக்கியம் என்ற நூலிற்கு எழுதிய முன்னுரை இது. அதன் தேவை கருதி, அதனை அப்படியே தருகின்றோம்.

என் தமிழ் இலக்கிய ஊழியம் அறுபத்தாறு ஆண்டுகள் தாண்டியும் தொடருதல் மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. ‘எல் லாவற் றையும் எழுத் தித் தீர்த்துவிட்டேன்’ என்று என்னால் ‘திமி’ருடன் பேச ஏலவில்லை படைப்பும் தமிழ் இலக்கிய நேசிப்பும் சுவாசமாக இருப்பதினால், என்னால் எழுதாமல் இருக்க முடியாது. தமிழ் இலக்கியத்திலுள்ள வெறிபிடத்த பக்தியினால், நான் பேராசைக்காரனாகவும் இருக்கிறேன். பக்தியில் பேராசை தகும். காலத்தை ஊடறுத்தும், என் பயண வாகனமாக சைக்கிளை மிதித்துக் கொண்டே இருக்கின்றேன். மலையேறும் பயணம். எனவே ‘பிறிவிலில் பயணிக்கும் வாய்ப்பும்

இல்லை. ஊழியத்துடன், பக்தியுடன், மாசுகளை - மயக்கங்களை - மாயைகளை அறுத்துத் தர்மத்தையும் சத்தியத்தையும் நிலைநாட்டும் சமரணாய் வாழுதல் என்மீது சமத்தப்பட்டுள்ள சமை. பணம் - புகழ் - பட்டம் - பதவி ஆகியவற்றிற்காக இசைந்து செல்லுதல் நான் வரித்துள்ள எழுத்து அறுத்துக்கு முரணானது. இலக்கியத்திலே தொழிற் சங்க கோவங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் நிராகரிப்பவன். ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலே புத்தி ஜீவித வலோற்காரம் தினித்துள்ள எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்ப்பவன். சுதர்மமும் கறைப்பாத சுயாதீனமும் படைப்புக் கலைஞருக்கு வசப்படுதல் வேண்டும் என நம்புவன்.

நற்போக்கு லீக்கியே ஜம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் எஸ்.பொ.

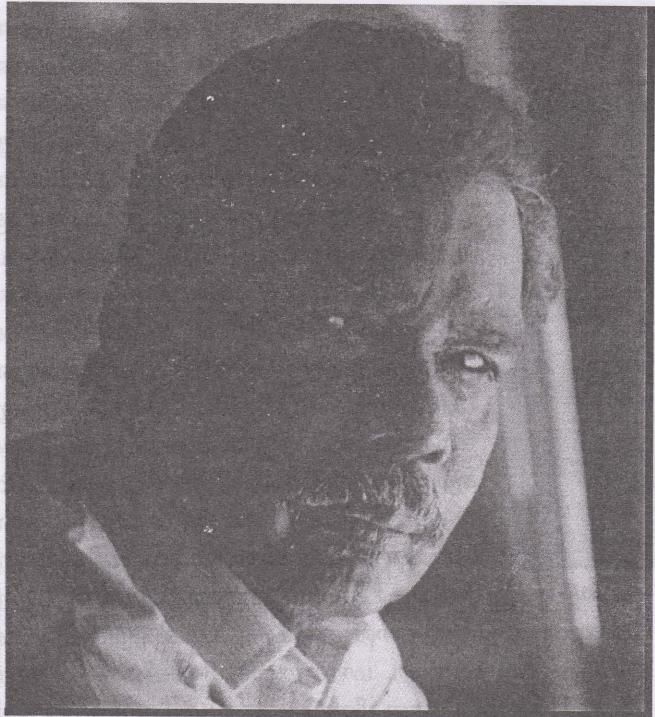

இதனால் மூர்க்கமான எதிர்ப்பு என்கிற சிலுவையையும் சுமந்து கொண்டு பயணிக்கும் நிர்ப்பந்தமும். என்பாடுகளைச் சொல்லி, பிரலாபித்து, உங்களுடைய பரிவினை யாசிக்கமாட்டேன். என் தேர்வு, என் பயணம் இதனால் என் பக்தி செறிவடைகின்றது. இச்செறிவினால் என் பயணம் சுகமாக இருக்கிறது. தீவிரப் போராளிக்கே மட்டும் சித்திக்கும் சுகம்.

சிலுவை என்மீது சமத்தப்பட்ட காலத்தில் என் தரப்பு நியாயங்களையும் நான் வரித்துள்ள இலக்கிய பார்வைகளையும், அனுகுமுறைகளையும் பிரசித்தப்படுத்து வதற்காக 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்கிற அறிக்கையை 1963ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டேன். முதுாரிலே 1964இல் நடைபெற்ற தமிழ்விழாவிலே சிறுகதைக் கலையில் கிழக்கிலங்கையின் பங்களிப்பினை முதலில் நிறுவிய வ.அ.இராசரத்தினம் பிரேரிக்க, கவிதைக் கலையில் தடம் பதித்த கவிஞர் அண்ணல் வழிமொழிய புத்திலக்கியம் படைப்பதற்கான மாற்று மார்க்கமாக ஒருமனதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் அது 'வீரகேசரியிலே ஒரு தொடர் கட்டுரையாக வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு எதிர்வினையாக ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில் முதலையசிங்கம் சில விமர்சனங்களை வைத்தார்.

அதிலே அவர் என்ன விமர்சனஞ் செய்த அளவுக்கு, என் கருத்துக்கள் தவறானவை என்று தர்க்கர்த்தியாக நிறுவ ஏலவில் வை. முற்போக்கு எழுத் தான் வட்டத்தினருடைய நல்ல பகுதிகளையும், நற்போக்கு இலக்கியம் சமர்ப்பித்துள்ள கருத்துக்களையும் இணைத்து ஒரு 'முன்றாம் பக்கம்' உருவாவதே சிறந்தது. என்று தனது துணிச்சலைச் சமரஞ்செய்து முற்போக்கு எழுத்துக் கோவத்தினரின் சர்வாதிகாரத்திற்கும் தமது 'மெய்யு'வில் ஒர் இடத்தினை ஒதுக்குகின்றார். சிலுவை சமத்தல் என்றதும் பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டில் இடம்பெறும். இயேசுபிரானின் சில வாக்கியங்கள் குறுக்கு இழையில் நினைவில் மிதக்கின்றன. விபசாரத்தில் ஈடுபட்ட ஸ்திரீயை பிடித்துவந்து, இப்படிப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிந்து கொல்லவேண்டுமென்று மோசே நியாயப் பிரமாணத்தில் கட்டளை இட்டிருக்கிறாரே. நீர் என்ன சொல்லுகிறீர்' என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது யேசுநாதர், 'உங்களில் பாவமில்லாதவன் இவள்மீது கல்லெறியக் கடவன்' என்று சொன்னார். ஒருவனும் கல்லெறியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் பாவிகள். ஆனால், எழுத்து வாழ் வில் தர்மத்தையும் சத்தியத்தையும் பேணி வாழ்வதால், முற்போக்கு எழுத்தாளர் கூட்டத்தினர் மார்க்களை வைத்து இலக்கிய விபசாரத்தில் ஈடுபட்ட செயலுக்கு, அவர்கள்மீது முதலாவது கல்லை எறியும் உரிமையை நான் எடுத்தேன்.

இலக்கிய ஊழியத்திலே தர்மமும் சத்தியமும் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்கிற ஆவேசம் என்னுள் கனன்றுகொண்டிருந்த காரணத்தினாலேதான் நான் முதற் கல்லை வீசினேன். அந்தச் செயலின் திருட்டாந்தமாகத்தான் நற்போக்கு இலக்கியம் என்கிற மறுத்தானை நான் முன்வைத்தேன். வரலாறோ அல்லது பொதுவாகச் சொல்லப் படும் மாண்மியமோ நான் அறியேன். ஆனால் வழக்கில் உள்ளது. றொபட் கிளைவ் என்கிற ஆங்கிலேயன் சென்னையைக் கைப்பற்றி, கோட்டை கட்டியிருக்காவிட்டால் இந்திய மண்ணிலே பிரத்தானிய சாம்ராஜ்யம் தோண்றியிருக்கமாட்டாது. கிளைவ் துப்பாக்கிதாரிகளாக இருந்திருந்தாலும் ஒரு சிறிய படையுடன்தான் இறங்கினான். தமிழர்களிடம் துப்பாக்கிகள் இல்லாமல் போனாலும் கல்லெறிந்தே அவர்களைக் கொண்றிருக்கலாம். அந்த முதலாவது கல்லெறியும் துணிச்சல் அன்றைய தமிழனிடம் இல்லாமல் போய்விட்டது. துணிச்சல் என்பது உடற்பலத்திலும் ஆயுத பலத்திலும் பிறப்பதில்லை. அது ரெளத்திரத்தில் கனிவது. ரெளத்திரம் சினமல்ல, தர்மத்தை நிலைநாட்டும் அறத்தின் சீற்றுமே ரெளத்திரம். 'ரெளத்திரம் பழுகு' என்றான் பாரதி. அவன் என் ஆதர்வைம். அந்த வாக்கினை என் வாழ்க்கையில் பயின்றும் வருகின்றேன். என்பதை நினைக்கப் பெருமையாகவும் இருக்கின்றது. இந்தப் பெருமை சத்திய வேள்வியிலே என்னைப் பலிப்பொருளாக அர்ப்பணித்தேன் என்கிற மமதையில் மதர்ப்பது.

இன்னொன்றை எழுதுதல் என் கடமை.
நற்போக்கு இலக்கியம் காட்டும் வழியே,
தமிழ் இலக்கியச் சோலையை
வளப்படுத்தும் ஒரேயொரு வழி என்று
நான் என்றுமே உரிமை பாராட்டியதில்லை.
இது ஒரு கோட்டாபோடோ,
கொள்கைப் பிரகடனமோ அல்ல,
அறுபத்தாறு ஆண்டுகள் தாண்டியும்
தொடரும் என் இலக்கிய ஊழியத்திலே
ஏற்பட்ட இலக்கியச் சிந்தனைகளை
அடுத்துவரும் தலைமுறைகளுக்கும்
விட்டுச் செல்லும் ஆசையின் தாகமே
இந்தப் பதிவுகளும், இந்நாலும்!

நற்போக்கு இலக்கியத்தினை, ஜம்பது ஆண்டு களுக்குப் பின்னர் ஆவணமாக வெளியிடுவதற்கு நெம்புகோலாகவும் ஊக்கியாகவும் அமைந்தது. புத்தகக் கண்காட்சியில் நான் வாங்கிய ஒரு புத்தகம் என்பதை இப்பொழுது நிதானிக்க முடிகிறது அதிலே, தமிழின் மகத்தான படைப்பாளிகளில் ஒருவராக அறிமுகமாகும் வண்ணிலவன் இரண்டு இடங்களிலே ஒரு செய்தியினை அழுத்திச் சொல்லுகின்றார். ‘ஒரு குட்டி பூர்வத்வாவின் அனுபவங்கள்’ என்னும் அந்த நூலிலே, முதலையிங்கம் மார்க்கியத்துக்கு எதிராக இயங்கி, இலக்கியத்தில் முற்போக்குக்கு மாறாக நற்போக்கு என்ற கருத்தை முன்வைத்தார்.’ (பக்கம்91) என்றும், இலங்கையில்

முதலையிங்கம் தனது போர்ப்பறை, மெய்யுள் முதலான கட்டுரைத் தொகுதிகளில் இடதுசாரி இலக்கியத்தைச் சாடினார். இலக்கியத்திலும் தத்துவச் சிந்தனையிலும் ‘நற்போக்கு’ என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். அவரது சிந்தனை கொஞ்சம் வறட்சியானதுதான் என்றாலும், தலையிங்கம் மிக முக்கியமான பாதிப்பை அங்கு ஏற்படுத்தியவர். (பக்கம் 63) என்றும் கூறியுள்ளார். வண்ணிலவன் என்னை அறியாதவர்கள். சுபமங்களாவின் கந்தோரில் கோமல் சுவாமிநாதனால் எனக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைக்கப்பட்டார். அப்பொழுது இருவரும் ஒன்றாகத் தேநீர் அருந்தியதும் நினைவில் உண்டு. இத்தகைய ஒருவரால் இப்படித் தவறான செய்தி பரப்பப்படுவதற்கு என் எழுத்து ஊழியத்தின் உயிர்ப்பு தமிழ் நாட்டிலே பரவலாக அறியப்படாமல் இருத்தல் காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

இது சரியான கணிப்பு என்று சொல்லிவிடவும் முடியாது. புதுவைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரியராய் இருக்கும் மதியழகனுடன் ஒர் இலக்கிய உரையாடல் நடத்தும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ‘தங்களுடைய வரலாற்றில் வாழ்தல்’ என்னும் நூலிலே உங்களுடைய இலக்கிய விமர்சனப் பார்வைகளும், கருத்துக்களும் விரவிக்கி டக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் கையடக்கமான ஒரு நூலாகத் திரட்டப்படால் நமது இலக்கிய மாணவர்களுக்கும் பெரும் உதவியாக இருக்கும்’ என்று குறிப்பிட்டார். எனவே தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனைகளை வளர்த்துவதுபடி என்னுடைய பங்களிப்பினை தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைவருமே அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி விடவும் முடியாது.

பொருத்தம் கருதி இன்னொன்றையும் குறிப்பிடுதல் தகும். காலத்துக்குக்காலம், நாம் சமர்ப்பித்த நற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைகளை விரிவுபடுத்தியும் உள்ளேன். ‘இனி ஒரு விதி செய்வோம்’, ‘தீதும் நன்றும்’, ‘பனிக்குள் நெருப்பு’ ஆகிய என்னுடைய பிறநூல்களிலும் என்னுடைய நற்போக்கு இலக்கியம் சம்பந்தமான என்னுடைய சிந்தனைகள், புதிய மாற்றங்களை உள்வாங்கி, விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றையும் வாசிக்கும் பொழுதுதான் நற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனை எவ்வாறு விரிவடைந் துள்ளது என்பதைத் தற்கால தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை ஆராயும் மாணவர்கள் முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியும். இவற்றுக்கு மூல அடித்தளமாக விளங்கும் என்னுடைய ‘நற்போக்கு இலக்கியம்’ பற்றிய சிந்தனைகள் தமிழ்நாட்டு வாசகர்களுக்கு மட்டுமல்ல, உலகலாவப் பரந்து வாழும் ஸமத்தமிழ் இலக்கிய வாசகர்களுக்கும், சுவைஞர்களுக்கும், ஆராதனையாளருக்கும் பிரசித்தப் படுத்துகின்றேன்.

முள்ளிவாய்க்காலிலே நடந்த இனப்படுகொலையைக் கேள்விப்பட்டு, உலகின் மானுவீக மனசாட்சி

விழித்து, மிரண்டு கிடக்கிறது. பாரிற் கடையரான தோழர் களுக்கும் விழுக்கி தரும் வகையில் முன்வைக்கப்பட்ட மார்க்ஸிஸ்த்தை தமது அரசின் கொள்கையாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ள அனைத்து நாடுகளும் பாலிஸ வெறியுடன் இனப்படுகொலையை நிகழ்த்தி, இறந்தவர்களின் சமாதிகளை அழித்து, ஈழத்தில் வாழும் தமிழர்களுடைய அடையாளங்களை சிதைத்து, தமிழர் பிரதேசத்திலுள்ள வழிபாட்டு ஸ்தலங்களிலேகூட புத்தரின் சிலைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து, சர்வாதிகாரத்தின் உச்ச மூர்க்கம் கொண்ட ஒருவனுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்க மார்க்ஸிஸ வாதிகளின் மனச்சாட்சி எப்படி இடம் அளித்தது? சர்வதேச அரசியலிலே நடத்தப்படும் சதுரங்கம் என்று அவர்கள் எவ்வளவு நியாயங்களை இட்டுக் கட்டினாலும், மானுஷிகத் தின் படுகொலைக்கு ஆதரவாக, மார்க்ஸிஸ்தின்மீது இரத்தக் கறைகளைப் பூசிய தமது கரங்களை ஏத்தனை தலைமுறையானாலும் கழுவிச் சுத்தப்படுத்தி விட முடியாது. அவர்கள் பாடு அவர்களுடையது. ஆனால் தமிழர் பிரதேசத்தினைப் பயங்கரவாதத்திலிருந்து காப் பாற்றிய இரட்சகரே என்று லட்சக்கணக்கில் அப்பாவித் தமிழர்களைக் கொண்டு குவித்த வரலாறு காணாத பாலிஸ கொடுரன் ராஜபக்ஷவினை மறைமுகமாகப் பாராட்டுத் தெரிவிக்கும் வகையில், நற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தி னருள் மீதமுள்ள எச்ச சொச்சங்கள் கொழும்பில் நடத்திய சர்வதேச ஒன்றுகூடல் என அழைத்துத் தமிழ் இனத்தின் மான உணர்வையும், சுதந்திர தாகத்தையும் கொச்சைப் படுத்திய அவர்களுடைய இனமானம் தொலைத்த செயலினை எவ்வாறு விளங்கிக்கொள்வது, அவர்கள் இயற்றியுள்ள ஈனமான, துரோகமான, சாவான பாவத்தினை எவ்வாறு மன்னிக்கமுடியும், நற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைகளை முன்மொழிந்து, தமிழ் இலக்கியத்தின் மூலம் ஈழத்தமிழ் இனத்தின் பிறப்புரிமைகளுக்குப்

போராடுவதினால், என்னையும் போராளி யாகச் சம்பாவனை செய்து, அவர்களின் ஒன்றுகூடலைத் தவிர்க்க முதற்கல் வீசியவனும் நானே, பதிலுக்கு என்மீது சொரிந்த கல்மாரி யைத் தாங்கியும் என எழுத்து ஊழியத்தைத் தொடருதல் எனக்கு வாய்த்துள்ள பேறு. அந்த நிகழ்வுகளும் இந்த அறிக்கையை அவசரமாக வெளியிடுவ தற்கு உந்து சக்தியாக அமைந்திருக்கக் கூடுமோ எனவும் என் நினைவுகளை மீஸ்பார்வை செய்கையில் எனக்குத் தோன்று கிறது. மீண்டும் அவர்கள் என்மீது சிலுவைச் சுமையை ஏற்றியுள்ளார்கள். இருந்தபோதும், ‘பிதாவே, இவர்களை மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே’ என்று இயேசு பிரான் சொன்னார். ஆனால் பாரிற் கடையருக்கும் விடுதலை எனப்பாடி, பூட்சி ஓங்குகு! எனக் கோவுமிட்டு வளர்ந்த, மார்க்ஸிஸ்ச சிந்தனைகளை உள் வாங்கி வளர்ந்த, நான் மீண்டும் அவர்கள்மீது கல்லெறிந்து அவர்களுடைய கிலிக்கெட்ட சாவான பாவத்தினைச் சுட்டிக்காட்டுதலை என் அறுமாக்கிக் கொண்டேன்.

இன்னொன்றை எழுதுந்தல் என் கடமை. நற்போக்கு இலக்கியம் காட்டும் வழியே, தமிழ் இலக்கியச் சோலையை வளப்படுத்தும் ஒரேயொரு வழி என்று நான் என்றுமே உரிமை பாராட்டியதில்லை. இது ஒரு கோட்பாடோ, கொள்கைப் பிரகடனமோ அல்ல, அறுபத் தாறு ஆண்டுகள் தாண்டியும் தொடரும் என் இலக்கிய ஊழியத்திலே ஏற்பட்ட இலக்கியச் சிந்தனைகளை அடுத்துவரும் தலைமுறைகளுக்கும் விட்டுச் செல்லும் ஆசையின் தாகமே இந்தப் பதிவுகளும், இந்நாலும்! இலக்கியச் சோலையிலே நூறு மலர்கள் மலரட்டும், நூறு வகை மலர்கள் மலரட்டும். இதிலே எனக்குப் பூரண சம்மதம், ஓரளவில் என் இலக்கிய மதமும்.

பல்வேறு சொந்தப் பிரச்சினைகளின் மத்தியிலேயும் ஏழே நாள்களுக்குள் இந்த நூலை மீள் எழுதி, புத்தகத்தை அச்சிட்டு அவதியிலே வெளியிடுகின்றேன். வேலையின் அழுத்தத்திலே என் இயல்பான எழுத்து நடையிலேகூட தடங்கல் ஏற்பட்டது. சிந்தனையும் நோக்கமும் அறஞ்சார்ந் ததாக இருந்தால், என் எழுத்து நடையில் தொங்கிக் கொண்டிருத்தல் அடாது. சரியாகச் செப்பம் பார்ப்பதற்கும் நேரம் தோதுப்படவில்லை. எனவே, இதில் செப்பமின்மை இருந்தால், அதன் பொறுப்பினை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். சங்ககாலம் தொடக்கம், தமிழ் இலக்கிய நதி, தேங்கிவிடாது ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. அந்தப் பிரவாகத்தினை அனுபவித்து வாழும் சுகாநுபவமே என் அனைத்துப் பாடுகளுக்குமான பயனும் அறுவடையுமாம்.

• • •

மனிதத்துவம் நிறைந்து மனிதர்

பேராசிரியர் அருணாசலம்

பற்றிய ஏற்குஞ்சலிக் குறிப்பு

கொள்வதற்காகவும் சிரித்துக் குழைந்துகொண்டு, அவர்யார் பின்னாலும் அலைந்ததில்லை. தம்மீது நம்பிக்கை கொண்டவராக அவர் திகழ்ந்தார்.

பிறருக்குத் தீமை நினைப்பதோ, தீமை செய்வதோ அவரால் முடியாத காரியமாகவே இருந்தது. அரசியல், சமூகம், தனிமனிதநிலை ஆகிய எவற்றிலும் நியாயத்தின் பக்கமாகவே செயற்படும் ஒருவராகவே அவரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இளைப்பாறிய தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஒருவர் (அவர் எப்போதும் பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் தாம் நல்லபேர் எடுப்பதற்காகத் தமிழ்மக்களின் நியாயமான உணர்வுகளையும் கொச்சைப்படுத்திவந்தவர்), கடந்த ஐநாடிபதித் தேர்தலில் முன்னைய ஆட்சியாளருக்குச் சார்பாகத் தேர்தல் மேடைகளில் தம்மைப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொண்டார் என்றும், தாம் அதனை மறுத்துவிட்ட தாகவும், எனது மாணவரான தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஒருவர் என்னிடம் தெரிவித்தார். தமிழ்மக்கள் பலரும் முன்னாள் ஆட்சியாளரை வெறுத்து, அவர் வீழ்ச்சியடையவேண்டும் என்று விரும்பிவந்தநிலையில், தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஒருவரே முன்னாள் ஆட்சியாளரே தொடர்ந்து பதவியில் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பியமை ஆச்சரியமே. ஆனால், பேராசிரியர் அருணாசலம் இத்தகைய நிலைப் பாடுகளுக்கு எதிராகவே விளங்கினார். அவர் எப்போதும் நியாயத்தின் பக்கமே நின்றுகொண்டார்.

அமரர் பேராசிரியர் க. அருணாசலம் பற்றி எழுதுவது என்பது, மனிதனிலைவைத் தரும் ஒரு விடயமாகும் அவரது கல்விப்பணிகள், ஆய்வுப்பணிகள் பற்றிப் பலரும் அறிவர். ஆனால், இவற்றுக்குப் பின்னால் அவரிடம் ஒளிர்ந்த மானுடநேயம் மகத்தானது. அதுபற்றியே இக்கட்டுரை பேசுகிறது. தாழும் உயர்ந்து, பிறரையும் உயர்த்தவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் கொண்ட நல்ல மனிதர், அவர். எனிமை என்பது அவரோடு ஒட்டிப்பிற்றத் தரு குணம். அதனை அவரிடம் இருந்து ஒருபோதும் பிரிக்கமுடியாது. பட்டம், பதவி கிடைத்ததும் சிலர் படும்பாடு மிக வேட்க்கையானது. இத்தகைய படாடோபம் எதுவும் அவரிடம் காணக்கிடைக்காது. நேர்மை, கடின உழைப்பு, மனிதநேயம், அந்திகளுக்கு எதிரான தார்மீக ஆவேசம், அமைதி ஆகியவை பேராசிரியர் அருணாசலத்தின் அடிப்படைப் பண்புகள்.

எதுவும் முறையாக நடைபெறவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராகவே அவர் திகழ்ந்தார். முறைதவறி நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறர் ஆதரவு தந்தாலும், தம்மளவில் ஒருபோதும் ஆதரவு வழங்காத பேராண்மை அவரிடம் இருந்தது. யாராக இருந்தாலும், எவராக இருந்தாலும், பிறர் சொல்வதை அப்படியே கேட்டு நடக்கும் போக்கு அவரிடம் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. சில பல்கலைக்கழக “அறிஞர்கள்”, பிறர் சொல்வதை அப்படியே நம்பி, சொன்னவருக்குச் சார்பாகவே நடந்து கொள்வதுண்டு. ஆனால், பேராசிரியர் அருணாசலம் அப்படிப்பட்டவர் அன்று. தமது மனத்துக்கு நியாயம் என்று படுவதை மட்டுமே அவர் செய்வார். நீத்துச் சந்தர்ப்பத்திலும் எந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்

பலர் தமக்காக மட்டுமே நியாயம் பேசுவார்கள். மற்றவர்கள் விடயத்தில் நமக்கென்ன என்று இருந்துவிடுவார்கள். ஆனால், பேராசிரியர் அருணாசலத்தால் அப்படி இருக்கமுடிந்ததில்லை. தமக்காக மட்டுமன்றி, பிறருக்காகவும் நியாயத்தின் பக்கமாகவே அவர் நின்றுகொள்வார். ஒருமுறை ஒரு புத்தகக்கடையில் அவர் நின்றபோது, யாரோ ஒருவர் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜௌவாவைப் பற்றித் தரக்குறைவாகப் பேசிவிட்டார். அதைப் பொறுக்க முடியாத அருணாசலம், குறிப்பிட்டவருடன் சண்டைக்கே போய்விட்டார். அத்தகைய தார்மீக ஆவேசம் அவரிடம் எப்போதும் இருந்தது.

தமிழ்மக்களிடம் புரையோடிப்போயிருக்கும் சாதி,

- பேராசிரியர் துறை மனோகரன்

சீனம் இரண்டையும் அறவே வெறுத்தவர், அருணாசலம். பேச்சளவில் மாத்திரமன்றி, செயலளவிலும் இவற்றுக்கு எதிரான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தவர். முன்னால் அறிவாளர் போல் பேசி, பின்னால் அவதாறுகளைப் பரப்பும் இழிந்தநிலை அவரிடம் காணப்பட்டில்லை. எல்லோரையும் சமமாக மதிக்கும் மனப்பாங்கு அவரிடம் இயல்பாகவே இருந்தது.

அருணாசலம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவராக இருந்த காலத்தில் இருந்து அவரை நான் நன்கு அறிவேன். நான் 1969 ஒக்டோபரில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் புகுந்தபோது, எனக்கு முத்த மாணவராக அவர் அங்கு கற்றுக்கொண்டிருந்தார். அன்று முதல் என்றும் அவர் பேச்சில் ஒளிவுமறைவு கிடையாது. எதையும் மனம் திறந்து பேசவார். மாணவராக இருந்த காலத்தில் பிற விடயங்களில் அவர் ஈடுபாடு காட்டியதில்லை. தாம் உண்டு தம் படிப்புண்டு என்றநியில் அவரது செயற்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. அவர் மாணவராக இருந்த காலத்தில், சந்திக்கும்போதெல்லாம் படிப்பைப்பற்றியே பேசவார்.

அவர் பின்னர் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றபோது, எனது ஆசிரியராகவும் விளங்கி னார். நண்பான் அவர் எனது ஆசிரியராகவும் அமைந்தமை எனக்கு மட்டற் ற மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவரது விரிவுரைகளில் கலைத்துவு அழகு காணப்படாதபோதிலும், விடயப்பொலிவு இருந்தது. அவர்மீது மாணவர்களுக்கு இயல்பான உள்ளன்பு இருந்தது.

அவர் பல்கலைக்கழக ஆசானாக விளங்கியபோது, கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். மாணவர் நலனில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்வார். அவரின் கீழ் ஆய்வு செய்யும் மாணவர் களுக்கு ஆய்வுத்தேடல்களில் அதிகம் பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களுக்கான தேடல்களை அவரே மேற்கொள்வதுண்டு. ஆய்வை எழுதாத குறையாக, அத்தனை விடயங்களையும் அவரே மேற்கொள்வார். ஆய்வு தொடர்பான தேடல்களையும், முயற்சிகளையும் ஆய்வு மாணவரை மேற்கொள்ள அனுமதிப்பதே சிறந்தது. ஆயினும், அவரது நல்ல மனம், மாணவர்களைக் கண்டிப்பாடு அனுமதிப்பதில்லை. பேராசிரியர் அருணாசலம், என்னோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் பலவற்றில் எப்போதும் நியாயத்தின் பக்கமாகவே இருந்துள்ளார்.. 1978இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக்கு உதவி விரிவுரையாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டிருந்தபோது, நானும் விண்ணப்பித்திருந்தேன். அப்போது நான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அவ்வேளையில் ஒருநாள் தற்செயலாக அப்போதைய தமிழ்த்துறைத் தலைவரைச் (இப்போது

வெளிநாடு ஒன்றில் இருக்கிறார்) சந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வேளையில், பேச்சுவாக்கில் நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் உதவி விரிவுரையாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்திருந்த செய்தியை யும் எனது ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவரிடம் தெரிவித்தேன்.. அப்போது அவர், ஒருவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவரைத்தான் தாம் தமிழ்த்துறைக்கு உதவி விரிவுரையாளராக எடுக்க இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்., அடுத்தமுறை விண்ணப்பங்கள் கோரப்படும்போது விண்ணப்பித்தால், தாம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகவும், நேர்முகப்பரீட்சைக்கு வந்து அலைக்கழியத் தேவையில்லை என்றும் கூறினார்.. அவரது இத்தகைய கருத்து எனக்குத் தடுமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இதுபற்றி அருணாசலத்தோடு நான் கலந்துரையாடினேன். அவர், "யாருடைய பேச்சையும் நம்பி, நேர்முகப்பரீட்சைக்குப் போகாமல் இருக்கவேண்டாம். போவது உங்கள் உரிமை. எந்தக்காரணம் கொண்டும் அதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டாம்" என்று தெரிவித்தார். நானும் நேர்முகப்பரீட்சையில் கலந்துகொண்டேன். நேர்முகப்பரீட்சையில் நானே தெரிவசெய்யப்பட்டேன். குறிப்பிட்ட தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் அதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்துக் கையொப்பம் இட்டார் என்று அறிந்தேன். ஆயினும், தாம் விரும்பியவர் தெரிவ செய்யப்படாத காரணத்தால், என்னுடைய நியமனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப் பின்னர் மறுத்துவிட்டார். எனினும், இந்த அநியாயத்துக்கு எதிராக, உரிய இடத்தில் நான் முறைப்பாடு செய்து, எனக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய நியமனத்தை நான் பெற்றுக்கொண்டேன். நேர்முகப்பரீட்சையைத் தவிர்க்கவேண்டாம் என்று அருணாசலம் சொன்னதாலேயே எனக்கு இந்த வெற்றி கிடைத்தது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத்தலைவராக நான் முறைப்படி நியமனம் பெறவேண்டிய காலம் வந்தபோது, தமிழ்ப்போராசிரியர் ஒருவர், தமக்கும், எனக்கும் இடையிலான கருத்துவேறுபாடுகள் காரணமாக, நான் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். அவர் அருணாசலத்தையே தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பதவியேற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினார். வேறு யாரும் என்றால், அத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள். ஆனால் அருணாசலமோ, தாம் ஏற்கனவே அந்தப் பதவியில் இருந்தமையால், தாம் மீண்டும் அந்தப் பதவியில் இருக்க விரும்பவில்லை என்றும், அது முறைப்படி மனோகரனுக்குப் போகவேண்டிய பதவி. அதைத் தாம் ஏற்க விரும்பவில்லை என்றும் மறுத்துவிட்டார். அத்தகைய பெருந்தன்மை பேராசிரியர் அருணாசலத்திடம் காணப்பட்டது.

பல்கலைக்கழக நடைமுறையின்படி, ஒருவர்

இரு தடவைகள் துறைத்தலைவராகப் பதவிவகிக்க முடியும். நான் இரண்டாம் தடவையும் துறைத்தலைவராகப் பதவிவகிக்க வாய்ப்பு இருந்தபோது, தமிழ்த்துறையைச் சேர்ந்த எனது மாணவர் ஒருவர், நான் சற்றும் எதிர்பாராத முறையில் என்னுடன் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பதவிக்காகப் போட்டியிட்டார். அவருக்குக் காலம் இருந்த போதிலும், அவசரப்பட்டு என்னோடு பதவிக்காகப் போட்டியிட்டமை எனக்கு மனவேதனையைத் தந்தது. அந்த வேதனை இப்போதும் எனது மனத்தின் ஒரு முலையில் இருக்குத்தான் செய்கிறது. அவ்வாறு அந்த மாணவர் என்னோடு போட்டியிட முன்னந்தபோது, ஆசிரியருடன் போட்டியிடவேண்டாம் என்று அருணாசலம் அந்த மாணவரிடம் எவ்வளவோ வேண்டிக்கொண்டார். ஆனால், அவரது கருத்தை அந்த மாணவர் பொருட்படுத்தவேயில்லை. எனக்கு இரண்டாம் முறையும் அந்தப் பதவி கிடைத்துவிடக்கூடாது என்பதற் காகப் பல முயற்சிகள் உள்ளும் புறமும் செய்யப்பட்டன. இதனால் மிகவும் மனம் நொந்த பேராசிரியர் அருணாசலம், “ஆசிரியரோடு போட்டியிட்ட எவரும் நன்றாக இருந்த தில்லை” என்று வருத்தத்தோடு என்னிடம் குறிப்பிட்டார். எனினும், முறைப்படி இரண்டாம் முறையும் தமிழ்த் துறைத்தலைவர் பதவி எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்வேளையில், முழுமுச்சாக எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்தவர் பேராசிரியர் அருணாசலமே ஆவர். நியாயத்தின் பக்கமே அவர் எப்போதும் செயற்பட்டுவந்துள்ளார்.

அருணாசலத்தின் கடின உழைப்பைத் தமக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டோரும் உளர். தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஒருவரின் பெயரில் வெளிவந்த, பிற்றின் நூல்களுக்கான முன்னுரைகளில் கணிசமானவை அருணாசலம் எழுதியவையாகும். இதனை, அருணாசலமே நேரில் என்னிடம் தெரிவித்திருந்தார். அவரது உழைப்பைத் தமக்குப் பயன்படுத்தியவர்கள், வேண்டியபோது அவரைக் கொச்சைப்படுத்தி, அவரது மனத்தை நோக்கசெய்யவும் தயங்கவில்லை.

பேராசிரியர் அருணாசலம் அவர்களின் ஆய்வுப்பார் வையை, அவரது பல்வேறு நூல்களும், ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் புலப்படுத்துகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலும், நவீன இலக்கியத்திலும் பரிச்சயம் கொண்டவராக அவர் விளங்கினார். இலக்கியம், இலக்கணம், சாசனவியல்,

மருடம் கனடா சிறப்பிதழ்

மகுடம் பதினொறாவது தெழ்

கனடா சிறப்பிதழாக வெளிவரவிருக்கின்றது. கனடா வாழ் படைப்பாளிகளே உங்கள் படைப்புக்களை 30-05-2016 க்குள் அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

கனடா தொடர்புகளுக்கு : தொ.பே. 416-931-9440
திரு. தங்கா கோபாலசிங்கம்

பண்பாட்டுவரலாறு முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக அவர் திகழ்ந்தார். அவர் பல்துறை ஆய்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்டபோதிலும், மலையகம் பற்றிய ஆய்வுகளில் அதிக ஆர்வமும், அக்கறையும் செலுத்தியுள்ளார். மலையகம் பற்றி அதிக அளவில் ஆய்வுமுயற்சியில் ஈடுபட்ட தமிழ்ப்பேராசிரியராக அருணாசலம் விளங்குகிறார். பல்வேறு விருதுகளையும், சாகித்தியமண்டலப் பரிசுகளையும் அவர் பெற்றிருந்த போதிலும், அடக்கமாகவே அவர் நடந்துகொண்டார். வேறு சிலராக இருந்திருப்பின், ஒவ்வொரு விருதுக்கும், பரிசுக்கும் ஒவ்வொரு விழாக் கொண்டாடியிருப்பார்கள். பேராசிரியர் அருணாசலம் அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டி, 2011ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை அவருக்குப் பாராட்டுவிழா ஒன்றினைக் கண்டியில் நிகழ்த்தியது. அப்போது அருணம் என்ற பாராட்டுவிழா மலரையும் தமிழ்த்துறை வெளியிட்டு, அவரைக் கொரவித்தது. தமக்குத்தாமே விழா எடுக்கும் இக்காலத்துச் சூழலில், பேராசிரியர் அருணாசலம் தமிழ்த்துறையால் விழா எடுக்கப்பட்ட பெருமைக்கு உரியவராகத் திகழ்ந்தார். பட்டம் பெற்றால் விழா, பதவி கிடைத்தால் விழா, வயதுவந்தால் விழா என்று அமர்க்களப்படும் பல்கலைக்கழகச் சூழலில், பேராசிரியர் அருணாசலம், விழாக்குழுவோடு சம்பந்தப்படாத விழா நாயகராக விளங்கினார்.

உள்ளத்தால் பெரியவராக இருந்த பேராசிரியர் அருணாசலம், பிற்காலத்தில் உடல்நலக்குறைவால் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டார். உள்ளத்தில் உறுதிவாய்ந்த அவரை, அவரது உடல் பழிவாங்கிவிட்டது.

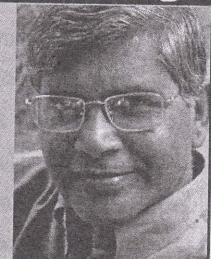
பேராசிரியர் அருணாசலம் இன்று உலகில் இல்லை என்று ஆகிவிட்டாலும், அவரைப் பற்றிய நினைவுகள் இல்லை என்று ஆகிவிடாது. அவர் எப்போதும் எங்களுடன் இருப்பது போன்ற உணர்வே எங்கள் எல்லோர் மனத்திலும் உண்டு. மனத்துவம் நிறைந்த மனிதரைப் பற்றிப் பேசுவதும், சிந்திப்பதும் மானுடத்துக்கு உகந்த செயற்பாடுகளாகும்.

பேராசிரியர் சி. மெளனுருநு சிறப்பிதழ்

மகுபம் பன்னிரண்டாவது தெழ்

பேராசிரியர். சி. மெளனுருநு சிறப்பிதழாக மலரவுள்ளது.

பேராசிரியர் தொடர்பான உங்கள் நினைவுப் பதிவுகளையும், கட்டுரைகளையும் 30-06-2016க்குள் அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

ஸா கிழுத் னாள்

ச மர்க்களத்தில் முன்னேறும்
ஒரு தாங்கியின் மூர்க்கத்துடன் காலம் நகர்கிறது...
கைவிடப்பட்ட பாசறையாய் உன்னை இழப்பதற்கு
இன்னும் என்னிடம் இருப்பதோ ஒரு நாழி...
சொட்டு சொட்டி விடைபெறும் இறுதி மழையின்
நினைவை பதியம் செய்கிறாய்...
புற்று நோயாளியின் கடைசி சுவாசத்தில்
மறைந்திருக்கும் ஆசைகளை முன்னிறுத்தி
நீ நினைவழிந்து கொள்கிறாய்...
நீ பதித்த அழியாத நினைவுகளினாடு
எனது அகவணக்கம் மலர்கிறது ...
சுயம் தொலைத்த உனது ஆன்மா
சிரஞ்சீவி தனத்துடன் உட்புகுந்து கொள்கிறது
ஒரு வன தேவதையின் இலாவண்யங்களில்...

கிருபங்குள் பூஜைகள்

நான் இந்த இரவுக்குள் நுழைகையில்
வெளிச்சத்தின் துணையினை விரும்பினேனில்லை...
அழிந்து போன அந்தியின்
இறுதி கீற்றாக நீ இருந்ததனால்....
ஒரு குகை விலங்காய் நான்
பரிமாணமுற்ற இந்த இரவில்
எனது விழிகளில் துலங்கும்
நுண்ணிய வெளிச்சங்கள்
எனது அதீத வெறுப்புக்குரியதாய் உள்ளன ...
என்னால் தியாகம் செய்யப்படும் வெளிச்சங்கள்
ஒரு கொள்ளிவாய்ப் பிசாசின் விழிகளில்
சரண் புகக்கூடுமாதவினால்
மீதேன் வாயுக்களை தடை செய்த
நிலங்களில் மட்டுமேயான இரவாக
உன்னை உருமாற்றம் செய்து கொள்கிறேன்...
அன்பே நீயற்ற இந்த இரவு நீளட்டும்
அதன் அசல் தன்மையுடன்...
மின்மினிகளின் குடம்பிகள் அற்றதாய்
நிரம்புகிற இருட்குளத்தில்
எனது ஜீவிதம் நீடிக்கும் ஊழியின் இறுதி நாழி வரை...

லலிதகோபன்.தி

நாக்கா சட்ட வடையை ஏதுத்த பாட்டிகள்

ஒரு காலத்தில்
பாட்டிகள் வடை சட் காக்கப்பால் கீழ்க்கண
காக்கங்கள் வடையை களவாடின்
வடைக்கான தேடலிலும் கவலையிலும்
பாட்டிகள் கனவுகள் கண்ட காலமிருந்தன
களவாடப்பட்ட வடைகளை
காக்கா உண்டு
கழிவாகவும் வெளியேற்றியிருக்கும்
இப்போ காக்காக்கள் வடை சுடுகின்றன
வடைகள் விற்கவும் செய்கின்றன.
வடைகள் வாங்க பாட்டிகள் வருகின்றன
பாட்டிகளுக்கு வேலை குறைவு
காக்கா வடை சட்டு விற்பதால்
பாட்டிகள் சோம்பேறிகளாகிவிட்டன
காக்காக்களுக்கு வேலையதிகம்
ஆனால் வருமானம் அதிகம்
பாட்டிகளுக்கு வடை வியாபாரம்
நழுவி போனது கவலை தான்
விலைவாசி கூடியதால்
காக்கைகள் வடை சுடுவதை விட
களவாடுவது நல்லது என்று
தீர்மானித்தன
பழைய காக்காக்களும்
புதிய காக்காக்களும்
-எஸ்-பி-பாலமுருகன்-

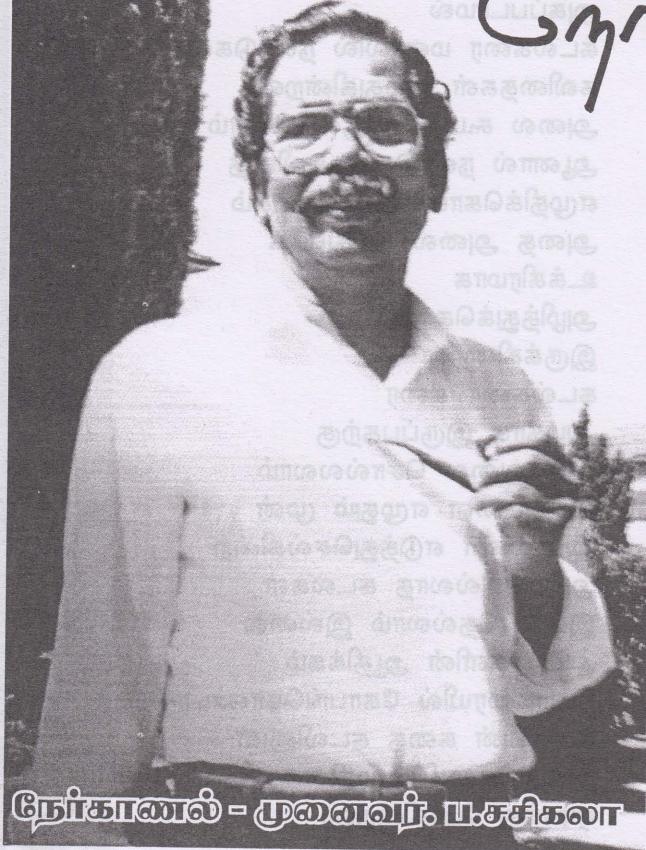
மணலின் உள்ளிருந்து
வருகின்றன நண்டுகள்
யாருடைய பாதங்களிலும்
அகப்படாமல்
கடல்கரை மணலில் நண்டுகள்
கவிதைகள் எழுதுகின்றன.
அலை கூடலாம் குறையலாம்
ஆனால் நண்டுகள் கவிதை
எழுதிக்கொண்டே இருக்கும்
அதை அலை மெதுவாக
உக்கிரமாக
அழித்துக்கொண்டே
இருக்கின்றன
கடல்கரை கரை
அழகாக இருப்பதற்கு
என அலை சொல்லலாம்
கனவுகளை எழுதும் முன்
அலைகள் எடுத்துசெல்கின்ற
அலையில்லாத கடல்கள்
இப்போதெல்லாம் இல்லை
அலைகளின் ஆதிக்கம்
கடற்கரையில் கோபங்கொண்டால்
கரையின் கதை கடலினுள்
நண்டு எழுதி எழுதி
ஏமாந்து போகின்றன.

கடல்களை மணலை ஏழையிட முண்டுக்களின் கவிதைகள்

08-05-2010 அன்று எஸ்.பொவுடன் நடைபெற்ற

கேள்விகள் பதில்கள்...

நேர்காணல் - முனைவர்ட் ஃ.சுசிகலா

நீங்கள் முதன் முதலில் கவிதை எழுதினீர்களா? கதை எழுதினீர்களா?

முதல் பிரசரம் கவிதை.

“பச்சை இலையின் நடுவினிலே
தலையை ஆட்டும் மல்லிகையே
அளிப்பாய் உனது ஆழின்பம்
அணங்கின் முத்துப் பற்களைப்போல்”
இதுதான் கவிதை

நீங்கள் ஆண்களை வீரமுடையவர்களாக படைத் தீருக்கிறீர்கள்? ஆனால் பெண்களை குடும்பப் பாங்குடைய பெண்களாகவே படைத்துள்ளீர்கள். அது ஏன்? பெண்களை வீரமுள்ளவர்களாகப் படைத்திருக்களாமல்லவா?

என்னைப் பொறுத்தமட்டிலும் எழுப்பப்படும் மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டு நான் பெண்ணிய வாதியாக இல்லாமல், பெண்களுடைய உரிமைபற்றி ஒங்காரமாக பேச்கூடிய

சிலகேள்விகளும் - பதில்களும்

கதைகள் எழுதாமல், அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக வாதாடாமல், அவர்களை வந்து போகக் கூடிய ஒரு பாத்திரமாகவே சிருஷ்டித்துள்ளீர்கள் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. என்னைப் பொறுத்தமட்டிலே என்னுடைய அம்மா, என்னுடைய ஆச்சி, என்னுடைய மனைவி, என்னுடைய அக்கா, என்னுடைய தங்கைகள் இப்படிப்பட்ட உறவுகளோடு தான் வாழந்திருக்கிறேன். இவர்களுடைய உறவு பிரதிபலிப்பதை வைத்துத்தான் என்னுடைய பெண் பாத்திரம் அமைகின்றன. எனவே வேண்டுமென்ற ஒருபெரிய பிரசாரத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக என்னைப் பெண்ணியவாதியாக மற்றவர்கள் போற்ற வேண்டும் என்பதற்காக நான் கதை எழுதவில்லை. ஆனாலும் பெண்கள் அடிமைகள் அல்ல. அவர்களுக்கும் உரிமைகள் உண்டு என்பதை எந்தக் காலத்திலும் நான் கொச்சப்படுத்தியதாக எழுதவில்லை. அதுதான் அங்குள்ளது. நான் அவங்களுக்காக பிரச்சாரம் செய்யவில்லையே ஒழிய, அவங்களுடைய உரிமைகளை நான் மதிக்கிறேன். உதாரணமாக என் மனைவியோடு உள்ள உறவுகளிலே என்னுடைய ஆசைகள் அதிகமாக அவள் மீது தினிக்கப்பட்டது கிடையாது. அவ மச்சார இருந்தா. நல்ல உழைப்பாளி. இப்ப அவ பெண்டின் நிறைய எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை எனக்கு, என்னுடைய மனைவிக்கு என்ன சம்பளமென்று தெரியாது. கேட்டதும் இல்லை. ஆனபடியால் அந்தப் பெண்ணியம் பேசறவங்க, வீட்டிலே மனைவி மேலே எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்தக் கூடியவர்கள். ஆனபடியால் பெண்ணியம் என்பது பாரதி சொன்னதுபோல எல்லா விசயத்திலேயும் சமத்துவம் கொடுப்பது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் எதிர்நோக்குகிற வேறு சிக்கல் எவை?

இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்த மட்டிலே அவன் நல்லவென்று நடிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப் படுவாணோழிய, சாத்தானையொத்த குறுகிய மூன்றையும்

அவனுக்குண்டு. உதாரணமாக இவன்களை விரட்டி விரட்டி அடிப்பது சிங்களவன். சிங்களவன் பறத்தமிழன், பறத்தமிழன் என்றுதான் தமிழனை அடிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் கண்டாவில் எத்தனையோ இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். அங்கேபோயிட்டு தமிழன் வெள்ளாளன், நளவன், பள்ளன், பறையன், அம்பட்டன் என்று சாதியைக் கொண்டுதான் இருக்கிறான். அதை உதறிவிட்டுப் போகவில்லை. அதேபோல பெண்களுக்கு என்றால் சீதனம். அமெரிக்காவிலும், அவுஸ்டிரேலியாவிலும் பெண்ணிடம் சீதனம் கேட்கிற ஒரேயொரு இழிந்த சாதி யாழ்ப்பானத் தமிழன்தான். அவன் இங்கிருந்து போய் கடாச வேண்டிய அத்தனை குப்பைக் கூழங்களையும் தன்னுடைய சொத்தாக அள்ளிக் கொண்டு போனான். இன்றும் கோயில் கட்டிக் கும்பிடும் பொழுதும் கூட அவங்க தீண்டாமை இல்லா விட்டாலும் கூட, “அவனை அடியெடுக்க உடாதே, அவன் என்ன சாதி தெரியுமோ?” என்கிறான். ஆனபடியால் எனக்கு யாழ்ப்பானத் தமிழர்கள் மீது ஆத்திரம். அதை என்னுடைய கதைகள் பலவற்றிலே எழுதியிருக்கிறேன். தமிழர்கள் படும் துன்பங்கள், வேதனைகள் வேறு. அதற்காக நான் மனமிரங்கி உருகி எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த யாழ்ப்பானத்து மேட்டுக்குடிக்காரர்களின் நோய் இன்றும் என்றும் புலம் பெயர்ந்து நாறு தலைமுறைகள் வாழ்ந்தாலும் கூட மாறாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

இலங்கை வட்டாரத் தமிழ் தெரியாத வாசகர்கள் உங்களது கதைகளைப் படிக்கும் போது சிரமமாக இருப்பதாக எண்ணுகிறார்களோ?

இதே கேள்வியை நீண்ட காலமாக கி.வா.ஜெகநாதன் கேட்டிருக்கிறார். சுஜாதா கேட்டிருக்கிறார். எல்லோரும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்க ஆங்கிலமும், இங்கிலாந்து ஆங்கிலமும், ஆஸ்திரேலிய ஆங்கிலமும் ஒன்று அல்ல. இங்கிலாந்து ஆங்கில மொழியிலே “என்ன மன்னிச்சுக்குங்க” என்பது ‘Beg your pardon’ என்று சொல்லுவோம். ஆனால் அவுஸ்டிரேலியாவில் வந்து ‘Beg your pardon’ என்று சொன்னால் “எந்த சவக்குழியிலே இருந்து எழுந்து வந்திருக்கிறான்” என்று கேட்பான். ‘Sorry’ என்பது தான் அவுஸ்டிரேலிய வழக்கு. உதாரணமாக ஆங்கிலேயே இங்கிலாந்துக்காரனுக்கு “போஸ்ட்” என்றால் கடிதம் அல்ல. Post என்பது பத்திரிகை. Mail என்பது தான் கடிதம். இவ்வளவு வேறுபாடுகளுள்ள ஆங்கில மொழியை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உங்களுக்கு ஒரு பிராந்தியத்திலுள்ள சொற்களைப் பயிலுவது கஷ்டம் என்று சொன்னால் என்ன நியாயம். அது மட்டுமல்லாமல் கொங்கு நாட்டுத் தமிழும், நாகர்கோவில் தமிழும் ஒன்றா? இல்லையோ? எத்தனை சொற்கள் வேறுபடுகின்றன? உங்களுடைய உச்சரிப்பு முறைகளும் கூட வேறுபடுகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் பொறுமையுடன் உள்வாங்கி கவைக்க முடியும் என்றால். எங்களுடைய ஈழத்தமிழை மட்டும் கவைப்பதற்கு என்ன? “இந்தச் சொற்களுக்கு ஒரு அடிக்குறிப்புப் போட்டால் என்ன?” என்கிறார்கள். உண்மையாகவே ஒன்று சொல்கிறேன் நான் இந்திரா பார்த்தசாரதியை முதலில் சந்தித்தபொழுது என்னுடைய இரண்டு நூல்களைக் கொடுத்துவிட்டு ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுக்காமல் வந்துவிட்டேன். அப்ப அவர் என்னிடம் “அதென்ன புத்தகம்” என்று கேட்டார். அது “நனவிடை தோய்தல்” என்றேன். “அதை நான் வாசிக்கக்கூடாதா?” என்று கேட்டார். “வாசிக்கலாம் யாழ்ப்பானத் தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கும்” என்றேன். “இல்லை இல்லை தாருங்கள்” என்றார். அப்புறம் அவரை நான் சென்னையில் சந்தித்த பொழுது “தமிழிலே நான் வாசித்த மிகச் சிறந்த படைப்புக்களில் ஒன்று “நனவிடை தோய்தல்” தான் என்றார். அந்த நனவிடைதோய்தல் முழுக்க முழுக்க யாழ்ப்பான மக்களுடைய சொற்களிலே எழுதப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் இந்திரா பார்த்தசாரதியைப் போன்ற வடமொழி இலக்கியங்களிலே புலமை பெற்ற ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களிலே தோய்ந்த. ஒருவரினால் யாழ்ப்பான மக்களுடைய பழகுதமிழைப் புரிந்து. அதனுடைய மேதமையை உனரமுடியுமென்றால், மற்றவர்களுக்கு இது விளங்குவதில்லை என்று சொல்லுவதெல்லாம் ஒரு நடிப்பு.

தங்களுடைய எதிர்கால இலட்சியம் என்ன?

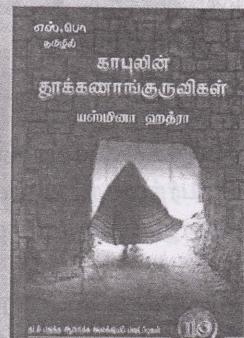
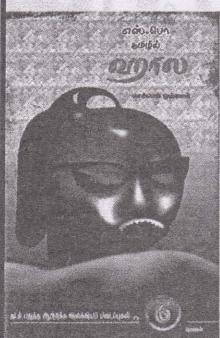
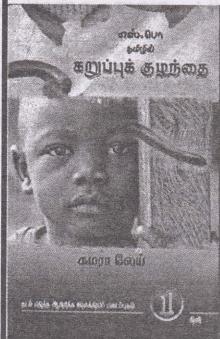
என்னுடைய எதிர்கால இலட்சியம், நிச்சயமாக ஒன்று ஈழத்தமிழ் மக்கள். அண்மைக் காலத்திலே நான் எங்களை ஈழத்தமிழர் என்று சொல்லாமல், “தமிழ் ஈழா” என்று சொல்லவேண்டுமென்று கூறி வருகிறேன். ஏனென்றால் நான் பிறந்த மன், என் அப்பா, பாட்டன், பாட்டி இவர்கள் வாழ்ந்த மன், நேசித்த மன்.. அவர்கள் கூடிக்குலாவி, கொஞ்சி குழந்தைகள் பெற்றது இலங்கையிலுள்ள ஈழத்திலேதான். எங்கள் சந்ததிகளைல்லாம் செழிப்பாக வாழும் என நான் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் இருந்த பொழுது கண்டகனவு, சின்ன ஒரு வீட்டிலே பின்னாளில் ஒரு வேப்பந்தோப்புக்குள்ளே குடிலைப் போட்டுக் கொண்டு இறுதிக் காலத்தையெல்லாம் எழுதிக்கொண்டு கழிக்கலாமென்ற அந்தக் கனவுகள் எல்லாம் சிதறிவிட்டன. ஆனால் ஒரே ஒரு இலட்சியம், அந்தக் கனவை இழந்த ஈழத்து மக்கள், தங்களுக்கென்று ஒரு நாடு, தங்களுக்கென்று ஒரு தேசம் பெற்று, சுகமாக வாழவேண்டும். அந்த வாழ்க்கையை நோக்கிய அர்ப்பணிப்புக்கு என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் என எழுத்துப் பங்களிப்பாகச் செய்து கொண்டிருப்பதுதான் என்னுடைய இலட்சியம்.

நன்றி : எஸ்.பா. சிறுகதைகள் - ஒரு மதிப்பீடு

எஸ்.பொ. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தின் மூலமும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். அவர் மொழிபெயர்த்த 12 ஆபிரிக்க நாவல்களில் 11 நால் வடிவம் பெற்றது. இறுதியாக வெளிவந்த “அக்கே” ஆபிரிக்க நாவலின் அட்டைப்படம் கிடைக்கவில்லை. பன்னிரண்டாவது நாவலை மொழி பெயர்த்த வேளை அவர் இவ்வுலகை நீத்தார்.

- ஆசிரியர்

தடம் பதித்த சிறந்த ஆழிரிக்க மொழிபெயர்ப்புகள்

ஒரே பார்வையில்

எஸ்.பொ நூல்கள்

- ▶ தீ (நாவல்)
- ▶ சடங்கு (நாவல்)
- ▶ மாயினி (நாவல்)
- ▶ தேடல் (நாவல்)
- ▶ மனிமகுடம் (பரிசோதனை நாவல்)
- ▶ வராலாற்றில் வாழ்தல் (சுயசரிதம்)
- ▶ நனவிடை தோய்தல் (கட்டுரை)
- ▶ காப்பியச் சொற்பொழிவுகள் (கட்டுரை)
- ▶ அப்பையா காவியம் (நவீன் காவியம்)
- ▶ அப்பாவும் மகனும் (கவிதைகள்)
- ▶ மத்தாப்பு + சதுரங்கம் (பரிசோதனை நாவல் + சிறுகதை)
- ▶ நீலாவணன்: எஸ்.பொ நினைவுகள்
- ▶ எஸ்.பொ கதைகள் (சிறுகதை தொகுப்பு)
- ▶ வீ (சிறுகதை தொகுப்பு)
- ▶ அவா (சிறுகதை தொகுப்பு)
- ▶ ஆண்மை (சிறுகதை தொகுப்பு)
- ▶ பூ (சிறுகதை தொகுப்பு)
- ▶ தீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா(நேர்காணல்)

- ▶ கீதை நிழலில் (குறுங்கதைகள்)
- ▶ இனி (நேர்காணல் + கட்டுரையும்)
- ▶ பெருங்காப்பியம் பத்து (காப்பிய ஆய்வு)
- ▶ ? (அங்கத ஏழத்து)
- ▶ பனிக்குள் நெருப்பு (புகலிட இலக்கிய ஆய்வு)
- ▶ ஸடு (நாடகம்)
- ▶ வலை + முள் (நாடகம்)
- ▶ மூலுவல் (நவீன் நாடகம்)
- ▶ இஸ்லாமும் தமிழும் (இஸ்லாமிய இலக்கியம்)
- ▶ உறவுகள் (சிறுகதை + கட்டுரை + தொகுப்பு)
- ▶ பனியும் பனையும் (பலரது புகலிடச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)
- ▶ காந்தி தரிசனம் (மொழிபெயர்ப்பு)
- ▶ காந்தியைக் கதைகள் (தொகுப்பு)
- ▶ நற்போக்கு இலக்கியம் (கட்டுரை)

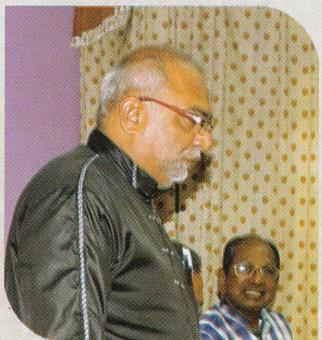

எஸ்.பொ. தொடர்பான நூல்கள்

- ▶ தேடல் சீல உண்மைகள் (எஸ்.பொ. பற்றிய விமர்சனங்கள்)
- ▶ எஸ்.பொ ஒரு பன்முகப் பார்வை (எஸ்.பொ. வைப்பற்றிய ஆய்வுகள்)
- ▶ எஸ்.பொ. சிறுகதைகள் - ஒரு மதிப்பீடு

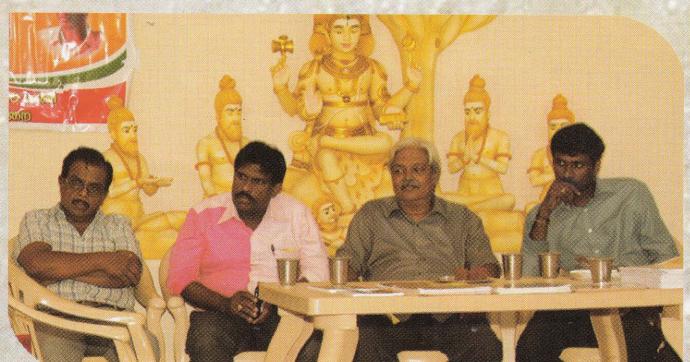
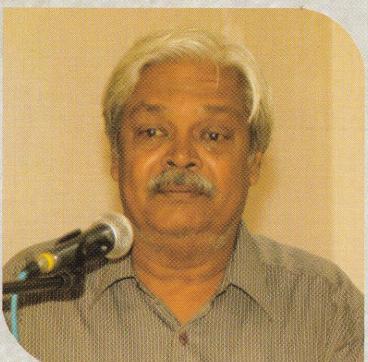
அறிமுக விழா

கொழும்பில் - 11.10.2015

அறிமுக விழா

பருத்தித்துறையில் - 27.10.2015

Sun Shine

HOTEL & HALL

ISSN-2279-1906

45, Green Road, Trincomalee | Tel. : +94 (0) 26 222 0288
Mobile : +94 (0) 77 874 5502 | E-mail : sunshinehotel45@gmail.com

Quality Rooms
with Reasonable Prices
A/C & Non A/C Rooms, Reception Hall